

ÚTERÝ 18. LISTOPADU 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

3. Rozhodnutí o naléhavém postupu

Návrh nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 332/2002, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (KOM(2008)0717 – C6-0389/2008 – 2008/0208(CNS))

Pervenche Berès, předsedkyně Hospodářského a měnového výboru. – (FR) Paní předsedající, tato diskuse se dnes večer bude konat, jestliže plénum bude hlasovat pro naléhavý postup. Jedná se o úpravu evropských právních předpisů, která nám umožňuje poskytnout zdroje platebním bilancím zemí mimo eurozónu.

Jak všichni víme, je to otázka Maďarska, bohužel si ale myslím, že musíme předjímat budoucnost, a proto posílit tento nástroj Evropské unie s cílem poskytovat podporu jejím členským státům, včetně těch, které se nacházejí mimo eurozónu.

Ráda bych tedy plenární shromáždění poprosila, aby hlasovalo pro naléhavý postup.

(Parlament žádost o naléhavý postup schválil)⁽¹⁾

4. Režimy podpor pro zemědělce v rámci SZP – Úprava společné zemědělské politiky – Podpora pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) – Strategické směry Společenství pro rozvoj venkova (programové období 2007–2013) (rozprava)

Předsedající - Dalším bodem je společná rozprava o

– zprávě (A6-0402/2008), kterou předkládá Luis Manuel Capoulas Santos jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu nařízení Rady, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor pro zemědělce v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce (KOM(2008)0306 – C6-0240/2008 – 2008/0103(CNS));

– zprávě (A6-0401/2008), kterou předkládá Luis Manuel Capoulas Santos jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu nařízení Rady o úpravách ve společné zemědělské politice prostřednictvím změn nařízení (ES) č. 320/2006, (ES) č. 1234/2007, (ES) č. 3/2008 a (ES) č. [...]/2008 (KOM(2008)0306 – C6-0241/2008 – 2008/0104(CNS));

– zprávě (A6-0390/2008), kterou předkládá Luis Manuel Capoulas Santos jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) (KOM(2008)0306 – C6-0242/2008 – 2008/0105(CNS));

– zprávě (A6-0377/2008), kterou předkládá Luis Manuel Capoulas Santos jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu rozhodnutí Rady, kterým se mění rozhodnutí 2006/144/ES o strategických

⁽¹⁾ Podrobné informace: viz zápis.

směrech Společenství pro rozvoj venkova (programové období 2007–2013 (KOM(2008)0306 – C6-0239/2008 – 2008/0106(CNS)).

Luis Manuel Capoulas Santos, *zpravodaj*. – (PT) Paní předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, je pro mne velkou ctí, že vás mohu přivítat na počátku této rozpravy. Je to závěrečný akt dlouhého a participativního procesu diskusí a úvah o současnosti a budoucnosti společné zemědělské politiky (SZP).

Podarila se velmi namáhavá práce, která po řadu měsíců, ve skutečnosti více než rok, zahrnovala značnou míru spolupráce Parlamentu, Rady, Komise a celé oblasti zemědělství a venkova v Evropské unii. Měl jsem během té doby možnost vyslechnout řadu stanovisek organizací zastupujících odvětví zemědělství a oblast venkova v různých členských státech a vést dialog s poslanci parlamentů a institucionálními zástupci vlastně téměř všech členských států a rovněž členy orgánů Společenství, samozřejmě především poslanci Evropského parlamentu.

Zúčastnil jsem se nejrozličnějších seminářů a konferencí a pozorně jsem naslouchal všem argumentům, i těm prostřednictvím médií, v hledání co možná nejlepší syntézy. Musím proto poděkovat všem svým kolegům, kteří se s nadšením účastnili této debaty, a dále rovněž celé politické skupině koordinátorů. Chci zejména zdůraznit úlohu, kterou sehrál pan Goepel, a to nejen jako koordinátor skupiny PPE-DE, ale i jako zpravodaj pro zprávu z vlastního podnětu, jež předcházela zprávám, které zde dnes projednáváme.

Musím také poděkovat předsedovi Parishovi za to, jak řídil práci našeho výboru, a za vynikající spolupráci sekretariátu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, neboť na nich spočívala nejtěžší a technicky nejnáročnější část práce.

A konečně musím poděkovat Komisi, zastoupené paní komisařkou, za její ochotu ke spolupráci, kterou projevily i útvary Komise, a také panu Barnierovi za to, jak průběžně korespondoval s Parlamentem, a to i dříve, než oficiálně začalo francouzské předsednictví.

Toto úsilí v rámci posílené spolupráce bylo dobrým příkladem toho, jak by mohl fungovat proces spolurozhodování, který, jak doufám, že může vstoupit v platnost po úplné ratifikaci Lisabonské smlouvy, což bude, věrme, co nejdříve.

Tato debata i se všemi projevy souhlasu i nesouhlasu, které k ní nedomyslitelně patří, jasně ukazuje na složitost evropského zemědělství v celé jeho mnohotvárnosti. Přesvědčivě se také ukázalo, že je nezbytné, aby se v této otázce angažovala Evropa, její orgány, a zejména Parlament. Celkem 1 170 pozměňovacích návrhů, které byly předloženy k návrhům Komise, dokresluje – obzvláště s přihlédnutím k tomu, že doba, kterou jsme měli k dispozici, byla přerušena letními prázdninami – širokou účast poslanců v této debatě.

Dosažené kompromisy mezi čtyřmi hlavními politickými skupinami v Parlamentu, kdy bylo podáno téměř 400 pozměňovacích návrhů k nejdůležitějším otázkám a nakonec byly tyto pozměňovací návrhy soustředěny do šesti kompromisních pozměňovacích návrhů, svědčí rovněž o tom, že poslanci prokázali smysl pro odpovědnost, ochotu dosáhnout kompromisu a připravenost ustoupit.

Co se týče obsahu zprávy, kterou považuji za vyváženou a připravenou reagovat na aktuální výzvy a jež také poskytuje dobré vodítko pro budoucnost, musím říci, že Parlament kladně hodnotí a přijímá řadu návrhů Komise.

Zdůraznil bych tyto: potvrzení potřeby společné politiky jako předpokladu pro konkurenceschopné a environmentálně udržitelné zemědělství v Evropě; příspěvky Komise, jejichž cílem je zajistit, aby SZP byla spravedlivější a přijatelnější pro společnost; důraz na zjednodušení postupů a na skoncování s byrokracií; potvrzení návrhu poskytnout zemědělcům více volnosti ve volbě produktivních možností; finanční posílení rozvoje venkova a rozšíření jeho orientace o nové úkoly (energie, klima, vodu, biologickou rozmanitost); zavedení zásady progresivního odlišení; poskytnutí větší míry flexibility členským státům, pokud jde o řízení SZP (hovořím o článku 68); vytvoření systému pro řízení rizik a řešení krizí, kde bude uplatněno spolufinancování Společenství, a přijatý pozitivní obecný směr při projednávání modelu po roce 2013 a pokud jde o odpověď Evropské unie na jednání Světové obchodní organizace, jejichž cílem je dosáhnout spravedlivé a vzájemné dohody o regulovaném mezinárodním obchodu se zemědělskými produkty.

Návrhy Komise však obsahují rovněž aspekty, které jsou Parlamentem i mnou jako zpravodajem považovány za méně pozitivní. Jak jsem již uvedl při jiných příležitostech, vyznačují se návrhy Komise z určitého hlediska, například pokud jde o nástroje řízení trhu a o odvětví mléka, příliš liberálním tónem, který se může ukázat

jako nebezpečný v období, kdy existuje mimořádná nestabilita a značná proměnlivost trhu. Návrhy dále postrádají sociální citlivost, což je patrné obzvláště v návrhu vyloučit malé zemědělce.

Myslím si rovněž, že návrh Komise týkající se sociální a územní soudržnosti schází ze správné cesty, neboť se v něm v rámci nového odlišení navrhuje ukončení plateb přerozdělovacího mechanismu. Domnívám se dále, že nebyla ze strany Komise věnována náležitá pozornost některým odvětvím, která jsou nejvíce zranitelná vůči současné krizi trhu a jimž hrozí vážné nebezpečí, že budou opuštěny vzhledem k navrhovanému harmonogramu a míře oddělení podpory od produkce do roku 2013. Platí to o odvětví chovu ovcí, a proto jsme se dohodli, že svoláme tyto malé společné organizace trhu, které i když jsou malé, jsou pro některé regiony Evropy, kde lze jen obtížně nalézt alternativní řešení, velmi významné a politicky, hospodářsky a sociálně důležité.

Tato zpráva a hlasování ve Výboru pro zemědělství se do značné míry soustředily na to, aby byly některé tyto méně pozitivní aspekty napraveny.

K významným návrhům ze strany Parlamentu patří pět kompromisních návrhů, které byly přijaty v souvislosti s klíčovými prvky odlišení. Jednalo se o: procentuální výši podpory pro malé zemědělce a progresivní povahu této podpory, kde bude současně dána větší volnost členským státům, aby stanovily minimální hranice; podíl udržení nároku podle článku 68 a rozšíření oblasti působnosti tohoto článku; širší dosah systému pojištění, který se rozšiřuje na odvětví rybolovu; otázku spolufinancování rozvoje venkova a konečné rozšíření o nové úkoly. Rovněž mnohé další návrhy Parlamentu představují pozitivní příspěvky. Zdůraznil bych například ocenění faktoru zaměstnanosti při výpočtu podpory a dále dodržování požadavků na zdraví a bezpečnost na pracovišti v souvislosti s podmínkami, za nichž je možné tuto podporu obdržet.

Výbor pro zemědělství přijal i velmi jasný postoj, pokud jde o nekomplikovanější stránku tohoto problému, a tou je odvětví mléka. Jedná se o velmi důležitou otázku, kterou je zapotřebí pozorně řešit vzhledem k současné situaci na trhu.

Navzdory hlubokému respektu, který zastávám vůči všem těmto názorům, z nichž některé jsou v určitých oblastech zcela v rozporu s mými, ale přesto je respektovat, mám pocit, že je přijatý postoj ve Výboru pro zemědělství dosti citlivý. Byl bych rád, kdyby byl přijat v plénu a potvrzen Radou a současně měl oporu v Komisi. Obezřetné zvýšení výroby během dvou let navíc k původním 2 %, k nimž jsme dospěli pro rok 2008, a konečné rozhodnutí na počátku roku 2010 o budoucnosti tohoto odvětví na základě vývoje trhu a současně 4% zvýšení během tří let se mi zdá jako dostatečně citlivý postoj a mohl by snad být konečným kompromisem.

Závěrem bych, paní předsedající, rád vyjádřil naději, že tato rozprava poslouží k vyjasnění postojů a že budeme schopni dosáhnout konsensu, který od nás zemědělství a zemědělci očekávají. Doufám, že my všichni – Parlament, Rada a Komise, jsme schopni tento úkol splnit.

Michel Barnier, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, je mi velkou ctí, že mohu opět navštívit toto shromáždění, a to v mimořádně důležité chvíli, kdy Parlament a Rada usilují o konečný postoj k této otázce kontroly stavu společné zemědělské politiky.

Velmi dobře si uvědomujeme, že tato kontrola stavu není zásadní změnou v přístupu, jak tomu bylo v případě reformy v roce 2003, ale že je významnou úpravou této reformy s ohledem na vysoce proměnlivou situaci.

Umožní zejména reagovat na vývoj, jaký jsme si před několika lety skutečně neuměli představit. Opravdu, kdo by si mohl představit tržní trendy od roku 2008, které vedly k drastickému zvýšení cen zemědělských produktů a způsobily, jak dobře víme, nepokoje vyvolané nedostatkem potravin?

Tato situace ukázala, do jaké míry zůstává zemědělství pro náš evropský kontinent strategickým nástrojem a nakolik má koncepce potravinové soběstačnosti za této zvýšené nestálosti cen zemědělských produktů smysl.

Avšak i když se kontrola stavu týká jen změn, není těchto změn mnoho a jsou to změny komplexní, a pro nás pro všechny tvoří balíček, který je obtížné naplnit.

Rada už udělala mnoho práce na všech úrovních, aby vyřešila řadu úkolů. Rád bych v této souvislosti vyjádřil upřímné poděkování za přínosnou práci slovinskému předsednictví, díky níž jsme mohli začít s pracemi velmi konstruktivně, mám na mysli zejména sdělení Komise. Za Parlament, dámy a pánové, odvedli kromě toho tuto práci na sdělení týkající se legislativních návrhů zpravodajové Lutz Goepel a Luis Manuel Capoulas

Santos. Rád bych oběma vyjádřil upřímné poděkování za jejich kvalitní a velmi konkrétní zprávy, které obsahovaly velké množství návrhů.

Chtěl jsem, jak víte, spolupracovat s Evropským parlamentem od počátku. Měl jsem možnost s ním spolupracovat i v době, kdy jsem měl tu čest být po dobu pěti let evropským komisařem odpovědným za regionální politiku a instituce, a jak jsem řekl, chtěl jsem na této otázce pracovat v duchu budoucího postupu spolurozhodování.

Velice jsem se zajímal o navazující činnosti vykonávané Parlamentem souběžně s prací Rady, a nakonec jsme společně dospěli k něčemu, co bychom mohli nazvat posíleným dialogem mezi námi.

Vedl jsem v této souvislosti hodně plodných a pravidelných diskusí o stavu probíhajících jednání, a to se členy Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova a v Parlamentu – téměř 50 hodin setkání s Evropským parlamentem nebo mezi kolegy poslanci. V každé rozhodující fázi jednání jsme se setkali s Radou – bylo to 27. září a 22. října, po hlasování ve Výboru pro zemědělství, a 4. listopadu, abychom projednali závěrečnou fázi jednání a postupy při jednání na říjnové Radě.

Chtěl bych, dámy a pánové, na tomto místě vyjádřit zvláštní poděkování předsedovi výboru Neilu Parishovi za aktivní spolupráci v rámci tohoto procesu. Chtěl bych také poděkovat předsedům skupin Lutzi Goepelovi, Luisi Manuelu Capoulas Santosovi, Nielsu Buskovi, Friedrichu-Wilhelmu Graefe zu Baringdorf, Vincenzo Aitovi a Sergio Berlatovi.

Vzhledem k tomu, že v současnosti má země předseda Radě Evropské unie, pravidelně jsme na ministerské i technické úrovni Radu informovali o práci Parlamentu. Na našem posledním zasedání Rady ministrů v Lucemburku jsem například písemně osobně informoval každého ministra o postoji Parlamentu ke každému z témat, která jsme měli projednávat v Radě.

Až vydáte zítra stanovisko Parlamentu, budeme společně s Mariann Fischer Boelovou moci usilovat o politickou dohodu v této Radě. Před zahájením – a zdůrazňuji před zahájením – této poslední fáze jednání budu informovat ministry o výsledku vašeho hlasování o kontrole stavu.

Jako vždy, dámy a pánové, není snadné najít kompromis, neboť řada významných bodů zde zůstává nevyřešena. Jedná se o otázky, které nás rozdělují, ale jsme odhodláni – předsednictví je odhodláno – najít společně s Komisí a s ohledem na hlasování zde v Parlamentu nejlepší možný dynamický kompromis.

Práce v Radě ukázala, že jako ministři sdílíme v řadě oblastí obdobné obavy, jaké má Parlament. Uvedu dva příklady: zaprvé je to hledání vyšší pružnosti, pokud jde o článek 68, zadruhé ponechání výjimečných tržních opatření v případě rozsáhlého ohrožení veřejného zdraví, článek 44 jediného nařízení o společné organizaci trhu, přičemž obě tyto otázky budou zahrnuty do závěrečného kompromisu.

Mohu vás, paní předsedající, dámy a pánové, ujistit, že mezi těmi nejcitlivějšími otázkami existují nejméně dvě témata, která jsou mimořádně citlivá: otázka mléka a otázka odlišení. V Radě jsme vedli diskuse právě tak do hloubky, zaníceně a živě, jak jsem to slyšel nebo sledoval zde v Parlamentu. Na obou těchto fórech byly vyjádřeny stejné obavy.

Tato dnešní rozprava a zítřejší hlasování o kontrole stavu jsou proto velmi důležitými kroky, které znovu dokládají nezastupitelnou úlohu Parlamentu, jež Parlament musí dál plnit. Je to v každém případě kvůli tomuto duchu, konkrétně duchu posíleného dialogu, duchu spolurozhodování, proč jsem po dobu několika měsíců chtěl pracovat jménem předsednictví.

Proto mne, stejně jako bezpochyby i paní komisařku, velmi těší, že vás mohu dnes dopoledne vyslyšet, zodpovědět některé vaše otázky a vést s vámi tuto závěrečnou diskusi.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Paní předsedající, dříve než přejdu k podrobnějšímu obsahu této diskuse, chci poděkovat panu Capoulas Santosovi za práci, která byla odvedena na této zprávě. Zcela jistě tuto těžkou práci nepodceňuji a jak se již pan Capoulas Santos sám zmínil, počet pozměňovacích návrhů samozřejmě daný úkol spočívající v hledání terénu pro „měkké přistání“ nijak neusnadnil.

Strávili jsme více než rok společnou diskusí o kontrole stavu, někdy skutečně velmi důkladnou, nejprve na základě Goepelovy zprávy a dnes konečně na základě Capoulas Santosovy zprávy. Nemyslím si, že je třeba, abych zdůrazňovala svou vděčnost za konstruktivní spolupráci, se kterou jsem se setkávala ze strany Parlamentu, a to, že jsme se vždy snažili naslouchat a nalézt kompromisní řešení, které nebude oběma stranám příliš vzdálené.

Vzhledem k omezenému času bude pro mě zcela nemožné, abych zacházela do podrobností, proto se zaměřím na některá z nejdůležitějších témat této zprávy, přičemž začnu odvětvím mléka.

Rok 2007 byl možná velmi zvláštním, ale dozajista poučným rokem. Dospěli jsme v tomto roce k jednomu zjištění, a to že náš režim kvót neumožňuje produkovat dostatek potravin pro uspokojení poptávky. Proto jsme zaznamenali takové ceny mléčných výrobků, které jednoduše převyšují strop. Znáám názor poměrně velkého množství zemědělců, že dokud to trvalo, bylo to pěkné, ale najednou tu máme prudký pokles cen, který je způsoben vyšší produkcí reagující každopádně na vyšší ceny.

Mám za to, že v současnosti toto odvětví opravdu bojuje o to, aby získalo zpět některé ze zákazníků, kteří se od odvětví mléka a mléčných výrobků odklonili, neboť považovali ceny za příliš vysoké. Vidím tedy, že Parlament navrhuje navýšení o 1 %, ale jen na dva roky, takže se jedná o navýšení o 2 % do roku 2010.

Domnívám se, že je nutné, abychom přezkoumávali důsledky rozhodnutí, která budou přijímána v odvětví mléka, ale rok 2010 bude na to příliš brzy a myslím si, že bychom měli trvat na roce 2011, a současně jasně ukázat, že budeme v roce 2011 připraveni o všem jednat. Je ovšem pravda, že systém kvót skončí v roce 2015.

Na základě proběhlých diskusí jsem si rovněž uvědomila, že existuje silný tlak na to, aby bylo dosaženo tohoto fondu pro mléko. Souhlasím s tím, že by měla být upravena, případně přijata, některá doprovodná opatření, a jsem přesvědčena, že lze mnohé udělat v rámci nového článku 68.

Uznávám, že současný článek 69 je příliš úzký a příliš restriktivní na to, aby byl použit s výhledem do budoucna, takže v současnosti otvíráme možnosti v novém článku 68. Jestliže dokážeme dobře propojit článek 68 s novými příležitostmi v rozvoji venkova, jsem si poměrně jistá, že najdeme řešení specifických problémů, se kterými se v některých regionech setkáváme.

Pokud jde o režim jednotné platby, o oddělení plateb od produkce, Komise navrhuje, abychom zachovali možnost oddělit platby ve dvou nebo třech oblastech – chovu kojných krav, ovcí a koz – neboť uznáváme, že se setkáváte v těchto třech oblastech se specifickými problémy. Vaším cílem je zachovat i oddělené prémie na chov skotu samičího pohlaví, bílkovinné plodiny a sušená krmiva. Můj zásadní názor je, že je důležité režim oddělit – to je skutečně principiální prvek veškerých reforem, které jsme uskutečnili – a je nezbytné znovu přezkoumat možnosti zjednodušení a využít každé příležitosti k tomu, abychom náš režim zjednodušili. Jsem ovšem otevřena hledání řešení, které by bylo méně komplikované než to, které jsme navrhli.

Navrhli jsme postup oddělení ve dvou fázích a byla bych ochotna, spolu s předsednictvím, provést jej v jedné fázi, ale odložit jej na rok 2012 – poslední rok, ve kterém je možné podat žádost – takže se účinek projeví v rozpočtovém roce 2013. Máte pravdu v tom, že by věci měly být co nejjednodušší. Jak jsem již řekla, článek 68 bude použit jako pružnější nástroj, ale s určitým omezením, neboť chcete takový stav, kde můžete oddělit 10 %. Myslím si, že bychom měli být obezřetní a nedospět ke stavu, kde dojde k oddělení „zadními vrátky“, prostřednictvím článku 68.

V neposlední řadě si myslím, že pokud jde o odlišení, o rozvoj venkova a nové úkoly, shodneme se na tom, že potřebujeme více peněz k tomu, abychom mohli řešit tyto nové úkoly. Změna klimatu je na předním místě. Musíme také nalézt nové způsoby hospodaření s vodou. Voda je omezený zdroj, ovšem zdroj nesmírně důležitý pro zemědělství, zejména v některých jižních oblastech, a proto je třeba hledat nové technologie co možná nejinteligentnějšího využívání vody, které by mohly zamezit jejímu plýtvání. Dá se to provést, ale samozřejmě to vyžaduje peníze.

Navrhla jsem proto tento převod z prvního do druhého pilíře: 8 % postupně během tří let. Víím, že se možná zítra při hledání kompromisu k této otázce vrátíme, zdůraznila bych však, že peněz bude rozhodně zapotřebí, stejně jako jich bude zapotřebí na zachování biologické rozmanitosti a na opatření v odvětví mléka, která jsme do režimu zavedli.

Nebudu zacházet do podrobností co se týče progresivního odlišení. Znáám vaše názory a víím, že teď říkáte „1, 2, 3“. Jsem přesvědčena, že v této otázce opět nalezneme důstojný kompromis.

Dotkla jsem se jen nejdůležitějších otázek a jsem si jista, že budu mít příležitost reagovat po rozpravě, jsem však odhodlána, společně s předsednictvím, nalézt důstojný kompromis. Všichni vííme, že nikdy nedosáhneme všeho, co si přejeme, takže si myslím, že bude na nás všech, abychom přijali myšlenku, že musíme „udělat nemožné“, abychom našli kompromis, ze kterého bude čerpat výhody odvětví zemědělství v Evropě v globalizovanějším světě.

Kathalijne Maria Buitenweg, *navrhovatelka stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. – (NL) Paní předsedající, Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin si sice značně cení toho, že je orgánem, kterému je přikládán velký význam, neznámá to však, že Parlament nemůže zavádět významnější změny; pak ovšem platí, že o tom musí být výbor v náležitém předstihu informován a že lidem by mělo být nabídnuto také alternativní řešení.

Evropská komise předložila v loňském roce sdělení o stavu společné zemědělské politiky, která vyžaduje radikální reformu. Záměrem bylo učinit dramatické škrtů v přímých dotacích a zlepšit výstupy ve smyslu ochrany životního prostředí a zaměstnanosti. Byli jsme skutečně zklamáni tím, jak byly návrhy zformulovány, a zejména řadou nevýznamných škrtů v přímých dotacích, jež tyto návrhy obsahovaly. Zemědělci by neměli být dotováni podle minulých výnosů nebo podle vlastnictví půdy. Výbor pro životní prostředí by uvítal, kdyby se dotace uskutečňovaly na základě veřejné služby, kterou zemědělci poskytují, jako je například vyšší biologická rozmanitost a hospodaření s vodou, a na základě činností, kterými tito zemědělci přispívají k ochraně životního prostředí, dobrým životním podmínkám zvířat a zabezpečení dodávek potravin nad rámec závazných požadavků. Chtěli bychom, aby tento systém fungoval od roku 2020.

Hovoříme zde dnes o úbytku včelstev. Aby se situace v této oblasti zlepšila, bude nutné omezit používání rozprašovačů, a bude nezbytné podpořit biologickou rozmanitost zavedením nárazníkových zón. Problémem jsou v této souvislosti genové inženýrství a jednostranné intenzivní zemědělství. Doufám, že se dnes večer, tak jako dnes dopoledne, zavážeme k zemědělství, kde se pěstování plodin na orné půdě a příroda navzájem posilují.

Markus Pieper, *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj*. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, dosáhli jsme určitého pokroku na cestě k volnému zemědělskému trhu, a to z hlediska pravidel otevírání trhu i ve smyslu sociálního a hospodářského polštáře v evropských politikách.

Vítám skutečnost, že už Komise přijala pozitivní postoj ohledně několika návrhů Parlamentu. Chtěl bych dále poděkovat zpravodaji, který začlenil řadu návrhů Výboru pro regionální rozvoj týkajících se odlišení a rozvoje venkova. Nadále nás však jedna otázka znepokojuje: chceme více malých zemědělských podniků vyjmout z dodatečného krácení zdrojů. Výbor pro regionální rozvoj a mnoho dalších kolegů se domnívá, že by se měl tento limit pro vyjmutí zvýšit na maximálně 10 000 EUR.

Není to, paní komisařko, navzdory tomu, co řekli jiní a co je nám všem dobře známo, absurdní návrh. Náš návrh je velice seriózní, protože jeho cílem je umožnit zemědělcům, aby mohli plánovat s jistotou, že se stanou součástí tržního hospodářství, a současně zachovává přísliby dané v zemědělských reformách z roku 2003. Malé zemědělské podniky byly zejména postiženy turbulencemi na trhu, k nimž došlo v uplynulých měsících. To je důvod, proč bychom jim měli nabídnout politickou podporu. Ovšemže by tento program mohl omezit zvláštní programy v konkrétních odvětvích. Musíme si však být vědomi nedostatků v našem režimu. Nemůžeme na jedné straně škrtnout prémie pro zemědělce vyrábějící mléko a mléčné výrobky a na druhé straně zmiňovat jako záchranné řešení fond pro mléko financovaný tímto způsobem.

Jsou-li pro tyto strukturální změny potřeba peníze, musíme je najít v nevyužitých zemědělských a strukturálních fondech. Zemědělská politika zůstane protichůdná a nevypočitatelná, dokud si s ní budeme takto zahrávat. Proto jako Výbor pro regionální rozvoj požadujeme jistotu plánování, pokud jde o programy rozvoje venkova a také příjmy zemědělců. Obojí bude možné, pouze pokud v budoucnu důsledně oddělíme operativní přístup vyrovnávacích plateb od regionálních programů. Uvítali bychom návrhy Komise v tomto směru.

Lutz Goepel, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Paní předsedající, bůhví že dvě minuty jsou velmi krátká doba na to, aby mohla být zhodnocena roční svědomitá práce, jež byla odvedena na této kontrole stavu. Mám jen několik poznámek. Rád bych připomenul toto: V listopadu 2007 doporučovala Komise 8% odlišení plus 45% snižování. V Goepelově zprávě se mluvilo o 4% progresivním odlišení, tedy odlišení v závislosti na velikosti zemědělského podniku. Slyšeli jsme potom o 8% základním odlišení a 9% progresivním odlišení v celkové výši 17 %, jak je navrhovala Komise, a nedávno jsme dosáhli výše 5 % při hlasování ve výboru. Pro nás bylo důležité to, že by veškeré zdroje odlišení měly zůstat v regionu a měly by být použity nezávisle na velikosti podniku nebo jeho právní formě.

Paní komisařko, požadovala jste větší flexibilitu pro členské státy po dobu přechodu na nový režim. Bylo by tak lépe možné zavést další oddělení a opustit tradiční referenční hodnoty. S tím v zásadě souhlasím. Rozprava ve výboru ukázala, že to není vhodné ve všech odvětvích, a je třeba mít na paměti zejména odvětví pěstování užitkových rostlin, neboť se odkláníme od menších organizací trhu. Nové úkoly a rostoucí globální

mobilita na trzích si žádají nový, pružný mechanismus. Pokud jde o odvětví mléka, podařilo se nám dále nově formulovat článek 68, abychom podpořili znevýhodněné regiony.

Nakonec se dostáváme k mléku, nejkomplikovanějšímu problému v tomto hodnocení. Protože je odvětví mléka a mléčných výrobků opravdu hodně složité, dal bych přednost tomu, abychom se zabývali tímto souborem otázek v rámci variant a doplňkových opatření, jež budou součástí zprávy, která o tomto tématu pojedná komplexně ve chvíli, kdy budou v roce 2010 nebo 2011 zrušeny kvóty. Přesto je fond pro mléko poměrně velký a zemědělcům v odvětví mléka, především ve znevýhodněných oblastech, poskytne dodatečnou podporu. Podporu investic do zemědělských podniků v odvětví mléka bez vázaných kvót v celé Evropské unii bychom měli brát vážně, neboť může snížit nákupní tlak, se kterým se podniky potýkají.

Mám ještě jednu osobní poznámku: chtěl bych poděkovat celému týmu, že tento balíček úspěšně dokončili v době mého aktivního působení jako poslance Evropského parlamentu za francouzského předsednictví.

(Potlesk)

Stéphane Le Foll, jménem skupiny PSE. – (FR) Paní komisařko, pane ministře, pane Capoulas Santosi, chci také promluvit, a jak před okamžikem řekl pan Goebbels, dvě minuty na takovou významnou zprávu není dostatečně dlouhá doba.

To, co se chystám říci, je docela prosté. Nejprve bych chtěl hájit vyváženost této zprávy, kterou dnes předkládá pan Capoulas Santos. Bylo nutné aktualizovat společnou zemědělskou politiku, což je cílem kontroly stavu, ale na druhé straně bylo třeba udržet jednotu této politiky na evropské úrovni a zároveň umožnit, aby byla i nadále politikou, která určuje hlavní směry v zemědělství v celé Evropě. To je vyváženost, kterou chci obhajovat, a dovoluji mi, abych k tomu použil čtyři příklady.

Prvním příkladem jsou kvóty pro mléko, které vyvolaly řadu diskusí, a říkám upřímně, že podle mého názoru je postoj, který byl nalezen, správný. Musíme zachovat v této věci obezřetnost. Všichni ti, kdo chtějí jednat rychle, aby zvýšili vyrobené množství a skončili s tržními mechanismy, podstupují významné riziko, že ceny mléka výrazně klesnou, a říkají si o mimořádně obtížnou práci, která bude souviset s restrukturalizací.

Oddělení podpory: zde jsme opět našli postoj, který je podle mého názoru vyvážený. Úplné oddělení ohrožuje mnoho oblastí produkce. Musíme chránit rozličné typy produkce v Evropě: chov ovcí, skotu, koz, a malovýrobu zeleniny.

Pokud jde o mechanismy regulace, můžeme se *de facto* vydat cestou pojištění, ale musíme rovněž ponechat veřejné mechanismy, které umožňují prevenci a regulaci; a právě to je v této zprávě velmi důležité, a tak by to mělo zůstat.

A konečně pokud jde o celkový vývoj podpory a způsob, jakým v tomto případě postupujeme, chci říci, že úpravami a omezeními článku 68 byla přijata významná opatření; jsou to správná opatření na cestě k udržitelnosti našeho modelu globální zemědělské produkce. Musíme mít na paměti zachování takového provozního modelu, který stojí na jednotlivcích a skupinách a který zohledňuje tři cíle, totiž cíl hospodářský, environmentální a sociální.

Niels Busk, jménem skupiny ALDE. – (DA) Paní předsedající, kontrola stavu byla prezentována jako způsob, jak dosáhnout zjednodušení a odstranění byrokracie. To byla klíčová témata na počátku naší diskuse. Dále jsme slyšeli, že bychom měli připravit zemědělství v EU na nárůst volného obchodu – a zejména na nové období po roce 2013, kdy má skončit platnost stávající dohody. Současně bylo pro nás v Evropě velmi důležité přijmout náš díl odpovědnosti za produkci kvalitních potravin – nikoli jen pro evropské spotřebitele, ale pro celý svět, zejména pro stále početnější část světové populace, kde vzniká poptávka po potravinách.

Odvětví mléka bylo oblastí, kde jsme plánovali vyzkoušet, zda jsme v Evropě připraveni vyřešit problém vyšší produkce. V této souvislosti si myslím, že je zklamáním podílet se na diskusi o tom, zda bychom měli začít s tzv. měkkým přistáním a dát výrobcům mléka, kteří chtějí vyrábět, příležitost, aby svou produkci mléka zvyšovali. Pro mě je to signálem, že v Evropě nejsme připraveni na změnu, která zítra, a zejména po roce 2013, bude nutná.

Pokud jde o zjednodušení a o snížení byrokracie – odstranění překážek pro zemědělce – musíme konstatovat, že není právě snadné nalézt jednoznačné či hojné příklady toho, jak jsme zjednodušili postupy nebo snížili byrokracii. Celý problém vzájemné podmíněnosti, kde existují obrovské rozdíly mezi členskými státy, je oblastí, kde podle mne potřebujeme jednoznačně dosáhnout zlepšení. Nejdůležitější poznámkou je to, že

by tento přezkum zemědělské politiky měl podle mého názoru mnohem jasněji určit směr, kterým by se mělo zemědělství vydat po roce 2013, kdy skončí platnost dohody.

Pozitivním prvkem je politika venkovských oblastí a zde je přirozeně nezbytné, aby zdroje pocházející z oddělení zůstávaly v těchto venkovských oblastech, a skutečně tak mohly sloužit k jejich rozvoji. Nakonec bych ještě přivítal – a myslím si rovněž, že by to prospělo evropskému zemědělství – kdybychom se zde v Parlamentu více drželi návrhu, který Komise před nedávnem předložila.

Janusz Wojciechowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, dva bratři dostali od rodičů sáček bonbónů. Rozdělme se spravedlivě, řekl starší z nich, a mladší mu na to odpověděl: raději bych se rozdělil stejným dílem. Tento příběh popisuje vztahy mezi starými a novými členskými státy v oblasti zemědělství. Staré státy dostávají více a nové několikanásobně méně.

Chápeme, že se jedná o přechodné období, ale proč by měl tento stav přetrvávat po roce 2013? Proč by nové státy měly i nadále dostávat řádově dvakrát až třikrát nižší podporu než staré státy? Stále slyšíme, že je to spravedlivé a že jsou k tomu historické důvody. Ale my nechceme tento druh spravedlnosti, chceme rovnost. Existovala určitá zdůvodnění pro tyto nerovnosti v rámci režimu podnikových premií, který zvýhodňoval zemědělce, kteří vyráběli více. V současnosti, kdy jsme se posunuli k subvencím, však již neexistuje žádné ospravedlnění pro tuto diskriminaci. Ta musí po roce 2013 skončit a nesmíme dopustit žádné dělení na staré a nové členy. My, noví členové, chceme být také starými!

(Potlesk)

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, tyto diskuse se konají za nevýhodných okolností. Kdyby Irsko hlasovalo rozumně, měli bychom příležitost mluvit o zemědělských otázkách a o financování v zemědělství od 1. ledna 2009.

V současnosti probíhají naše diskuse podle staré výjimky, i když úřadující předseda Rady pan Barnier vyslovil souhlas s naší účastí. Je to laskavá nabídka, zůstává však jen zbožným přáním, neboť jsou věci takové, jaké jsou. Ukazuje se to také v návrhu dokumentů Komise. První návrh, jehož byl pan Goepel zpravodajem – před okamžikem nám poskytl příslušné hodnoty – ustanovil významné snížování: 10, 25, 45. Parlament tato čísla strávil a doplnil je o náklady na jednotku pracovní síly podléhající zvláštním příspěvkům na pojištění. To mělo postihovat přerozdělení, které by bylo příkladem, co se týče roku 2013.

Nyní je naší obavou, že budeme v roce 2013 čelit lineárnímu snížení. Co se týče hodnot, které byly před okamžikem zmíněny Komisí, je třeba říci, že původní představy se rozplynuly. Tento návrh je přinejmenším vlašný a nemá nic společného s diagnózou, kterou Parlament správně předložil a s níž souhlasím. Byla zde připomenuta klíčová témata: voda, klima, genetická rozmanitost, obnovitelné energie a produkce mléka. Všechny tyto oblasti musí být brány v úvahu, ale akce, kterou Parlament navrhuje, je jednoduše absurdní.

Dovolte mi, abych se krátce vyjádřil k odvětví mléka. Asi si uvědomujete situaci v mlékárenském průmyslu. Existuje nadprodukce mléka a ceny klesly na katastrofální úroveň. Parlament navrhuje záležitosti urychlit a zvýšit výrobní příležitosti. Tržní hospodářství však znamená výrobu v souladu s poptávkou. Navrhujete něco, co se podobá automobilovému průmyslu, který krátí nebo ruší vánoční odstávku, aby zorganizoval směny navíc a zvýšil výrobu automobilů uložených ve skladech. Tento přístup je naprosto mylný a podporuji to, co řekl před okamžikem pan Goepel, totiž že by bylo rozumné neregulovat teď produkci mléka v souvislosti s kontrolou stavu, ale spíše tehdy, až budeme mít konečně analýzy trhu, které jsou již tak dlouho slibované, ale stále ještě nebyly zrealizovány, a že bychom pak v mlékárenském odvětví měli dojít k rozumnému závěru, který bude vyhovovat trhu a požadavkům zemědělců.

Vincenzo Aita, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, myslím si, že dnešní rozprava a hlasování, které bude zítra následovat, představují významnou fázi politiky Společenství v oblasti zemědělství.

Myslím si, že v Evropě potřebujeme, kvůli tomu, co se stalo v minulých, a hlavně posledních dvou letech, ještě silnější společnou zemědělskou politiku. Namísto toho jsme touto zdoluhavou prací a prací, kterou odvedl pan Capoulas Santos, některé otázky řešili, činili jsme tak ovšem v rámci starého režimu. Dvě otázky, které se během těchto dvou uplynulých let staly ústředními, bych teď rád zdůraznil. Začali jsme s kontrolou stavu společné zemědělské politiky z roku 2003.

Některé údaje nás vedly k tomu, abychom se zamysleli nad tím, zda jsme na správné cestě, i když za ten rok a půl byla odvedena skvělá práce. Přicházíme o velké množství pracovních míst v zaměstnaneckém poměru, jedná se přibližně – podle údajů Eurostatu do roku 2005, a tak nevíme, co se zde událo v roce 2007 a 2008

– o dva miliony zaměstnanců, které jsme ztratili v tomto stabilním, sezonním a rodinném zaměstnaneckém sektoru. Počet podniků, které jsme ztratili od roku 2003 do roku 2005 – opět podle údajů Eurostatu – je 611 000. V době, jako je tato, v hospodářské krizi, dochází k tomu, že členské státy mohutně zasahují u bank a v průmyslu, ale v žádné zemi se nehovoří o stavu zemědělství, neboť se očekává, že vše bude dosaženo v rámci politiky Společenství a společné zemědělské politiky.

Myslím si, že tím, co děláme, jdeme proti skutečným potřebám zemědělců a tomu, co tito zemědělci skutečně chtějí: je to pomoc těmto podnikům, aby se vymanily z podřízeného postavení vůči zpracovatelům a vůči obchodníkům, neboť další skutečnost je ta – a tím končím –, že za poslední dva nebo tři roky ztratily zemědělské společnosti podíl na příjmech, a těžší z toho transformace v odvětví obchodu.

To byla témata, kterými jsme se měli zabývat, a z tohoto hlediska je hodnocení velmi negativní, pokud jde o to, o čem budeme pozítří v této sněmovně hlasovat.

Witold Tomczak, jménem skupiny IND/DEM. – (PL) Paní předsedající, finanční diskriminace vůči rodinným zemědělským podnikům a vůči novým členským státům, to jsou dva základní mechanismy společné zemědělské politiky, které oslabují EU a jdou proti jejím hlavním cílům. Navržené změny se od těchto mechanismů nijak neodklánějí. Jak můžeme spravedlivě reformovat evropské zemědělství, když ignorujeme 95 % všech zemědělských podniků? Těchto 95 % jsou rodinné zemědělské podniky, s výměrou do 50 ha. Dostává se jim však pouze zlomku zemědělských dotací EU. Nejbohatší zemědělské podniky, kterých je jen 1 %, obdrží více než 9 miliard EUR, jinak řečeno, více než 90 % dotace určené všem zemědělským podnikům. Tato politika postihuje rodinné zemědělské podniky, jež jsou páteří evropského zemědělství. Současná a navrhovaná zemědělská politika povede k úbytku obyvatel na venkově, zhoršení stavu životního prostředí a problémům se zabezpečením potravin pro regiony, státy a EU jako celek.

Peter Baco (NI). – (SK) Návrhy Komise na kontrolu stavu SZP byly formulovány ve zcela odlišných podmínkách, než v jakých se nacházíme dnes. Dnes je třeba věnovat více pozornosti zejména zmírnění rostoucí nestability zemědělských trhů, rychlejšímu přibližování se ke světovým cenám, zdůrazňování nenahraditelného postavení zemědělství ve společnosti, posilování systémové stránky SZP a především lepšímu využití potenciálu diskriminovaného zemědělství v nových členských státech.

Pozměňující návrhy výboru AGRI bohužel už jen částečně korigují nedostatečnou reakci Komise na tyto akutní potřeby dneška. Komise například prosadila uplatnění progresivního odlišení jako snahu ukázat obyvatelům EU svou schopnost eliminovat vysokou úroveň podpory zemědělství.

To je v rozporu s rostoucí potřebou koncentrace výrobních faktorů. Co je však úplně nesmyslné, je neochota akceptovat návrhy, aby se na takový podnik nenahlíželo jako na majetek vlastníka půdy, ale jako na racionální a perspektivní sdružení malých samostatných nekonkurenceschopných vlastníků půdy. Tedy jediného podílníka je třeba akceptovat jako jednoho zemědělce.

Chci proto poprosit pana Barniera, předsedu Rady, aby dal prostor návrhům řešícím tento problém i na jednání Rady.

Neil Parish (PPE-DE). - Paní předsedající, dovoluji mi začít poděkováním – komisařce Mariann Fischer Boelové, panu Barnierovi – úřadujícímu předsedovi Rady, panu Capoulas Santosovi – zpravodaji, a také Lutzu Goepelovi za spolupráci, a rovněž všem členům výboru za jejich těžkou práci, neboť je nás 27 členských států, a třebaže nemáme 27 postojů k této zprávě, máme jich poměrně dost, a ve výboru jsme se sjednotili, abychom dosáhli toho, co já považuji za citlivý kompromis. Chtěl bych také poděkovat paní komisařce za její spolupráci a pomoc, a zejména panu Michelu Barnierovi, neboť jsme vedli posílenou spolupráci, pokud ne přímo spolurozhodování.

Musíme se teď pohnout kupředu a přijmout zprávu a dosáhnout kompromisu a postoje, aby zemědělci v Evropě přesně věděli, kam všichni směřujeme.

Je třeba vyrábět potraviny – viděli jsme to jasně minulý rok – a je třeba sejmut ze zemědělců byrokracii, je třeba zjednodušit postupy. Je také třeba, aby zemědělci činili podnikatelská rozhodnutí, sami za sebe. Proto se musíme pohnout kupředu. Ano, potřebujeme určité krizové řízení, nesmíme se však vrátit do časů zásahů – rovnováha musí být zaručena.

Mnozí z nás létají po celé Evropě, a když přistáváme, máme rádi hladké přistání, a kvóty pro mléko také potřebují hladké přistání. Potřebujeme uvolnit trh. Paní komisařka uvedla, že v loňském roce existovala poptávka po mléčných výrobcích, tento rok již ani tak ne – ale příští rok by mohla být opět větší poptávka a my potřebujeme být pružní v tom, abychom tuto poptávku uspokojili.

Zemědělství a venkovské prostředí je jedno a totéž, a my se musíme posunout, abychom zajistili, že budeme schopni řešit změnu klimatu a hospodaření s vodou, že se budeme zabývat biopalivy a bioplynem a že skutečně zajistíme Evropě silnou pozici. Nesmíme udělat krok zpět, neboť jsme v silné pozici, i co se týče WTO. Pohněme se, a zemědělskou politiku skutečně reformujeme.

Brian Simpson (PSE). - Paní předsedající, chci nejprve připojit své poděkování našemu zpravodaji za všechnu obtížnou práci, kterou odvedl na tomto citlivém tématu.

Navzdory tomuto velkému úsilí se však obávám, že já a moje národní delegace nemůžeme tuto zprávu podpořit. Myslím si, že SZP potřebuje radikální reformu. Je třeba opustit starý režim přímých dotací do zemědělství a posunout se k režimu orientovanému na trh a zdůrazňujícímu udržitelnost venkova a životní prostředí, uznávajícímu účinný systém hospodaření namísto toho, aby udržoval při životě neúčinné zemědělství. Tato zpráva sama o sobě sice není hlavním reformním dokumentem, ale přesto určuje tón budoucím reformám po roce 2013. Proto jsem zklamán výsledkem hlasování ve Výboru pro zemědělství, které opět – zdá se – vedlo k tomu, že se tento výbor obrátil zády k zásadní reformě tohoto problematického režimu.

Zdůraznil bych zejména povinné odlišení. Nemohu podporovat postoj, který bude znamenat méně peněz do rozvoje venkova a kde jsou navíc členské státy zbaveny nutnosti spolufinancovat prostředky plynoucí z nového odlišení. Nemohu podporovat ani názor výboru, že bychom měli ustoupit také od úplného oddělení, své největší obavy si však vyhrazuji pro Komisi. Je správný váš postoj, paní komisařko, pokud jde o povinné odlišení. Je správný váš postoj ohledně oddělení. V tomto ohledu máme Komisi, která skutečně chce reformovat SZP, tato Komise však čelí Parlamentu, který neplní své závazky a věří, že nové úkoly, které před námi stojí, by mohly být vyřešeny lpěním na tomto starém problematickém režimu. Držte se, paní komisařko, máte pravdu, a já mám bohužel obavy, že tato sněmovna se bude mýlit.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Paní předsedající, já, jak víte, nejsem nadšený ze žádného z návrhů kontroly stavu. Kdybych byl zemědělcem a v roce 2005 počítal, co mohu očekávat do roku 2013, bylo by to – budete-li mít se mnou strpení – 8% snížení vlivem odlišení, 10% snížení kvůli vnitrostátním rezervám a je možné, že 9% snížení v důsledku limitu vysokých bonusů, tedy celkové snížení o 27 %. Jak se v budoucnosti může průměrný zemědělec spoléhat na to, že evropská vláda splní, co slíbila? Paní Buitenwegová uvedla, že 27 % nic neznamená, myslím si ale, že je to hodně daleko od toho, co bylo slíbeno. Rovněž nesouhlasím s odlišením a upřednostnil bych také, aby byl mnohem více omezen limit celkových bonusů.

Pokud jde o vnitrostátní rezervy, o kterých jsem hovořil, domnívám se, že bychom měli využít příležitost, kterou máme, totiž že bychom měli co nejdříve a po celé Evropě vytvořit systém pojištění proti chorobám, které postihují zvířata nebo rostliny. Dříve nebo později bude Evropa v důsledku toho, že lidé více cestují, řešit další nakažlivé nemoci zvířat, a naše rozpočty na to nejsou připraveny. V případě, že by se to znovu stalo, nevím, kde by na to Komise získala peníze. V takové situaci se dostává ke slovu systém pojištění.

Co se týče kvót pro mléko, lze jen konstatovat, že se stále více trhů vyvíjí celosvětově. To není podle mého názoru pro Evropu dobře, jestliže musíme říci například Američanům nebo Brazilcům, že daný trh bude jejich, pokud si to budou přát. Měli bychom se takového trhu rovněž účastnit, a to je důvod, proč jsou nutné kvóty pro mléko.

Mohli jsme přijmout tři opatření: snížit superdaň, postupně zvyšovat kvóty a každoročně vyrovnávat to, co nebylo dosaženo na úrovni plné mlékárenské kapacity zemědělci, kteří dojili mléko na plnou kapacitu, a dokonce tuto kapacitu překročili.

Gintaras Didžiokas (UEN). - (LT) Nejprve bych chtěl poděkovat všem, kteří svědomitě pracovali na těchto složitých, významných a podle mého názoru nejdůležitějších projektech v tomto roce, zejména zpravodaji Capoulas Santosovi. Nemám moc času, mohu se tedy vyjádřit jen k nejdůležitějším otázkám, které zneklidňují zemědělce v mé zemi.

V první řadě dochází po třinácti letech k zrovnoprávnění přímých plateb. To je velice důležité a hovoříme-li o solidaritě, spravedlivé hospodářské soutěži a jednotném trhu, musíme se podle toho chovat. Musíme zajistit, aby byla podpora rozdělována spravedlivě.

Druhou velice důležitou věcí je nutnost zrušit omezení na plochu půdy v souladu s podmínkou ze dne 30. června 2003. Pokud hovoříme o nedostatku potravin, světovém hladomoru a konečně i o biopalivech, pak nechme zemědělce, aby využili možností existujících zdrojů.

A co je nejdůležitější, musíme chránit financování společné zemědělské politiky Evropské unie a nedovolit, aby se zemědělský rozpočet roztříštil na financování všech možných pochybných nápadů.

Alyn Smith (Verts/ALE). - Paní předsedající, děkuji všem kolegům a blahopřeji jim k tomu, že nás dovedli k dnešnímu úspěšnému závěru. Rád bych však zopakoval zklamání kolegů nad tím, že jsme mohli jít dál a být poněkud ambicióznější, mějme však na paměti, že kontrola stavu nebyla nikdy ničím jiným než jen kontrolou stavu: zásadní reforma přijde později, a na to se musíme dnes soustředit.

Když přemýšlíme o roku 2013, je určitě třeba udělat ještě mnoho práce, neboť máme společnou zemědělskou politiku, která – jako každý jiný dobrý kompromis – nenechává za sebou nikoho obzvláště spokojeného. Zaměřím se tedy na poznámky Neila Parishe a také pana Piepera, že se musíme zamyslet nad budoucností a nad tím, čeho chceme společnou zemědělskou politikou dosáhnout. Zejména musíme v rámci této diskuse hovořit o reformě strukturálních fondů, neboť současná SZP je příliš složitá, komplikovaná a obtížně získává podporu veřejnosti, zatímco strukturální fondy by byly mnohem levnějším, účinnějším způsobem, jak poskytnout environmentální veřejné zboží. Musíme mít na paměti, že v SZP jde o poskytování přímé podpory výrobcům kvalitních potravin v místním zemědělství. Jestliže to budeme mít na paměti, půjdeme správným směrem. Je to velký cíl a dnešek je krokem na cestě k němu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Této rozpravy o dalších úpravách společné zemědělské politiky se účastníme s jistými obavami, neboť jejich cílem je v podstatě zajistit větší liberalizaci a podřízenost mezinárodním trhům bez přihlédnutí k tomu, že zemědělství je strategickým odvětvím a že zabezpečení potravin a suverenity mají zásadní význam pro zajištění kvalitních potravin pro obyvatelstvo v našich zemích.

Stejně tak je nepřijatelná nedostatečná sociální citlivost, s níž je celá reforma prováděna, bez přihlédnutí k současnému závažnému problému nezaměstnanosti. Hrozí tak, že bude zničeno tradiční rodinné zemědělství, kde mimořádně závažný dopad bude mít snížení podpory pro malé zemědělce, oznámení o ukončení režimu kvót pro mléko, vrácení zemědělské politiky na vnitrostátní úroveň a trvalá nespravedlnost v přidělování podpory.

Trváme proto na návrzích, které jsme předložili, abychom zajistili podporu pro vyrábějící zemědělce, s cílem bojovat proti nestabilitě ve výrobních odvětvích kvůli rozdílům v cenách a zabránit úpadku venkova a poklesu počtu obyvatel v mnoha regionech.

Georgios Georgiou (IND/DEM). - (EL) Paní předsedající, zaprvé dlužíme poděkování našemu kolegovi Luisi Manuelu Capoulas Santosovi a všem ostatním, kteří se podíleli na tomto chvályhodném dokumentu.

Řecké venkovské oblasti, kde žijí lidé pěstující tabák, jsou nejchudší v Řecku; obávám se, že z absolutního hlediska jsou rovněž nejchudší v Evropě. Lidé, kteří tam žijí, nemají jinou práci než tabák a žádají jen o to, aby byl režim pro tabák prodloužen nejméně do roku 2013. Dále žádají, aby v zájmu podpory jejich příjmů byla napravena křivda z roku 2004, je-li to vůbec možné, a aby 50 % tabákových subvencí pokračovalo podle prvního pilíře, ale až od roku 2010. Tento požadavek je humanitární spíše než technický.

Jim Allister (NI). - Paní předsedající, v čase, který mám k dispozici, se zaměřím na odvětví mléka, neboť – jak paní komisařka z našeho setkání minulý týden ví – má v mém volebním obvodu potíže v souvislosti s pádem cen. Pokles cen posiluje můj názor, že zrušení kvót pro mléko je předčasné a nerozumné a že ke stabilizaci trhu nijak nepřispěje.

Stejně tak se mi zdá být zbytečné a pošetilé, s ohledem na nestabilitu, která v současnosti na trhu panuje, omezení rozsahu dostupných opatření pro řízení trhu. Potřebujeme smysluplné nástroje řízení trhu, jestliže máme dosáhnout a udržet na tomto trhu dno. Pokud tak neučiníme, hladkého přistání v mlékárenském odvětví nedosáhneme.

Vyjadřuji proto politování nad tím, že se v době, kdy některé členské státy projevují pružnost – a například Francie se odklání od nižších výdajů do odvětví chovu ovcí a Německo hovoří o fondu pro mléko –, chce Komise omezením své působnosti zavázat k tomu, že bude rušit opatření pro řízení trhu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, dovoluji mi nejprve poděkovat zpravodajům za legislativní návrh a za zprávu z vlastního podnětu. Reformy v letech 2003 a 2004 byly významnými prvky celkového přetvoření společné zemědělské politiky. Důkladné

prozkoumání společné zemědělské politiky není samo o sobě základní reformou, ale spíše dalším důležitým krokem na cestě k zajištění moderní, multifunkční a konkurenceschopné společné zemědělské politiky. Co se týče priorit, nedošlo k žádné změně. První je ochrana potravin, následuje výroba krmiv a zabezpečení dodávek energie.

O významu výroby mléka, zejména v horských oblastech, kde je pastevectví často jedinou možností, se tu již hovořilo. Chráníme v tomto případě pracovní místa, nejen životní prostředí, a to je podle mne stejně důležité. Důležitým bodem je podle mne příprava na hladké přistání po roce 2015. Jsem v současnosti proti obecnému zvyšování kvót pro mléko. Domnívám se, že v době, kdy máme vysoký přebytek ve výrobě mléka, bychom měli být opatrní. Každý, kdo podotýká, že důvodem ke zvyšování kvót jsou ceny potravin, zapomíná na to, že zemědělci zabývající se chovem mléčného skotu dostávají méně než 30 % prodejní ceny, zatímco prodejní cena v supermarketech – a to i v členském státě, odkud pocházím – je v současnosti stejná jako před dvaceti pěti lety.

Je třeba, aby byl druhý pilíř stabilizovaný, a nebyl přitom narušen pilíř první. Víťame přehodnocení článku 68, za něj vděčíme rozhodovací samostatnosti členských států. Těší mne i to, že byla dosažena dohoda o fondu pro mléko, mimo jiné v souvislosti s výrobou v horských oblastech a znevýhodněných regionech.

Nakonec si dovolím říci, že pevně věřím, že v nejbližších dnech dosáhnou Rada a Komise kompromisu. Jsem si jistá, že společná zemědělská politika bude rozvíjena tak, aby bylo zajištěno, abychom také v budoucnosti měli multifunkční, udržitelnou zemědělskou výrobu ve všech regionech EU.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Pane předsedající, paní komisařko, souhlasíme s cíli této kontroly stavu, nikoli však s navrhovanými opatřeními.

Hrozby, které představují současná klimatická, finanční, zdravotní a jiná rizika, znamenají, že společná zemědělská politika, která zdaleka není překonaná, musí hrát základní úlohu v zabezpečení potravin na světě a v ochraně našich venkovských společenství.

Naivně jsme se v době MacSharryho reformy z roku 1992 domnívali, že je plně zajištěna potravinová soběstačnost a že postavení každého subjektu bude určeno trhem. Uvědomili jsme si však, že stále globalizovanější trh nereaguje na sen trvalé zemědělské výroby, která by se vyznačovala bezpečnými potravinami a rozumnými cenami po celé Evropě.

Nárůst cen surovin – které teď opět klesají – byl pro nás užitečnou lekcí, neboť byl provázen růstem nákladů ve výrobě krmiv a hnojiv a řadu odvětví, například odvětví chovu ovcí a odvětví hovězího masa, zavlkl do hluboké krize.

Tento účinek, paní komisařko, bude pravděpodobně nadále trvat. Chci zmínit zejména odvětví chovu ovcí a odvětví mléka. Odvětví chovu ovcí upadá. Potřebuje podporu Společenství, jak žádal Parlament v červnu loňského roku, a článek 68 nebude dostačovat.

Co se týče odvětví mléka, je pro měkké přistání nutné přechodné období, které tomuto odvětví umožní přizpůsobit se a uskutečnit změny, bez zlostnatělosti, která je v současné době zapříčiněná omezeným množstvím kvót. Navíc, paní komisařko, není situace podobná nebo stejná ve všech členských státech.

Donato Tommaso Veraldi (ALDE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval zpravodaji za jeho skvělou, přínosnou a inteligentní zprávu. Předmět kontroly stavu společné zemědělské politiky je skutečně velice důležitý, neboť se snaží zlepšit konkurenceschopnost evropského zemědělství.

Domnívám se, že je vhodné vyzdvihnout dvě témata: zvýšení kvót pro mléko, které umožní větší růst v zemích s deficitem a zemích, kde jsou překračovány vnitrostátní kvóty, a dále prodloužení vázané podpory pěstování tabáku.

Co se týče podpory pěstování tabáku, navzdory silnému odporu k přezkoumání dohody z roku 2004, který vyplývá z toho, že velká skupina zemí považuje za morálně nepřijatelné podporovat tabák kvůli jeho dopadům na veřejné zdraví, bych rád zdůraznil, že produkce surového tabáku v Evropě nepřekračuje 4 % světové produkce a že Evropská unie je vedoucím světovým dovozcem surového tabáku ze zemí mimo EU, aby pokryla více než 70 % své potřeby.

Proto si myslím, že naší povinností je nalézt spravedlivé řešení tak, abychom zabránili dalším následkům z hlediska hospodářství a zaměstnanosti, abychom zabránili tomu, že dojde k hromadnému opuštění pěstování tabáku.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Pane předsedající, jedním z nejdůležitějších úkolů společné zemědělské politiky bylo a je zajistit soběstačnost jednotlivých států Evropské unie v otázce zemědělství. Při čtení závěrů z přezkumu vidím, že navrhované změny zahrnují většinu z mechanismů, které jsou určeny ke zlepšení situace ve výrobě na jednotlivých vnitrostátních trzích. To je dobře. Jsem však znepokojen tím, že dosud neexistuje shoda o celkové změně v přístupu, která by vedla k vyrovnání dotace u všech států EU na stejnou úroveň, což by podpořilo zdravou hospodářskou soutěž v rámci Společenství a mimo ně.

Současný přezkum potvrdil, že ochranné postojy vůči jednotlivým národním zemědělstvím ze strany tzv. starých členských států ve vztahu k nově přistoupivším státům v Evropské unii stále přetrvávají. Skutečnost, že jsem tu dalším řečníkem poukazujícím na tento problém, vypovídá o jeho závažnosti, a Komise jej přesto i nadále přehlíží. Je velice důležité, aby Parlament vzal na vědomí i nespravedlivé původní přidělení kvót pro mléko. To, že se dnes, i když pomalu, pokoušíme tento problém řešit, je dobře.

Marie-Hélène Aubert (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, pane Barniere, v minulých třech dnech se konaly Evropské rozvojové dny, kde byla často zmiňována potravinová krize, která má závažný dopad na nejchudší země. Ve všech vystoupeních bylo zdůrazněno, že rozvojové země musí především rozvíjet vlastní zemědělství co nejlepším využitím své půdy a přírodních zdrojů.

Všechny ty nadšené výkřiky těch, kdo dnes a znovu požadují snížení státních zásahů a veřejných výdajů, totální liberalizaci, privatizaci a degradování zemědělství téměř na jakousi prehistorickou aktivitu, a proto tento obrat o 180 stupňů směrem k obrovským veřejným investicím do zemědělské výroby a potravinové soběstačnosti, se mimochodem jeví jako směšné a skandální zároveň.

Mezi budoucností zemědělství v rozvojových zemích a naší dnešní rozpravou existuje přímá souvislost. Nemám bohužel pocit, že by tato kontrola stavu společné zemědělské politiky, která byla zahájena dříve, než začaly nepokoje vyvolané cenou potravin a než katastrofální narušení trhů dospělo ke svému vrcholu, zohledňovala situaci, v níž se nachází zemědělská komunita na Jihu, či vyvozovala řádné závěry z vážné krize, které v současnosti čelíme z hlediska ekologického, sociálního, hospodářského a finančního.

Proto mne velice mrzí, že je v návrzích Komise i ve zprávě Parlamentu věnováno tak málo pozornosti robustním vztahům mezi zemědělstvím na Severu a na Jihu, a skutečnost, že je ohrožena příslibená 1 miliarda EUR, ukazuje na to, že máme před sebou ještě dlouhou cestu.

Sylwester Chruszcz (NI). – (PL) Pane předsedající, s polskými zemědělci a zemědělci ze zemí střední a východní Evropy, které se připojily k Evropské unii, se zachází jako s druhořadými občany, a platí to mimo jiné pro dotace a pro kvóty pro mléko. Jsme dnes svědky rostoucí tendence směrem k zachování této diskriminace a nerovného zacházení i po roce 2013. Mějte prosím na paměti, že značný podíl zemědělských podniků ve východní části EU tvoří rodinné zemědělské podniky. Na tyto rodiny dopadají rozhodnutí přijatá v Bruselu a ve Štrasburku. Tito zemědělci hlasovali pro připojení k EU poté, kdy jim bylo příslibeno rovné zacházení od roku 2013. Měli bychom jim nyní snad říci, že byli klamáni?

Apeluji na své kolegy poslance, abychom zajistili, aby naše společná zemědělská politika nebyla společná jen v názvu. Projevy ušlechtilých pocitů doprovázejí akce, které by mohly narušovat polské a evropské zemědělství, a s tím nemůžeme souhlasit.

Zemědělci z odborového hnutí Solidarita dnes protestují v Bruselu. Chtějí orgány EU upozornit na obtížnou situaci producentů mléka a pěstitelů obilnin. Podporuji je a myslím si, že protesty v Bruselu jsou nejlepším důkazem toho, že se zemědělstvím není vše v pořádku. Je nutno skoncovat s nerovným zacházením vůči starým a vůči novým členským státům.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, drtivá většina pěstitelů a chovatelů čeká na rozhodnutí a dohody, které od dnešního dne až do čtvrtka přijme k této kontrole stavu společné zemědělské politiky Rada ve složení pro zemědělství a rybolov. Čekají na to, neboť se nejedná o snadný přezkum vzhledem k tomu, že povede k hlubokým změnám, například k mizení řady hospodářství, pokud škrty v přímé pomoci navržené Evropskou komisí budou pokračovat.

Ústředním bodem této parlamentní zprávy je odlišení, a mohlo by být i jedním z mála prvků ve stanovisku Parlamentu, které budou mít určitý dopad na jednání, která jsou vedena ministry zemědělství ze zemí EU.

Po celá léta jsme byli proti jakémukoli posílení toho, co teď eufemisticky nazýváme „odlišením“, neboť nemá-li politika rozvoje venkova dostatek finančních prostředků, není to kvůli nedostatku zdrojů v rozpočtu na společnou zemědělskou politiku, ale spíše tím, že neexistuje celková politická vůle k tomu, aby byl v odpovídající výši poskytnut rozpočet Společenství na tento základní pilíř.

Chceme trhy liberalizovat? Ovšemže chceme, ale jen za podmínky, že budou stejné povinnosti a podmínky platit pro všechny výrobce, a to v rámci Unie i mimo ni.

V současné době se v Evropské unii rozhoduje o budoucnosti mnoha pěstitelů a chovatelů. Musím zmínit křehká odvětví, například odvětví chovu ovcí, odvětví chovu skotu a odvětví tabáku, pro jejichž přežití v řadě produkčních oblastí je tato kontrola stavu obzvláště rozhodující.

Někteří výrobci, například chovatelé ovcí, o pomoc nežádají. Chtějí jen mít možnost stáhnout se z trhu důstojně, neboť se zadlužili a přežít mohou jedine tak, že budou snižovat objem produkce. Opuštění produkce je proto jediné řešení, které zbylo mnoha výrobcům, jejichž místo nepochybně zaujmou dovozci ze třetích zemí, neboť spotřebitelé nepřestanou konzumovat a světu se nepodaří radikálně zastavit nárůst počtu spotřebitelů.

Parlament by měl vydat obezřetné stanovisko, které musí Rada ctít. Musím poděkovat předsedovi Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova panu Parishovi za přijatá opatření, jejichž cílem je zajistit, aby byl Parlament vyslyšen a nikoli ignorován, jak doposud Rada a Komise činily, v rozporu se závěry Parlamentu.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (FR) Pane Barniere, paní Fischer Boelová, věřím, že tato vynikající zpráva pana Capoulas Santose může tvořit dobrý základ pro kompromis v Radě za francouzského předsednictví a doufám, že Evropský parlament a Rada společně usměrní Komisi.

Podobně jako si Malý princ ze Saint-Exupéryho, kterého jsem již citoval, ochočil lišku. Doufám, že v tom zítra budeme úspěšní. Celkové zrušení mechanismů intervence je vysoce nebezpečné pro Evropu a pro zabezpečení potravin v Evropě.

Poškozování velkých zemědělců bude mít mimořádně škodlivý dopad na evropskou konkurenceschopnost, a co se týče zemědělců zabývajících se živočišnou výrobou, musíme pomoci těm z nich, kteří nemají žádnou půdu.

Anne Laperrouze (ALDE). – (FR) Pane předsedající, na počátku roku 2000 jsme stanovili finanční rámec společné zemědělské politiky (SZP) do roku 2013. Zemědělci na základě těchto údajů investovali. Nyní, v polovině cesty, se rozhodneme snížit platby, které oprávněně očekávají? To je nespravedlivé.

Jsem proti odlišení, jak je doporučováno Evropskou komisí nebo v Capoulas Santosově zprávě. Společná zemědělská politika má podpořit zemědělství a dát mu určitou strukturu. Pozorujeme kupříkladu obecný pokles v chovu dobytka, který je nahrazován dovozy ovcí ze třetích zemí. Zemědělci zabývajících se chovem dobytka potřebují takovou společnou zemědělskou politiku, která je podpoří. Potřebujeme bonifikace na ovci a rovněž ekologické bonusy za zachování pastvin a vnitrostátní rezervy k řešení zničujících dopadů způsobených případy vzplanutí nákazy, zejména katarální horečky ovcí.

Pane ministře, paní komisařko, dámy a pánové, zemědělci na nás spoléhají!

Liam Aylward (UEN). - Pane předsedající, jsem si jistý, že by ode mne paní komisařka a úřadující předseda Rady čekali, že budu požadovat zavedení klíčových doporučení obsažených ve zprávě o odvětví chovu ovcí, která byla zde v Parlamentu drtivou většinou schválena.

Co se týče odlišení, budu proti hodnotě 13 % do roku 2012, a myslím si, že by neměla být závazná a že by jednotlivé členské státy měly mít možnost pružně se rozhodovat. U kvót pro mléko bych byl rád, kdyby došlo k nárůstu spíše o 2 procenta než o navrhované 1 procento, a země, které mají kapacity pro produkci mléka, by tuto možnost měly mít, aby tak dosáhly hladkého přistání v roce 2015.

Ze všeho nejdůležitější je však to, že nám bylo v poslední reformě společné zemědělské politiky přislíbeno zjednodušení, a pokud je tu něco, co zemědělcům opravdu vadí, pak je to byrokracie a přílišná administrativa. V současnosti existuje více úředníků Komise, ministerstev zemědělství v členských státech a místních orgánů, které dozírají na zemědělce, než je policistů v ulicích v boji proti zločinu. To je směšné: zemědělcům by mělo být umožněno, aby prospívali a pěstovali a vyráběli nezbytné potraviny pro stále rostoucí počet obyvatel.

Dovolte mi z mého osobního pohledu říci, že v mé zemi nebude existovat žádný Lisabon II, dokud nebude tento problém vyřešen.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, zpráva, o které budeme zítra hlasovat, představuje závěry roční práce a jednání, které se věnovaly budoucnosti společné zemědělské politiky a našich zemědělců. Bylo to konkrétně 20. listopadu minulého roku, kdy paní Fischer Boelová přišla se svými návrhy ohledně kontroly stavu.

V návaznosti na Lutz Goepelovu zprávu o pokroku máme teď Capoulas Santosovu zprávu o návrhu Komise. Oběma našim kolegům bychom měli poblahopřát k jejich skvělé práci. Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova Evropského parlamentu se podařilo obhájit své stanovisko tváří v tvář původním návrhům Komise, protože jsme cítili, že jsou příliš liberální.

Budu nadále pozorně sledovat opatření, pokud jde o odvětví mléka, a zejména opatření předcházející zrušení kvót. Mám na mysli zejména producenty mléka z horských oblastí, kteří nesmí být chudými příbuznými v této reformě, a my budeme muset zajistit, aby nebyli opomíjeni, neboť budou potřebovat podporu více než ostatní.

Nechci pro ně hrát úlohu posla konce světa, ale jak si můžeme představit francouzské mlékárenské odvětví sloučené do jediného regionu? Vítám proto plně návrh vytvořit fond pro mléko a návrh směřující k hodnocení zvýšení kvót pro mléko v souladu s tržními trendy od roku 2010.

Výpočet progresivního odlišení, který předložil Výbor pro zemědělství, je podle mého názoru spravedlivý a umožní nám posílit regionální rozvoj a rozvoj venkova a chránit udržitelným způsobem biologickou rozmanitost.

Vítám také objasnění podmíněnosti, jejíž zavedení bylo až dosud pro zemědělce skutečnou noční můrou.

Doufám také, že bude zachován Tabákový fond, který nám dovolí udržet malé zemědělské podniky v Evropě a rovněž významnou zaměstnanost v oblastech, kde nelze nic jiného pěstovat, a který nám umožní vyhnout se dovážejícím výrobkům.

A nakonec, pane Barniere, velmi oceňujeme, jak jste se během těchto jednání angažoval. Podařilo se vám projevit značnou trpělivost a odhodlanost a nespěchali jste na věci, ani zdaleka ne. Práce s vámi byla pro mě potěšením. Spolupráce z vaší strany měla pro nás neocenitelnou hodnotu. Víme, že se na vás budeme moci spolehnout.

Lily Jacobs (PSE). - (NL) Pane předsedající, v šedesátých letech Sicco Mansholt, významný člen mé strany v Nizozemsku, vytvořil evropskou zemědělskou politiku, a my jsme na to hrdí. Jeho vizí bylo zajistit, abychom měli dostatek bezpečných potravin pro všechny Evropany a důstojné příjmy pro zemědělce. Jsou to ideály, které zde znovu z celého srdce podporuji. Za posledních padesát let se mnohé změnilo. Dochází k nárůstu světové populace, změně klimatu, globalizaci, existuje nespravedlivý obchod a spekulace v souvislosti s cenami potravin, a nakonec došlo v tomto ohledu i k nedávné potravinové krizi.

Diskuse o kontrole stavu je především o zdrojích, nástrojích a inteligentních výjimkách. Mrzí mě, že v přípravě na rok 2013 ustupují do pozadí širší souvislosti. Je čas na skutečně rozumnou aktualizaci naší zemědělské politiky, kdy se budeme držet Mansholtových ideálů, ale zamítneme překonané prvky, jako jsou například vývozní subvence a dotace pro zemědělské produkty. Je nejvyšší čas uplatňovat spravedlivý obchod a na to, aby se větší pozornost věnovala udržitelnosti, zdraví a inovačním řešením výzev, kterým v současnosti čelíme. Jsme tím povinni zbytku světa, budoucím generacím a evropským daňovým poplatníkům.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Pane předsedající, podle Smlouvy jsou cíli zemědělské politiky rozvíjet zemědělství, zajistit úroveň příjmů zemědělců a rozumné spotřebitelské ceny, stabilizovat trhy a zaručit dodávky.

Kontrola stavu v zemědělství je nade vše ostatní v rozporu s prvním cílem, a proto by znamenala změnu ve Smlouvě. Pomoc pro zemědělce by byla zastavena, a tedy porušeny předchozí sliby. Spotřebitelské ceny by mohly stoupnout. Omezení intervenčních nákupů a zrušení kvót pro mléko by posílily výkyvy na trzích. V loňském roce jsme vydali více než 500 milionů EUR na vývozní subvence pro mléko. Oddělení pomoci od produkce by produkci sice snížilo, byla by však méně jistá její přijatelnost.

Kontrola stavu chybí solidarita, a to více než cokoli jiného. Návrh Komise nikterak nezohledňuje zásadu, díky které musí mít lidé možnost zapojovat se do udržitelného zemědělství v oblastech s nejhorší úrovní ve smyslu přírodních podmínek, i když ji Evropská rada třikrát potvrdila. Rodinné zemědělské podniky jsou příliš slabou jednacím stranou vůči nadnárodním potravinářským gigantům a globálním tržním silám. Právě proto potřebujeme zemědělskou politiku.

Sergio Berlato (UEN). - (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, naším prvotním cílem je zajistit, aby měla Evropa společnou zemědělskou politiku po roce 2013. Myslíme si, že je to zásadní bod, nikoli jen s cílem chránit zemědělské odvětví a společensko-hospodářské poměry v našich členských státech,

ale také proto, že na úsvitu třetího tisíciletí je strategicky mnohem důležitější než kdykoli předtím zajistit potravinovou bezpečnost v Evropě.

Paní komisařko, rádi bychom zdůraznili, že je třeba, abychom v případě potřeby pokračovali v zavádění politik podpory pro každou dílčí společnou organizaci zemědělských trhů, a konkrétně si myslíme toto:

a) v odvětví tabáku musí oddělení pomoci zajistit možnost částečně zachovat vázanou podporu až do roku 2013, aby nedošlo k úplnému opuštění produkce, které by ohrozilo celá odvětví, s důsledky pro nezaměstnanost a rovněž různými hospodářskými a ekologickými problémy v oblastech, které jsou obzvláště znevýhodněné. Rád bych paní komisařce a panu předsedajícímu připomenul, že Evropský parlament již v této věci velkou většinou svou podporu vyjádřil;

b) v odvětví mléka by k tomu, aby bylo dosaženo vyvážení trhu z krátkodobého hlediska a aby bylo umožněno hladké přistání při ukončení systému kvót z dlouhodobého hlediska, bylo vhodné zvýšit kvóty o 2 % v každém hospodářském roce v obdobích 2009–2010 a 2014–2015.

Sebastiano Sanzarello (PPE-DE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, i já bych rád blahopřál zpravodaji panu Capoulas Santosovi a panu Goepelovi za vynikající práci.

Projednáváme zde společnou zemědělskou politiku, jejíž počátky sahají do druhé poloviny devadesátých let a která sama o sobě vznikla v roce 2003, v globalizovaném světě, kde existoval nadbytek produkce, kde jsme pěli chválu na přehnanou pomoc poskytovanou zemědělství. Přišli jsme s oddělením, odlišením, podmíněností a přílišným množstvím byrokracie v rámci tohoto systému pro poskytování pomoci a během několika let jsme dosáhli rozvoje, který jsme si představovali, jak řekl pan Barnier. Rozvoj, který jsme si představovali, vypadal tedy takto: zaznamenali jsme schodek v produkci, měli jsme problémy s dodávkami, zejména u obilovin, propadli jsme se v Evropě do deficitu v produkci masa a potýkáme se s nepředstavitelným úbytkem pracovních míst.

Proto si myslím, že by přístup, který Komise přijala při úpravě postoje z roku 2003, měl skončit v příštích několika dnech společně s francouzským předsednictvím a že bychom měli přezkoumat postoj přijatý k těmto otázkám a rovněž k otázce odlišení, jež se zdá být přehnané. Tím, že vezmeme prostředky od výrobců a poté je převedeme do druhého pilíře, bereme prostředky těm, kdo denně investují a vyrábějí v zemědělství, těm, které žádáme, aby brali ohled na půdu a zdravé potravinářské výrobky, po kterých požadujeme bezpečnost na pracovišti, dobré životní podmínky zvířat, vysokou výživovou hodnotu a bezpečnost potravin; odebíráme jim podporu ve stále více konkurenčním a globalizovaném světě.

Musíme se proto znovu zamyslet, zejména co se týče kvót pro mléko, v zemích, jako je Itálie, která již dvacet let trpí touto tragédií deficitu ve výrobě, přestože má významný potenciál. Vázanou pomoc je třeba zachovat. Zdůrazňuji, co řekli kolegové poslanci v tomto ohledu o tabáku, neboť v Evropě existuje 500 000 rodin, které se živí v tomto odvětví, a odejmutí vázané pomoci by nepochybně odsoudilo tyto rodiny k chudobě, bez přínosu, jedná-li se o to, ke snížení počtu kuřáků.

Vincenzo Lavarra (PSE). – (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jsem velice potěšen tím, že vidím důkaz velmi pozitivního postupu spolurozhodování v oblasti zemědělství, který byl možný díky posílené spolupráci Rady, Komise a Evropského parlamentu. Je to dobré znamení a jsem si jistý, že mi dovolíte, abych poblahopřál panu Capoulas Santosovi k jeho vyvážené zprávě o odlišení, o mladých zemědělciích a o bezpečnosti na pracovišti, která se týká také nových výzev.

Procházíme složitou transformací: víme o hladkém přistání a o oddělení, a také o dalších inovativních opatřeních. V rámci této transformace musíme chránit zemědělce, kteří budou vystaveni zrušení kvót pro mléko, a také znevýhodněné oblasti, například oblasti zabývající se pěstováním tabáku, přičemž bychom měli využít této příležitosti a na základě uvedeného posunu začít vážně přemýšlet o době po roce 2013 tak, abychom aktualizovali cíle a nová poslání společné zemědělské politiky a zahájili diskusi o tom, jak překonat tento rozpor mezi prvním a druhým pilířem.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, děkuji Radě, Komisi a zpravodajovi za jejich práci na této zprávě. Jeden „malý“ problém týkající se společné zemědělské politiky, který byl při této rozpravě přehlédnut, je to, že rozpočet je pevný a klesající, a přesto jsou požadavky, které na tuto politiku máme, stále větší, včetně změny klimatu, biologické rozmanitosti a hospodaření s vodou. Inteligentní hospodaření s vodou je velice dobrá myšlenka, a místní orgány přitom musí zamezit unikům. Skutečně velmi inteligentní!

A teď k mléku. Co je špatného na tom, bude-li ustanoveno 2% zvýšení kvót a ponecháno na zemědělciích, kteří mohou vyrábět pro trh, aby tak činili na základě své vůle? Nejde o povinnost. Nechme rozhodovat

zemědělce. Co se týče chovu ovcí, Aylwardova zpráva nastínila velká očekávání, která mají podporu zde v Parlamentu. Nelze je zradit, až bude Rada přijímat svá konečná rozhodnutí.

Co se týče odlišení a článku 68, hovoříme o opětovném použití prostředků ze zemědělství na tyto nové výzvy. To není možné, a i kdyby, lze tak učinit jen s méně, a nikoli více pravidly, což se obvykle děje.

Největší hrozbu pro společnou zemědělskou politiku a evropské zemědělce lze spatřovat v přezkumu rozpočtu, odkazu Tonyho Blaira této instituci, kdy je v ohrožení financování zemědělství. V reakci na komentář k Lisabonské smlouvě mého kolegy Liama Aylwarda mohu říci, že kontroly skutečně způsobily problém. Odhaduji, že zemědělci v Irsku budou nyní více podporovat Lisabonskou smlouvu, neboť se obávají rozšíření pravomoci členských států v oblasti zemědělské politiky, což se ukázalo jako nebezpečné při sestavování našeho rozpočtu na rok 2009, kdy irská vláda radikálně snížila podporu zemědělství: věří Evropě více než svému členskému státu. Na to nesmíme zapomínat.

Největším problémem pro zemědělce v Evropě jsou nestálé příjmy a nestabilita cen. Potřebujeme opatření na podporu trhu. Tato opatření musí být pružnější a chytřejší a musí být použita v době, kdy jsou zapotřebí, jinak bychom zrušili rodinné zemědělské podniky a zničili to, co jsme v Evropě vytvořili, tedy dodávky kvalitních a bezpečných potravin. Přeji hodně štěstí vaší rozpravě.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Pane předsedající, paní komisařko, rád bych vyjádřil poděkování zpravodaji Luisi Manuelu Capoulas Santosovi za obrovské množství práce, které za posledních několik měsíců odvedl, a za jeho schopnost najít kompromisní řešení.

Společná zemědělská politika si musí zachovat povahu Společenství tím, že zajistí, aby celá rozšířená Evropská unie mohla soutěžit za stejných podmínek. K nutným podmínkám k dosažení tohoto cíle patří usilování o jednotné sazby podpory po celé Evropské unii. Věřím, že se tak stane v roce 2013 a že nikdo nebude vymýšlet, jak to odložit.

Čas je krátký, a tak se omezím pouze na jednu věc. Nové členské státy se budou stále více zapojovat do ochrany životního prostředí, zabezpečení potravin a do požadavků na dobré životní podmínky zvířat. Dosahování souladu s těmito požadavky představuje obrovské výdaje, které vznikají za krátkou dobu, a pro tyto státy to bude znamenat významně sníženou ziskovost zemědělské výroby. Proto je třeba synchronizaci úplného zavedení těchto zásad odložit, dokud se nebudou všechny platby a dotace rovnat.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, paní komisařko, rád bych poblahopřál panu Capoulas Santosovi k jeho velmi pěkné zprávě a poděkuji také koordinátorovi a stínovému zpravodaji panu Goepelovi.

Rád bych se ve stručnosti vyjádřil ke třem věcem: zaprvé a především, co se nás týká, by měl být stávající režim podpory pro tabák zachován až do roku 2013 a 50 % financování by mělo zůstat v prvním pilíři bez převádění do druhého pilíře. Myslím si, že je to nespravedlivé a zároveň neodůvodněné. A proč si to myslím? Protože to chcete uplatnit jen na tabák. Zadruhé se domnívám, že to bude mít katastrofální důsledky pro více než půl milionu rodin, zejména v mé zemi, kde se nacházejí většinou chudí zemědělci zabývající se malovýrobou tabáku, až opustí své farmy a přestěhují se do velkých měst, což je mimořádně nebezpečné pro životní prostředí a venkov.

Rád bych zde ujasnil ještě něco. Jsme všichni proti kouření, ale nesmíme zaměňovat dvě věci: dokud budou lidé v Evropě kouřit cigarety a evropský průmysl potřebovat tabák, má větší smysl jej vyrábět než dovážet.

Zadruhé má také smysl zachovat stávající režim zvláštních nároků, zejména pokud jde o zvláštní práva u krmiv.

Zatřetí jsem proti minimálním hranicím pro poskytování přímé podpory navrhovaným Komisí, kdy Komise říká, že ten, kdo ročně získá méně než 250 EUR nebo obdělává méně než jeden hektar, by neměl být financován. Evropská unie chce přece podporovat velké i malé výrobce. Potřebujeme všechny zemědělce, ale ty malé především. Proto požaduji, aby byla tato otázka přezkoumána, a dále to, aby byla podpora poskytována malým i velkým zemědělcům.

Katerina Batzeli (PSE). – (EL) Pane předsedající, nejprve bych ráda poblahopřála panu Capoulas Santosovi k jeho zprávě. Pane Barniere, paní Fischer Boelová, bez ohledu na názorové proudy, které naznačují, že každý z vás má ke společné zemědělské politice a její úloze v rozvoji Evropské unie jiný přístup, jsme dosáhli něčeho, co není proveditelné, jinými slovy zaséváte nedůvěru a zklamání mezi malými i velkými výrobci. Paušálními škrtky včetně návrhu dalších snížení co se týče hodnot nároků, v době, kdy vzrostly výrobní

náklady, jsme zklamali velké chovatele mléčného skotu, stejně jako malé producenty v malých a horských oblastech.

Návrh týkající se tabáku, kdy Komise navrhuje skandální 50% snížení bez jakéhokoli odůvodnění na základě Smlouvy či snad dokonce horizontálních politik společné zemědělské politiky, nevzbuzuje důvěru. Další rozlišení se týká malých zemědělců do 10 hektarů, kteří mají být vyloučeni, což konkrétně pro Řecko znamená to, že budou vyloučeny ostrovní oblasti.

Paní komisařko, znám vaši komunikační politiku a cítím k vám velký respekt. Hovoříte o hladkém přistání. Měli bychom být však obezřetní, abychom zvolili správné letiště. Letiště je totiž i v Guantánamu.

Esther de Lange (PPE-DE). - (NL) Pane předsedající, slyšeli jsme při dnešní dlouhé dopolední rozpravě již mnohé. Podařilo se mi naštěstí dát paní komisařce před začátkem porci školního ovoce, a tak doufám, že díky této svačině budeme schopni v diskusi na toto důležité téma ještě chvíli pokračovat.

Nechci se však v tuto chvíli věnovat školnímu ovoci, ale otázce mléka. Zcela stranou všech diskusí o různých technických nástrojích je podle mne nemožné vysvětlit evropskému občanovi to, že jsme zaplatili 340 milionů EUR ve formě superdaně, aby zůstávalo stále skoro 1 % na evropskou kvótu. Touto nelogičností se bude muset v každém případě Rada zabývat.

Kromě toho, jak jsem již dříve uvedla, je podle mne návrh Komise na zvýšení roční kvóty o 1 % velmi „odtučněný“, a mohl by být později v Radě ministrů snadno povýšen na „polotučný“. Uplatněním 1 % koneckonců ponecháváme stranou nevyužívané možnosti v rámci EU a světového trhu. Argument, který jsem zde před okamžikem slyšela, totiž že by nám náš režim kvót měl automaticky poskytovat dobrou cenu, je příliš krátkozraký. To je také jasně vidět z vývoje cen po roce 1984. Netřeba říkat, že obrovské obchodní domy, jaké mají ve Spojených státech, jsou nemyslitelné v našem regionu. Budeme muset natáhnout bezpečnostní síť pro krizové stavy, jako jsou mimořádně hubené roky či neočekávané situace, jako jsou například choroby zvířat.

Dále, a to je myslím stejně důležité, naléhavě žádám Komisi, aby se zaměřila na to, jak jsou v rámci potravinářské výroby rozděleny výnosy. Zatímco supermarkety v současnosti obchodují s marží přibližně 20 % a distribuční síť téměř s 10 %, řada primárních výrobců – zemědělců – bez nichž by neexistovaly žádné potraviny – vykonává svou činnost v tuto chvíli se ztrátou.

Nyní však zpět k hlavnímu tématu. Mluvíme zde dnes, jak jsem již řekla, o našem každodenním chlebu. V této rozpravě, ale především také v rozpravě o zemědělské politice po roce 2013, by proto mělo být prvořadou otázkou zabezpečení potravin, protože si myslím, že to poslední, co potřebujeme, je muset v příslušný čas vytvářet něco, co by nás zavedlo do stejné závislosti na dalekých zemích, jak se to stalo u jiného našeho každodenního chleba, totiž energie.

Giovanna Corda (PSE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, pane Barniere, dámy a pánové, jsem nesmírně vděčná našemu kolegovi panu Capoulas Santosovi za úžasnou práci, kterou odvedl, a je třeba říci, že vždy v dobré náladě.

Úkolem společné zemědělské politiky vždy bylo zajistit dodávky potravin pro všechny. Tento cíl je v současnosti ještě oprávněnější, neboť v krizi, které čelíme, se stávají spotřebitelé i zemědělci zranitelnými. Je důležité zajistit přístup k potravinářským výrobkům pro spotřebitele, ale i důstojné příjmy pro zemědělce. Musíme proto povzbudit mladé zemědělce a pomoci jim, aby se etablovali a vyvíjeli činnost, neboť právě oni pomohou v budoucnosti nakrmit naši planetu.

Chtěla bych upozornit na obtíže, kterým je vystaveno odvětví chovu ovcí a odvětví chovu koz, tedy na otázku, na kterou reagoval velmi citlivě i pan Capoulas Santos. Těmto odvětvím je třeba poskytnout podporu nejen v souvislosti s masem, ale také pokud jde o mléko, což je oblast, kterou velmi dobře znám ze Sardinie.

Jean-Paul Denanot (PSE). – (FR) Pane předsedající, děkuji za práci, která byla odvedena, a za závěry a náměty, které vyplynuly z kontroly stavu společné zemědělské politiky a ze zprávy pana Capoulas Santose.

V zemědělství nejde reagovat jen na tržní signály. Není pochyb o tom, že zemědělská činnost má vliv na potravinovou soběstačnost, ale také, jak se s tím až příliš často setkáváme, na regiony a zaměstnanost.

Odstranění tržních nástrojů by bylo pro naše zemědělství těžkou ránou. Například oddělení je pro některé oblasti chovu dobytka, konkrétně pro chov kojných krav a ovcí, skutečný problém a velmi rád jsem teď slyšel paní Fischer Boelovou o této otázce hovořit.

Kromě toho je jasné, že by velkou překážkou jakékoli případné reformy bylo přísné respektování historických odkazů. Stále však věřím, že otázka druhého pilíře společné zemědělské politiky je zcela zásadní, neboť zemědělská činnost je potřebná pro venkovská území k tomu, aby se mohla ve venkovských oblastech rozvíjet zaměstnanost. Musíme proto o této otázce druhého pilíře pochopitelně přemýšlet, aniž bychom však odbourali první pilíř.

María Isabel Salinas García (PSE). - (ES) Pane předsedající, nejprve bych ráda poblahopřala zpravodaji panu Capoulas Santosovi k jeho vynikající zprávě. Myslím si, že ve své zprávě dosáhl rovnováhy a umírněnosti.

Mám pocit, že je teď nezbytné ukázat našim zemědělcům stabilitu. Evropští zemědělci potřebují více než kdykoli předtím stabilitu a společná řešení. Potřebují dostatečně dlouhá přechodná období a také pokračování zvláštních opatření pro odvětví, která mají potíže.

Paní komisařko, nelze použít stejná řešení pro všechna odvětví. Mějte prosím na paměti, že máme odvětví, která čelí skutečným problémům. Společná zemědělská politika nesmí být problém, ale řešení, a to je důvod, proč potřebujeme mít silný první pilíř.

Domníváme se a pevně doufáme, že se venkov bude rozvíjet, ale odlišení, které navrhuje Komise, není podle nás odpovědí. Rozvoj venkova by neměl být posílen na úkor prvního pilíře. Souhlasíme s tím, že režim jednotných plateb musí být zjednodušen prostřednictvím revize tržních nástrojů. Neznamená to ovšem, že budou tyto nástroje zrušeny.

Uděláme-li to správně, položíme základy správnému vývoji společné zemědělské politiky po roce 2013. Uděláme-li to špatně, přivedeme mnoho evropských zemědělců ke krachu.

Alessandro Battilocchio (PSE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, vítám obrovské úsilí, které náš zpravodaj pan Capoulas Santos vyvinul k zajištění toho, aby byla společná zemědělská politika i nadále spíše blíže zemědělcům a evropským občanům než potřebám trhu, a také aby skloubil různé ambice, které se objevují v případě, že je ve hře tolik výzev.

Je proto důležité, aby byl 27 členskými státy přijat společný přístup k tomuto odvětví, ale na druhou stranu je zapotřebí zachovat nástroje na podporu a řízení trhu pro klíčové produkty. Mám na mysli například odvětví mléka nebo podporu pro tabák, kde by zrušení dotace bezpochyby nepomohlo snížit počet kuřáků, ale namísto toho by to vedlo k opuštění významného evropského produktu a k sociální struktuře, která je s tím spojena.

Takové nástroje však musí vždy zohledňovat enormní množství různých podmínek pro zemědělství v Evropě. Systém kvót pro mléko, který v současnosti platí, je například odpovědí na kritéria, jež jsou v současnosti zastaralá. Zvýšení o 1 %, jak je navrženo v kompromisu, není dostačující k tomu, aby byla uspokojena tuzemská poptávka ve většině členských států. Potřebujeme proto pružnější systém, který umožní, aby si jednotlivé členské státy samy zvolily odpověď na vlastní potřeby, a tímto opatřením bychom také podpořili evropskou konkurenceschopnost v tomto odvětví na mezinárodním trhu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Pane předsedající, plně souhlasím s panem Barnierem, v tom, co říká o potravinové soběstačnosti a jejím významu, a s paní Fischer Boelovou, když hovoří o vlivu změny klimatu na zemědělský program dneška. Můžeme prosím tyto dvě koncepce vzájemně propojit?

Očekává se, že růst světové poptávky po mléčných produktech – což může do roku 2020 činit až 35 % – povede k určitému zintenzivňování irské mlékárenské produkce, což bude s největší pravděpodobností znamenat, že bude dotčeno naše stádo pro produkci mléka, když musíme zvažovat snížení počtu našich krav, aby byly splněny cíle EU v oblasti změny klimatu v rámci návrhu na společné úsilí. Irský systém potravinářské výroby je přijímán jako jeden z neúčinnějších na světě z hlediska emisí na jednotku potravin. Každý schodek na světových trzích s potravinami – jestliže Irsko sníží počty hospodářských zvířat – bude s největší pravděpodobností zaplněn produkcí ze zemí s méně udržitelnými systémy hospodářství a systémy, které vedou k vyšším úrovním emisí, jež jsou způsobeny méně účinným způsobem řízení jejich stád či věkovým profilem jejich stád a odlesňováním.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Pane předsedající, paní komisařko Fischer Boelová, pane Barniere, kontrola stavu by měla sloužit k úpravě těch aspektů, které nejsou zcela v pořádku. V právních předpisech týkajících se zemědělství v nejvzdálenějších regionech existuje jeden aspekt, který není správný. Je to nařízení o cukru v autonomní oblasti Azory.

Chci naléhavě požádat paní komisařku a pana ministra a také všechny členské státy, aby za účelem posouzení toho, co je v sázce, prostudovali pozměňovací návrhy, které jsem předložil, neboť je snadné a jednoduché tento problém řešit. Pokud však řešení nebude, povede to k nezaměstnanosti a úpadku tohoto odvětví, včetně mimořádně závažných důsledků pro autonomní oblast Azory.

Ještě jednou apeluji na to, abyste věnovali této otázce maximální pozornost.

Francesco Ferrari (ALDE). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím si, že nedávná situace si zaslouží naše poděkování, a to Komisi i zpravodaji. Rád bych poděkoval zpravodaji za jeho práci, neboť když jednáme o zemědělství, jednáme o potravinách, a proto je tato otázka mimořádně citlivá.

Chci hovořit o dvou klíčových věcech: zaprvé je to otázka kvót pro mléko. Vítám dosažený konsenzus o úrovni 1 % – což by se mohlo zvýšit i na 2 % – ale větší problém se objeví po roce 2014, kdy v případě, že přistání nebude právě hladké, nastanou v tomto odvětví obrovské problémy těm, kteří v posledních letech investovali, a dojde k obrovským ztrátám na straně zemědělských společností. Další aspekt či problém se týká kontroly cen v zemědělství. Před rokem existoval problém s potravinami, který se týkal obilovin, a v současnosti ceny kukuřice a pšenice klesly oproti loňskému roku na polovinu, zatímco spotřebitelské ceny těstovin, chleba a krmiv jsou stále vysoké. Možná byla chyba v plánování nebo nedostatečná kontrola...

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Pane předsedající, Evropská komise navrhuje limity výdajů společné zemědělské politiky pro různé členské státy až do roku 2013 a ještě dál po tomto roce. Kdybychom převedli tyto částky na počet hektarů orné půdy, viděli bychom obrovské rozdíly ve výši podpory na hektar mezi jednotlivými státy: v Belgii činí podpora přibližně 490, v Dánsku pak 390, v Německu 340 a ve Francii 260 EUR, zatímco v nových členských státech je to mnohem méně. V České republice je to 210, na Slovensku 200 a v Polsku jen 190 EUR.

V situaci, kdy se výrobní náklady starých a nových členských států rychle přibližují a Evropská komise navrhuje oddělení finanční pomoci od produkce, zachování těchto rozdílů nejenže již nemá žádné odůvodnění, ale také diskriminuje zemědělce v nových členských státech. Pokud se postoj Komise a Rady v této věci nezmění, budeme mít navždy dvě společné zemědělské politiky: bohatší, zacílenou na staré členské státy, a chudší, která zasáhne řadu nových členských států.

Elisabeth Jeggle (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane ministře, chci mít svůj příspěvek krátký a ráda bych se zaměřila na to, že jsme odpovědní v první řadě za 500 milionů spotřebitelů v Evropské unii a poté za zemědělce v Evropské unii, kteří vyrábějí potraviny pro tyto spotřebitele. Dále jsme rovným dílem odpovědní za velké i za malé zemědělské podniky. Jsme odpovědní za zemědělské podniky ve znevýhodněných oblastech, v pastvinářských oblastech, a zejména ve všech oblastech, které souvisejí s mlékem a s produkcí masa.

Paní komisařko, chtěla bych vám poděkovat za vaše pozitivní smýšlení o fondu pro mléko, o který jsme usilovali po dva roky konkrétně od doby, kdy proběhla rozprava o minibalíčku pro mléko a o zrušení podpůrných opatření v této oblasti. Jsem přesvědčena, že nám tento mechanismus umožní, abychom poskytli pomoc i pokud dříve nevybereme peníze od jiných zemědělců, ale použijeme namísto toho prostředky, které byly uvolněny v důsledku zrušení opatření na podporu trhu.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, v této rozpravě musíme hovořit o zabezpečení potravin, jejich dohledatelnosti, a především o jejich bezpečnosti. Nemůžeme oddělit tato témata od naší dnešní rozpravy zde v Parlamentu, a nemůžeme přehlížet skutečnost, že počet zemědělců rok od roku výrazně klesá.

Nárůst povinného odlišení je jednoduše rukou v kapsách evropských zemědělců. V důsledku inflace a dalších vlivů klesla od roku 2005 hodnota jednotných plateb na zemědělský provoz přibližně o 15 %, přesto se navrhuje ještě více tuto hodnotu snížit.

Zjednodušení se zdá být novým pojmem. Alespoň v Irsku však počet úředníků dohlížejících na zemědělce eskaloval. V posledních týdnech jsme zaznamenali množství vrtulníků, které souvisely s místní kontrolou prováděnou 61 inspektory počítajícími ovce na kopcích v Connemaře, malé oblasti, kde cena ovcí nestačí ani na splacení investic zemědělců. Připomínalo to spíše invazi v Iráku, než laskavou ruku Evropy. Bylo to zbytečné a vytváří to obraz přebyrokratizované Evropy, která jedná zcela nepřiměřeně.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, jsem sice zklamaná z kompromisu, ale smírím se s tím, neboť pokud nesnížíme přímé platby, jak to Komise tak nešťastně navrhuje, mohli bychom možná zabránit největším škodám způsobeným našim zemědělci.

Jestli půjdou tyto peníze do fondu pro mléko, tak bude snížení bolet ještě méně. Bohužel jsem dnes ráno četla, že paní komisařka opět zaujímá místo na barikádách, když se staví proti fondu pro mléko. Lucemburským zemědělcům nebude vadit, pokud nesnížíme přímé platby až na 10 000 EUR, neboť všichni zemědělci na plný úvazek jsou nad touto hranicí. Prioritou tedy musí být zamezit snížením nebo tato snížení udržet na minimální úrovni. Jinak nemají zemědělci na plný úvazek v Lucembursku žádnou budoucnost.

Giovanni Robusti (UEN). - (IT) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, myslím si, že není čas ani prostor na zásadní rozpravu. Evropský parlament má jen pravomoc zaujmout stanovisko k jediné otázce, která je v moci EU zároveň otázkou života a smrti a na níž se vydává polovina rozpočtu.

Domnívám se, že kontrola stavu je příliš konzervativní; a na globalizaci, která je rovněž cílem EU, doplácet zemědělci: oběť nekonečného hledání nesmyslné úlohy prostředníka. Moje úloha jako poslance Evropského parlamentu však ukazuje na nedostatečnou transparentnost v uplatňování společné zemědělské politiky. Paní komisařka podepsala v roce 2008 nařízení č. 250, členské státy jej však opomíjejí a bude tomu tak i nadále po 30. červnu 2009.

Přimlouval bych se, aby jediným možným způsobem v budoucnu bylo obracet se na pověřené kontrolní orgány, musíme ovšem mít na paměti, že bychom se měli v debatě o zemědělské politice více přiblížit občanům, kterým by měly být poskytovány informace, chceme-li se ubírat správnou cestou. Pokud to neuděláme, budeme i nadále ohrožovat zemědělskou komunitu, která je obětí pokračující izolace.

James Nicholson (PPE-DE). - Pane předsedající, rád bych se nejprve vyjádřil k mléku. Osobně nejsem zastáncem 2% zvýšení. Podporoval bych 1% zvýšení, protože přestože bylo mnohé řečeno o měkkých přistáních, já tomu nevěřím. Myslím si, že jak tady sedíme, svět se neustále mění. Odvětví mléka, které jistě patřilo k oporám naší produkce před rokem, je takové i v posledních měsících z toho důvodu, že se změnila světové trhy.

Chtěl bych říci paní komisařce, že jsem poněkud zneklidněn články 68 a 69. Myslím si, že byste měli vzít slovo „společná“ a odstranit je navždy z názvu společné zemědělské politiky. Já bych zde byl velmi obezřetný – aby bylo zajištěno, že neudělíme příliš mnoho pravomocí, aby se peníze jednoduše vrátily členským státům, které si na jejich základě mohou vytvořit podmínky, jež nebudou rovné pro všechny.

Co se týče odlišení, domnívám se, že bychom se měli držet jednotných čísel, ale nechat vše, co se týká odlišení, povinné. Ať všichni v celé Evropě platí stejnou výši odlišení z druhého pilíře.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Pane předsedající, chci doplnit několik bodů: zaprvé potřebujeme, aby v rámci společné zemědělské politiky byl posílen první pilíř, aby výrobci mohli uspokojovat současné potřeby a čelit existujícím problémům na trhu. Zadruhé jakákoli další diferenciací povede mezi výrobci k nejistotě ohledně příjmů. Zatřetí nemůže být doporučení nových podpůrných mechanismů, jako je vzájemný fond na podporu bezpečnosti produkce, financováno v rámci dodatečných výdajů a začtvrté otvírá spolufinancování prvního pilíře společné zemědělské politiky příležitosti k budoucímu spolufinancování společné zemědělské politiky.

Colm Burke (PPE-DE). - Pane předsedající, rád bych poblahopřál zpravodajům k jejich práci na kontrole stavu společné zemědělské politiky, myslím si, že je důležité zmínit zintenzivnění práce Parlamentu v tomto procesu, a vítám také přístup Rady a Komise během těchto jednání. Mám pocit, že je to dobré znamení pro budoucí jednání, kdy se Parlament bude podílet v rámci řádného spolurozhodování s Radou ve věci zemědělských předpisů.

Pocházím ze zemědělské oblasti v Irsku a je smutné vidět, že v poslední době se zemědělci postavili proti projektu EU, a to z nejrůznějších příčin, především proto, že si povšimli nedostatečné transparentnosti jednání v Radě. Avšak v okamžiku, až bude případně přijata Lisabonská smlouva, Parlament bude principiálně zapojen a bude zde tak větší prostor pro otevřenou a transparentní diskusi o otázkách spojených se společnou zemědělskou politikou, což povede k větší legitimitě u zemědělské komunity.

Cesta kupředu pro Evropu spočívá v tom, že se Parlament plně zapojí do rozhodovacího procesu, čehož bude v plné míře dosaženo prostřednictvím institutu spolurozhodování.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Jedná se o dobrou zprávu. Co nám chybí, co je třeba změnit? Přezkum společné zemědělské politiky nebere dostatečně v úvahu novou situaci, která v celém světě a potažmo v Evropě nastala v důsledku potravinové krize. Stalo se toho příliš mnoho na to, aby to nebylo významně zohledněno.

Řada bodů, které jsou zahrnuty v návrzích Evropské komise, nespĺnila očekávání nových členských států, které požadují spravedlivější systém přímých dotací. Jsem přesvědčen, že vyrovnaní výše dotací mezi členskými státy je nevyhnutelné. Paní komisařko, při zasedání Rady ministrů proběhne demonstrace, které se zúčastní osm tisíc pěstitelů tabáku. Doufám, že jejich požadavky budou vyslyšeny.

Pokud jde o další témata, musíme zaujmout obezřetný přístup v otázce zrušení systému kvót pro mléko v roce 2015. Musíme nalézt způsob, jak celou věc pojmout. Trh s mlékem je nestabilní, a je proto nutné, aby byl monitorován. Zadrugé bychom měli ponechat nástroje tržních intervencí, například skladování ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Michel Barnier, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, mnohokrát vám děkuji za vaši pozornost a za otázky, které jste nám položili. Rád bych se postupně zabýval několika věcmi.

Zprvė bych rád hovořil o odlišení, o němž před okamžikem mluvil pan Goepel a pan Baco, pan Sanzarello i paní Lullingová. Mohu vám potvrdit, že otázka míry odlišení bude klíčovým prvkem každého kompromisu. Všiml jsem si, že by byl Parlament rád, kdyby byl nalezen kompromis. Chtěl bych dodat, že přílišné progresivní odlišení by zcela jistě mohlo některým členským státům způsobit problémy, musíme si však být dobře vědomi toho, že celý princip progresivního odlišení odpovídá často uváděné společenské potřebě. My, společně s Mariann Fischer Boelovou, proto musíme nalézt kompromis, a s ohledem na to se domnívám, že stanovisko navržené vaším zpravodajem takový kompromis objasní. Pokud jde o odlišení, je dalším prvkem, který musí být součástí balíčku, otázka míry spolufinancování u doplňkového odlišení. Navrhli jste 100 % – tedy žádné vnitrostátní spolufinancování. To je velmi ambiciózní, podle mne je to však krok správným směrem.

Dále bych se rád zabýval otázkou nových výzev. Plně chápnu stanovisko Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, co se týče *de facto* podpory odvětví mléka, pokud budeme financovat tuto výzvu, která je jednou z nových výzev financovaných z odlišení. Domnívám se, že to je jedna z cest, na které budeme s Mariann Fischer Boelovou pracovat.

Dalším velmi širokým a velmi problematickým klíčovým bodem je, dámy a pánové, bod, který uvedl pan Capoulas Santos, totiž že by upřednostnil opatrný a umírněný přístup; stejný pocit sdílel také pan Goepel a paní Mathieuová a před okamžikem i pan Le Foll. Připomněl jsem jen několik jmen, řada z vás by však o tomto tématu mohla hovořit – jedná se o téma kvót pro mléko. Je třeba řešit dva problémy: zvýšení kvót a míru tohoto zvýšení a dále podpůrná opatření.

Pokud jde o zvyšování kvót, všiml jsem si během rozprav v Parlamentu, že se názory na tuto otázku značně liší. Abych byl upřímný, stejná situace panuje i v Radě ministrů. Řešení, které navrhuje – 1 % ročně v letech 2009 a 2010 – a o dalším postupu rozhodnout na základě zprávy o pokračování zvyšování, je obezřetný přístup, v souladu s přáním vašeho zpravodaje pana Capoulas Santose. Zároveň je zde otázka střednědobého výhledu pro zemědělské podniky a pro podniky obecně. To vyžaduje nasměrovat kurz až do roku 2015 a já mám nakonec pocit, že návrh Komise inklinuje k rovnováze. Budeme na tom, a zejména na podpůrných opatřeních, pracovat, neboť všichni souhlasí s tím, abychom podporovali citlivé regiony. Doporučené řešení za použití článku 68, tedy zavést více strukturálních opatření, by nám myslím poskytlo užitečnou škálu nástrojů pro podporu tohoto odvětví. Pokud jde o to, jak by finanční nástroje, které mají být zavedeny, fungovaly, považuji za nezbytné vést diskusi k nalezení všeobecně přijatelného řešení. Ovšemže přemýšlím o fondu pro mléko.

Pane předsedající, rád bych se zmínil o nástrojích regulace trhu. Zaznamenal jsem žádosti o ponechání nástrojů regulace trhu a účinných nástrojů. Podobně jako vy se v tomto novém celosvětovém kontextu, o němž řada z nás hovořila, domnívám, že pro zemědělství a pro potravinu, toto výrobní odvětví, tuto skutečnou ekonomiku, která má dopad na zabezpečení potravin pro lidi, jsou zapotřebí intervenční nástroje pro případ závažné nestability na trhu, a z tohoto hlediska je intervence významným aspektem jednání.

Řada členských států, podobně jako mnoho poslanců Evropského parlamentu, usiluje o revizi původních návrhů Komise a jejich opětovné projednání. Směřujeme také k nalezení kompromisu, který by nám umožnil zachovat skutečnou a účinnou bezpečnostní síť.

A nakonec bych rád hovořil o článku 68. Zde v Parlamentu i v Radě proběhla řada diskusí a existuje silná poptávka po zpřístupnění možností uplatňovat tento článek, který vzbuzuje velký zájem, zatímco bude zachována jeho jednota. Zpřístupnění možností pro uplatnění tohoto článku by možná – alespoň dle mého názoru – umožnilo posunout se například k podpoře pro odvětví chovu ovcí, které zde bylo zmíněno a které podporu potřebuje.

I zde s paní komisařkou v tomto směru pracujeme, právě se snažíme nalézt řešení, která mají za cíl zlepšit podmínky financování. Mám na mysli zejména požadavky, které vznesla řada zástupců členských států na téma větší spravedlnosti a rovnosti.

Pane předsedající, dámy a pánové, velmi pozorně a s velkým zájmem jsem naslouchal všem těm velmi konkrétním vystoupením, které zde zazněly. Bude mým úkolem, abych na základě stanoviska, které hodláte vydat, a já bych rád znovu poděkoval panu předsedajícímu Parishovi, celému výboru i panu zpravodaji za odvedenou práci, zajistil dynamický politický kompromis, který nám umožní společnou zemědělskou politiku přizpůsobit a zároveň ji ochránit v novém celosvětovém kontextu, v němž se nacházíme. To je úkol, na kterém budeme pracovat s paní Mariann Fischer Boelovou a jejími kolegy, a já jim děkuji za atmosféru spolupráce, kterou jsme mezi sebou vytvořili v posledních měsících.

Rád bych také možná řekl poslední poznámku k tomu, co před okamžikem uvedla paní Aubertová, která připomenula situaci v zabezpečení potravin. Předsednictví si plně uvědomuje, že nemůžeme diskutovat o zemědělské politice s klapkami na očích, zahleděni do Evropy. Právě to nás vedlo k tomu, abychom 3. července zorganizovali na půdě Evropského parlamentu za účasti generálního ředitele Světové obchodní organizace, generálního ředitele Světové banky, generálního ředitele Organizace OSN pro výživu a zemědělství, řady poslanců Evropského parlamentu a komisaře Louise Michela konferenci o tomto tématu s názvem Kdo nakrmí svět? V tomtéž duchu zorganizujeme dne 28. listopadu pracovní setkání, rovněž s panem Louisem Michelem, o vztahu mezi zemědělstvím a rozvojem.

Věnuji tedy, podobně jako předsednictví, zvýšenou pozornost tomu, co se říká o zemědělství, aby byl zachován zemědělský model a model regionální výroby potravin v EU, který byl oporou společné zemědělské politiky po padesát let, neustále si však udržuji jasný a vnímavý pohled na to, co se děje v jiných částech světa.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Pane předsedající, pozorně jsem poslouchala a myslím, že zápis „catch-the-eye“ jasně ukazuje, že v Parlamentu panuje velký zájem o oblast zemědělství a o důsledky rozhodnutí, která budou přijata.

Ráda bych upozornila na několik věcí, o nichž byla řeč. Zaprvé bych ráda zdůraznila, že se domnívám, že jste špatně porozuměli nebo něco přeslechli, když jste se mne pokoušeli přesvědčit, že odlišení znamená obírat zemědělce o peníze – tak tomu skutečně není. Potřebujeme odlišení, neboť jsou zde nové úkoly a my musíme posílit možnosti zemědělců investovat s cílem tyto nové úkoly vyřešit. Proto se naopak domnívám, že můžete dokonce říci, že při odlišení ve skutečnosti navýšíme dostupné finanční prostředky pro odvětví zemědělství, neboť zde funguje spolufinancování. Takový je náš přístup. Budete-li dále tvrdit, že obíráme zemědělce o peníze, pak mi ti, kdo tento argument uvádějí, zcela jistě nerozuměli.

Zjevně velkým problémem je v dnešní době mléko. Neil Parish ve svém prvním příspěvku řekl, že ve vašem výboru je 27 členských států – 27 spotřebitelů, po vyslechnutí dnešní rozpravy mám však pocit, že jich je mnohem více; pokud jste ji poslouchali, bylo možné si vybrat cokoli – od 0 až po 10% navýšení. Předsednictví a Komise jsou povinny usilovat o nalezení vhodné rovnováhy.

Nyní pro ty, kdo hovořili o fondu pro mléko: je to zvláštní, neboť stále připomínám jednání z roku 2003, kdy jsme odškodnili producenty mléka v celé Evropě. Vezměme si za příklad třeba Německo: němečtí chovatelé mléčného skotu byli odškodněni částkou 1 miliardy EUR ročně – tyto peníze byly převedeny z jejich plateb za mléko do režimu jednotné platby. Tehdy jsem však neslyšela, že by někdo mluvil o fondu pro mléko, a to je důvod, proč jsme v současnosti doplnili do nových výzev položku týkající se mléka, protože víme, že odvětví mléka čelí obtížím. Jsem si jista, že budeme schopni navrhnout velmi pěkný balíček pro producenty mléka v oblastech, které se ocitly v nesnázích.

Musím říci, že jsem překvapena, že se tolik poslanců staví proti zvýšení kvót pro mléko, neboť vím, že jsme během loňského roku vybrali od evropských producentů mléka 338 milionů EUR ve formě superdaně. Toto je cesta, kterou skutečně jít nechci. Chci dát zemědělcům možnost, aby reagovali na trhy. Zvýšení kvót neznamená povinnost vyrábět – jde o pouhou možnost pro ty, kdo mají silné postavení na vnitřním nebo vnějším trhu. Nesmíme zapomínat na to, že část z těch, kdo na trhu soutěží, musí každoročně zaplatit dohromady 338 milionů EUR za to, aby mohli pokračovat v podnikání.

Pokud jde o přerozdělování, je zřejmé, že panovala široká shoda co se týče toho, že tato kontrola stavu nebude novou reformou, a že tedy stavíme na reformě provedené v roce 2003. Myslím, že předsednictví i Komise mohou uznat, že existuje silný tlak nových členských států na to, aby dostávaly rovnější platby, a

vím, že to bude diskuse, která bude silně obhajována v reformě v roce 2013. I teď už obsahuje kompromis některá řešení pro nové členské státy a já věřím, že budete příjemně překvapeni.

A konečně k otázce tabáku, která byla vznesena, mohu poznamenat jen to, že na mne učinil dojem pan Gklavakis, který se nás vždy snaží přesvědčit, že tabák je důležitý, a my věříme, že v jeho regionu tomu tak skutečně je. Tabák však není součástí kontroly stavu. Tabáková reforma proběhla v roce 2004 a byla podpořena všemi členskými státy, včetně těch, které jsou producenty tabáku. Jak už jsem mnohokrát řekla, nehodlám znovu otevírat reformu tabáku. Jsem ale připravena jednat o každé pomoci těmto členským státům, celým těmto oblastem, které čelí problémům, neboť pro to v zemědělské politice existuje řada možností. Jsem si jista, že můžeme dojít k takovému řešení, která změkčí dopady již přijatých rozhodnutí, pokud jde o producenty tabáku.

Musím být ve svých poznámkách stručná, můj závěr k dnešní rozpravě je však jednoznačný – společnou zemědělskou politiku potřebujeme více než kdy předtím. Souhlasím s paní McGuinnessovou, že situace, kdy by jedinou odpovědí bylo vrácení politiky na vnitrostátní úroveň, by určité ohrozila odvětví zemědělství v Evropě.

Ponechme naší zemědělské politice pružnost, kterou jsme poskytli v možnostech volby v rámci politiky rozvoje venkova. Společnou zemědělskou politiku však potřebujeme. Takový je můj závěr z dnešní rozpravy. Ráda bych vám všem poděkovala za aktivní přístup.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BIELAN

Místopředseda

Luis Manuel Capoulas Santos, zpravodaj. – (PT) Dlouhý seznam řečníků a rozhodnost a zánícenost jejich vystoupení znovu potvrzují, jak moc je pro Evropský parlament toto téma důležité, a také význam, který by měl být přiznán evropskému zemědělství, zemědělcům a venkovu.

Tato rozprava nepřinesla žádná překvapení, neboť hlavně potvrdila stanoviska, která byla opakovaně zdůrazňována v různých diskusích během této dlouhé debaty, která trvala déle než rok a v mé politické skupině dokonce ještě šest měsíců před tím.

Přesto mám pocit, že se také jasně ukázalo, že neexistují žádná alternativní řešení k postojům představujícím střední proud a umožňujícím rozumný kompromis, který by většina v Parlamentu podpořila.

Také Komise a Rada zopakovaly svá stanoviska, potěšilo mne však, že jsem mohl v jejich vystoupeních zaznamenat jisté známky pružného a otevřeného přístupu.

Pevně proto doufám, vážená Mariann a vážený Micheli, ve váš politický realismus a v kompromisní přístup při hledání konečného řešení, které je velmi blízké tomu, jak vám jej v těchto zásadních otázkách navrhl Parlament.

Rád bych znovu poukázal na symbolický význam tohoto přístupu v předvečer udělení spolurozhodovací pravomoci Evropskému parlamentu, neboť věřím, že problém s ratifikací Lisabonské smlouvy bude brzy vyřešen, protože Evropa Lisabonskou smlouvu potřebuje.

Pane Barniere, jak jsem opakovaně řekl, dosud institut spolurozhodování nepoužíváme, již však cítíme jeho atmosféru. Věřím proto, že se náročná jednání, která jsou očekávána dnes i zítra, ukážou jako velmi úspěšná. Jsem si jist, že budeme schopni nalézt konsenzuální řešení odpovídající potřebám evropských zemědělců a evropského zemědělství, kteří naše kroky pozorně sledují. Jsme všichni přesvědčeni o tom – a to bude nejlepší závěr této rozpravy – že Evropa potřebuje společnou zemědělskou politiku proto, aby evropské zemědělství mohlo být konkurenceschopné a udržitelné z hlediska životního prostředí.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve středu 19. listopadu 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gerard Batten (IND/DEM), písemně. - Společná zemědělská politika nutí britské spotřebitele k tomu, aby nakupovali jídlo za přehnané ceny od pevninských zemědělců spíše než za nižší ceny, které umožňuje světový trh. Odhaduje se, že kvůli SZP jsou ceny oproti těm, které převládají na světovém trhu, alespoň o 23 % vyšší.

Ekonomové také odhadují, že náklady na SZP pro britské spotřebitele odpovídají nejméně 1,2 % HDP, v současné době tedy tvoří neuvěřitelných 16,8 miliard liber ročně.

Zastupuji mnoho lidí z Londýna, kteří mají problémy s placením svých účtů. Čelí stále rostoucím daním a stále rostoucím cenám. Nejsou povinni živit pevninské zemědělce. Pokud země chtějí podporovat vlastní zemědělský průmysl, je to jejich věc, ale měli by to zaplatit jejich vlastní daňoví poplatníci.

Společnou zemědělskou politiku platí ti, kteří si to mohou nejméně dovolit: důchodci a lidé s nízkými příjmy, ti, kteří utratí větší část svého použitelného příjmu na jídlo. SZP je jen jedním z mnoha důvodů, proč by Británie měla vystoupit z Evropské unie.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), písemně. - (RO) Těší mne, že rok poté, co Evropská komise zahájila konzultační proces pro přijetí společné zemědělské politiky o současných potřebách zemědělců a zemědělských výrobců, dosáhli jsme shody na některých konkrétních návrzích.

Myslím, že kompromis, na kterém jsme se shodli o článku 68, je rozumný, obzvláště zvýšení stropu pro vytvoření fondů vyžadovaných pro jakékoli nové veřejné politické strategické opatření v členských státech z 10 na 15 % a zavedení jasného stropu pro použití prostředků fondu ve formě konkrétní pomoci.

Rád bych se vyjádřil k otázce lhůty pro plné používání balíčku podmíněnosti co se týče Rumunska a Bulharska. Obě tyto země dosáhnou 1. ledna 2016 100 % maximální úrovně přímých plateb. Proto je správné, aby lhůta pro plné používání balíčku podmíněnosti byla v obou zemích až do té doby. S údivem konstatuji, že pozměňovací návrh za tímto účelem, který podporujeme, nebyl přijat. Vzhledem k tomu, že se jedná o velmi důležitou otázku pro nové členské státy, naléhám na své kolegy poslance, aby to při následných diskusích vzali v úvahu, abychom mohli dospět k řešení, které bude nejen výhodné pro členské státy, ale současně odsouhlasené zástupci všech členských států EU.

Béla Glattfelder (PPE-DE), písemně. - (HU) Zhodnocení stavu neznamena jen prosté přezkoumání společné zemědělské politiky (SZP). Ve skutečnosti hovoříme o reformě SZP a významném omezení podpory zemědělství. To je z pohledu Maďarska a maďarských zemědělců nepřijatelné.

Reformy doposud dokázaly jen poškodit maďarské zemědělství.

V Maďarsku by odlišení postihlo i menší dvacetihektarové farmy. Tyto menší farmy nepotřebují snížení, ale naopak zvýšení přímé podpory. Uplatnění odlišení v nových členských státech před rokem 2013 by navíc bylo v rozporu s dohodou o přistoupení.

V zájmu zabezpečení potravin musíme pokračovat v podpoře poskytování pomoci výrobě a uspořádání trhu, včetně zásahů týkajících se obilí. Považujeme za nepřijatelné, že intervenční cena by měla být svázána s cenou v přístavu v Rouenu, protože ve vzdálenějších, a především nových členských státech jsou nižší střední ceny nákladů na dopravu, což znamená diskriminaci.

Nesouhlasíme se zvýšením kvót pro mléko. Jarní zvýšení kvót pro mléko se ukázalo být špatným rozhodnutím, které vedlo k pádu cen mléka v několika členských státech. Zvyšování kvót pro mléko je především v rozporu se zájmy Maďarska, jelikož u nás velká část kvót pro mléko zůstává nevyužita. Takovýto krok by maďarské výrobce odradil od zvyšování jejich výroby.

Souhlasíme se zachováním podpory výrobců tabáku. Především v nejvíce znevýhodněných severozápadních oblastech země znamená výroba tabáku živobytí pro několik tisíc rodin.

Roselyne Lefrançois (PSE), písemně. - (FR) Ráda bych na úvod pochválila mimořádnou práci, kterou odvedl náš zpravodaj pan Capoulas Santos, který nepřetržitě hledal vyvážený a stabilní kompromis, aby umožnil Evropskému parlamentu hovořit jedním hlasem vůči roztržité a nejisté Radě.

Kontrola stavu, o které budeme dnes hlasovat, je výjimečná příležitost k tomu, abychom přemýšleli, jak můžeme společnou zemědělskou politiku (SZP) zbavit nespokojenosti, která ji podřívá, a pohlédnout kupředu na obrovský kus práce na plánované reformě této politiky po roce 2013.

Společné zemědělské politice nesporně potřebujeme vdechnout čerstvý vítr, především ze sociálního a environmentálního hlediska. V tomto ohledu mne těší, že se nám podařilo pozměnit znění Evropské komise v zájmu sociální citlivosti, a to především navržením vyšší podpory malých zemědělců a zavedením hledisek „práce“ a „zaměstnání“ do pravidel pro přidělování pomoci. Mrzí mne však, a to je má jediná výhrada, že nejsou hospodářské a sociální ohledy více doprovázeny i úvahami o ochraně životního prostředí, neboť principem naší zemědělské politiky se musí stát „udržitelnost“.

Lasse Lehtinen (PSE), písemně. - (FI) Pane předsedající, je třeba učinit mnohem více pro to, aby bylo možné zaručit, že je zemědělská pomoc přidělována tak, aby posouvala zemědělství směrem k udržitelnému rozvoji. Stávající dotace jsou obecně chápány jen jako zvyšování příjmů zemědělců.

Zemědělství v zemích na břehu Baltského moře je v této oblasti největším původcem znečištění. Pokud takové zemědělství dostane dotaci, zvýšíme tím v podstatě emise do podzemních vod, a tím i do moře.

Každé podnikání, i zemědělství, se musí podílet na dobrovolné environmentální činnosti a souvisejících projektech. Jedině tak může zemědělství v budoucnosti žádat o právo na svou existenci. Proč by měli daňoví poplatníci i nadále podporovat zaměstnání, které poškozují okolní prostředí, když se lze znečištění vyhnout nakupováním dovážených potravin?

Pitná voda se stala vzácnou surovinou. Proto je jediné správné, aby lidé platili za její znečišťování a aby peníze na to nepocházely z veřejných zdrojů.

Zemědělství musí řádně využívat nespočet existujících opatření na ochranu životního prostředí. Opětovné získávání fosforu a dusíku je technologicky možné a bude také brzy lukrativní. Tyto vzácné přírodní zdroje a suroviny musí být recyklovány, jak je to požadováno i u jiných přírodních zdrojů.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. - (PL) Podle očekávání se kontrola stavu stala příležitostí k hlubšímu zkoumání zásad společné zemědělské politiky (SZP), než jak tomu bylo v jiných oblastech politiky Evropské unie a jejího rozpočtu.

Zemědělská politika, která pohltila většinu rozpočtových výdajů a bude představovat třetinu rozpočtu na konci roku 2013, byla předmětem silné kritiky. Korunoval v ní argument, který se týkal nepoměru mezi úlohou, kterou zemědělství hraje v hospodářství a zaměstnanosti, a jejím podílem v rozpočtu EU. Jedná se o nedorozumění.

SZP je politikou celého Společenství a její podíl na souhrnu veřejných výdajů EU, vnitrostátních i společných, nepřesahuje 0,3 % HDP. Mimoto se změnila mezinárodní skutečnost a kvůli tragickému hladomoru v rozvojových zemích se musíme znovu zamyslet nad zásadami podpory zemědělství v Evropě.

Evropský parlament tento problém důkladně projednával, jak o tom svědčí množství pozměňovacích návrhů. Z úhlu pohledu státu, kde zemědělství poměrně významnou měrou přispívá k zaměstnanosti, což je případ Polska, by bylo opodstatněné zvednout kvóty pro mléko a poskytnout vnitrostátní pomoc odvětvím, které jsou nejvíce znevýhodněné. Co se týče odlišení, které se ukázalo jako nejspornější otázka, je dobré si uvědomit, že „nové“ členské státy dosáhnou 100% míry přímé podpory jen až v roce 2013 a že odlišení by mohlo být vnímáno jako předvoj návratu zemědělské politiky na vnitrostátní úroveň, což by bylo nevýhodné.

Cătălin-Ioan Nechifor (PSE), písemně. - (RO) Jako zástupce oblasti, kde má zemědělství významnou úlohu, v Rumunsku, jednom z nových členských států, si nemyslím, že by nerovnosti v zacházení se zemědělci ze starých a nových členských států Evropské unie byly díky posouzením provedeným v rámci kontroly stavu společné zemědělské politiky umenšovány. Přesto je užitečné, že pro Rumunsko nebyly změněny národní kvóty pro mléko, spolu s tím, že členské státy mají možnost na jistou dobu své kvóty pro mléko navýšit, pokud nejsou v jiných členských státech plně využívány. S ohledem na současnou krizi, která ovlivňuje i toto odvětví, je důležité navrhnout vytvoření fondu pro mléko, který by podpořil restrukturalizaci tohoto odvětví.

Navíc si myslím, že před uplatněním nových úprav mléčných kvót v roce 2015 musí mít výrobci možnost přizpůsobit se změnám trhu a investovat v souladu s poptávkou trhu, zejména s ohledem na to, že lhůty pro podávání žádostí o investiční podporu jsou poměrně dlouhé. Aby mohli výrobci investovat v souladu s poptávkou trhu, musí být navíc odstraněna hranice, pokud jde o stanovení kvót.

Maria Petre (PPE-DE), písemně. - (RO) Slyšela jsem jednoho kolegu poslance hovořit o tom, jak rozdělit sladkosti mezi dvě děti. Pokud bych měla pokračovat v tomto příměru, ráda bych vás upozornila na skutečnost, že pokud by tím dítětem měl být rumunský nebo bulharský zemědělec v budoucnosti, řekla bych, že to, co si zasloužil, by dostal po osmi letech. Ptám se tedy, zda by zůstal dítětem i po osmi letech.

Když jsem se jako rumunská poslankyně připojila k Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, zaujala mne fráze „hladké přistání“, která je často používána například v souvislosti s kvótami pro mléko. Ptala jsem se tehdy a ptám se i teď: jak mohou rumunští a bulharští zemědělci skloubit proces „vzletu“ s procesem „hladkého přistání“? Když Rumunsko čerstvě zahájilo proces přistoupení, řekl mi dánský partner, že při tomto procesu

bude nejobtížnější kapitolou zemědělství. Dnes, dva roky po přistoupení, doufám, že poskytne rumunské zemědělství Evropě příležitost k tomu, aby byla jednotná.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), písemně. - (BG) Pokračovat v reformě společné zemědělské politiky (SZP) je nezbytné k tomu, aby si Evropa mohla udržet vedoucí úlohu v tomto odvětví. Nemělo by se tak ovšem samozřejmě dít na úkor výrobců nebo konečných spotřebitelů. Je všeobecně známo, že Evropská unie se z vývoze zemědělské výroby stala jejím dovozcem. Z toho je vidět, že výsledek dnešní rozpravy musí být vyvážený, a my si tak mohli být jisti, že jsou ochráněny zájmy všech občanů.

Věřím, že velká část návrhů Komise je pro bulharské zemědělce užitečná, zejména když špatné řízení na straně bulharské vlády v tomto odvětví a spáchané podvody vyústily v neúspěch při dosahování předpokládaných výsledků v rámci předvstupních mechanismů. To je důvod, proč jsme byli v posledních měsících svědky protestů zemědělských výrobců, hlavně z oblasti výroby mléka a obilovin. Ve výsledku je důležité, aniž by tím bylo ohroženo úplné uvolnění trhu mlékárenských výrobků, aby bylo poskytnuto zabezpečení těm regionům, jejichž živobytí je na mléčné výrobě závislé.

V Bulharsku je mnoho zemědělců zabývajících se výrobou mléka ve vysokohorských a jinak znevýhodněných oblastech. Z toho důvodu podporuji myšlenku, aby byly na jejich rozvoj přiděleny vyšší prostředky a vytvořen zvláštní fond pro výrobce mléka.

5. Program na podporu konzumace ovoce ve školách (změna nařízení o společné organizaci trhu) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem rozpravy je zpráva (A6-0391/2008), kterou předkládá Niels Busk jménem Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova o návrhu nařízení Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005 o financování společné zemědělské politiky a nařízení (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty („jednotné nařízení o společné organizaci trhů“), s cílem vytvořit projekt „Ovoce do škol“ (KOM(2008)0442 – C6-0315/2008 – 2008/0146(COD)).

Niels Busk, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, paní komisařko Fischer-Boelová, pane ministře Barniere, dámy a pánové, Komise předložila mimořádně konstruktivní návrh na vytvoření programu na podporu konzumace ovoce ve školách, který má za cíl odvrátit neblahý trend narůstající obezity evropských školáků. Tento návrh vřele vítám. Děti by podle doporučení Světové zdravotnické organizace (WHO) měly jíst každý den 400 gramů ovoce a zeleniny. Bohužel jen velmi málo z nich tak činí. V EU trpí 22 milionů dětí nadváhou a přibližně 5 milionů výraznou nadváhou. Nejhorší na tom je, že toto číslo se každoročně zvyšuje o 400 000 dětí. Vyšší příjem ovoce a zeleniny snižuje riziko velkého počtu nemocí a je prevencí nadváhy a obezity. Stravovací návyky se vytvářejí v dětství a ukazuje se, že děti, které se naučily jíst velké množství ovoce a zeleniny, v tom pokračují i v dospělosti. Je proto třeba, abychom zakročili již v počátečním období, máme-li být v ovlivňování stravovacích návyků našich dětí úspěšní.

Nadváha s sebou nese vyšší riziko výskytu kardiovaskulárních onemocnění, cukrovky, vysokého krevního tlaku a některých druhů rakoviny. Tyto choroby stále více ohrožují veřejné zdraví v EU a léčebné náklady na ně velmi zatěžují rozpočty členských států na zdravotnictví. Komise se odkazuje na příslušné posouzení dopadu, v jehož rámci byly provedeny dvě studie, které osvětlily vazbu mezi výdaji na zdravotnictví a příliš nízkým příjmem ovoce a zeleniny. Náklady na program na podporu konzumace ovoce ve školách by měly být tak nahlíženy – že tedy ve skutečnosti bude tento program znamenat úspory v rozpočtech členských států na zdravotnictví. A tak bude mít celkově příznivý dopad – v prvé řadě a hlavně na veřejné zdraví, ale také na evropské hospodářství. Až do té doby, než dosáhneme, aby děti jedly 400 gramů ovoce denně, bude platit, že čím více ovoce děti jedí, tím více se uspoří. Prevence je tedy levnější než léčba.

Já jako zpravodaj jsem navrhl, abychom zčtyřnásobili částku, která má být vyhrazena v rámci rozpočtu Společenství. Původní návrh Komise ve výši 90 milionů EUR by bohužel pokryl jen jediný kus ovoce týdně pro děti ve věku od šesti do deseti let po dobu třiceti týdnů. K tomu, aby měl program nějaký znatelný účinek, to ani zdaleka nepostačuje. Jeden kus ovoce jednou týdně nestačí ke změně stravovacích návyků, ani nemůže mít dopad na veřejné zdraví. Optimálním řešením by bylo, aby každé dítě dostávalo jeden kus ovoce každý školní den. Je proto třeba mobilizovat z rozpočtu Společenství větší objem prostředků.

Většina ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova se shodla na tom, že je třeba mobilizovat 500 milionů EUR a obejít se bez spolufinancování na národní úrovni. Já s tím nesouhlasím. Věřím proto, že v dnešním hlasování můžeme tuto věc vyřešit, neboť jsem znovu předložil návrh jménem své skupiny, že bychom měli

zmobilizovat 360 milionů EUR. Tato částka by měla být doplněna příspěvkem členských států, a dohromady tak bude k dispozici daleko více než 500 milionů EUR.

Většina ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova se rovněž shodla na tom, že by v rámci programu měly být distribuovány ovoce a zelenina pocházející pouze ze zemí EU. To je podle mne příliš ochránářské, a program se tak stane také velmi byrokratický. Je tedy na členských státech, aby rozhodly – ze seznamu sestaveného Komisí –, jaké ovoce může být distribuováno a jaké bude zahrnuto do programu.

Michel Barnier, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, naše předsednictví vítá možnost diskutovat s Evropským parlamentem o tomto programu, jak jej navrhla Evropská komise a osobně se o něj zasloužila paní Fischer-Boelová, které bych tímto rád obzvláště poděkoval. Jedná se o program, který má význam z hlediska výživy nejmladší části populace, a je to praktický a účinný krok v boji proti nárůstu obezity u mladých lidí.

Pan Busk zde uvedl některá čísla a já je mohu ještě doplnit: jedno z pěti dětí v Evropě má nadváhu nebo je ohroženo obezitou. Počet obézních dětí se v Evropě zvyšuje každý rok o 2 procenta. Musíme proto podporovat mladé lidi, aby změnilí své stravovací návyky a konzumovali více ovoce a zeleniny.

Myslím si, dámy a pánové, že realizace tohoto programu, který všichni podporujeme, ukazuje na významnou úlohu, kterou může hrát, a také hraje, společná zemědělská politika v povzbuzení spotřeby a jednoduše řečeno v produkci zdravých, kvalitních výrobků. Zemědělství je k vypořádání se s tímto nelehkým dvojím úkolem – tedy především hlediskem množství, což byl i první úkol při první smlouvě, jež byla se zemědělci uzavřena v šedesátých letech, ale i hlediskem kvality, který souvisí s kvalitou a bezpečností výrobků – přirozeně vhodně.

To, dámy a pánové, svědčí o tom, že Evropa umí příslušně reagovat, a také reaguje, na specifické potřeby našich spoluobčanů a že zemědělství je zcela jednoznačně hlavním úkolem, který naše společnost musí řešit. Když zde hovoříme o tomto „programu ovoce a zeleniny“, hovoříme o hmatatelné Evropě, vycházející z potřeb lidí, zaměřené na občany, a takovou ji Evropané očekávají.

Tento program byl, dámy a pánové, velmi kladně přijat Radou ministrů a diskuse, které tam proběhly a v nichž budeme dnes a zítra pokračovat, ukazují na to, že v této věci celkově všichni děláme pokrok. Mým cílem je dosáhnout politické dohody v Radě tento týden. Proto samozřejmě věnuji velkou pozornost postoji, jaký k této věci zastává Parlament, abych tento postoj i podporu Parlamentu mohl zohlednit při jednáních v Radě.

Pane předsedající, na závěr bych rád srdečně poděkoval vašemu zpravodaji panu Buskovi za velmi konkrétní a zanícenou práci, kterou v této věci odvedl, a nyní si rád vyslechnu názor váš i paní komisařky.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Pane předsedající, nejdříve bych ráda řekla, že mám radost, že mne Parlament ve věci projektu „Ovoce do škol“ podporuje. Ráda bych, jak to obvykle činím, poděkovala výboru a také zpravodaji Nielsi Buskovi za jejich práci.

Dříve, než se vyjádřím k některým otázkám, které byly ve výboru – a rovněž v Parlamentu – vzneseny, chci říci jen něco k tématu, které bylo nedávno poměrně podrobně projednáváno v Radě. Řada členských států požadovala, aby měla v některých případech možnost požádat rodiče o příspěvek na tento program. Argumenty pro a proti nejsou jednoznačné. Komise se nakonec shodla na tom, že by členské státy měly mít v některých případech možnost požadovat spolufinancování po rodičích.

Na druhé straně nevidím důvod, abychom k tomu nutili všechny členské státy. Proto chceme členským státům umožnit, aby se samy rozhodly, zda chtějí této možnosti využít. Následně bychom se při přezkumu programu v roce 2012 důkladně zaměřili na konečnou hodnotu, která by se měla získat z rodičovských příspěvků.

Již na začátku jsem řekla, že to, co nyní předkládáme, nevyřeší problém s obezitou u mladých lidí, věřím však, že tím podáme pomocnou ruku a zároveň Komise vyšle jasný signál, že je důležité, aby si mladí lidé osvojili správné stravovací návyky.

Co se týče celkového rozpočtu, vyčlenili jsme částku 90 milionů EUR. Zaznamenala jsem i nějaká jiná čísla, jak to správně Niels Busk uvedl – od 500 milionů EUR až po 360 milionů EUR – ale 90 milionů EUR, které jsme navrhli, není rozhodně něčím, co by se do budoucna nemohlo změnit. Domnívám se, že při přezkumu celého programu, který bude proveden v roce 2012, bychom se se měli zabývat i otázkou, zda je třeba navýšit rozpočet. Myslím si, že je důležité, že jsme dali najevo, že jsme připraveni peníze přesunout. Pokud bude

v některém členském státě přebytek peněz, lze tyto prostředky převést jinam. Věřím, že tímto způsobem vydáme prostředky co možná nejlépe.

Pokud jde o druhy ovoce a zeleniny, které mají být distribuovány, je podle mne zcela v pořádku ponechat to na rozhodnutí členských států. Rozhodnutí, zda chtějí využívat zpracované potraviny, nebo rozdávat místní ovoce a zeleninu – či zda dokonce chtějí svým dětem dávat banány ze země AKT – musí nakonec jednoznačně spočívat na nich. Myslím si, že tak dosáhneme nejlepších výsledků. Těším se na plodnou diskusi na toto téma.

Maria Petre, jménem skupiny PPE-DE. – (RO) Pane předsedající, paní komisařko, pane Barniere, nejprve bych ráda poděkovala našemu zpravodaji za práci, kterou odvedl, a za úsilí, které vyvinul s cílem nalézt kompromis mezi odlišnými stanovisky.

Všichni se shodneme na tom, jak důležitý je tento program k tomu, abychom naučili děti osvojit si zdravé návyky a bojovat tak proti obezitě, ale i v tom smyslu, abychom pomohli rodinám, které si nemohou dovolit kupovat ovoce svým dětem.

Návrh Komise, podporuji, domnívám se však, že je rozhodně potřeba jej zlepšit. Navrhovaný roční rozpočet ve výši 90 milionů EUR je nedostatečný. Doplnění již vyčleněných finančních prostředků na tento program je jednou z podmínek jeho úspěšnosti. Dále se domnívám, že návrh Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, aby rodiče nemuseli na program přispívat, by měl platit přinejmenším ve fázi spuštění programu.

V rámci programu bych rovněž ráda podpořila distribuci čerstvého tradičního ovoce pocházejícího z území Společenství. Chci zdůraznit, že členské státy musí upřesnit, které ovoce má být distribuováno, a mít přitom obzvláště na paměti sezónní ovoce a zeleninu produkované v místě.

V souladu se zásadou subsidiarity by členské státy měly mít dostatečnou volnost při vymezení cílové skupiny tak, aby mohly s ohledem na své možnosti zásobovat školním ovocem co možná nejširší okruh spotřebitelů. Program by měl jednak přivést mladé spotřebitele k oblíbě ovoce a zeleniny, a tím se příznivě projevit na veřejném zdraví, a jednak se podílet na boji proti dětské chudobě, zejména v nových členských státech.

Je možné zavést společná opatření na podporu spotřeby některých produktů, která budou propojena s dalším prvkem, například vzděláváním v oblasti zdraví a výživy, a s cílem poskytnout pobídku pro regionální výrobce, zejména v horských oblastech.

María Isabel Salinas García, jménem skupiny PSE. – (ES) Pane předsedající, tento program byl v odvětví ovoce a zeleniny dlouho očekáván, a to nejen z důvodu problémů, jimž toto odvětví čelí, ale i kvůli znepokojivému poklesu spotřeby ovoce a zeleniny.

Tento program má za cíl zlepšit veřejné zdraví, a proto se domnívám, že by mělo jít o evropský program, který bude plně financován Společenstvím. Nesouhlasím s tím, že by rodiče měli mít povinnost na jeho financování přispívat, protože by tak nastala obdobná situace jako v jiných případech – děti, jejichž rodiče si příspěvky mohou dovolit, budou ovoce a zeleninu ve školách jíst, zatímco ty, jejichž rodiče přispívat nemohou, budou z programu vyloučeny.

Tento program proto musí být financován z rozpočtu Společenství, aby bylo možné jej uplatnit plošně. Dále bych skutečně chtěla říci, že je třeba klást důraz na vzdělávací opatření. Nestačí docílit toho, aby děti jedly jablka – musí především vědět, jaké jablko jedit, jaké jsou jeho výživové hodnoty, a musí pochopit přínos ovoce pro své zdraví a vývoj.

Produkty musí přirozeně plně splňovat záruky jakosti, přičemž bude upřednostňováno pokud možno sezónní ovoce. Dále podporuji, kde to bude možné, distribuci ovoce a zeleniny, které mají původ ve Společenství.

Věřím, že příznivé dopady tohoto programu, kterému tleskám a k němuž paní komisařce blahopřeji, se projeví okamžitě. A to nejen v současném i budoucím zdraví našich dětí a v jejich vzdělání v oblasti výživy, ale rovněž, a to je velmi důležité, v odvětví ovoce a zeleniny. Jedná se o výrobní odvětví, které zcela jednoznačně tvoří součást našeho kulturního dědictví a současně nám umožňuje jíst vyváženou, zdravou a pestrou stravu.

Myslím, že se vyplatí tomuto programu na distribuci ovoce a zeleniny v našich školách důvěřovat a investovat do něj. Dle mého názoru je rozpočet poněkud omezený, a proto opakuji, že plně podporuji financování tak ambiciózního programu z rozpočtu Společenství.

Donato Tommaso Veraldi, jménem skupiny ALDE. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, velmi si vážím pozitivní a inteligentní práce, kterou odvedl pan Busk v souvislosti s tímto návrhem, jenž je součástí reformy společné organizace trhu s ovocem a zeleninou a který byl vytvořen v zájmu zvýšení konkurenceschopnosti tohoto odvětví a lepšího přizpůsobení se trhu a rovněž boje proti poklesu spotřeby.

Navrhovaný program na podporu konzumace ovoce a zeleniny ve školách pomůže povzbudit mladé lidi k tomu, aby jedli ovoce a zvýšili jeho spotřebu. Kromě toho by měla být volná distribuce ovoce a zeleniny do škol zaměřena na boj s obezitou u žáků; je bohužel obecně známo, že 22 milionů dětí trpí obezitou.

K tomu, aby byl účinně zaveden program na distribuci ovoce ve školách, je nezbytné, aby pomoc ze strany Společenství pokrývala veškeré s tím spojené logistické náklady, například nákup vhodných prodejních automatů, neboť by se jinak tyto náklady musely hradit z rozpočtů škol nebo rodin žáků. Vnitrostátní financování by tak mělo být pouze doplňkové a mělo by se omezovat na nové programy a na rozšiřování stávajících programů.

Alyn Smith, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, tomuto návrhu není co vytknout a chválím našeho zpravodaje za to, že s ním přišel, zvláště s ohledem na blížící se volby. Myslím si, že není v této místnosti politik chystající se na červen příštího roku, který by nevěděl rád, aby evropské děti jedly lépe a jedly místní ovoce z Evropy. Je to dobrá zpráva i pro evropské zemědělce, neboť se jedná o vytváření místního trhu. Je to dobrá zpráva pro budoucí rozpočet na zdravotnictví, a především je to dobrá zpráva pro děti samotné.

Pokud se děti naučí jíst zdravě v raném věku, tento návyk jim už zůstane. Finský příklad ukázal a potvrdil to, že intenzivní zásah v raném věku přináší skutečné výsledky, a to je něco, z čeho máme opravdovou radost. Jestliže se trochu zamyslíme nad současným rozpočtem na zemědělství, budeme tím strádat na budoucí rozpočet na zdravotnictví. Pocházím ze Skotska a stydím se přiznat, že se nás tato otázka velmi dotýká, neboť 21 % irských dětí na základních školách – každé páté – má nadváhu. To je naprosto neudržitelné. Nemůžeme dopustit, aby se v budoucnu obezita dále šířila, a tento návrh je součástí řešení problému a já jsem potěšen, že vám jej mohu doporučit. Jsou to samé dobré zprávy.

Bairbre de Brún, jménem skupiny GUE/NGL. – (GA) – Pane předsedající, tento návrh naplní cíle Unie v oblasti společné zemědělské politiky (SZP) a poskytne rámec financování pro iniciativy zaměřené na zvýšení příjmu ovoce a zeleniny u dětí. To by mohlo pomoci v boji proti dětské obezitě a z dlouhodobého hlediska z toho budou těžit i zemědělci pěstující ovoce a zeleninu.

Stravovací návyky a vzorce se vytvářejí v prvních letech života. Je proto důležité, abychom dokázali u dětí podpořit zdravější stravovací návyky. Členské státy by měly mít možnost zvolit si nejlepší postup.

Výzkumy ukazují, že stravovací vzorce jsou zpravidla méně zdravé v domácnostech s nízkými příjmy. Distribuce ovoce a zeleniny zdarma ve školách může tedy stravovací návyky dětí hodně ovlivnit.

Vítám zprávu pana Nielse Buska a chtěla bych jemu i paní komisaře poděkovat za práci, kterou odvedli.

Jeffrey Titford, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedající, tento projekt se tváří, jako by se skutečně staral jen o dobré životní podmínky dětí. Ve skutečnosti se však jedná o pohoršující směs ochranného Bruselu, šílenství kontroly, zcela nepokryté propagandy a také rozdělování trhu. Ochranný Brusel má rád všechno pod kontrolou, včetně toho, co jíme. Vkládání se do toho, co děti ve škole jedí, je prvním velkým krokem v tomto procesu. Propaganda se projevuje v tom, že každý kousek ovoce bude mít na sobě cedulku EU a celý projekt bude podporovaný masivní publicitou.

Pokud jde o trh s ovocem – jsem přesvědčen, že zde vznikne množství příležitostí k tomu, jak napáchat škody, například povinností, aby ovoce pocházelo z území EU. A v případě banánů by rázem vyloučilo britské dodavatele, kteří odebírají banány z karibských zemí, a poskytne to tedy nové lukrativní příležitosti francouzským ostrovům Guadeloupe a Martinik.

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane ministře, dámy a pánové, jsme bombardováni novinovými titulky. Říkají nám, že jsme obézní, naše děti jsou obézní, jíme nevhodné potraviny a jíme příliš málo čerstvého ovoce a příliš málo zeleniny.

Doporučený denní příjem v rámci zdravé a vyvážené stravy je pět porcí, resp. 400 gramů ovoce a zeleniny denně. Není to vždy snadné dodržet. Chceme, aby potraviny byly zdravé, měly co nejdelší trvanlivost, dobře chutnaly a byly co nejlevnější. Dnešní rychlé tempo životního stylu však znamená, že je pro nás často obtížné skloubit rodinné a pracovní povinnosti, a tak často nemáme čas na to, abychom vařili, a místo toho dáme

přednost polozpracovaným či připraveným výrobkům. Na tom není nic špatného za předpokladu, že si jsme vědomi významu čerstvého ovoce a zeleniny.

Lidé, kteří si navyknu na stravu bohatou na ovoce a zeleninu v raném věku, si tento zdravý styl stravování udrží i v pozdějším životě. Já proto výslovně podporuji návrh Komise, aby byl zaveden program na podporu konzumace ovoce ve školách financovaný částkou 90 milionů EUR. Je to výborný nápad, paní komisařko! Avšak je třeba, jak jste to již uznali i ve svých usneseních, aby členské státy měly možnost organizovat tento program s přihlédnutím ke svým vnitrostátním požadavkům. Musí být možné dodávat příslušné regionální a sezonní produkty. Členské státy musí dále rozvíjet strategii, která by určila nejlepší způsob, jak provádět program na podporu konzumace ovoce ve školách a začlenit jej do učebních plánů. Zdravé stravování je součástí všeobecného vzdělání. Děti se například musí naučit, že mrkev lze stejně jako v podobě teplé zeleniny konzumovat i jako polévku, salát, koláče či v zapékaných jídlech. Musí vědět, jak chutná brambora, která není upravená jako hranolky nebo chipsy. Jejich zájem musí být podporován řadou způsobů, jak připravit nejrůznější druhy potravin regionální produkce.

Základy zdravé výživy lze položit pouze informovaností. Znalosti jsou pro zdravý životní styl klíčové. Program na podporu konzumace ovoce ve školách je v této souvislosti cenným příspěvkem.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Pane Barniere, paní komisařko, podobně jako každá iniciativa má i tato příliš mnoho „pánů“. Koneckonců místo Homérova rodiště si nárokuje sedm měst. Řada lidí se domnívá, že to byla právě jejich iniciativa. Ze záznamů ze zasedání lze zjistit, že jsem takový program navrhoval již v rozpravě o reformě trhu v oblasti ovoce a zeleniny dne 10. května 2005, na což jsem hrdý a jsem vděčný Komisi, že se program nyní stává skutečností.

Moji kolegové, kteří tu hovořili přede mnou, již vysvětlili, proč je tento program velmi důležitý. A to nejen z hlediska sociálního, ale i proto, abychom mladé lidi poučili o kultuře výživy. Toto je francouzská hruška, teď ji ale nebudu jíst, protože se zde jíst nesmí. Je velmi důležité, aby mladí lidé, kteří dostanou ovoce s logem EU, věděli – od malička –, že takové ovoce je bezpečné a ne plné chemikálií, ale naopak že je v maximální míře ekologické.

Naučme děti kultuře výživy, to je velmi důležitý úkol. Blahopřeji k tomu panu Buskovi. Nebudu tu hrušku jíst, abych neporušoval pravidla, domnívám se však, že můžeme být na tento program hrdí. Děkuji za pozornost.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, je skvělé mít možnost přijít do Parlamentu a podpořit skutečně pozitivní evropský návrh. A dnes, navzdory panu Titfordovi, který se nám snažil zkazit náladu, takový den je. Tento návrh je správný hned z několika důvodů. Podporuje zdravé stravovací návyky u dětí a dospívajících. Posiluje celkové zdraví mladých Evropanů. Zajišťuje, aby byly finanční prostředky EU vynakládány na projekt, který se již v řadě členských států osvědčil, a jedná se o praktický, realistický a účinný návrh.

Díky svému vnukovi jsem velmi dobře obeznámena s podobným programem v Irsku, který se jmenuje Food Dudes. Tento program se ukázal jako účinný a má dlouhodobé výsledky u dětí ve věku od čtyř do dvanácti let, a to bez ohledu na pohlaví dětí, na velikost školy či sociálně ekonomické faktory. Stavíme tedy na pevných základech.

Jsem ráda, že můžu podpořit zvýšení finančních prostředků Společenství a zdůrazňovat zejména ekologické a místně produkované ovoce a zeleninu. Chci blahopřát paní komisařce a našemu zpravodaji Nielsi Buskovi a velmi ráda si vyslechnu reakci Rady. Tento návrh pozitivně přispěje ke kvalitě života a zdraví v EU.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Pane předsedající, to, že ovoce a zelenina jsou pro lidi důležité, není žádnou novinkou, stejně jako to, že tyto potraviny jsou nezbytné pro děti. Pro děti je dobré, aby dostávaly ovoce ve škole. Je to dobré pro zdraví, a děti tak získají potřebnou energii, kterou by jinak musely doplňovat nevhodnými potravinami.

O čem však je návrh, o kterém tu jednáme? Ve skutečnosti je to čistě propagandistický návrh ze strany EU. Účelem této iniciativy je snadné získávání politických bodů a patrně současně i přesvědčování dětí o výtečných vlastnostech EU. Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova předložil některé absurdní návrhy, například tvrzení, že je evropské ovoce lepší než kterékoli jiné. Má být poskytováno pouze ovoce pocházející z EU, například banány z odlehlých regionů. To je jednoznačný protekcionismus. Cílem je, aby se děti naučily, že EU je dobrá a ovoce pocházející z EU je ještě lepší. Komise a Evropský parlament by se měly stydět.

James Nicholson (PPE-DE). – Pane předsedající, jím jablko díky laskavosti pana Buska. Rozdává je, takže pokud má někdo z vás chuť, jsem si jist, že vám rád dá.

Myslím si, že ta zpráva je výtečná. Jak řekla paní Harkinová, jen zřídka se nám stane, že bychom přišli sem do Parlamentu a mohli se radovat z tak dobré iniciativy a těšit se na ni. Musíme však poskytnout více finančních prostředků k tomu, abychom zajistili mladým lidem úplný přístup k této možnosti, účast v ní a její využití, neboť se jedná o jednu ze vzácných příležitostí, kdy můžeme něco nabídnout. Naříkáme nad existujícím stavem a z médií a tisku se dozvídáme o závažnosti problému obezity a podobných problémů u školních dětí. Dnešní mladí lidé jsou bezesporu kvalitní, jsou však vystaveni tlakům, které dříve možná neexistovaly. Domnívám se, že toto je jedna z příležitostí, kde jim můžeme umožnit správné zdravé stravování. A já to vítám, podporuji a vyjadřuji své blahopřání.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Pane předsedající, paní komisařko, Evropská komise navrhla vyčlenit z rozpočtu Společenství 90 milionů EUR na program, kde každé dítě ve věku od šesti do deseti let dostane jeden kus ovoce nebo zeleniny týdně.

Naléhavě žádám členské státy, aby tento program rozšířily a související finanční prostředky navýšily na evropské i vnitrostátní úrovni tak, aby všechny děti, včetně těch předškolních, mohly dostávat jednu porci ovoce každý den. Doufám, že schválíme zvýšení v rozpočtu na 500 milionů EUR. Vítám zásadu, že program musí zahrnovat pouze čerstvé ovoce a zeleninu pocházející z Evropské unie. Měly by být sezónní a pocházet z místního, organického zemědělství.

Ráda bych vám představila podobnou iniciativu, kterou zahájila rumunská vláda v roce 2003 a jejímž prostřednictvím dostávají všechny děti v preprimárním a primárním vzdělávání každý školní den sklenici mléka a čerstvý rohlík. Zavedení správné výživy u dětí předškolního a školního věku je součástí vzdělávání v oblasti zdraví, které musíme mladé generaci poskytnout.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Pane předsedající, poskytovat dětem v primárním a sekundárním vzdělávání ovoce je nepochybně dobrý počin, neboť to kromě hospodářského rozměru má i mnohem širší rozměr sociální. A to z toho důvodu, že se tím rozvíjejí zdravé stravovací návyky, a zlepšuje se tak všeobecné zdraví společnosti. Není pochyb o tom, že částka 90 milionů EUR je na zajištění řádného fungování programu příliš malá. Bylo by proto žádoucí, aby byly v široké míře zapojeny vnitrostátní orgány a instituce financující školy a rovněž společnost. Doufám, že program na podporu konzumace ovoce ve školách získá širokou podporu a že úsilí pana Buska nebude promarněno.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Rádi bychom zdůraznili, že je třeba vytvořit vhodný program pro každodenní bezplatnou distribuci sezónního ovoce a zeleniny ve školách, přičemž by měly mít přednost děti v preprimárním a primárním vzdělávání. Tento program má zásadní význam vzhledem ke svému příznivému vlivu na zdravé stravování, veřejné zdraví, boj proti dětské chudobě a také proto, že se jedná o možný stimul pro regionální výroby, jež jsou produkovány našimi zemědělci v místě, včetně výrobků pocházejících z horských oblastí.

To vyžaduje mnohem větší finanční prostředky, než Evropská komise navrhuje. Proto by, paní komisařko měly být zohledněny návrhy předložené Výborem pro zemědělství a rozvoj venkova, k nimž jsme přispěli i my. Chci rovněž poblahopřát našemu komisaři k práci, kterou odvedl.

Neil Parish (PPE-DE). – Pane předsedající, vítám návrh paní komisařky ohledně ovoce ve školách. Je velmi důležité, abychom tento program zavedli. Souhlasím s ní i v tom, že je u něj nutná subsidiarita, neboť chceme takový systém, který bude co nejméně byrokratický, abychom jej skutečně mohli ve školách realizovat. Myslím si dále to, že je nezbytná pružnost ve výběru druhů ovoce, které můžeme distribuovat, neboť v některých ročních obdobích bude velmi obtížné obstarat ovoce čerstvé, a proto se budeme asi muset někdy uchýlit k ovoci zpracovanému. Upustíme od přílišného množství normativních pozměňovacích návrhů, ale spíše tento program přijmeme.

Dále si myslím, že jeden nebo dva z návrhů Parlamentu, pokud jde o potřebnou částku finančních prostředků, jsou příliš vysoké. Protože jestliže má tento Parlament spolurozhodovací pravomoci, musíme schválit rozpočet, ale také postup. Pokud má být tento Parlament důvěryhodný, je třeba předložit program, který je financovatelný, který poskytuje školám ovoce pro děti, jež je nejvíc potřebují, a ony pak v budoucnosti budou v konzumaci ovoce pokračovat. To je program.

Dovolte, abych podotkl k panu Titfordovi, že se nestarám o to, zda to zajistí Evropa, zda to zajistí Británie, zda to zajistí Francie či kdokoli jiný, ale musíme si být jisti tím, že ovoce pro školy jde do našich škol.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Pane předsedající, dámy a pánové, v zásadě jsem proti zemědělské pomoci a veškerému jejímu rozšiřování, pokud však jde o zdraví dětí, domnívám se, že bychom toho měli

udělat skutečně hodně. Veškeré organizace bojující proti nemocem jednohlasně doporučují zavedení programů na podporu konzumace ovoce ve školách. Ukázalo se, že i malé množství ovoce má na zdraví vliv. Z celého srdce proto návrh Komise podporuji. Domnívám se však, že je nutné, aby byly klíčovými otázkami ovoce a zdraví. Proto jsem proti návrhu Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, aby šlo pouze o ovoce pocházející z EU. To je naprosto chybné. Domnívám se, že bychom se měli zaměřit na zdraví dětí, nikoli na zemědělskou ekonomiku.

Michel Barnier, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedající, chtěl bych jen několika slovy vyjádřit svůj pocit ze závěrů této rozpravy, která byla mimořádně živá a konsenzuální. Myslím, že celkově se jedná o reakci na úplně původní iniciativu pana Buska a paní de Langeové. Rozprava ukazuje, že existuje skutečně jednomyslná podpora tomuto programu, který Evropská komise navrhla, aby povzbudila mladé Evropany k větší konzumaci ovoce a zeleniny. Mohu vám říci, dámy a pánové, že má plnou podporu i v Radě ministrů, a budeme usilovat o dosažení konsensu v širokém smyslu na základě postoje, který přijme tento Parlament společně s Radou.

Rád bych se teď vyjádřil ke čtyřem otázkám, o kterých jste zde dnes hovořili a které považuji za důležité. Zaprvé se jedná o rozpočet, který je na tuto činnost vyhrazen. Proaktivní přístup, který Parlament zaujal, jasně ukazuje na to, že jste se pro tuto iniciativu nadchli, a to mne těší. Podám o tomto návrhu zprávu Radě a souhlasím s paní Fischer-Boelovou v tom, že částka 90 milionů EUR, která je uvedena v tomto návrhu, není, jak řekla, neměnná.

Druhý bod, který bych rád zdůraznil, je to, že hlavním cílem nás všech je, abychom poskytli mladým lidem zdraví prospěšné ovoce a nabídli jim řadu zdravých produktů bez přidaného cukru.

Třetí bod se týká podpory místních produktů v zájmu zvýšení povědomí o kvalitě výrobků pocházejících z území Společenství. Jen bych, v souvislosti s obavami ohledně vzdálených oblastí, které vyjádřil pan Casaca, dodal, že se na trhu Společenství nacházejí výrobky pocházející z těchto vzdálených oblastí – tvořících nedílnou součást naší Evropské unie – a že se jedná o výrobky vysoce kvalitní. Tak je to pochopeno i ve vašich diskusích a stejný názor sdílí i Rada ministrů.

A nakonec zde byl vyjádřen postoj, který je také v souladu s postojem Rady: tento druh opatření vyžaduje rámec Společenství podobný tomu, jaký vám byl předložen, musíme však členské státy vybavit nezbytnou pružností k provádění tohoto programu co možná nejlépe obcím, sdružením a občanům.

Vážení kolegové, abych tyto čtyři body shrnul, rád bych zopakoval, že tato aktuální iniciativa má samozřejmě omezené finanční prostředky, jedná se však o iniciativu, která symbolizuje pozitivní a proaktivní Evropu, Evropu, která si uvědomuje nové výzvy v naší společnosti, a především, dámy a pánové, Evropu, která vstoupí do škol a o které budou mladí Evropané smýšlet a hovořit pozitivně.

Věřím, že prostřednictvím této iniciativy Komise vytváříme obraz pozitivní Evropy zaměřené na občany. A právě to evropští občané očekávají.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych vám poděkovala za obrovskou podporu tomuto důležitému návrhu.

Dovolte mi, abych reagovala na projevy pana Titforda a paní Goudinové – označit tento návrh za propagandu je čistý nesmysl.

(Potlesk)

Cílem bylo – jak řada z vás uvedla – vytvořit dobré stravovací návyky u našich školáků. Jsem si vcelku jistá, že budeme-li postupovat chytře a vycházet ze zkušeností, které jsme získali při realizaci programu Food Dudes v Irsku, můžeme hodně dokázat. V roce 2012 pak uvidíme, zda lze systém dále zlepšit.

Plně souhlasím s paní Salinas Garcíou, že můžeme program využít ke vzdělávání, a to nejen k tomu, aby děti jedly větší množství ovoce a zeleniny, ale můžeme se jim pokusit vysvětlit, odkud ovoce a zelenina pochází, jaký význam má jejich konzumace aj.

Společně se s panem Barnierem těším, že nalezneme správnou rovnováhu v Radě, i na přínos, jaký bude mít tento program pro zdraví naší mládeže.

Niels Busk, zpravodaj. – (DA) Pane předsedající, rád bych poděkoval za řadu pozitivních příspěvků a chci v této souvislosti poděkovat i vám, paní komisařko, za mimořádně konstruktivní spolupráci. Nic jiného jsme ostatně ani neočekávali, neboť spolupráce s vámi a vaším kabinetem byla vždy vynikající. Rád bych

poděkoval i vám, pane ministře. Bylo pro mne velkou radostí spolupracovat s vámi a francouzským předsednictvím, neboť jste si vyhradili značné množství času na to, abychom daná témata prodiskutovali skutečně důkladně. Ne každé předsednictví si na to čas najde. Rád bych rovněž všem přítomným připomenul, že ve všech příspěvcích, které zde zazněly, bylo požadováno mobilizovat více než 90 milionů EUR. Chci jenom zdůraznit, že pokud nezmobilizujeme více peněz, stane se tento program ohromným administrativním kolosem, v němž nicméně bude rozdáno jen velmi málo ovoce. A to nemůžeme připustit, pokud skutečně chceme napomoci změnit stravovací návyky u dětí, což je bohužel velmi třeba.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v úterý 18. listopadu 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Ivo Belet (PPE-DE), písemně. – (NL) Jsme přesvědčeni, že bychom se měli celou vahou zasadit o projekty, které zaručí, aby všichni mladí lidé mladší dvanácti let dostávali každý den jeden kousek školního ovoce. Školy jsou pro výchovu ke zdravému způsobu života klíčové. Zdravá strava a dostatek tělesného cvičení napomáhají předcházet obezitě. Děti, které se ve škole naučí mít rády ovoce, jej budou jíst i v dospělosti. Řada škol již nyní vynakládá značné úsilí, aby každý den mohla dětem nabízet ovoce, finanční prostředky na tuto činnost jsou však příliš omezené. Je proto důležitá ovoce ve školách ze strany Evropy finančně podporovat.

Chtěli bychom proto naléhavě vyzvat Evropskou komisi a Radu, aby podpořily toto zvýšení rozpočtu. Jedná se koneckonců o zdraví naší mládeže a tato investice se po čase vrátí.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Je důležité, aby byla při provádění tohoto programu uplatňována zásada subsidiarity, tedy aby členské státy samy rozhodly, na jakou věkovou skupinu dětí bude program na podporu konzumace ovoce ve školách zaměřen a jaké ovoce a zelenina by v jeho rámci měly být distribuovány. Já si myslím, že by měly být upřednostňovány výrobky, které mají původ na území Společenství. Neměli bychom nicméně odmítat výrobky mající původ mimo Společenství, protože bychom tím narušili hospodářskou soutěž a pravidla Světové obchodní organizace.

Domnívám se, že správa tohoto programu by měla být co nejjednodušší, a proto navrhuji, abychom upustili od pravidel pro přípravu strategie. Vypracování vnitrostátní strategie pro zavedení jen jednoho opatření, navíc s nízkým rozpočtem, je příliš přísným požadavkem. Namísto vypracování strategie by mohla existovat povinnost vypracovat vnitrostátní pravidla pro správu, která by zahrnovala i některá ustanovení uvedená v prováděcích předpisech pro strategii předložených Komisí. Naléhavě nyní všechny žádám, aby se zamysleli nad tím, zda je nutná strategická organizace při přípravě prováděcích předpisů pro program (tento bod je pro Litvu důležitý kvůli správě programu).

Provádění projektu „Ovoce do škol“ by mělo zahrnovat dodatečné finanční prostředky z vnitrostátních rozpočtů, neboť program by měl být částečně financován členskými státy. Musíme se však zabývat dlouhodobými vyhlídkami v oblasti ochrany zdraví našich dětí a mladých lidí, i když se nacházíme uprostřed finanční krize. Nezříkejme se odpovědnosti, která leží na našich bedrech.

Magor Imre Csibi (ALDE), písemně. – (RO) Návrh nařízení, které by se týkalo ovoce pro děti ve školách, je součástí souboru opatření, která Komise zahájila především s cílem bojovat proti obezitě a podporovat zdravou výživu.

Rozpočet ve výši 90 milionů EUR by se ukázal pro cíl programu jako nedostatečný. Iniciativa skupiny ALDE za navýšení finančních prostředků Společenství na nejméně 360 milionů EUR je významným krokem správným směrem. Členské státy zase přispějí tak, že zvýší konečný rozpočet na 720 milionů EUR. Jsem pevně přesvědčen, že pouze s takovým rozpočtem je možné, aby byl program účinný. Budeme tak schopni nabídnout žákům ve věku od šesti do deseti let přijatelné množství porcí ovoce týdně.

Zároveň bych rád povzbudil vzdělávací instituce k zavedení vzdělávání v oblasti výživy do učebních plánů, aby bylo možné vysvětlit teoretický základ úlohy správné výživy. Pouze společným a koordinovaným úsilím se nám podaří změnit stravovací návyky budoucích generací.

Urszula Gacek (PPE-DE), písemně. – Je mi potěšením podpořit program, který nabídne dětem ovoce a zeleninu v zájmu podpory zdravějšího stravování v mládí. Doufáme, že tento projekt přispěje ke změně stravovacích vzorců nejmladších členů evropské společnosti. Dlouhodobé studie ukázaly, že v dětství získané stravovací návyky slouží jako model pro celý život. Mají tak potenciál ovlivnit současnou generaci dětí, ale

dokonce i generaci jejich dětí. Ještě zajímavější je poznatek, že výběr potravin u dětí ovlivňuje stravovací návyky jejich rodičů. Doufejme, že díky tomuto programu urazíme kus cesty směrem ke zdraví a lepší kondici.

Bogdan Golik (PSE), písemně. – (PL) Těší mne, že na úrovni Společenství vytváříme program na podporu konzumace ovoce ve školách. Pozitivní dopad tohoto programu lze zaznamenat na mnoha úrovních – sociální, hospodářské a finanční.

Jakožto člen Výboru Parlamentu pro zemědělství a rozvoj venkova vidím jednoznačně pozitivní dopad tohoto programu na evropské zemědělství a na pěstování ovoce, a to v podobě zvýšené poptávky po ovoci a udržení vysoké míry evropské produkce. Jsem zároveň i otcem a jako otec vnímám pozitivní dopad, který je obtížné vyčíslit: zdraví mladé generace. Zvýšení podílu ovoce a zeleniny ve stravě školních dětí má obrovský význam, neboť se v této době utvářejí jejich stravovací návyky.

V Polsku činí denní spotřeba ovoce a zeleniny zhruba 250 gramů na osobu. V rámci Společenství je Polsko na jednom z posledních míst – pouze v České republice, Lotyšsku a na Slovensku je spotřeba nižší. Průměrná hodnota ve Společenství je 380 gramů, přičemž Světová zdravotnická organizace / Organizace OSN pro výživu a zemědělství doporučuje minimální denní spotřebu ovoce a zeleniny o hmotnosti 400 gramů. V zemích jako Polsko je nezbytná masivní kampaň na podporu konzumace ovoce ve školách.

Věřím, že program na podporu konzumace ovoce ve školách bude úspěšně zaveden ve všech vzdělávacích institucích v celé Evropské unii a stane se trvalým prvkem v její politice v oblasti vzdělávání.

Gyula Hegyi (PSE), písemně. – (HU) Snahu Evropské unie o podporu konzumace ovoce ve školách je jednoznačně třeba uvítat. Správná výživa v mládí přispívá k dobrým vyhlídkám na zdravý způsob života v dalším životě a náležitě poučené děti zpopularizují zdravou stravu i mezi členy své rodiny a přáteli. Ti, kdo budou za program zodpovědní, se rovněž musejí pečlivě zabývat tím, jaký druh ovoce dětem nabízejí.

Bylo by vážnou chybou, kdyby ve školách skončilo ovoce se zůstatky pesticidů, které je z tohoto důvodu obtížně prodejné. Program tedy musí být nastaven tak, aby bylo školám nabízeno pouze zdravé ovoce, jehož obsah pesticidů je hluboko pod stanovenou maximální přípustnou hranicí. Obdobně je v zájmu zdravé výživy žádoucí, aby byly prostředky Společenství přednostně využívány k poskytování domácího ovoce, které má menší obsah cukru a vysoký obsah vlákniny, spíše než například banánů.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE), písemně. – (BG) Paní komisařko,

projekt „Ovoce do škol“ je mimořádně významným krokem, a to z několika důvodů:

- poskytování zdravé a vyvážené stravy dětem;
- předcházení chorobám;
- vytváření nového modelu a metodiky v oblasti výživy mladší generace, čímž bude postupně nahrazeno stravování v rychlém občerstvení.

Nejde jen o konzumaci ovoce, ale i o budování zdravých a vyvážených stravovacích návyků. Existuje řada odborníků, kteří na základě příslušných kritérií dokáží označit vhodné ovoce.

Na druhé straně představuje projekt „Ovoce do škol“ skutečnou podporu zemědělských výrobců a finanční pomoc členským státům. To je důležité zejména v nových členských státech, kterým činí poskytování stravování ve školách přes veškeré úsilí obtížné. Například v Bulharsku existuje státem podporovaný program v oblasti školního stravování, není ale schopný pokrýt potřeby všech žáků, a pomoc ze strany Evropské unie tedy bude mimořádně užitečná. Ovšemže musíme trvat na tom, aby byly v rámci tohoto programu využívány ekologické produkty, a zajistit, aby byl účinně prováděn.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Nemoci, kterými trpí moderní člověk, mají svůj původ ve výživě, lze je však dodržováním správné výživy léčit.

Podporuji distribuci ovoce ve školách. Nemohu nepřipomenout, že v Rumunsku jsou ve školách sklenice mléka a rohlík zdarma distribuovány od roku 2002. Zatímco na počátku jsme byli šťastní, že můžeme tuto výhodu nabídnout i jen dětem v primárním školství, v roce 2006 bylo toto opatření rozšířeno také na děti v preprimárním a v roce 2007 pak i na děti v rámci sekundárního vzdělávání. Evropský program na podporu konzumace ovoce ve školách bude – alespoň v Rumunsku – doplňovat uvedený program.

Je to přínosné z řady hledisek. Uvedu dvě:

- Světová zdravotnická organizace doporučuje, aby děti mladší jedenácti let konzumovaly nejméně 400 gramů ovoce a zeleniny denně.

Mám v tuto chvíli na mysli také usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. září 2008 o bílé knize o zdravotních problémech souvisejících s výživou. Nezapomínejme na to, že strava a způsob stravování nám rozhodujícím způsobem napomáhají udržet naše zdraví takové, jaké je.

- Sníží se rozdíly: mezi dětmi pocházejícími z odlišných sociálně ekonomických poměrů, přičemž některé z nich jsou výrazně znevýhodněné.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) V bílé knize o výživě, nadváze a obezitě, kterou Evropský parlament rovněž tento rok přijal, odborníci zdůrazňují, že v Evropě dnes trpí nadváhou 22 milionů dětí a 5 milionů dětí je obézních. Tito odborníci zastávají názor, že v příštím roce k nim přibude dalších 1,3 milionu nových případů.

Ve zprávě Světové zdravotnické organizace je nedostatečná konzumace ovoce a zeleniny uvedena jako jedno ze sedmi nebezpečí pro zdraví. V této otázce Parlament Evropské komisi navrhl, aby byly za tím účelem do rozpočtu EU zahrnuty nezbytné finanční prostředky.

Evropská komise nyní vypracovala opatření, které má zajistit podporu naší původní iniciativě. Toto opatření podobně jako program na podporu konzumace mléka ve školách umožní nabízet dětem ve věku od šesti do deseti let počínaje školním rokem 2009/2010 ve školách v EU ovoce a zeleninu.

Jednoznačně se jedná o investici do budoucnosti, která pomůže předcházet výdajům na zdravotní péči vznikajícím v důsledku nezdravých stravovacích návyků nebo tyto náklady snižovat. Doufám, že Evropská komise bude ještě jednou ochotna zabývat se předloženými návrhy a navýšit stávající finanční prostředky vyčleněné na program na podporu konzumace ovoce a zeleniny ve školách z 90 na 500 milionů EUR, což umožní nabízet dětem toto opatření každý školní den a také rozšířit cílovou skupinu dětí.

Děkuji vám za pozornost!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Návrh Komise na zavedení konzumace ovoce a zeleniny ve školách bude přínosem pro zdraví občanů Evropské unie, a výrazně tak přispěje k hospodářskému a sociálnímu rozvoji v jednotlivých členských státech. Stravovací návyky se utvářejí v dětství a mohou přetrvávat po celý život.

Školy jsou nejvhodnějším výchozím bodem pro formování těchto návyků, neboť škola je po rodině druhou autoritou, která je s dětmi v přímém kontaktu a má na ně výrazný vliv.

Tento program přinese ve spojení se zahájením programu pro vzdělávání v oblasti výživy ve školách rychleji výsledky, pokud jde o upřednostňování zdravé výživy, zejména ovoce a zeleniny. Má-li tento program dosáhnout zamýšleného cíle, tedy předcházet chorobám spjatým s obezitou, podvýživě či cukrovce, které se mohou projevit později v životě, je v prvé řadě zapotřebí děti vzdělávat, aby jedly tyto druhy výrobků s vyšší výživovou hodnotou, a v konzumaci těchto výrobků je podporovat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN COCILOVO

Místopředseda

6. Návrh souhrnného rozpočtu na rozpočtový rok 2009 (lhůta pro předložení předloh změn): viz zápis

7. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

7.1. Protokol k Dohodě o partnerství a spolupráci mezi ES a Kazachstánem (A6-0416/2008, Jacek Saryusz-Wolski) (hlasování)

7.2. Společný podnik na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) (A6-0439/2008, Angelika Niebler) (hlasování)

7.3. Povinné označení dvoukolových a tříkolových motorových vozidel (kodifikované znění) (A6-0382/2008, Diana Wallis) (hlasování)

7.4. Právo společností týkající se společností s ručením omezeným s jediným společníkem (Kodifikované znění) (A6-0383/2008, Diana Wallis) (hlasování)

7.5. Sedadlo řidiče na kolových zemědělských a lesnických traktorech (kodifikované znění) (A6-0384/2008, Diana Wallis) (hlasování)

7.6. Záruční fond pro vnější vztahy (kodifikované znění) (A6-0387/2008, Diana Wallis) (hlasování)

7.7. Úmluva o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (A6-0428/2008, Hans-Peter Mayer) (hlasování)

7.8. Evropský systém národních a regionálních účtů ve Společenství (A6-0376/2008, Pervenche Berès) (hlasování)

7.9. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (A6-0430/2008, Reimer Böge) (hlasování)

7.10. Žádost o zbavení poslanecké imunity pana Franka Vanhecke (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

– Před hlasováním:

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, moje žádost vychází z článku 168 jednacího řádu. Pane předsedající, deset let jsem byl členem Výboru pro jednací řád, ověřování pověřovacích listin a pro imunitu. Pozorně jsem četl zprávu pana Lehneho a musím – dlužno říct, že bez ohledu na politické přesvědčení dotyčného poslance – vyjádřit svůj údiv nad tím, že se v této otázce odchylujeme od zavedených precedenčních rozhodnutí tohoto výboru, v nichž padlo zachování parlamentní imunity poslanců stíhaných z politických důvodů.

Pan Vanhecke je však stíhán jakožto osoba zodpovědná za zveřejňování informací. Je stíhán za článek, jehož autor je znám, a dle belgického právního řádu, jak je ve zprávě potvrzeno, by v takovém případě osoba zodpovědná za zveřejňování informací neměla být stíhána. A navíc je stíhání založeno na tom, že byla odhalena zahraniční identita člověka, který zhanobil hroby. Stalo se tak na základě iniciativy členů Rady z řad belgických socialistů.

Je jasné, a to je, pane předsedající, poslední věc, kterou bych chtěl říci ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Pane Gollnisch, nezlobte se, ale není povolena žádná rozprava o hlasování tohoto druhu; udělil jsem vám slovo na jednu minutu, abyste uvedl další podrobnosti týkající se vaší žádosti, hovořil jste však déle a my nemůžeme zahájit rozpravu.

(Návrh vrátit záležitost výboru byl zamítnut.)

7.11. Žádost o zbavení poslanecké imunity pana Massima D'Alema (A6-0421/2008, Klaus-Heiner Lehne) (hlasování)

7.12. Ochrana spotřebitele v oblasti úvěrů a financí (A6-0393/2008, Iliana Malinova Iotova) (hlasování)

7.13. Hodnoticí zpráva o spotřebitelských trzích (A6-0392/2008, Anna Hedh) (hlasování)

7.14. Obecná úprava spotřební daně (A6-0417/2008, Astrid Lulling) (hlasování)

– Před hlasováním o pozměněném návrhu:

Astrid Lulling, zpravodajka.

– (FR) Pane předsedající, ráda bych vyzvala všechny poslance, kteří se nechtějí vrátit do doby před rokem 1992, tedy před tím, než byl zaveden jednotný trh, aby hlasovali proti této zprávě, neboť to, co Parlament dělá s hlasy, které obdrží, je ostudné.

Zpráva směřuje všechno dohromady: – zdraví, zdanění atd. Hlasujte proti zprávě, neboť tím hlasujete pro Komisi, která předložila dobrý návrh.

(Potlesk z řad pravice)

Předsedající. – Zdá se mi, že stanovisko zpravodajky Lullingové je jasné, bez ohledu na to, zda jej ostatní sdílí. Přistoupíme ke jmenovitému hlasování o pozměněném návrhu jako celku.

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Chci protestovat proti prohlášení, které učinila paní Lullingová a ve kterém se snaží ovlivnit hlasování poslanců v tomto Parlamentu. Je nesmyslné.

Takový výklad, který zde byl podán, nesdílíme. Pouze z tohoto pohledu bych poslance, kteří vědí, o co zde jde, kteří vědí, že my hájíme jiné zájmy, konkrétně zájem veřejného zdraví a zájmy občanů a zemí, ráda požádala, aby hlasovali pro zprávu.

(Potlesk z řad levice)

Předsedající. – Rád bych poslancům připomenul, že v této fázi hlasování není přípustná rozprava. Podle jednacího řádu má paní zpravodajka právo vyjádřit svůj názor, a proto jsem jí to umožnil a nevěděl jsem, zda následující žádost o slovo měla procedurální důvody. Dovolte mi prosím, abych teď pokračoval hlasováním, třebaže jsem obdržel další žádosti o udělení slova.

7.15. Program na podporu konzumace ovoce ve školách (změna nařízení o společné organizaci trhu) (A6-0391/2008, Niels Busk) (hlasování)

7.16. EMU10: Prvních deset let fungování Hospodářské a měnové unie a budoucí výzvy (A6-0420/2008, Pervenche Berès, Werner Langen) (hlasování)

– Po skončení hlasování:

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, rád bych vznesl procedurální námitku. Hlasovali jsme teď o velkém počtu společných pozměňovacích návrhů Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu. Naše listiny pořadí pro hlasování obsahují pokaždé zkratku PSE/PPE-DE. Z abecedního hlediska je však situace poněkud jiná. Existuje nějaké procedurální pravidlo, které by vysvětlovalo přednostní postavení socialistů?

(rozhych)

Předsedající. – Pane Racku, rád vám odpovím ihned, neboť mi bylo administrativní službou řečeno, že označení těch, kteří jsou podepsáni pod pozměňovacími návrhy, které byly obdrženy od politických skupin společně, jsou přepsána na hlasovací listinu právě v tom pořadí, v němž došlo – dle skupin – k podepsání. V tomto případě tedy není na volné úvaze použití abecedního pořadí.

7.17. Uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy (A6-0389/2008, Edit Bauer) (hlasování)

7.18. Podpora brzkého uskutečnění demonstrace udržitelné výroby energie z fosilních paliv (A6-0418/2008, Christian Ehler) (hlasování)

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedající, rozsah finanční krize dokladuje, jak se banky, tak i spotřebitelé nerozhodovali odpovědně. Investice do finančního vzdělávání zásadně podporuji a zprávu jsem také schválila, ale nesouhlasím s plošnými kampaněmi a obecnými poučkami. Chci upozornit, že nám chybí analýza, protože v členských státech může být situace odlišná. A také vím, že vzdělávání musí být úzce zaměřené na celou škálu skupin obyvatel cíleně, aby bylo opravdu efektivní.

Chci zde upozornit na příkladnou praxi z České republiky. Již 3 roky fungují webové stránky www.bankovnípoplatky.com spravované jediným člověkem. Tyto stránky zásadně přispěly k vyšší finanční vzdělanosti českých občanů, kteří ovšem komunikují přes internet. Je to příklad, že to lze řešit levně a efektivně. Co nám ale chybí, je vzdělání žáků ve školách a starší generace, a tam se bez veřejné podpory neobejdeme.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Evropané spotřebitelé mají díky finanční krizi vynikající příležitost ověřit si svoje znalosti v oblasti financí. Získají výbornou zkušenost s porozuměním řízení soukromých financí, zhodnocení úspor, využívání pojistných produktů, ale i obyčejným bankovním výpisům a potvrzením. To vše vyžaduje znalost základní finanční terminologie a její správné využití při spravování svých finančních prostředků.

Z toho důvodu považuji zprávu zpravodajky Iotové za další důležitý příspěvek Evropského parlamentu k ochraně spotřebitele a hlasovala jsem pro ni. Jsem přesvědčena, že se vzděláváním spotřebitelů je třeba začít již na základních školách. Členské státy by měly tuto problematiku zaměřenou především na finance zařadit do učebnic pro základní i střední školy. Je potřeba lépe propagovat internetové stránky DOLCETA a EVROPSKÝ DIÁŘ.

Oceňuji aktivity spotřebitelských organizací, které jsou zaměřené na vzdělávání nejen žáků, ale i pedagogů. S velkým entuziasmem organizují různé soutěže, do nichž se zapojuje velký počet mladých spotřebitelů. Pod mojí záštitou organizuje Asociace spotřebitelských subjektů Slovenska v rámci spotřebitelské výchovy žáků každoročně soutěž Spotřeba pro život. Tato soutěž se těší velkému zájmu a vítězové absolvují návštěvu Evropského parlamentu.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, velice děkuji, že jsem dostal příležitost vysvětlit své hlasování. Domnívám se, že v tomto sále pravděpodobně panuje konsenzus ohledně toho, že příčinou finanční krize a krize likvidity, kterým čelíme, jsou špatná rozhodnutí, nejen bank ve věci půjček – a tato rozhodnutí jim vnutila administrativní prezidenta Clintona a následné režimy, které zastávaly stanovisko, že by banky měly půjčovat společenstvím, která byla považována za nedůvěryhodná – ale i špatná rozhodnutí spotřebitelů. Tyto subjekty byly povzbuzovány k využívání půjček, které si pravděpodobně nemohly dovolit splácet, a nakonec se ukázaly skutečně jako neschopné tyto půjčky splácet, včetně všech důsledků pro ně samotné.

Tehdy vyšel najevo význam finančního vzdělávání spotřebitelů. Zdá se však, že jsme se nechali zlákat pocitem, že EU má řešení pro jakýkoli problém. Podíváte-li se na řešení uvedená na internetových stránkách Komise Evropský díář, opravdu se velmi málo zabývají otázkou vzdělávání spotřebitelů. Měli bychom se zaměřit na organizace na úrovni regionů – jako je Croydon Caribbean Credit Union v mém volebním obvodu – které pomáhají řešit tyto problémy na regionální, a nikoli evropské úrovni.

– Zpráva: Astrid Lulling (A6-0417/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, požádala jsem Parlament, aby hlasoval proti této zprávě, protože pouze malá skupinka hlasovala pro nižší směrné hodnoty než ty, které jsou v současnosti používány.

Ráda bych podotkla, že Komise není příznivcem směrných hodnot. V roce 2005 hlasoval Parlament pro Rosatiho zprávu s cílem odstranit směrné hodnoty a nyní činíme krok zpět a omezujeme to, pro co jsme hlasovali. Většina poslanců neví, pro co hlasovala.

Teď snižujeme platné směrné hodnoty o 50 %, jinak řečeno namísto 800 kusů cigaret jste hlasovali pro 400 kusů, namísto 10 litrů lihovin jste hlasovali pro 5 litrů, namísto 90 litrů vína jste hlasovali pro 45 litrů, namísto 110 litrů piva jste hlasovali pro 55 litrů. Číníte krok zpět a snižujete limity pro nákupy soukromými osobami na polovinu.

Domnívám se, že zpráva panu komisaři Kovácsovi a Radě ministrů je každopádně jasná; nakonec pouze pět poslanců nebude hlasovat pro mou zprávu. Proto bych chtěla, aby Rada věděla, že pan komisař – jak včera řekl – souhlasí se směrnými limity, avšak v jejich současné podobě. To musí být jasné, pane předsedající; jako zpravodajka to musím říci, protože je to důležité pro interpretaci hlasování.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, je mi ctí, že zde mohu zastupovat English Home Counties – oblast s kouzelnými vesničkami, pohyblivými dunami a stráněmi plnými zvonků. Jako všichni poslanci Evropského parlamentu za jihovýchodní Anglii jsem i já obdržel řadu rozhořčených stížností od voličů, jimž byl v některém z přístavů na březích kanálu La Manche svévolně zabaven legálně zakoupený alkohol nebo tabákové výrobky.

Opakované zvyšování spotřební daně vinou labouristů zapříčinilo přesun příjmů, které by měly připadnout maloobchodníkům v mém volebním obvodu, na druhou stranu kanálu. Postupně se přes moře z English Home Counties přesunula i pracovní místa. Zisk, který by měl plynout do britské státní pokladny, se namísto toho přesouvá do pokladen na kontinentu.

Vláda na to reagovala tak, že vynaložila tyto slábnoucí příjmy na najímání více a více úředníků pro výběr spotřební daně, v marné snaze kontrolovat systém, kde se v současnosti většina našeho alkoholu a tabáku začala pašovat. Takový je systém, ke kterému se – na základě ostudného hlasování z řad labouristů v EP, máme vrátit. Je to skutečně hanba.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, rád bych jen reagoval na stesky, které vyjádřili kolegové, kteří hovořili přede mnou – zpravodajka Lullingová a můj kolega Dan Hannan, z jihovýchodní Anglie.

I já jsem, jakožto poslanec Evropského parlamentu za Londýn – největší město na světě a hlavní město největší země světa – obdržel od voličů řadu dopisů, ve kterých si stěžují na nepřiměřeně tvrdý postup celníků a daňových úředníků, když chtěli vycestovat a koupit alkohol a cigarety na kontinentu a přivést je domů pro osobní potřebu či potřebu své rodiny a přátel.

Jak se celní a daňoví úředníci ve Spojeném království k cestujícím chovají? Zaměřují se na ně, pokládají jim dotěrné otázky, vytahují je, včetně penzistů, z vozidel a dotěrně se jich vyptávají a snaží se zjistit, kolik přesně vypijí alkoholu a kolik přesně vykouří cigaret, skoro jako u výsledku na gestapu. To není jednání, jaké bychom očekávali do úředníků, kteří mají prosazovat právo ve Spojeném království nebo v Evropě. Tím, že jsme dnes o této zprávě hlasovali tak, jak jsme hlasovali, jsme se vrátili zpět – a to nejen před rok 1992, ale ještě dále do doby, kdy existoval jen velmi omezený, pokud vůbec nějaký, volný pohyb zboží.

– Zpráva: Niels Busk (A6-0391/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Zprávu jsem podpořil, neboť nadměrný výskyt obezity a nadváhy v Evropské unii za posledních dvacet let rapidně vzrostl – nadváhu má téměř 22 milionů dětí a toto číslo se zvyšuje každoročně o 400 tisíc. Více než 90 % případů dětské obezity způsobují nesprávné stravovací návyky a nedostatek pohybu. Tyto děti trpí vážnými poruchami výživy, ale i kloubů, mají sníženou imunitu a jsou častěji nemocné.

Po schválení bílé knihy o strategii řešení zdravotních problémů souvisejících s výživou, nadváhou a obezitou v Evropě je předložena směrnice dobrou zprávou pro boj proti dětské obezitě. Program, jehož cílem je zvýšit distribuci ovoce a zeleniny do evropských škol, považuji za potřebný. Měli bychom rovněž více myslet na děti v předškolních zařízeních. Více než samotná distribuce by zdravému vývoji populace prospělo poradenství a vytváření dobrých a vyvážených stravovacích návyků.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, program „Ovoce do škol“ i program „Mléko do škol“ a program pro distribuci potravin nejvíce potřebným v rámci EU jsou úžasné a velmi potřebné iniciativy EU, které jednoznačně musí být podporovány. Distribuce ovoce a zeleniny zdarma pro školní děti přispěje nejen ke zlepšení jejich zdraví a změně stravovacích návyků, ale přinese i pozitivní sociální dopady. Mám radost z řady návrhů Evropské komise a jsem přesvědčen, že kolem nich nevzniknou závažnější

neshody. Zároveň doufám, že paní komisařka a především ministři zemědělství evropské sedmadvacítky budou o něco víc štedřejší. Nesmíme zapomenout, že jde o zdraví našich dětí, neměli bychom z toho tedy dělat čistě hospodářskou věc.

Hynek Fajmon (PPE-DE). – (CS) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem stejně jako další poslanci ODS z České republiky proti Buskově zprávě o školním ovoci a zelenině. O zdravou výživu dětí se musí především starat jejich rodiče. Evropská unie nemá žádné pravomoci ani v oblasti školství, ani zdravotnictví. Tyto věci mají spravovat členské státy podle svých vlastních národních preferencí. Není žádný rozumný důvod k tomu, aby Evropská unie z peněz daňových poplatníků hradila školním dětem jeden kus ovoce týdně. EU by se měla starat o skutečné celoevropské problémy, jako je např. odbourávání bariér pro čtyři základní svobody, a neměla by porušovat svůj vlastní princip subsidiarity.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, časy se změnilly od dob, kdy jsme bránili dětem v přístupu do zahrad, protože tam kradly jablka – dnes děti nemají zájem ani o jablka ani o zahrady. Tento ovocný program je tedy vítán. Problém spočívá v tom, že řada rodičů si není vědoma významu ovoce a zeleniny, a budeme tedy o zdravotních přínosech konzumace ovoce a zeleniny vzdělávat děti i rodiče.

Klíčovou úlohu pro úspěch programu však sehrají členské státy. Nechceme složitý program založený jen na pravidlech. Chceme pružnost a chceme navázat kontakt především s učiteli, kteří budou ovoce a zeleninu dětem rozdělovat, a s rodiči, kteří zajistí, aby děti ovoce a zeleninu jedly a měly je rády a v průběhu svého života získávaly zdravé stravovací návyky.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, v amerických městech lze nezdědky spatřit teenagery, kteří váží více než 150 kilogramů. Nechci, abychom se dopustili stejné chyby. Podpora modelů zdravého stravování a konzumace zdravějších potravin, které nezpůsobují přibývání na váze, v dětství a mládí jsou investicí do zdraví budoucích generací. Tyto modely povedou i k úspoře nákladů na léčbu cukrovky a kardiovaskulárních chorob a onemocnění kostí a kloubů.

Proto bude program, který bude příliš málo ambiciózní, v praxi neúčinný, a to ze zdravotního hlediska i v hospodářském smyslu. Z tohoto důvodu jsem podpořila pozměňovací návrh 7, který zvyšuje výdaje na ovoce pro školáky na čtyřnásobek, čímž se zajistí jeden kus ovoce přinejmenším po čtyři dny v týdnu, nikoli jen jednou týdně. Těší mne, že to byl pozměňovací návrh předložený Komisí. Zavedení programu by nemělo záviset na souhlasu rodičů spolufinancovat jej. Zejména děti chudších rodičů by měly mít možnost obdržet ovoce ve škole zdarma, a proto by měl být objem finančních prostředků na tento program navýšen.

– Zpráva: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Ivo Strejček (PPE-DE). – Pane předsedající, dovoluji, abych vysvětlil, proč jsem hlasoval proti zprávě Pervenche Berèsové a Wernera Langena. Jsou zde zejména tři body, které bych chtěl zdůraznit.

Jedná se především o to, že zpráva požaduje lepší a hlubší koordinaci vnitrostátních hospodářských a finančních politik. Zadruhé si to vyžádá vysoce koordinovanou fiskální politiku, kterou bude třeba politicky sjednotit, a právě následky politického sjednocení jsou třetím důvodem, proč jsem hlasoval proti.

Nesdílím názor, že se politická koordinace, která odstraňuje přirozené rozdíly mezi členskými státy, stane lékem a ozdravnou odpovědí na současné evropské problémy. Současnými evropskými problémy jsou volný pohyb pracovních sil a volný pohyb kapitálu a služeb.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Z hlediska desetiletého trvání hospodářské a měnové unie se musíme sami sebe zeptat, zda je pro nás euro skutečně známkou prosperity a stabilizace. Není pochyb o tom, že na tuto otázku existuje jediná možná odpověď. Zavedení jednotné měny s sebou sice neslo jisté negativní aspekty, například zvýšení cen v počáteční fázi, přesto je však třeba zdůraznit, že se euro stalo jednou z nejvýznamnějších světových měn.

Hospodářská a měnová unie přispěla k růstu hospodářské stability v členských státech a měla také příznivý dopad na mezinárodní obchod, z čehož těžila i EU. Pozitivní vliv eura lze zaznamenat zejména v poslední době, kdy jsme si ve světové finanční krizi uvědomili výhody stabilního směnného kurzu.

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Ráda bych vám vysvětlila své hlasování. Zdržela jsem se hlasování o žádosti o zbavení Massima D'Alemy poslanecké imunity, neboť mám, jakožto právnička, určité výhrady k pravomoci našeho Parlamentu v této věci a nemám žádné právo či touhu zasahovat do vnějších záležitostí Itálie.

– Zpráva: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Vítám jakožto navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin výsledek tohoto hlasování. Hovoříme o technologii, která, pokud všechno půjde dobře, může nabídnout částečné řešení problému změny klimatu, nesmíme však dopustit, abychom kvůli tomu odvrátili pozornost od klimatického balíčku jako celku.

Nové členské státy, včetně Maďarska, od konce osmdesátých let výrazně snížily své emise skleníkových plynů. Bylo by skutečně nedůstojné, kdyby byli nyní potrestáni těmi, kdo až dosud objem svých škodlivých emisí zvyšovali. To je důvod, proč chceme poměrně rozdělit 10 % příjmů ze systému obchodování s uhlíkem mezi ty členské státy, kde je HDP na osobu nižší než průměr v EU.

Podobně bychom rádi vyčlenili 10 % pro ty, kteří v posledních patnácti letech své emise snížili. Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin se podařilo získat výjimku z dávky za změnu klimatu pro systémy dálkového vytápění – tento výdobytek musí být zachován v zájmu milionů evropských občanů s nízkým příjmem. Já se jako navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí a bezpečnost potravin k tomu, co bylo na podporu této zprávy uvedeno, připojuji.

Písemná vysvětlení hlasování**– Zpráva: Jacek Saryusz-Wolski (A6-0416/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Hlasuji pro toto opatření. Kazachstán zahájil proces demokratizace, který postupuje pomaleji než mimořádný hospodářský růst, ke kterému došlo v této zemi v posledních letech: je zde mnoho zahraničních podnikatelů, kteří v této bývalé sovětské republice investují velké částky. Za této situace by Evropská unie měla trvale podporovat kroky zaměřené na rozšiřování prostoru svobody, demokracie a sociální spravedlnosti pro kazašské občany, a nevystupovat tudíž jen v úloze obchodního partnera s čím dál většími zájmy. Hospodářský růst a demokracie by měly jít ruku v ruce.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) V postupu konzultace jsem hlasoval pro tuto zprávu, která vyjadřuje souhlas s podepsáním protokolu k dohodě o partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a republikou Kazachstán a zároveň přihlíží k přistoupení Rumunska a Bulharska k EU. Zpráva pomůže povzbudit spolupráci mezi Rumunskem a republikou Kazachstán.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Saryusz-Wolskiho o dohodě o partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a republikou Kazachstán. Učinil jsem tak, přestože mám trvalé výhrady k činnosti kazašské vlády v otázce lidských práv. Je třeba, aby Parlament a Komise situaci v Kazachstánu nadále sledovali, a v případě, že se za následujících dvanáct měsíců nezlepší nebo se dokonce zhorší, přijmeme opatření vedoucí k pozastavení této dohody.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Saryusz-Wolskiho, a tedy pro uzavření dohody o partnerství a spolupráci mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy a republikou Kazachstán.

Schvaluji toto stanovisko, které přijal zpravodaj, i stanovisko Rady a domnívám se, že to, že dohoda o partnerství a spolupráci s Kazachstánem vznikla před přístupem Rumunska a Bulharska, vyžaduje, aby byl vypracován protokol k dohodě o partnerství a spolupráci, aby jej měly nové členské státy možnost podepsat.

– Zpráva: Angelika Niebler (A6-0439/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tento dokument zásadně nemění obsah nařízení, jež Parlament přijal v listopadu 2006 a kterým se potvrzuje partnerství veřejného a soukromého sektoru s cílem rozvíjet evropský systém řízení leteckého provozu.

Cílem nových pozměňovacích návrhů k tomuto nařízení je, aby byl společný podnik na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) uznán za orgán Společenství a aby bylo možné vztahovat na jeho zaměstnance služební řád Evropských společenství. Pozměňovací návrhy jsou předloženy i k počítání příspěvku Společenství a jeho převedení do společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR) v maximální výši 700 milionů EUR, který má pocházet stejnou měrou z rozpočtu sedmého rámcového programu Evropského společenství pro výzkum a technologický rozvoj a z programu transevropských sítí.

Vytvoření této společnosti je nebezpečným precedencem využívání veřejných peněz pro soukromé účely. Přístup na úrovni veřejného sektoru by mohl být přijat k tomu, aby byl aktualizován a zdokonalen systém pro uspořádání letového provozu, zejména v otázkách spolehlivosti, čímž se zajistí bezpečnost profesionálů i uživatelů vzdušného prostoru. Domníváme se, že lépe by tyto cíle nemohly být naplněny ve spojení se zájmy a tlaky soukromého sektoru. Z uvedených důvodů jsme zprávu nepodpořili.

David Martin (PSE), písemně. – Tento návrh bude mít značný příznivý finanční dopad na program modernizace řízení letového provozu. Podporuji tento návrh, kde budou finanční prostředky, které díky němu ušetříme, investovány do výzkumu, vývoje a ověřování k užítku celé společnosti.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Prohlašuji, že jsem hlasoval pro zprávu paní Nieblerové o vytvoření společného podniku na vytvoření evropského systému nové generace pro uspořádání letového provozu (SESAR).

Je jasné, že mají-li rozsáhlé projekty na úrovni Společenství v odvětví výzkumu a vývoje přinést dlouhodobý účinek, vyžaduje to společné úsilí veřejného a soukromého sektoru. Domnívám se, že v tomto případě je nová generace harmonizovaného řízení leteckého provozu nezbytná k zachování budoucího růstu leteckého provozu na evropském nebi z hospodářského i environmentálního hlediska. Proto si myslím, že bychom měli vřele uvítat vytvoření společného podniku v této oblasti. Rád bych však zdůraznil, že se musíme poučit z minulosti (mám v tomto případě na mysli zánik společného podniku Galileo) a přesněji definovat předpokládaný status dané právnické osoby, aby přínosy v oblasti vědy a technologického pokroku nebyly blokovány právními problémy a problémy v procesní oblasti.

– **Zpráva: Diana Wallis (A6-0382/2008)**

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Wallisové o povinném označení dvoukolových a tříkolových motorových vozidel. Vzhledem k tomu, že byla směrnice o povinném označení dvoukolových a tříkolových motorových vozidel několikrát změněna, domnívám se, že kodifikace je nutná v zájmu lepší srozumitelnosti a dostupnosti tohoto právního předpisu Společenství pro občany a v návaznosti na to i s ohledem na možnost vymáhání práv, která jsou v ní zakotvena.

– **Zpráva: Hans-Peter Mayer (A6-0428/2008)**

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Mayera týkající se uzavření úmluvy o soudní příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí v občanských a obchodních věcech. Připojuji se ke stanovisku svého kolegy, že návrh, který Komise předložila s cílem nahradit Luganskou úmluvu z roku 1988, může napomoci ke zrychlení a zvýšení účinnosti systému uznávání a výkonu rozhodnutí v dotčených oblastech, a zejména pokud jde o registraci a platnost práv duševního vlastnictví.

– **Zpráva: Pervenche Berès (A6-0376/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Tento návrh je mimořádně důležitý, neboť použití regulace kontrolního postupu výrazně posiluje práva Evropského parlamentu sledovat uplatňování prováděcích nařízení. Evropský parlament má právo na kontrolu návrhu prováděcího opatření. K základním nařízením navíc existují dodatky, které udělují Evropskému parlamentu právo protestovat proti návrhu opatření nebo navrhnout pozměňovací návrhy k návrhu prováděcího opatření.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (LT) Podporuji skvělou zprávu paní Berèsové o změně nařízení Rady o evropském systému národních a regionálních účtů ve Společenství, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi. V návaznosti na zavedení nového postupu projednávání ve výborech, konkrétně regulativního postupu s kontrolou, který rozšiřuje práva Parlamentu z hlediska dozoru nad prováděcími opatřeními, se domnívám, že musíme pokročit v oblasti obecného procesu přibližování, který doporučuje Komise, aby mohl být nový postup uplatňován účinně.

– **Zpráva: Reimer Böge (A6-0430/2008)**

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) V průběhu let 2007 a 2008 předložila Itálie žádosti související s propouštěním pro nadbytečnost v Sardinii (1 044 propuštěných pro nadbytečnost, 5 společností), v Piemontu (1 537 propuštěných pro nadbytečnost), v Lombardii (1 816 propuštěných pro nadbytečnost, 190 společností) a v Toskánsku (1 558 propuštěných pro nadbytečnost, 461 společností) v důsledku liberalizace v odvětví textilu a odívání. Pro celkový počet 5 985 propuštěných pro nadbytečnost z 858 společností žádá Itálie finanční příspěvek ve výši 38 158 075 EUR.

Jak jsme již řekli – nelze tento fond využívat jako dočasný „polštář“ pro nežádoucí sociálně-ekonomické náklady vyplývající z liberalizace obchodu, zejména v odvětví textilu a odívání, a pro vzrůstající nejistotu pracovníků.

Vzhledem k (možnému) ukončení systému dohledu s dvojí kontrolou nad vývozem některých druhů textilních a oděvních výrobků z Číny k 31. prosinci 2008 musíme vytvořit mechanismus omezující dovozy z jakékoli země do EU.

Vzhledem k rostoucímu počtu společností, které ukončují svou činnost nebo přesouvají výrobu, nárůstu počtu nezaměstnaných a většímu vykořisťování pracovníků – zejména v Portugalsku – musíme zastavit politiku liberalizace světového obchodu (na popud EU a socialistické vlády v Portugalsku) a chránit v různých zemích EU výrobu a zaměstnání s příslušnými právy.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci na žádost Itálie skýtá výtečnou příležitost k tomu, abychom se zamyslili nad tím, jaké reakce budou nutné v budoucnu, v době, kdy bude kombinovaný dopad globalizace a hospodářské krize ještě naléhavější. Povaha tohoto fondu, založeného na zásadách, které se musí omezit na svou oblast působnosti, že Evropská unie považuje globalizaci za skutečnost a její negativní dopady za realitu, jíž je třeba se přizpůsobit, nikoli se proti ní stavět. To je realistický pohled a dle mého názoru má velkou šanci na úspěch.

Porozumění globálním změnám a soustředění úsilí k reakci na tyto změny je vhodnější než víra v to, že je možné se těmto změnám trvale vyhnout, nebo dokonce přesvědčení, že již samotný odpor vůči těmto změnám je účinný. Přizpůsobení se globalizaci je mnohem vhodnější politickou volbou než odpor vůči ní.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Podporuji zprávu pana Bögeho o uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Souhlasím s tím, že žádosti, které předložily čtyři italské regiony, jsou v souladu s požadavky pro rozhodnutí o finančních příspěvcích, jak je stanoveno v nařízení EU, a v souladu s důvody, které vedly k vytvoření tohoto fondu. Dnes je více než kdy jindy nutné těmto pracovníkům, kteří přišli o práci v důsledku změn ve struktuře světového obchodu, pomoci a podpořit je při opětovném začlenění na trhu práce. Podporuji proto žádost o uvolnění prostředků z fondu, jak je vyjádřeno ve zprávě mého kolegy.

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0421/2008)

Philip Claeys (NI), písemně. – (NL) Hlasoval jsme proti této zprávě a mám k tomu řadu důvodů. Ve výboru neproběhla žádná skutečná diskuse. Bylo přítomno jen 7 z 28 poslanců. Nebylo vlastně ani možné vést rozpravu na plenárním zasedání. Dokonce ještě dříve, než proběhlo hlasování ve výboru, kdy panu Vanheckeovi nebylo umožněno, aby se seznámil s obsahem zprávy, bylo o zprávě diskutováno ve vlámské veřejné televizi. To je urážející! Nejhorší ze všeho je však závěr zprávy. Doporučuje se zde odnětí imunity, přestože pan Vanhecke není autorem kontroverzního textu a belgická ústava jasně říká, že lze stíhat pouze autora, pokud je znám.

Na základě tohoto ostudného spisu hrozí, že pan Vanhecke ztratí svá politická práva, neboť rozdělení pravomoci a nezávislost belgického soudu existují jen na papíře. Jedná se o politický manévř s cílem podpořit lídra vlámské nacionalistické opozice. Je potupné, že by se Evropský parlament měl nechat zneužít k takovému účelu.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Výbor pro právní záležitosti i poslanci jednotlivých politických skupin v plénu dnes opět ukázali, jak bezvýznamná je pro ně nestrannost a dodržování právních předpisů ve srovnání s touhou zbavit se všech, kteří nejsou členy jejich velké rodiny eurofederalistů.

Můj kolega pan Vanhecke je v Belgii terčem skutečného honu na čarodějnice, jehož jediným cílem je odsoudit jej a donutit jej k odchodu z politické scény. Evropský parlament zapomněl, že v případě, že stát požádá o odnětí poslanecké imunity, platí zde povinnost použít v plném rozsahu pravidlo o ochraně poslanců Evropského parlamentu, které je zakotveno v jedním řádu.

Podobně jako pan Gollnisch, jemuž byla poslanecká imunita odejmuta z čistě politických důvodů v roce 2006, je pan Vanhecke sám obětí skutečného útoku, a to prostřednictvím záměny právní otázky za otázku politickou. Je nepřijatelné, aby se jakýkoli orgán prohlašoval neoprávněně za demokratický.

Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Dne 13. prosince 1981 učinil socialistický poslanec André Laignel na zasedání francouzského Národního shromáždění svou slavnou odpověď opozičním poslancům, přičemž argumentoval tím, že nacionalizace, o níž usiluje vláda, je protiústavní. Tvrdil tehdy, že změnili právní debatu

v debatu politickou, a přestože na to měli nárok, bylo to z hlediska práva špatně, neboť byli v politické menšině.

Evropský parlament si tuto větu vzal zjevně k srdci, neboť se zabývá všech, kdo se opovážili obtěžovat politickými názory, které se mu zdají nedostatečně federalistické či proevropské.

Můj kolega pan Vanhecke je terčem skutečného honu na čarodějnice v tomto Evropském parlamentu, kam byl řádně zvolen. Tento orgán se chová naprosto chybně a ostudně, když přijímá nepřijatelné: lynčování jednoho ze svých poslanců za porušení veškerých právních předpisů a právní ochrany související s poslaneckou imunitou, které v současnosti platí.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) V souvislosti s touto zprávou a s ní spojeným soudním řízením zahájeným belgickými orgány je třeba jednoznačně říci, že celý proces – zejména soudní řízení – je čistě politicky motivovaným stíháním někdejšího vůdce strany Vlámští zájem Franka Vanheckeho. Pan Vanhecke obdržel žalobu dva dny poté, co se zřekl vedoucího postavení ve straně.

Je rovněž jasné, že nyní, pouhých šest měsíců před evropskými volbami, je politicky motivovaným cílem očernit kandidáta strany Vlámští zájem. Podle belgické ústavy by dále bylo z hlediska práva nezbytné stíhat namísto vydavatele tohoto článku jeho autora, neboť jeho identita je známa. Já proto ze všech sil zdůrazňuji, že politicky motivované trestní stíhání by nemělo být vnímáno jako důvod k odnětí poslanecké imunity Franku Vanheckemu a že tento hon na čarodějnice iniciovaný belgickými soudními orgány by měl být odsouzen co nejrozhodněji. Obdobná situace nastala v roce 2003, kdy bylo zahájeno trestní stíhání vůči Danielu Cohn-Benditovi ze Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, ačkoli jej výbor tehdy zamítl z důvodu podezření z politických motivů. Situace je v tomto případě stejná, možná snad ještě jasnější, a proto musím hlasovat proti návrhu.

Frank Vanhecke (NI), *písemně*. – (NL) Všechny mé iluze vzaly za své a já musím konstatovat, že se Evropský parlament mění v ostudného komplice politického lynčujícího davu pod taktovkou belgických soudů. Za přítomnosti sedmi z 28 členů mi bylo uděleno dvacet minut na jednání Výboru pro právní záležitosti, abych se hájil proti spisu, který čítá stovky stran. Možnost vystoupit v plénu, abych se obhájil, jsem – v rozporu s bodem 7 jednacího řádu – neměl vůbec.

Kdyby se něco takového stalo v Rusku, byli bychom pobouřeni. Pokud jde o mne, jdu se vztyčenou hlavou a i nadále zastávám svobodu vyjádření názoru ve Flandrech i v Evropě, v neposlední řadě v otázce přistěhovalců a nebezpečí islámu.

– Zpráva: Klaus-Heiner Lehne (A6-0422/2008)

Marco Cappato (ALDE), *písemně*. – (IT) My všichni z řad radikálů společně s Marco Pannellou hlasujeme proti zprávě pana Lehneho o imunitě pana D'Alemy, neboť dochází k nelogickým závěrům, které mohou plynout jedině z důvodů, či úvah, založených na sebeobraně části italské a evropské politické scény.

Zpráva argumentuje tím, že žádost o schválení zahájení stíhání je bezdůvodná, neboť zadržený materiál již sám o sobě dostačuje jako důvod k postihu vůči vyšetřovaným. Pokud by žádost úřadu státního žalobce byla skutečně namířena k potrestání pana D'Alemy, pak by taková žádost byla neodůvodněná, neboť Parlament není povinen přijímat rozhodnutí podle italských zákonů.

Jestliže je však zadržený materiál skutečně bezcenný a žádost je neopodstatněná a přímo zbytečná, proč by se pak Evropský parlament měl rozhodnout zamítnout použití dotčených telefonních odposlechů a neodejmout imunitu Massimovi D'Alemovi, jak to navrhuje zpráva? Proč bychom neměli následovat rozhodnutí italského parlamentu, které v rámci tohoto vyšetřování udělilo souhlas se stíháním pana Fassina?

Ochotně necháváme na skupině ALDE, aby rozhodla, a to tak, že se zdrží hlasování, nepřipojit se v tomto pochybném rozhodnutí k sociální jednotě skupiny Evropské lidové strany a skupiny socialistů v Evropském parlamentu.

– Zpráva: Iliana Malinova Iotova (A6-0393/2008)

Adam Bielan (UEN), *písemně*. – (PL) Na trhu se v posledních letech objevila řada nových finančních produktů. Spotřebitelé se vzhledem k jejich stále větší složitosti stávají víc a víc bezbrannými a často nejsou bez odborné pomoci schopni určit, která finanční nabídka nejlépe vyhovuje jejich potřebám. To vede k řadě špatných rozhodnutí, zejména u osob hůře situovaných.

V Polsku jsme se setkali s mnoha případy podvodu nebo s tím, že spotřebitelé zkrátka učinili špatné finanční rozhodnutí, neboť si nebyli vědomi jeho důsledků. Za těchto okolností má vzdělávání v oblasti financí zásadní význam a je nejlepším způsobem, jak ochránit spotřebitele před špatnými finančními rozhodnutími.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Vzdělávání v oblasti financí je důležitým bodem v agendě EU, obzvláště v době finanční krize. Spotřebitelé potřebují základní dovednosti, které by jim pomohly učinit rozhodnutí na základě informací a nabídek a dobře těmto informacím a nabídkám porozumět. Spotřebitelé se setkávají se stále větší nabídkou stále složitějšího zboží a služeb. Míře složitosti finančních produktů však neodpovídá úroveň poskytování informací spotřebitelům a poradenství. V důsledku toho stoupá zranitelnost spotřebitelů, pokud jde o finanční záležitosti.

Zmenší-li se rozdíl ve znalostech a odborné úrovni ve finanční oblasti mezi finančními zprostředkovateli a spotřebiteli, sníží se i riziko předlužení, neschopnost splácet a množství vyhlašovaných bankrotů. Došlo by také ke zvýšení odborné úrovně věřitelů a celkové účinnosti trhu, neboť spotřebitelé, kteří mají větší znalosti, mohou porozumět rozdílům mezi jednotlivými finančními nabídkami a mohou si vybrat tu, která nejlépe vyhovuje jejich potřebám. V současnosti nejsou znalosti a dovednosti na dostatečně dobré úrovni, aby spotřebitelé dokázali správně nakládat se svými financemi.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro spravedlivé, nezaujaté a transparentní vzdělávání v oblasti financí a rovněž pro povinnost poskytovatelů služeb v této oblasti nabízet úplné a pravdivé informace. Informace musí být zřetelně odlišeny od komerčních rad a reklamy. Doufám, že členské státy budou věnovat zvýšenou pozornost nejohroženějším skupinám, jako jsou mladí lidé, důchodci či pracovníci na konci své profesní dráhy.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Podobně jako mnoho textů v tomto Parlamentu je zpráva paní Lotové příkladem zdánlivě dobrého nápadu s klamným názvem. Při zběžném čtení bychom se mohli domnívat, že v ní jde o ochranu spotřebitelů tím, že je budeme informovat o jejich právech a poskytneme jim vzdělání v oblasti finančních služeb; zkrátka o to, umožnit jim navázat zodpovědný a informovaný vztah se svou bankou.

Ve skutečnosti jde o to proměnit lidi od dětství (zřejmě již od základní školy) v dokonalé malé spotřebitele finančního systému, který hladově čeká na jejich úspory, je však lakomý, jakmile dojde na půjčování, o to vnutit jim finanční produkty ve všech podobách, které se pokrytecky nazývají komplexními a které jsou z velké části jednoduše nesmyslné, a dále o to, aby se lidé stali citlivými ke svým účtům a připravili se na důchod – za pomoci bank, jak jinak – přestože již odvádějí povinné dávky do veřejných programů.

V době, kdy se ukázalo, jak zvrácený je finanční systém, kdy banky jen zdráhavě poskytují úvěry podnikům i jednotlivcům, přestože byly uvolněny stovky miliard veřejné podpory, kdy pracovníci a malé a střední podniky doplácí na pokračující finanční pošestilost a kdy světoví velcí hráči předstírají provádění reforem, aby prodloužili trvání tohoto režimu, lze o této zprávě říct jen o to, že je přinejmenším nepřesvědčivá.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Dnes, v době finanční krize, získala tato zpráva nový rozměr. Je to proto, že hypoteční krize odhalila rizika, která mohou nastat v případě, že neposkytneme výpůjčovatelům příslušné informace. Ukázala také na neschopnost spotřebitelů porozumět finančním a hospodářským informacím a dopadu, jaký mohou mít změny v makroekonomických ukazatelích na splácení jejich půjček, a tím na jejich nedostatečné povědomí o riziku platební neschopnosti a předlužení.

Zpráva upozorňuje na to, že je nezbytné vzdělávat spotřebitele a zvyšovat jejich informovanost a umožnit jim tak, aby využili své znalosti k posouzení finančních produktů, které jim jsou nabízeny. Podporuji proto iniciativu požadující vytvoření vzdělávacích programů v oblasti financí, zejména takových, při jejichž vytváření bylo pamatováno na možné uživatele máje na mysli jejich věk, příjem, vzdělání a oblast jejich zaměstnání či zájmů. Kromě toho se musí tyto programy zakládat na praktických a reálných situacích, s nimiž se setkáváme v běžném životě.

Byla bych ráda, kdyby tato zpráva pomohla finančním institucím i samotným spotřebitelům pochopit potřebu vzdělávání v oblasti financí. Myslím si, že to bude oboustranně přínosné, neboť platební neschopnost a předlužení spotřebitelů představuje problém pro věřitelské instituce, jejichž klienti mají potíže se splácením dluhu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Lotové o ochraně spotřebitele v oblasti úvěrů a financí. Svět se řítí do období velké finanční nejistoty a řada evropských občanů se obává o své zaměstnání, o své úspory, důchodové dávky a o svou budoucnost. V tomto nejistém období má informovanost

spotřebitelů o úvěrech, dlužích a financích obecně zcela jistě větší význam než kdy jindy. Tato zpráva požaduje, aby bylo vzdělávání v oblasti financí ušito na míru konkrétním skupinám, a budou vítány i iniciativy tohoto druhu na úrovni EU.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Hlasovala jsem pro zprávu paní Iotové o ochraně spotřebitele v oblasti úvěrů a financí. Je to potřebná a vítaná zpráva z podnětu výboru.

Krize způsobená rizikovými hypotékami (vysoce rizikovými úvěry na bydlení) ukázala, že výpůjčitelé byli příliš udržováni v nevědomosti. Tyto nedostatečné informace a nedostatečné pochopení informací vedly ke stavu, kdy si nejsou plně vědomi rizika platební neschopnosti a předlužení. Je třeba říci i to, že informovanost spotřebitelů a poradenství zaostávají za složitostí finančních produktů.

Přiměřená úroveň finančních znalostí by v řadě případů snížila riziko předlužení a neschopnosti splácet. Poskytla by spotřebitelům i více prostoru ke srovnání konkurenceschopnosti poskytovatelů půjček, což by na druhé straně posílilo životaschopnost trhu.

Podporuji zejména návrh konkrétněji začlenit vzdělávání v oblasti financí do vnitrostátních učebních osnov a poskytnout mladým lidem ucelené finanční informace, které potřebují v okamžiku, kdy zahajují svou profesní dráhu a řeší problém, jak použít své příjmy.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Potřebujeme spravedlivé podmínky pro investory a výpůjčitele, s dlouhými promlčecími lhůtami a přenesením důkazního břemene. Rizika a náklady musí být od počátku zřejmé a srovnatelné. Například v případě Lehman Brothers byli jednotlivci hromadně klamáni – například tím, že jim bylo řečeno, že rizikové akcie jsou bezpečné, a dokonce obdrželi radu, aby akcie neprodávali, těsně před tím, než konkurence přitlačila společnost Lehman ke zdi. Občané nyní čelí vlně nucených konverzí svých půjček v zahraniční měně a jsou žádáni o úhradu zvýšených nákladů bank na refinancování, a to v rozporu s veřejnou politikou.

Konstatovat v této situaci, že naši občané jsou hloupí, a požadovat řádné vzdělávání v oblasti financí je skutečným políčkem, zejména s ohledem na to, že ani samozvaní finanční guru nebyli schopni prohlédnout nejrůznější polohy spekulací. Tato zpráva, která vyzývá k větší účinnosti trhu namísto větší hospodářské soutěže mezi věřiteli, jen povrchně podporuje legendu o samoregulaci trhu. Nemohu ani slovy vyjádřit, jak moc tuto zprávu odmítám.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu, kterou předložila paní Iotová, neboť povzbuzuje členské státy, aby vytvořily vzdělávací programy pro důchodce, kteří by mohli být ohroženi finančním vyloučením, a dále pro mladé lidi na počátku profesní dráhy, kteří řeší problém, jak vhodně použít svůj nový příjem.

Spotřebitelé, kteří nemají žádné znalosti v oblasti financí, si nedokážou zvolit takové produkty a služby, které nejlépe vyhovují jejich potřebám. Je pro ně těžké vyhodnotit obdržené rady, a mohou tak být zmateni a stát se obětí nečestných prodejních praktik.

Vítám iniciativy Komise týkající se vzdělávání spotřebitelů v oblasti financí, zejména nedávne vytvoření odborné skupiny pro vzdělávání v oblasti financí. Myslím si však, že by tato odborná skupina pro vzdělávání v oblasti financí měla mít jasně vymezenou odpovědnost a pravomoci.

Internetové stránky <http://www.dolceta.eu>, které už Komise pro tento účel vzdělávání spotřebitelů vytvořila, se ukázaly jako užitečné. Doufám, že tento internetový nástroj bude dále rozvíjen a aktualizován ve všech úředních jazycích.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Jedním z nejvýraznějších faktorů ve finanční krizi bylo mimořádné usnadnění poskytování, případně přílišná tolerance dluhů. Závěry, které z toho nutně musí plynout, jsou – zaprvé to, že by bylo přínosné uložit bankám povinnost zajistit, aby ti, komu půjčují, byli schopni a ochotni dluh splácet, s ohledem na krizi a její příčiny. Nedostatečná informovanost spotřebitelů o rizicích spojených s úvěry – počínaje otázkou změn v referenčních sazbách – zároveň naznačuje, že můžeme a musíme přijmout jakékoli opatření zaměřené na spotřebitele. Bojovat takovými kampaněmi proti tlaku hospodářského modelu založenému na co nejvyšší spotřebě bude každopádně obtížné, usilování o zvýšení informovanosti je však nutné a dle našeho názoru užitečné.

V každém případě by tato zpráva měla podnítit větší transparentnost a vytvoření jasnějších pravidel pro podmínky, za kterých budou věřitelé služby poskytovat. Co se týče vzdělávání v oblasti úvěrů či jiném druhu

spotřeby, je nejdůležitějším prvkem vzdělávání jako takové, neboť lidem poskytuje nástroje k tomu, aby činili běžná rozhodnutí.

– **Zpráva: Anna Hedh (A6-0392/2008)**

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Má-li vnitřní trh fungovat účinně a vzkvétat, je k tomu nutná důvěra evropských spotřebitelů. Společný trh zahrnuje téměř 500 milionů spotřebitelů a obrovské množství zboží a služeb.

K monitorování a upozornění na to, jak členské státy provádějí právní akty týkající se vnitřního trhu, slouží Komisi od roku 1997 hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích. Hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích označuje problematické oblasti, a může tak být univerzálním nástrojem, který pružně informuje o významných nedostacích, jež zasluhují pozornost společnosti, subjektů na trhu a institucí. Navdory tomu nebyla hodnotící zpráva o spotřebitelských trzích nikdy zaměřena na informování spotřebitelů o vnitřním trhu, a to je skutečně třeba napravit. Musíme zajistit co nejlepší fungování trhu a to, aby cena a kvalita nabízených služeb splňovala očekávání spotřebitelů. K tomu není nutné přijímat další či přísnější právní akty. Vhodnější a účinnější metodou může někdy být poskytnutí informací, vzdělávání či samoregulace.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Jednotný trh neslouží jen podnikům, které díky úspěšnému odstranění bariér mají celý evropský trh prakticky na dosah ruky. Byl vytvořen i s ohledem na spotřebitele a jeho cílem je umožnit, aby se jim dostalo stejného standardu ve všech členských státech.

Díky hodnotící zprávě můžeme sledovat, analyzovat a označovat problémy jednotného trhu z pohledu spotřebitele. Využívá ukazatele jako ceny, stížnosti, spokojenost a přeorientace na jiný druh zboží nebo služeb. Navzdory tomu, že se některé výstupy hodnotící zprávy jeví jako problematické – například ceny, které jsou sice snadno sdělitelné a srovnatelné, ale konečná cena je ovlivněna řadou proměnných, jež se do hodnotící zprávy nemusí vždy promítnout – ukazatele nepochybně představují mimořádně užitečnou a vhodnou metodu posouzení toho, jak funguje jednotný trh z hlediska výsledků pro spotřebitele.

Chci zdůraznit to, že se jedná o první verzi hodnotící zprávy o spotřebitelských trzích. Můžeme proto očekávat další verzi, která zodpoví naše otázky. Je důležité, aby byla hodnotící zpráva psána v jazyce snadno srozumitelném široké masě uživatelů, neboť její výsledky jsou bezpochyby zajímavým zdrojem informací o fungování jednotného trhu z hlediska výsledků pro spotřebitele.

– **Zpráva: Astrid Lulling (A6-0417/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté v Evropském parlamentu, jsme hlasovali pro zprávu o návrhu směrnice Rady o obecné úpravě spotřební daně, a především bychom chtěli zdůraznit význam přijetí pozměňovacího návrhu 48 o směrných hodnotách pro dovoz alkoholu a tabáku. Snížení (o 50 % oproti předchozím určujícím směrným hodnotám) je krokem správným směrem na cestě k odpovědnější politice, která nebere veřejné zdraví na lehkou váhu. Rádi bychom však podotkli, že to vnímáme pouze jako první krok k ambicióznější politice v této oblasti. Navíc nás těší to, že byly zamítnuty pozměňovací návrhy 60 a 68. V důsledku toho bude spotřební daň i nadále vybírána v cílové zemi.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan se rozhodla hlasovat pro zprávu, neboť jsme toho názoru, že svým způsobem poskytne příležitost ke sjednocení požadavků na činnost na vnitrostátní úrovni vztahující se ke zdravotní politice v podmínkách volného vnitřního trhu. Rozhodli jsme se nicméně hlasovat proti konkrétním návrhům, které mají silně federalistický podtext.

Junilistan považuje například za velmi důležité, aby bylo možné prosazovat švédskou politiku v oblasti alkoholu v souladu s hodnotami a rozhodnutími švédského parlamentu. To například vyžaduje platbu spotřební daně v zemi příjemce v případě zásilkového prodeje alkoholu. Pokud by byly tyto pozměňovací návrhy schváleny, nebylo by to možné. Naopak by to mimo jiné znamenalo, že by se i na zásilkový prodej rozšířila oblast působnosti ustanovení o zboží nabytém soukromými osobami, podle něhož se spotřební daň platí v tom členském státě, kde bylo zboží nabyto. Vzhledem k tomu, že náklady vzniklé v důsledku vnitrostátních problémů veřejného zdraví, například chorob spjatých s požíváním alkoholu a tabáku, jsou z velké části financovány prostřednictvím vnitrostátního vybírání daní, poškodil by návrh týkající se osvobození od spotřební daně v případě zásilkového prodeje vyhlídky veřejného sektoru na účinné zvládnutí problémů veřejného zdraví.

Existuje zde problém i z hlediska hospodářské soutěže, neboť zásilkoví prodejci mohou nabízet stejné produkty jako vnitrostátní aktéři, avšak podstatně levněji, jednoduše proto, že neplatí spotřební daň ve stejné zemi. Junilistan je zastáncem hospodářské soutěže, je však toho názoru, že by aktéři měli soutěžit za rovných podmínek.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto směrnici, která omezí podvody a pašování snižující příjmy státu. Tato modernizovaná a zjednodušená směrnice omezí povinnosti hospodářských subjektů a zároveň jim umožní účinněji bojovat proti daňovým podvodům.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Naše daňové systémy jsou velmi složité a ve skutečnosti jsou transparentní pouze pro odborníky. Z tohoto důvodu bude vítán každý pokus, jehož cílem je zlepšit formální postupy a obecné podmínky a boj proti podvodům, pokud zůstane zachována daňová suverenita členských států a nedojde k pokusům o nenápadnou harmonizaci daňových sazeb.

Stejně tak je důležité, aby platila jasná pravidla pro prodej v bezcelních pásmech a pro samotné cestovatele do těchto pásme. Tento projekt takový cíl zjevně má, a proto jsem hlasoval pro zprávu paní Lullingové.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Lullingové o obecné úpravě spotřební daně. Ustanovení obsažená v návrhu Komise v žádném případě nedostačují k tomu, aby soukromým osobám i společností bylo zaručeno, že budou moci svobodně nakupovat a prodávat zboží přes hranice, aniž by se přitom setkávali se zbytečnými daňovými překážkami.

Přestože návrh Komise obsahuje určitá zlepšení a změny, například článek 37 (použití daňového označení v členských státech nesmí vést k dvojímu daňovému zatížení), je potřeba rozšířit oblast působnosti ustanovení, která upravují nákupy soukromými osobami, i na zásilkový prodej, čímž vznikne skutečný vnitřní trh se zdanitelným zbožím, které kupují soukromé osoby pro svou osobní spotřebu.

Lars Wohlin (PPE-DE), písemně. – (SV) Vítám skutečnost, že Evropský parlament nakonec změnil názor a postavil se více restriktivně k alkoholu. Výsledek dnešního hlasování o zprávě paní Lullingové o obecné úpravě spotřební daně povede k 50% snížení směrných hodnot pro dovoz alkoholu. Bude omezena i možnost nákupů v bezcelních pásmech v přístavech a na letištích. Dalším důsledkem zprávy je, že nebude nic bránit vybírání například švédské spotřební daně na zboží objednané z jiné země EU přes internet. Evropský parlament má v této věci spíše poradní úlohu, to však nic nemění na tom, že dnešní výsledek představuje důležitý mezník.

– Zpráva: Niels Busk (A6-0391/2008)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – V zemích EU je konzumováno vzhledem k doporučení WHO, jež činí 400 gramů denně, příliš málo ovoce a zeleniny. Mezi dětmi se závažným tempem šíří obezita. Tento problém je na Maltě obzvláště závažný.

Vysoký příjem ovoce a zeleniny snižuje riziko řady chorob a je prevencí nadváhy.

Organizace trhu s ovocem a zeleninou prošla v roce 2007 zásadní reformou a je teď více orientovaná na trh. Ovoce a zelenina jsou v současnosti plně zahrnuty do režimu jednotné platby.

Nadváha vede k vyššímu riziku výskytu kardiovaskulárních chorob, vysokého krevního tlaku a některých forem rakoviny. Náš cíl by měl být denní příjem 600 gramů pro osoby nad jedenáct let.

Komise navrhuje vyčlenit 90 milionů EUR z rozpočtu Společenství. Tomu odpovídá jeden kus ovoce týdně po dobu třiceti týdnů v roce pro děti ve věku od šesti do deseti let.

K tomu, abychom dosáhli všech pozitivních dopadů zavedení programu na podporu konzumace ovoce ve školách, je nutné finanční prostředky navýšit. Program na podporu konzumace ovoce ve školách by měl nabízet jednu porci ovoce na žáka denně a neměl by se omezovat na děti ve věku od šesti do deseti let.

Richard Corbett (PSE), písemně. – Vítám přijetí zprávy o programu na podporu konzumace ovoce ve školách. Tento návrh bude mít skutečný zdravotní přínos pro miliony dětí v celé Evropě.

Financování zdarma poskytovaného ovoce pro školní děti prostřednictvím rozpočtu společné zemědělské politiky bude známkou hmatatelných výhod společné zemědělské politiky pro řadové evropské občany. Spolufinancování programu ze strany EU a členských států umožní rozšíření stávajícího programu na podporu konzumace ovoce ve školách v Anglii a vytvoření podobných programů ve Skotsku, Walesu a Severním Irsku.

Ačkoli uvítáme větší rozpočet než je 90 milionů EUR předpokládaných Komisí – jak dal Parlament ve zprávě najevo svým požadavkem na navýšení rozpočtu na 500 milionů EUR – vznik tohoto programu bude pro děti představovat pravidelný přísun ovoce zdarma a s tím spojený zdravotní přínos, jako je nižší riziko rozvoje obezity, cukrovky a dalších závažných chorob v pozdějším životě. Spolu s okamžitými přínosy pro zdraví dětí pomůže tento program při formování přístupu mladých lidí k výživě, a tím dojde k ozdravení Evropy a snížení nákladů na zdravotní systémy v jednotlivých státech.

Hanne Dahl (IND/DEM), písemně. – (DA) Hnutí JuniBevægelsen hlasovalo pro zprávu jako celek, navzdory tomu, že jsme v zásadě proti zemědělské pomoci. Považujeme za důležité, aby děti získaly zdravější stravovací návyky. Nesouhlasíme však s požadavkem, aby ovoce pocházelo z území Společenství, neboť se jedná o nepřímou podporu evropských zemědělců. A nakonec bychom si přáli to, aby ovoce, které je dětem poskytováno, bylo organické.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro lepší financování tohoto programu a rovněž pro to, aby byly přesněji vymezeny produkty, které mohou být do tohoto programu zahrnuty. Statistiky ukazují, že přibližně 22 milionů dětí v EU trpí nadváhou, přičemž více než 5 milionů jich je obézních, a to zejména v důsledku nadměrné konzumace potravin s vysokým obsahem tuku, cukru a soli. Vzhledem k tomu je více než nutné, aby se EU a členské státy angažovaly ve vytvoření zdravých stravovacích návyků, a to zejména prostřednictvím poskytování rozmanitého sezónního ovoce. Hlasoval jsem rovněž pro navýšení finančních prostředků vyčleněných na tento program z 90 na 500 milionů EUR, neboť původní částka vyčleněná na tento program odpovídá poskytování jedné porce ovoce každému dítěti ve věku od šesti do deseti let po dobu třiceti týdnů.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Přestože jsem přesvědčena, že za zdraví svých dětí jsou jednoznačně zodpovědní rodiče a že každý program na podporu konzumace ovoce ve školách musí být dostatečně pružný, aby se přizpůsobil místním, regionálním a vnitrostátním podmínkám, vítám tuto zprávu.

U dětí se závratným tempem šíří obezita a podle odhadů trpí v EU nadváhou 22 milionů dětí, přičemž 5,1 milionu z nich trpí těžkou nadváhou. Děti v EU nekonzumují dostatek zdravých potravin a je nezbytné zpřístupnit jim zdravější volbu. Věřím, že tento návrh může být krůčkem ke zmírnění dětské obezity.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Není pochyb o tom, že děti, které jedí ovoce, se cítí lépe. Jablka, banány a pomeranče předchází obezitě a udržují nás v dobrém zdravotním stavu. Do jisté míry je proto pochopitelné, že řada lidí dnes hlasovala pro návrh Evropského parlamentu dotovat ovoce pro školní děti v EU.

Problém spočívá jednoduše v tom, že zodpovědnost za naši spotřebu ovoce nespočívá na EU. Jde v první řadě o zodpovědnost rodičů, aby dětem vstřípli zdravé stravovací návyky. Zadruhé je tato zodpovědnost na obcích a na třetím místě je pak stát. Jakožto federalistka bych byla ráda, aby k rozhodnutím docházelo co nejbližší občanům. To ve skutečnosti chce i EU. Podle článku 5 Smlouvy o EU by rozhodnutí, která by bylo vhodnější přijmout na nižší úrovni, měla být přijata na této úrovni. Hlasovala jsem proto proti návrhu Parlamentu na zvýšení rozpočtu na ovoce z 90 na 500 milionů EUR.

V EU bychom měli pracovat na snížení emisí a zvýšení mobility a potírání zločinu. Více ovoce, lepší pohybová aktivita a méně sladkostí jsou témata, která lze mnohem lépe řešit na úrovni škol, rodičů a místních politiků.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Buska o návrhu na vytvoření programu na distribuci ovoce ve školách, neboť se domnívám, že podpora Společenství pro bezplatnou distribuci těchto produktů mezi dětmi má zásadní význam při podpoře zdravých stravovacích návyků v rámci Evropské unie, a v návaznosti na to pro zlepšení zdravotního stavu Evropanů.

Zvyšující se výskyt obezity a nadváhy v evropské populaci, zejména u dětí, je důsledkem špatných stravovacích návyků a sedavého způsobu života. Naléhavě proto vyzýváme k vytvoření účinných opatření pro boj s touto epidemií, v neposlední řadě prostřednictvím podpory zdravých stravovacích návyků v rané fázi života. Ve spolupráci s rodinami mohou školy hrát zásadní úlohu v tom, aby se děti naučily stravovat zdravěji.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Podporujeme tuto zprávu, k níž jsme několika návrhy přispěli. Navzdory nesouhlasu Evropské komise se tato zpráva zastává bezplatné každodenní distribuce čerstvého ovoce ve školách v zájmu zlepšení kvality zdraví a života dětí, zejména dětí pocházejících ze znevýhodněného prostředí.

Naše podpora tohoto programu bere v úvahu to, že je zapotřebí podpořit mladé lidi, aby měli kladný vztah k ovoci a zelenině s ohledem na jejich velmi pozitivní dopad na veřejné zdraví a boj proti obezitě u dětí.

Má-li však tento program být účinný, musíme jej rozšířit na širší okruh dětí, což znamená, že v budoucnosti se musí vztahovat i na jiné věkové skupiny a sociálně deprivované části společnosti. Tento program musí zahrnovat priority Společenství neboli upřednostňování vnitrostátní a místní produkce, a musí být financován Společenstvím, čímž se zajistí větší sociální soudržnost.

Tento program může posloužit jako příklad politiky, která zajišťuje skutečnou solidaritu zemí. Doufáme, že to vše neskončí tak jako jiné propagandistické kampaně a že lze v Radě dosáhnout shody o uvolnění nezbytných finančních prostředků, aby mohl být tento program účinně uplatňován ve všech zemích.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Podporuji návrh Výboru pro zemědělství, co se týče programu na podporu konzumace ovoce ve školách, společně s mými kolegy z řad britských labouristů však chci zachovat prvek vnitrostátního spolufinancování za účelem zvýšení finančních prostředků. Stejně tak podporuji zmínku o organických, místních a regionálních produktech, nesmíme však zapomenout na to, že je nezbytné co nejlépe zhodnotit finanční prostředky, a na to, aby byla nabídka rozmanitá. Jsem z jihovýchodní Anglie a uvítal bych výměnu naší pestré místní nabídky jablek a hrušek za banány z Kypru a Kanárských ostrovů.

Neena Gill (PSE), písemně. – Mám velkou radost, že se na evropské úrovni řeší zdraví našich dětí.

Obezita u dětí vzbuzuje v Evropě narůstající obavy, a to zejména ve Spojeném království, kde téměř 25 % populace je obézních a 10 % dětí trpí nadváhou. Tento problém velmi znepokojuje řadu mých voličů, a proto jsem uvítala iniciativu, která se tím bude zabývat.

Řešení stravovacích návyků u dětí je klíčem k předcházení obezity v pozdějším životě a konzumace ovoce a zeleniny prokazatelně snižuje míru výskytu obezity a kardiovaskulárních chorob.

Ve Spojeném království způsobila atraktivita předem upravených potravin rozvoj špatných stravovacích návyků, což ve výsledku stojí naše zdravotnictví 6 miliard liber ročně. Je zřejmé, že podpora této iniciativy má smysl i z hlediska hospodářského.

To je důvod, proč jsem hlasovala pro zprávu, a doufám, že členské státy tyto finanční prostředky účinně využijí na boj proti tomu, co se pro naše děti stává skutečným problémem.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Od počátku špatný nápad Komise se ještě zhoršil pozměňovacími návrhy, které předložil Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova Evropského parlamentu, zejména vzhledem k tomu, že výbor požaduje navýšení maximálních výdajů z 90 na 500 milionů EUR z peněz daňových poplatníků. Výbor zdůrazňuje, že se program týká pouze ovoce, které pochází z území Společenství. Ovoce pocházející z jakékoli jiné oblasti je zcela vyloučeno.

Návrh výboru, který stylem Velkého bratra říká, že by mělo být distribuováno sezónní ovoce, přičemž bude kladen důraz na rozmanitost, aby „děti mohly objevit různé chutě“, je zcela směšný.

Evropský parlament znovu zasahuje do vzdělávací politiky. Od členských států se očekává, že se tato opatření vzdělávacím způsobem začlení do učebních balíčků o zdraví a výživě na školách.

Většina tohoto Evropského parlamentu má pokřivený pohled na společnou zemědělskou politiku. Podle poslanců Evropského parlamentu disponují daňoví poplatníci rohem hojnosti plným peněz, aby je sypali do zemědělské politiky a rozvoje venkova. Díky bohu nemá Evropský parlament v těchto oblastech spolurozhodovací pravomoc – a tak by to mělo zůstat.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Velmi mně těší, že jsme dnes přijali projekt „Ovoce do škol“. Ve stanovisku ke zdravotním otázkám spjatým s výživou, nadváhou a obezitou, které přijal Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitele, jsem napsala, že je třeba věnovat zvláštní pozornost problematice obezity u dětí a mládeže, neboť nadváha je spojena se zvýšeným rizikem výskytu kardiovaskulárních chorob, cukrovky, vysokého krevního tlaku a některých nádorů.

Cílem projektu „Ovoce do škol“ je podpora správných stravovacích návyků ve smyslu konzumace ovoce a zeleniny a vzdělávání školních dětí v otázce zdravého stravování. Stravovací návyky se utvářejí v dětství a bylo prokázáno, že děti, které se v dětství naučí jíst hodně ovoce a zeleniny, se tak budou stravovat i v dospělosti.

Distribuce ovoce pro školní děti je jednoznačně příspěvkem ke zvýšení konzumace ovoce a zeleniny mezi těmi nejmladšími, a je tedy jisté, že program na podporu konzumace ovoce ve školách bude mít velký dopad na předcházení vlně obezity mezi dětmi a mladými lidmi v Evropě. Tento dopad bude navíc ještě větší,

nebude-li konzumace ovoce ve školách jen symbolická. S uspokojením proto konstatuji, že jsme hlasovali pro výrazné (čtyřnásobné) zvýšení rozpočtu vyčleněného na tento program.

Ian Hudgton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Buska a z celého srdce podporuji tuto iniciativu poskytovat ovoce školním dětem v Evropě. Má vlast, Skotsko, patří ze zdravotního hlediska k nejhorším v Evropě a vláda zde aktivně prosazuje řadu politik zaměřených na zlepšení zdravotního stavu dětí v naději, že se taklepší jejich zdraví v pozdějším životě. Iniciativa EU doplní práci skotské vlády, a je proto vítána.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. – (PL) Dle mého názoru nemá projekt „Ovoce do škol“ jen symbolický význam – je zde Evropská unie a něco dětem dává – jde o iniciativu propagující zdravé stravovací návyky. Myslím si, že bychom měli do tohoto programu zahrnout i děti v sekundárním vzdělávání. Rád bych zdůraznil, že tímto způsobem bychom pomohli chudším rodinám, které často nemohou svým dětem dávat ovoce. Je to přirozeně i dodatečná příležitost pro zemědělce a pěstitele ovoce. Ovoce a zelenina, a v mé zemi především jablka, jsou snadno distribuovatelné. Musíme však mít na paměti, že se musí jednat o ovoce dobré kvality, čisté a čerstvé. Musíme dále připravit naše školy na zavedení tohoto programu. Realisticky viděno, není možné jej zavést dříve než na počátku školního roku 2009/2010.

Pokud jde o náklady, nejsou astronomické: návrh Komise je stanovuje ve výši 90 milionů EUR a mohly by možná být i vyšší. To je pravda, na druhé straně bychom si však měli být vědomi vysokých nákladů na léčení chorob spjatých s nadváhou a obezitou. Nedovolme, aby se z tohoto programu stala jednorázová iniciativa, jen na odiv. Zapojme vnitrostátní, regionální a místní orgány zodpovědné za vzdělávání. Zachovejme si i citlivou pružnost v otázkách drobností, jako je výběr ovoce či zeleniny, nezapomeňme, že cílem je co nejlepší ochrana zdraví našich dětí.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Třebaže jsem se rozhodl hlasovat proti zprávě Nielse Buska, vyjadřuji svou plnou podporu a sympatie diskutovanému tématu, tedy poskytnutí většího množství ovoce školním dětem v Evropě. Zvýšený výskyt obezity u mladých lidí je velkým problémem.

Především jsem však zastáncem zásady subsidiarity. Jsem absolutně přesvědčen, že doboru péči o mladou generaci bychom měli svěřit členským státům a jejich vládám. Není věcí EU regulovat konkrétní problémy, jako je tento. Tato iniciativa je nepochybně založena na dobrých úmyslech. Pokud však začneme řešit takové problémy celoevropskými nařízeními, zanedbáme úlohu a odpovědnost skutečných aktérů v této věci: rodičů, škol, místních vlád a vnitrostátních vlád. Jsem si jist, že ti všichni mají stejné obavy a motivace k řešení nutného zvýšení konzumace ovoce ve svých školách.

David Martín (PSE), písemně. – Podporuji tento program, který poskytuje finanční prostředky na bezplatné ovoce a zeleninu pro školní děti. To může vést jen k pozitivním výsledkům, pomůže to u ke snížení obezity u dětí tím, že je přiblíží k doporučení „pětikrát denně“, a proto jsem hlasoval pro.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Ve svém vysvětlení hlasování o rozpočtu na rok 2009 ze dne 23. října 2008 jsem vás upozorňoval na hodnotu zapojení EU v poskytování ovoce školním dětem. Program na podporu konzumace ovoce ve školách může být užitečný k předcházení obezity a zhoršení zdravotního stavu u dětí. Otázkou je zda by se o to měla, namísto měst, která organizují vzdělávání, starat EU. V současnosti plynou z prostředků EU platby členským státům, které mají povinnost přidat k nim další částku, přičemž za provádění programu jsou poté zodpovědná města. Tento postup vytváří mnoho zbytečné administrativy a časově náročné byrokracie.

Během poslední rozpravy o rozpočtu byla částka zdvojnásobena na 182 milionů EUR a zásluhou zprávy pana Buska bude tato částka v budoucnosti navýšena až na 500 milionů. Nizozemská ministryně zemědělství, která je zastánkyní současného systému, oznámila v tisku, že považuje toto mimořádné navýšení za bezcenné a vystoupí proti němu. Vzhledem k tomu, že o těchto věcech nerozhoduje Parlament, nýbrž Rada, dá se očekávat, že ke zvýšení nakonec nedojde. Školní ovoce se přesto mezitím stalo v očích veřejnosti reprezentantem priorit EU, které jsou však ve skutečnosti zcela jiné.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu pana Buska, která je založena na závěrech zdravotnických organizací týkajících se onemocnění, kterými, často v důsledku nesprávné stravy, trpí moderní člověk. Konzumace ovoce může, díky vitaminům, které obsahuje, pomoci předcházet těmto chorobám nebo je i léčit.

Musíme naučit naše děti, co a jak mají jíst. Proto se domnívám, že by součástí mohlo být i vzdělávání v oblasti výživy, tím spíše, že dle doporučení Světové zdravotnické organizace by děti mladší jedenácti let měly jíst

nejméně 400 gramů ovoce a zeleniny denně. Na druhé straně pozorujeme doslova explozi v počtu dětí, které „si užívají“ nezdravou, nesmyslnou a nevhodnou stravu, přičemž vinni jsou tím nejen školy a rodiny, ale my všichni, celá společnost. Takové výživové návyky musíme neprodleně zastavit.

Škola je jedním z míst odpovědných za utváření návyků, což by nám mělo umožnit znovu si osvojit návyk na konzumaci ovoce. To je důvod, proč plně podporuji distribuci a konzumaci ovoce ve školách. Tento program by měl být na seznamu hlavních priorit ve smyslu faktorů rozhodování, aby mohl být zaveden co možná nejdříve.

Neil Parish (PPE-DE), písemně. – Konzervativní poslanci Evropského parlamentu se zdrželi hlasování o zprávě pana Buska o návrhu Komise na zavedení programu na podporu konzumace ovoce ve školách v rámci EU. Rádi sice uvidíme, že má dojít k podpoře zdravých stravovacích návyků u mladých lidí ve Spojeném království i v EU, máme však výhrady k rozpočtovým přidělům uvedeným v této zprávě, neboť jsou podstatně vyšší než 90 milionů EUR navrhovaných Komisí. Na základě výsledků hlasování bude Parlament požadovat rozpočtové přiděly ve výši minimálně 360, případně dokonce 500 milionů EUR. Považujeme za smysluplnější, aby program byl zahájen s menším objemem finančních prostředků, přičemž jeho rozpočtové potřeby budou následně přezkoumány na základě získaných zkušeností – jak uvádí Komise v posouzení dopadu.

Zita Plešinská (PPE-DE), písemně. – (SK) Trh s ovocem a zeleninou v EU se v současnosti řídí poptávkou. Zavedení programu na podporu konzumace ovoce ve školách podpoří konzumaci ovoce a zeleniny v EU a bude znamenat vyšší poptávku, která na jedné straně podpoří veřejné zdraví a zároveň prospěje evropským pěstitelům ovoce a zeleniny.

Vysoký příjem ovoce a zeleniny snižuje riziko velkého počtu chorob a zabraňuje vzniku nadváhy a dětské obezity. Proto je zdravotní hledisko tím nejdůležitějším důvodem spuštění programu na podporu konzumace ovoce ve školách. Stravovací návyky se utvářejí v dětství, proto podle mého názoru nestačí začít jen ve školách, ale už i v zařízeních předškolní výchovy.

Avšak 90 milionů EUR, které Komise navrhuje vyčlenit z rozpočtu Společenství, zabezpečí pouze jeden kus ovoce na týden, což nepostačuje ke změně stravovacích návyků, ani k dosažení účinku na veřejné zdraví.

Za reálný rozpočet pro tento program považuji 500 milionů EUR, jak navrhuje EP. Tato částka by zabezpečila jednu porci ovoce na žáka denně a zároveň by program nemusel být určen jen pro žáky ve věku od šesti do deseti let, ale i pro mladší děti v zařízeních předškolní výchovy.

Jsem přesvědčena, že výdaje na program na podporu konzumace ovoce ve školách v EU přinesou šetření výdajů na zdravotnictví v rozpočtech členských států, proto jsem hlasovala pro zprávu Nielse Buska.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Podstata programu navrhovaného v této zprávě je zřejmá. Povzbuzení (a v některých případech jednoduše zajištění) konzumace sezonního ovoce u nejmladších členů naší společnosti má vznešené cíle – okamžitou podporu pestré stravy a v budoucnosti ve smyslu vytvoření zdravých stravovacích návyků. Je však třeba poukázat na dvě věci.

Zvyšování počtu záručních mechanismů, které mají zajistit, aby nabízené ovoce pocházelo z Evropy, vyvolává pocit, že tyto kroky nejsou motivovány pouze starostí o stravu mladých lidí, ale v prvé řadě podporou evropského zemědělství. Kromě toho, i když je vazba mezi tímto problémem a společnou zemědělskou politikou zjevná, již také zaznělo, že je otázkou, zda je třeba řešit tento problém na úrovni Společenství. Rozhodnutí, zda rozdávat jablka či hrušky Rocha, by jednoznačně mělo být ponecháno na členských státech. Pochybujeme tedy o tom, zda je nutné zavádět v této věci program na úrovni Společenství.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Dne 1. února 2007 byla přijata má zpráva o podpoře zdravé výživy a fyzické aktivity v rámci EU a Evropský parlament tak vyslal řadu silných signálů, zejména ohledně klíčové úlohy vzdělávání v souvislosti s výživou a zdravím v zájmu předcházení nadváze a obezitě, jimiž trpí více než pět milionů dětí, a ohledně požadavku, aby Komise a Rada přijaly v rámci přezkumu SZP (společné zemědělské politiky) v letech 2008 a 2013) opatření nezbytná k posílení pobídek ke zdravému stravování v rámci politik rozvoje venkova.

Zdá se, že Komise tuto výzvu vyslyšela a přichází s evropským programem bezplatné distribuce ovoce ve školách pro děti ve věku od šesti do deseti let, který bude zahájen ve školním roce 2009/2010. Teď je řada na 27 členských státech. Vyžádá si to samozřejmě mnoho času, peněz a pracovníků a dále bude nutné změnit skladbu potravin ve školních jídelnách, aby se denní příjem pěti kusů ovoce či zeleniny (400 gramů), který

doporučuje WHO, stal něčím víc než pouhým reklamním sloganem napsaným drobným písmem na televizní obrazovce.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Buska o programu na podporu konzumace ovoce ve školách. Není pochyb o tom, že děti z Evropské unie jedí málo ovoce a zeleniny, což je částečně způsobeno nevhodnou skladbou potravin ve školních jídelnách. Vysoká spotřeba ovoce a zeleniny by na druhé straně snížila riziko výskytu závažných chorob a předcházela výskytu nadváhy a obezity u dětí. Pokud jíme zeleninu již od dětství, je to navíc zdravý návyk, který si udržíme po celý život.

Souhlasím se zpravodajem i v tom, že prostředky, které na tento program Komise vyčlenila, jsou zcela nedostatečné. Navrhované finanční prostředky ve skutečnosti umožňují poskytnout pouze jeden kus ovoce jediný den v týdnu. Musím upřímně podotknout, že mne těší, že si Komise bere v každém případě k srdci nejruznější získané zkušenosti, aby provedla kvalitativní změny programu.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Ve Švédsku dětem běžně říkáme, že ovoce jsou přírodní sladkosti. Já sám mám ovoce velmi rád a myslím si, že je dobře, aby evropské děti jedly dostatek těchto zdravích prospěšných produktů. Až potud sdílím zpravodajovy názory. Zároveň ale musí odpovědnost za to, aby školní děti jedly dostatečné množství jablek a banánů, nést rodiče, případně městské orgány, které zajišťují jejich vzdělávání. Evropská unie nesmí hrát roli nadnárodní ovocné politiky. Soustředme namísto toho naši zdroje a naši energii na naléhavější úkoly.

Brian Simpson (PSE), písemně. – Plně podporuji návrhy Komise na bezplatnou distribuci ovoce a zeleniny ve školách v rámci strategie boje proti obezitě u dětí. Nejenže plně podporuji použití finančních prostředků EU na řešení významného problému veřejného zdraví, jemuž čelí všechny členské státy, ale navíc podporuji silný sociální podtext, který je v návrzích, jež členským státům umožní podporovat děti ze znevýhodněného prostředí, které zpravidla jedí méně ovoce a zeleniny a jsou tak obvykle více ohroženy obezitou, obsažen. Kromě toho je to poprvé, kdy budou použity prostředky společné zemědělské politiky k řešení otázky veřejného zdraví, což je známkou toho, že se mění způsob uvažování o cílech této politiky.

Jsem velmi potěšen, že Parlament dal Radě a Komisi jasný signál a podpořil zvýšení rozpočtu, které umožní, aby tento program využívalo více dětí. Nesouhlasím však se stanoviskem Parlamentu, že ovoce a zelenina by měly pocházet pouze z území Společenství. Neměli bychom zapomínat na to, že cílem tohoto programu je propagace rozmanitého ovoce a zeleniny mezi školními dětmi a řešení obezity.

(Vysvětlení hlasování bylo zkráceno v souladu s bodem 163 odst. 1.)

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Boj proti velkým pupkům musí započít již v raném věku. Poskytování čerstvého ovoce ve školách může být významným podnětem ke zdravějšímu stravování. Proto bychom měli tento program, který zajistí dětem ve věku 3 až 10 let alespoň jeden kousek ovoce, vítat s otevřenou náručí.

Podle odhadů je v Evropské unii 22 milionů dětí s nadváhou, z nichž 5,1 milionu je obézních. Kromě toho, že to přináší řadu zdravotních problémů, zvyšují se i náklady členských států na zdravotní péči. Pokud Komise podpoří návrh Parlamentu na navýšení rozpočtu z 90 na 500 milionů EUR, budou mít všechny děti možnost osvojit si zdravé stravovací návyky od mládí. Budou tak mít větší naději na to, že si tyto návyky udrží a předejdou tím obezitě.

Zpráva se zabývá i skladbou nabízeného ovoce. Členské státy by měly upřednostňovat ovoce z místní produkce a ovoce sezónní. Zpráva požaduje, aby bylo dětem poskytováno poradenství v oblasti zdraví a stravování a informace o povaze organického zemědělství. S obsahem zprávy jsem tedy spokojen, a proto jsem pro ni hlasoval.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podporuji zásadu usilovat o zjednodušení přístupu mladých lidí ve školách k ovoci. Úspěšný skotský projekt, který se snažil zpřístupnit prostřednictvím škol větší množství ovoce a zeleniny, dosáhl toho, že se rekordní počet dětí začal stravovat zdravěji. Programy byly zaměřeny na ty, kdo jsou v největší nouzi, a já bych ráda, aby se také tento program zaměřil především na ty nejchudší a nejzranitelnější děti.

– Zpráva: Pervenche Berès, Werner Langen (A6-0420/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté v Evropském parlamentu, souhlasíme s analýzou situace v eurozóně. Oceňujeme, že byly zdůrazněny sociální aspekty spolupráce a že byly zdůrazněny problémy růstu. Zároveň nepodporujeme

bod 40 zprávy, který uvádí, že členské státy mimo eurozónu, které splňují Maastrichtská kritéria a nevztahuje se na ně žádná výjimka ve Smlouvě, by při nejbližší příležitosti měly přijmout jednotnou měnu.

Zastáváme názor, že není v pravomoci Parlamentu se k tomuto vyjadřovat. Respektujeme rozhodnutí švédského lidu, které vzešlo z referenda, a rádi bychom zdůraznili, že se jedná o věc, která by měla být řešena v příslušných členských státech.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) My všichni jsme hlasovali proti této zprávě, která oslavuje pakt stability, nevidí následky současné závažné hospodářské a sociální situace, přehlíží zhoršující se sociální a regionální nerovnosti a zapomíná na zvyšování nezaměstnanosti a chudoby.

Je nepřijatelné, aby tato zpráva trvala na falešné nezávislosti Evropské centrální banky a aby namísto toho obhajovala její demokratickou kontrolu a změnu cílů s ohledem na nutnost koncentrace výroby, vznik zaměstnání s příslušnými právy a zlepšení kupní síly jednotlivců, zejména u pracovníků a důchodců.

Pozměňovací návrhy, které předložila naše skupina, byly bohužel zamítnuty, zejména ty, které kritizují fiskální politiku a politiku v oblasti hospodářské soutěže a poukazují na rostoucí nejistotu zaměstnání a nízké platy a důsledky deregulace a liberalizace.

Politováníhodné je i to, že náš návrh zrušit pakt stability a nahradit jej novou strategií solidarity, rozvoje a sociálního pokroku, byl zamítnut.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Řeklo by se, že „obecně příznivé“ hodnocení, které zpravodajové vypracovali při příležitosti deseti let hospodářské a měnové unie, zřejmě není zcela objektivní. Není překvapením, že některé uvedené problémy jsou popsány tak, jako by se jednalo o chybu členských států a nedostatečnou evropskou integraci.

Je pravda, že zavedení eura automaticky vedlo ke zvýšení cen zboží denní potřeby a poklesu kupní síly pracovníků. Pravdou je i to, že pakt stability je rozpočtovým a sociálním malthusiánstvím. A rovněž to, že nedostatek politiky směnných kurzů a nadhodnocení eura oslabilo mezinárodní konkurenceschopnost eurozóny. Že jednotná měnová politika a úroková míra stanovená podle jednotného klíče v 11 či 15 ekonomikách s velmi odlišnou strukturou a úrovní vývoje zkrátka nemohou vyhovovat potřebám těchto jednotlivých ekonomik, protože jsou nastaveny na potřeby těchto ekonomik jako celku.

Euro nepřineslo svým členům, z nichž většina je nyní v recesi, slibovanou prosperitu. Je to způsobeno tím, že euro svou koncepcí a svým fungováním není hospodářský nástroj. Je to především mocný politický nástroj na zničení nezávislosti národů.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která požaduje zlepšení politické spolupráce s cílem pokusit se zabránit táhlé a hluboké recesi. Tento plán by měl zlepšit sledování vývoje finanční krize a měl by hospodářství poskytnout cennou podporu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Beresové a pana Langena, která shrnuje deset let fungování hospodářské a měnové unie. Plně souhlasím s tím, že Evropský parlament, jediný evropský orgán volený přímo lidmi, hrál velmi důležitou úlohu v prvním desetiletí hospodářské a měnové unie. Parlament vystupuje jako spolutvůrce právních předpisů v oblasti vnitřního trhu, zejména pokud jde o finanční služby; vede dialog o koordinaci hospodářských politik prostřednictvím Hospodářského a měnového výboru; má vedoucí úlohu v měnové politice a jmenuje členy výkonné rady ECB. To jen několik málo z důležitých funkcí, které Parlament v posledních letech zastával. Rád bych nakonec poblahopřál svým kolegům k této zprávě, zejména s ohledem na důraz kladený na rozšíření eurozóny jako odrazové plochy pro novou hospodářskou budoucnost EU.

Andrzej Jan Szejna (PSE), písemně. – (PL) Zpráva „EMU@10: prvních deset let fungování Hospodářské a měnové unie a budoucí výzvy“ je jednou z nejvýznamnějších zpráv, které byly tomuto plénu předloženy. V době finančních problémů poskytuje rámec pro diskuse o hospodářství. Zpráva nabízí podrobnou analýzu, která nám umožňuje uvědomit si kladné i záporné stránky hospodářské a měnové unie. Obsahuje zajímavé závěry ohledně jednotné měny – eura.

Není pochyb o tom, že zavedení eura bylo velkým finančním úspěchem pro EU. Je třeba uznat, že odolalo řadě otřesů na trhu. Jednotná měna neovlivňuje však regiony stejnou měrou. Rozdíly v úrovni vývoje v jednotlivých členských státech Evropské unie jsou stále zřetelnější. Dnes, v době finanční krize, se koordinace hospodářské politiky stala nutností. Musíme rovněž zůstat věrni ustanovením paktu stability a růstu.

Je mimořádně důležité podporovat nezávislost Evropské centrální banky. Její pravomoci se musí omezit jen na měnové otázky, tj. zachování cenové stability, a její výlučnou pravomoc stanovovat úrokové sazby.

Z těchto důvodů podporuji přijetí zprávy.

– **Zpráva: Edit Bauer (A6-0389/2008)**

Richard James Ashworth (PPE-DE), písemně. – Konzervativní strana nedávno vydala dokument Spravedlivý přístup k odměňování žen – šest kroků k odstranění rozdílů v odměňování mezi ženami a muži. Konzervativní strana chce pomoci tomu, aby problém rozdílů v odměňování mezi ženami a muži zmizel jednou provždy.

Jde zejména o povinné audity platů u zaměstnanců, kteří byli prokazatelně diskriminováni, nová opatření, která mají pomoci ženám získat práci a postupovat po kariérním žebříčku, a rozšíření práva požadovat pružnou práci pro všechny rodiče, kteří mají děti do osmnácti let.

Stejná odměna je klíčová pro spravedlivou a rovnou společnost, ale obecně nejvhodnější postavení k tomu, aby jednaly co nejúčinněji z hlediska jejich společností a hospodářství, mají vnitrostátní vlády a parlamenty. Takové doporučení se strany Evropského parlamentu je na úrovni EU nadnormativní.

Zprávu paní Bauerové nemůžeme podpořit, neboť požadavek nového legislativního návrhu, který by upravoval stejnou odměnu, je založen na čl. 141 odst. 3 Smlouvy o ES, na nějž se vztahuje příslib konzervativní strany nepodílet se na sociálních otázkách.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Rozdíly v odměňování mezi muži a ženami jsou velkým problémem a odpovědnost za jeho řešení spočívá na jednotlivých pracovnících i sociálních partnerech. Tento druh diskriminace porušuje základní ustanovení Smlouvy a pracovníci, kteří za to odmítají přijmout odpovědnost, by měli být stíháni před soudem.

Podle platných právních předpisů je však v rozporu s obecným pohledem švédského trhu práce a odpovědností druhé strany vytvářet nové právní nástroje, které by přímo určovaly výši platů na úrovni EU nebo by tak činily prostřednictvím mzdové politiky státu. Stanovení výše platů není a ani by nemělo být v pravomoci EU.

Vzhledem k tomu, že byla vyslyšena naše žádost o odstranění odkazů na nové právní nástroje pro usměrňování stanovení výše platů na úrovni EU, rozhodli jsme se hlasovat pro zprávu jako celek. Zpráva bohužel stále obsahuje řadu nežádoucích prvků, například návrh na zavedení „Dne stejné odměny“. Přetrvávající zlozvyk Parlamentu vyhlašovat dny, týdny či roky zasvěcené rozmanitým jevům je plakátovou politikou nedbající na podstatu. Naopak samotná podstata je nahlížena všedně a lhostejně.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Rozdíl v odměňování mezi ženami a muži je problémem celé Evropy. Právní předpisy Společenství týkající se stejné odměny pro muže a ženy, které platí od roku 1975 a v roce 2006 byly revidovány, jsou jednoznačně nedostačující.

Tleskáme paní zpravodajce za to, že uložila Komisi předložit do 31. prosince 2009 legislativní návrh vycházející z doporučení obsažených ve zprávě. Dále jí blahopřejeme k tomu, že svá doporučení, která se soustředí na základní problém, představila odpovědným a seriózním způsobem na rozdíl o některých návrhů předložených socialisty, které k řešení problému nepřispívají, neboť se jedná o malichernosti politického folklóru či o doporučení, jež spadají mimo pravomoci členských států, a jsou tudíž neproveditelná.

V Portugalsku se rozdíl v odměnách pro ženy a muže za současné vlády nehledě na stále stejné podmínky zvýšil mezi lety 2005 a 2006 o 8,9 %. Dávky podpory v nezaměstnanosti vyplácené ženám byly v roce 2007 o 21,1 % nižší než u mužů. Částky vyplácené ženám, zejména pokud jde o prodloužené dávky, jsou pod hranicí chudoby, a mezi lety 2006 a 2007 došlo dokonce k jejich poklesu.

Portugalští sociálně demokratičtí poslanci tuto zprávu podporují. Navzdory tomu, co se o socialistech říká, nepletme podstatné s nepodstatným a nedovolíme, aby nepodstatné zmařilo podstatné, konkrétně změnu nepřijatelné situace v oblasti diskriminace.

Brian Crowley (UEN), písemně. – Zásada stejné odměny za stejnou práci pomáhá odstranit diskriminaci žen na pracovišti. V ochraně práv žen však musíme jít dál. Cílem této zprávy není jen zvýšit hodnotu práce žen, ale rovněž zlepšit kvalitu veřejných služeb.

Více než třicet let po zavedení právních předpisů zakotvujících stejnou odměnu vydělávají ženy v EU o 15 % méně než muži a tento rozdíl v odměňování se zmenšuje jen zvolna. Před dvaceti lety byl rozdíl v odměňování mezi ženami a muži v Irsku přibližně 25 %, dnes je to 13 %. Navzdory tomuto posunu je rozdíl v odměňování mezi ženami a muži příčinou velkého znepokojení. Objevují se nové výzvy, a to zejména v současném hospodářském klimatu, které je třeba pojmenovat a řešit.

Většina žen je stále koncentrována v úzkém okruhu povolání, na zkrácený úvazek a na špatně placených pracovních místech a jejich schopnosti a přínos zůstávají podhodnoceny. Potřebujeme kombinovaný přístup. Potřebujeme zvýšit podíl žen na pracovním trhu. Potřebujeme zlepšit služby péče o děti a přídavky na děti, abychom pomohli opětovnému začlenění žen s dětmi na pracoviště.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro odstranění přímé i nepřímé diskriminace, sociálních i hospodářských faktorů i segregace na trhu práce. Ve zprávě se naléhavě požaduje neutrální profesionální posouzení, které by se mělo zakládat na nových systémech klasifikace a organizace pracovníků, na profesních zkušenostech a produktivitě, posuzovaných zejména z hlediska kvality. Dále je navrhováno zavedení Evropského dne rovné mzdy, který by pracovníky informoval o nerovnosti mezd.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Podpořila jsem tuto zprávu, neboť potřebujeme řádně vymáhat platné právní předpisy týkající se zásady stejné odměny za práci. Kromě vymáhání platných právních předpisů týkajících se zásady stejné odměny za stejnou práci a práci stejné hodnoty, což má klíčový význam pro dosažení rovnosti žen a mužů, je dále velmi důležité navrátit ženám možnost volby. Je nutné, aby systém fungoval pružně a existovala řádná rovnováha mezi pracovním a rodinným životem. Ženy musí mít na výběr – zda se vdát, či ne, za mít děti, či ne, zda budovat kariéru a dále se vzdělávat, či nikoli, zda zůstat doma, chodit do práce, začít podnikat, mít přístup k majetku. Na nás je, abychom zajistili, aby ženy o možnost volby nepřicházely v důsledku ekonomických tlaků.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Bauerové o stejné odměně žen a mužů za práci, neboť je nepřijatelné, aby ženy vydělávaly méně (v EU činí rozdíl 15 %), ačkoli mají více schopností (ženy tvoří 58 % vysokoškoláků a 41 % držitelů doktorátu).

Ve zprávě se uvádí, jak revidovat platný právní rámec, včetně návrhu na zavedení sankcí za nedodržení pravidel, a požaduje se lepší dialog se sociálními partnery. Zásada stejné odměny za stejnou práci či za práci stejné hodnoty není jen bojem žen, ale celé společnosti. Ženy jsou zapotřebí ve všech oblastech podnikání, zejména v těch, které jsou tradičně považovány za mužské. To dokazuje skutečnost, že ženy jsou dobrými manažerkami.

V souvislosti se stávající situací, a zejména pro dosažení cílů růstu a zaměstnanosti dle Lisabonské strategie má aktivní účast žen zásadní význam.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Třebaže byla tato zpráva přijata většinou pozměňovacích návrhů předložených během diskuse ve Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví, což přispělo k její dobré kvalitě, skupina PPE-DE nemohla jinak než oslabit její oblast působnosti při hlasování v plénu – a věděla přitom, že je potřeba absolutní většiny 393 hlasů.

Některé návrhy bohužel v důsledku toho neuspěly a nejsou součástí konečného usnesení, včetně některých podrobných doporučení týkajících se obsahu nového návrhu o dodržení zásady stejné odměny za stejnou práci pro muže a ženy, který požaduje Komise.

I tak se ale jedná o pozitivní usnesení, pro něž jsme hlasovali. Měli bychom zdůraznit, že je zapotřebí opatření, která zhodnotí práci, která budou upřednostňovat zaměstnání s příslušnými právy a řádným rozdělením bohatství, což pomůže k překonávání rozdílů v odměně i stereotypů spojených s určitými úkoly a oblastmi podnikání, jimiž jsou ženy diskriminovány, a která ocení profese a činnosti, ve kterých ženy převládají. To je především případ odvětví obchodu a služeb, a například korkového, textilního, obuvního a jiného průmyslu, kde panují v profesích a kategoriích, v nichž převládají ženy, nízké odměny.

Neena Gill (PSE), písemně. – Hovořím dnes o tomto tématu z toho důvodu, že rozdíl v odměňování mezi ženami a muži znepokojuje řadu mých voličů v oblasti West Midlands, kterou zastupuji, i většinu zde přítomných.

Rozdíl v odměňování mezi ženami a muži převyšuje ve Spojeném království evropský průměr a ženy nedávno zasáhla zpráva, že se tento rozdíl v současnosti dále prohlubuje.

Rovnost žen a mužů je základním právem a demokratickou nutností. Jen při rovném zapojení všech našich občanů dosáhneme cílů EU v oblasti růstu, zaměstnanosti a sociální soudržnosti.

Hospodářské argumenty na změnu hovoří samy za sebe: uvolnění potenciálu žen by přispělo až až ke dvěma procentům HDP. V dobách finanční nestability je klíčové zajistit, aby naše hospodářství využívalo veškeré zdroje, které má. Dále je klíčové zajistit, aby ženy ještě víc netrpěly.

Došlo sice k přijetí řady právních předpisů a byly předloženy návrhy iniciativ, to však nestačí. Řada mých voličů by uvítala rozhodnější kroky v boji proti rozdílu v odměňování.

Proto vítám tuto zprávu a návrhy na zavedení auditů mezd i přiznání více pravomocí orgánům zabývajícím se rovností.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Strana Junilistan se pečlivě úvaze rozhodla hlasovat pro zprávu. Zvýšení rovnosti na trhu práce, snížení rozdílů v odměňování mezi kvalifikovanými ženami a muži a rovné důchody, to jsou důležité cíle spravedlivé společnosti. Jsou tedy důležité návrhy většího množství statistik, přezkumu právních předpisů a odborné přípravy pro boj proti zažitým názorům společnosti v oblasti rovnosti žen a mužů.

Junilistan se však kriticky staví ke zdánlivě neukojitelné potřebě EU zahrnout do svého vlivu další a další oblasti politiky. Náš prvořadý názor je, že otázky spojené s regulací trhu práce by měly být řešeny především na úrovni jednotlivých členských států, nikoli na úrovni EU.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Zásada rovné odměny za práci pro muže a ženy je výslovně zakotvena v Římské smlouvě, a je proto skandální, že v EU stále existují tak velké rozdíly mezi ženami a muži. Je tedy nezbytné, aby evropské orgány podnikly v této oblasti skutečné kroky, a v souladu s tím jsem hlasoval pro zprávu paní Bauerové.

David Martin (PSE), písemně. – Rozdíl v odměňování byl jedním z cílů Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost, v některých členských státech však nedošlo k odpovídajícímu jeho odpovídajícímu řešení a má výrazný vliv na postavení žen v hospodářském a sociálním životě. Podporuji tuto zprávu, která se zabývá evropskými ženami, jež vydělávají o 15 až 25 % méně než jejich mužské protějšky.

Angelika Niebler (PPE-DE), písemně. – (DE) V dnešním hlasování jsem hlasovala pro zprávu kolegyně Edit Bauerové. Nebylo to však snadné, neboť mám určité výhrady k obsahu některých bodů.

Politika rovnosti existuje na evropské úrovni již téměř padesát let. Během těchto padesáti let jsme měli jasné rámcové podmínky. Navzdory veškerému úsilí o dosažení rovnosti vyvinutému na úrovni Evropy i členských států se nám však stále nepodařilo zcela odstranit diskriminaci žen ve smyslu odměny za práci.

Požadavek nových právních předpisů v podobě vyjádřené ve zprávě paní Bauerové by měl být zamítnut. Není možné dosáhnout změny v přístupu v naší společnosti přes právní předpisy. Zkušenosti z posledních let ukazují, že příčiny rozdílů v odměňování mezi ženami a muži jsou většinou mimo dosah právního systému a že právní regulace nemůže sama o sobě zlepšit situaci žen na trhu práce.

Nové právní předpisy jen přinášejí více byrokracie, a tím zvyšují zátěž zejména malých a středních podniků. Z tohoto důvodu podporuji soudržnější provádění platných právních předpisů v zájmu odstranění rozdílů v odměňování na základě pohlaví, a naopak jsem proti další právní úpravě.

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Bauerové, neboť nerovnosti mezi ženami a muži bohužel stále existují. Rovnost mezi ženami a muži je základní hodnotou Evropské unie.

Podporou zásady rovných příležitostí pro muže a ženy se Evropská unie začala zabývat relativně nedávno – objevuje se v Maastrichtské či Amsterdamské smlouvě – mnohé její stránky však byly zdůrazněny v řadě deklarací a mezinárodních smluv, například Deklaraci o odstranění diskriminace žen z roku 1967.

V Rumunsku existují dvě oblasti, kde většinu pracovníků tvoří ženy – zdravotnictví a sociální služby (69,5 %). Stále panuje tendence podceňovat povolání a pracovní místa s převahou žen v porovnání s těmi, jimž vládou muži. Nerovnosti a rozpory v uplatňování kritéria pohlaví mají rozhodující vliv na odměnu. Rozdíl platů mezi ženami a muži je v průměru 8,5 až 15 % a v soukromém sektoru ještě větší a ve prospěch mužů. To je v rozporu se směrnicí 75/117/EHS týkající se uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Dokud nebudeme vyplácet ženám a mužům stejné odměny za práci, bude obtížné dosáhnout cílů navržených do roku 2010 – zlepšení životních podmínek, dosažení

hospodářského růstu a odstranění chudoby. Skutečnost, že v Evropské unii ženy vydělávají o 15 % méně než muži, a musí tak pracovat zhruba až do února (418 dní v roce), aby vydělaly stejný obnos jako muži, je varovným signálem. V boji proti tomu je třeba přijmout zvláštní opatření.

Rovné zastoupení v Evropské komisi a Evropském parlamentu může být naším politickým signálem pro lepší zastoupení žen ve všech rozhodovacích orgánech, a nepřímo pro odstranění rozdílů v odměňování mezi ženami a muži.

Hlasovala jsem pro tuto zprávu a blahopřeji paní zpravodajce.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Bauerové o uplatňování zásady stejné odměny za práci pro muže a ženy. Po mnoho let byl tento dlouhodobý problém mimo diskusi: je znepokojivé konstatovat, že v některých zemích EU jsou rozdíly v odměňování v první řadě spojeny s vysokou mírou segregace v oblasti povolání a jako dopad platové struktury. Potřebujeme proto kombinované politiky zaměřené na provádění právních předpisů, které jsou sice platné, nemají však valný účinek. Oceňuji práci, kterou odvedla má kolegyně s cílem konsolidovat platné právní předpisy, avšak s ohledem na to, že je obtížné ovlivnit ekonomickou segregaci prostřednictvím takových právních předpisů. A konečně, podporuji celou věc proto, neboť musíme mít mzdové politiky koncipované s cílem omezit nerovnosti v odměňování pracovníků s nízkými příjmy, z nichž větší část tvoří ženy.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podporuji vznik Evropského dne rovné mzdy. To, že jsou ženy stále diskriminovány a jejich plat za stejnou práci činí o 15 % méně než u jejich mužských protějšků, je v roce 2008 zcela nepřijatelné.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Řecká komunistická strana hlasovala proti této zprávě, která využívá rovné odměny, aby maximálně snížila práva pracujících žen. Pracující ženy by neměly zapomínat, že EU a středolevé a středopravé vlády v členských státech pod záminkou uplatňování eurounifikačních právních předpisů ohledně rovnosti mezi muži a ženami směřují ke zrušení jejich nezadatelných práv, například zákazu noční práce žen. EU a strany Nová demokracie a PASOK použily tytéž právní předpisy k tomu, aby dosáhly zvýšení hranice odchodu do důchodu pro úřednice ve jménu odstranění diskriminace a nerovnosti mezi muži a ženami.

Nejenže se zpráva nezabývá skutečnými příčinami nerovností v odměňování žen a mužů za stejnou práci a tím, že ženy a mladí lidé jsou prvními oběťmi práce na zkrácený úvazek, pružných pracovních smluv a flexikurity, řešení, která se v ní navrhuje, naopak tyto problémy ještě prohlubují. Argument „skloubení rodinného života a práce“ je používán k zevšeobecnování zavedení pružných forem zaměstnávání pro ženy a nabídky krátkodobého kapitálu z veřejných fondů a smluv o veřejně prospěšných pracích a k financování jako formě odměny pro „řádné kapitalisty“, kteří uplatňují to, co se rozumí samo sebou: stejná denní mzda za stejnou denní práci pro muže i ženy.

Graham Watson (ALDE), písemně. – Tato zpráva obsahuje doporučení Evropské komisi ohledně uplatňování zásady rovné odměny za práci pro muže a ženy, přičemž tato zásada má zásadní význam pro zajištění důstojnosti, spravedlnosti a rovnost v nároku na důchod.

Řadu let jsem podporoval petici seniorů z Plymouthu požadující spravedlivé zacházení se staršími ženami.

Jsem hrdý na to, že jsem předložil tři pozměňovací návrhy ke zprávě paní Bauerové vycházející z požadavků účastníků kampaně v Plymouthu, a těší mne, že všechny tři byly přijaty.

Evropský parlament uznal, že řada žen prodělává v důsledku toho, že jejich prací je péče o děti a starší lidi. Vyzval Komisi, aby odstranila riziko chudoby důchodců a zajistila jim důstojné životní podmínky. A jako cíl vytyčil rovnost sociálního zabezpečení, včetně rovnosti v důchodovém věku.

Teď je zapotřebí, aby Evropská unie i vnitrostátní vlády věnovaly těmto slovům pozornost a proměnily je v konkrétní opatření.

Rovnost důchodů pro seniory si zaslouží podporu a já jsem hrdý na to, že se k této zprávě mohu připojit.

– Zpráva: Christian Ehler (A6-0418/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Rozhodli jsme se zdržet hlasování, neboť se domníváme, že je v zásadě nevhodné předjímat legislativní proces, který v současnosti probíhá a zabývá se právě těmito tématy ve zprávě z vlastní iniciativy.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Podporuji zprávu pana Ehlera ze dvou důvodů.

Vzhledem k nedostatku vlastních surovin se Evropská unie stává jedním z největších světových dovozců energie a je stále více závislá na vnějších dodavatelích ropy a plynu. Jsou to odvětví spojená s největším geopolitickým rizikem. Zásoby uhlí budou dostupné déle než zásoby ropy a zemního plynu a mohou pro nás nabýt strategického významu v případě ohrožení dodávek energie z politických důvodů.

Výroba energie z fosilních paliv, jako je například uhlí, může být reálná navzdory přísným normám v oblasti ochrany životního prostředí, a to skýtá nadějně vyhlídky pro evropské a polské doly. Zavedení čistých uhelných technologií přispěje k výraznému rozvoji polské infrastruktury a hospodářství.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Sdělení Komise o podpoře brzkého uskutečnění demonstrace udržitelné výroby energie z fosilních paliv je velmi důležitým krokem na cestě k dalším diskusím o politických a finančních opatřeních. V současnosti je zřejmé, že Evropská unie bude schopna naplnit tyto ambiciózní cíle v oblasti klimatické politiky pro období po roce 2020, pouze pokud zajistí, aby elektrárny využívaly technologie zachycování a skladování CO₂. Opravdu musíme pokročit v přípravě a přijetí právní úpravy týkající se geologického zachycování a skladování CO₂.

V současnosti sice probíhají na evropské úrovni snahy o co nejrychlejší přijetí směrnice o geologickém zachycování a skladování CO₂, existuje však nedostatek vhodných iniciativ na vnitrostátní či regionální úrovni, které jsou nezbytné především v oblasti dopravní infrastruktury.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Dokud budeme vyžadovat, aby fosilní paliva splňovala energetické potřeby EU, je třeba podporovat iniciativy zaměřené na snížení dopadů na životní prostředí, například za použití technologií zachycování a skladování uhlíku.

Domníváme se však, že výtěžek z prodeje emisních povolenek by měl připadnout příslušným členským státům, a neměl by být převeden na různé projekty. Jinak existuje riziko, že systém emisních povolenek ztratí účinnost a bude ovládán shora.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro tuto zprávu, neboť je v ní zdůrazněn význam navýšení prostředků v evropských fondech pro výzkum s cílem zavádět nové technologie zachycování skleníkových plynů, zejména CO₂, zvláště finančních prostředků k realizaci pilotních projektů, které zvýší viditelnost tohoto výzkumu, spolu s možnostmi, které skýtá, a v oblasti bezpečnosti nových technologií. Evropa se nemůže vzdát zatím největšího zdroje energie, který vlastní – fosilního uhlí, neboť řada členských států si stále zajišťuje svou energetickou nezávislost zpracováním fosilního uhlí. Pro budoucí generace musíme zajistit, aby výroba elektrické energie z fosilních paliv byla udržitelná a způsobovala co možná nejmenší znečištění.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Podpořila jsem tuto zprávu, neboť je v souladu s pozměňovacím návrhem, který jsem předložila ve věci financování velkých demonstračních podniků pro technologie zachycování a skladování uhlíku v mé zprávě o přezkumu systému EU pro obchodování s emisemi.

Naše závislost na fosilních palivech bude pravděpodobně nějaký ještě čas trvat a měli bychom prozkoumat všechny možnosti, abychom zmírnili jejich škodlivý dopad. Při zachycování a skladování uhlíku se z jakéhokoli uhlovodíku odvádí a skladuje uhlík a nedochází k úniku do atmosféry. Zavedeme-li zachycování a skladování uhlíku neprodleně a budeme-li jej řádně financovat, může nastat výrazný pokles emisí CO₂ v EU.

David Martin (PSE), písemně. – Tato zpráva uznává, že je nutné snížit emise z fosilních paliv, která budou používána do té doby, než se budeme moci spolehnout na obnovitelné zdroje energie, a proto ji podporuji.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Ehlera o podpoře brzkého uskutečnění demonstrace udržitelné výroby energie z fosilních paliv. Je zřejmé, že Evropská unie dosáhne svých ambiciózních cílů stanovených v klimatické politice, jen pokud se jí podaří zajistit široké využívání technologií zachycování a skladování uhlíku v elektrárnách.

Strategický význam uhlí nám nesmí bránit v tom, abychom hledali způsob využívání tohoto vzácného zdroje tak, že nebude mít dopad na klima. Navíc souhlasím s panem zpravodajem v tom, že existuje málo opatření přijatých Komisí k zajištění toho, aby bylo možné dokončit tyto ambiciózní projekty do roku 2015. A konečně vítám hodnocení, ve kterém pan Ehler zdůrazňuje, že pro tato opatření neexistuje vhodný legislativní rámec ani dostupné zdroje financování. Je naprosto nezbytné tento nedostatek napravit.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE), písemně. – (DE) Přijetím zprávy pana Ehlera Evropský parlament rozhodl o energetické strategii, která je již dávno zastaralá. Cílem zachycování a skladování uhlíku je změnit výrobní postupy mající škodlivý dopad na klima tak, aby se zdálo, že jsou ke klimatu šetrné. Nedochozí však k odstranění či snížení produkce CO₂, jak by tomu například bylo v případě obnovitelných energií. Podle názoru skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance má masivní financování zachycování a skladování uhlíku z veřejných zdrojů jen malý význam v rovině hospodářské. Tyto peníze by byly vynaloženy lépe a udržitelněji, kdyby byly investovány do výzkumu účinnějšího využití obnovitelných energií.

Zpráva pana Ehlera jde dál než Komise: usiluje o využití evropských strukturálních fondů pro investice do zachycování a skladování uhlíku, což odepře tyto zdroje znevýhodněným regionům a jejich plánům udržitelného rozvoje. Poslanec za CDU zastupující Braniborsko pan Ehler by rád poslal peníze do rukou společnosti Vattenfall, páté největší evropské energetické společnosti, a umožnil jí tak otevřít hnědouhelné doly v Lusatii (Braniborsko/Sasko), přičemž řadě vesnic by hrozilo přesídlení. Je známo, že Vattenfall usiluje o výrobu energie z hnědého uhlí v příštích 50 až 60 letech, ačkoli to je možné pouze s koeficientem pro další zefektivnění využívání energie nižším než 50 %. Energeticky náročné technologie zachycování a skladování uhlíku jej sníží o dalších 10 až 15 %. Je to krok zpět, a proto tuto zprávu nepřijímáme a namísto ní jsme předložili alternativní návrh.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

Zasedání bylo přerušeno v 13:05 a pokračovalo v 15:05.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

10. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

11. Odpověď Evropské unie na světovou finanční krizi v návaznosti na informační zasedání Evropské rady ze dne 7. listopadu a summitu G20 ze dne 15. listopadu 2008 – Pracovní a legislativní program Komise na rok 2009 (rozprava)

Předseda: – Dalším bodem je společná rozprava o odpovědi Evropské unie na světovou finanční krizi a pracovním a legislativním programu Komise na rok 2009.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Pane předsedo, pane předsedo Komise, dámy a pánové, dopady finanční krize na hospodářství jsou stále patrnější. Podzimní prognózy Komise předpokládaly v příštím roce významný pokles růstu v Evropské unii. Některé členské státy již vstoupily do recese a hospodářský růst v Evropské unii bude v roce 2009 přinejlepším nulový.

Finanční napětí se navíc začíná odrážet i ve financování hospodářských institucí. Veřejné orgány v členských státech vynakládají maximální úsilí, aby zajistily nepřetržité financování podniků a domácností, které čelí vzrůstajícímu riziku omezení v úvěrové oblasti.

Evropa a její mezinárodní partneři tudíž čelí nejhorší finanční krizi od roku 1929 a musí řešit zpomalení hospodářství výjimečného rozsahu. Jak víte, sledovalo předsednictví Rady od naší poslední rozpravy dne 8. října jen jeden cíl a jediné přesvědčení, a to nezbytnou jednotu Evropanů tváří v tvář světové finanční krizi.

V řešení hrozby skutečného zhroutení evropského finančního systému uspělo francouzské předsednictví podporou evropského akčního plánu naléhavě nutné podpory krizí ohrožených finančních institucí a spolu s členskými státy se rozhodlo zajistit mezibankovní financování a znovukapitalizovat banky.

Účinnost tohoto společného evropského postupu se projevila i minulý víkend na summitu hlav států a vlád G20 ve Washingtonu, které se zúčastnil předseda Barroso. Tento historický summit iniciovala Evropa, představovaná předsedou Rady prezidentem Sarkozym a předsedou Evropské komise panem Barrosem. Summit prokázal velkou jednotu, když předložil předsednictví Rady dne 7. listopadu jasné postoje, které je třeba hájit s našimi hlavními partnery.

Výsledek tohoto přístupu nás může opravdu těšit, neboť závěry setkání chrání hlavní zásady, které Evropa zastává – tj. transparentnost a zodpovědnost – jako ústřední pro fungování mezinárodního finančního

systému. Dosáhli jsme rovněž příznivých rozhodnutí v souladu s návrhy Evropské unie, jako je například registrace ratingových agentur, zásada sledování nebo regulace veškerých aktivit finančních institucí, a spojení odměn s vyhýbáním se nadměrnému riziku.

Poprvé se všechny významné hospodářské a finanční instituce shodly na rozhodné odpovědi, aby předešly návratu krize takového rozměru. Všechny se shodly na ambiciózním plánu činností, který v následujících týdnech rozvedou ministři financí do podrobností.

Evropská unie bude muset využít veškeré své váhy, aby v mezinárodních rozpravách obstála. Víte, že můžete od francouzského předsednictví očekávat podporu evropské jednoty, a tedy i to, že nabídne společné cíle, pokud jde o základní reformy týkající se všech záležitostí vymezených ve Washingtonu. Samozřejmě počítáme s tím, že tyto iniciativy převezme české předsednictví.

Co se týče ratingových agentur, účetních standardů, sledování investičních fondů, boje proti daňovým rájům, zodpovědnosti soukromých institucí a reformy multilaterálních finančních institucí, musí Evropská unie pro dosažení jasných výsledků pokračovat v rázném jednání.

Musí také, z hlediska právních předpisů Společenství, urychleně převzít svou odpovědnost bezodkladným přijetím opatření navržených Komisí, pokud jde o dohled nad bankami a ratingovými agenturami a jejich regulaci.

Francouzské předsednictví ví, že může počítat s plnou a aktivní účastí vašeho Parlamentu a jeho skupin, za což jsem velice vděčný předsedům. Evropa tak bude schopná na příštích mezinárodních setkáních, naplánovaných na rok 2009, udržet své silné postavení.

Tyto první výsledky ve finančním odvětví jsou důkazem účinnosti evropského jednotného přístupu. I přesto jsou jen jednou částí evropské odpovědi na krizi. Tento jednotný přístup však musí inspirovat Evropskou unii a její členské státy také k tomu, aby reagovaly na dopady krize v oblasti hospodářského růstu.

Předsednictví Rady je o tom skutečně přesvědčeno. Stejně jako ve finančním odvětví nemohou členské státy dosáhnout konkrétních výsledků v podpoře růstu, pokud nebudou úzce spolupracovat mezi sebou navzájem i se svými hlavními mezinárodními partnery.

V tomto ohledu vyslal summit G20 důrazné poselství. Musíme v celosvětovém měřítku vyvinout všechny makroekonomické nástroje, abychom předešli dlouhodobému poklesu hospodářství.

Na změnu situace reagovaly rychle centrální banky snížením úrokových sazeb. Předsednictví uvítalo robustní rozhodnutí Evropské centrální banky ze začátku listopadu snížit své úrokové sazby o 50 základních bodů a při různých příležitostech jsme chválili kroky ECB reagující na finanční krizi a její aktivní zapojení do jednání Euroskupiny a Evropských rad.

G20 uvedla, že pokud jde o rozpočtové záležitosti, je třeba všude, kde existuje, využít veškerý manévrovací prostor. Členské státy Evropské unie na tuto výzvu reagovaly tak, že bychom měli využít veškerý manévrovací prostor, který dovoluje pakt stability a růstu, až dojde k prudkému obratu v hospodářském cyklu.

Francouzské předsednictví, v úzké spolupráci s Komisí, má v úmyslu udělat vše k zajištění toho, aby vnitrostátní plány na podporu hospodářského cyklu byly úzce koordinovány s iniciativami Společenství, a maximalizoval se tak hospodářský účinek jako celek.

Nové návrhy očekáváme do konce měsíce, pane Barroso. Je to otázka hledání odpovědí, které mohou být použity na úrovni Společenství, a uplatnění veškerých nástrojů, které mohou pomoci podpořit evropský hospodářský cyklus. Určité evropské rozpočtové položky – a to říkám proto, že jsem se účastnil rozpravy v této sněmovně – by mohly být urychleně mobilizovány, aby tak reagovaly na pokles.

Při zajišťování správného fungování vnitřního trhu bychom také kromě toho měli zajistit, aby byla v maximální míře využita pružnost pravidel pro poskytování veřejné pomoci evropských států tak, aby mohly členské státy a Evropská unie poskytnout nejvíce ohroženým hospodářským institucím účinnou podporu.

Chceme také, aby se úsilí v oblasti podpory evropského hospodářství naplno účastnila i Evropská investiční banka. Jak víte, již jsme uvolnili prostředky na zajištění financování malých a středních podniků. Podpůrná opatření by měla být součástí globálnějšího plánu, aby umožnila především podporu nejvíce ohrožených odvětví, jakým je v současnosti například celý automobilový průmysl EU.

Tyto dodatečné snahy na úrovni Společenství bude zapotřebí účinně doplnit na úrovni členských států o úzce napojená vnitrostátní opatření obnovy. Při přípravě na zasedání Evropské rady příští měsíc chce předsednictví vést mezi členskými státy rozpravu o prioritách takových opatření obnovy. Některé členské státy prohlásily, že zvažují podpůrná opatření pro některá odvětví průmyslu.

Aby byla takováto opatření plně účinná a zajistila integritu vnitřního trhu, musí vzejít z konzultací mezi partnery, a ministři financí a hospodářství spolu s komisařem Almuníou připraví diskusi na tato témata pro příští zasedání Evropské rady dne 2. prosince.

Pane předsedo, pane předsedo Komise, dámy a pánové, Evropská unie plnila úspěšně své povinnosti i několik týdnů, kdy čelila nevídané destabilizaci světového hospodářství. Evropané se zvládli sjednotit proti bezprostřednímu nebezpečí v zájmu toho, aby mohli podniknout účinné a nezbytné kroky. Musíme si vzít ponaučení ze všech těchto kroků, které byly korunovány úspěchem. Tato evropská jednota musí být zachována, abychom mohli nadále jednat společně, abychom vůči našim partnerům a společně s nimi usilovali o zásadní reformu systému finanční regulace, a abychom se tak společně vyrovnali s obraty v hospodářském cyklu.

Společně tak – Rada, Komise a Parlament – dokážeme, že Evropská unie má prostředky k tomu, aby účinně řídila svůj osud a udělala, co od ní všichni Evropané očekávají, tedy aby konala jako globální aktér.

(Potlesk)

Předseda: – Děkuji představiteli Rady, panu Jean-Pierru Jouyetovi. Těší mě, že zde vidím tolik členů Evropské komise. Je přítomna naprostá většina členů Komise a je mi potěšením vyzvat pana předsedu Komise, aby k nám promluvil.

José Manuel Barroso, předseda Komise – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, dovoluji mi na úvod pochválit vynikající rozhodnutí Evropského parlamentu uspořádat dnes dvě rozpravy v jedné: o odpovědi Evropské unie na světovou finanční krizi, bezprostředně po summitu G20 ve Washingtonu, a o pracovním programu Komise na rok 2009.

Tato dvojí rozprava dokonale odráží politickou skutečnost, na kterou musí Evropa reagovat: chopit se výzvy mimořádné situace a mezitím pevně pokračovat v již započatých zásadních krocích.

Nepřekvapí vás tedy, že pracovní program Komise na rok 2009 má také dvojí cíl: návaznost a opatření v době krize. K tomu se vrátím později.

Nejprve bych se rád vyjádřil k hodnocení washingtonského summitu, což učinil i pan Jouyet jménem francouzského předsednictví. Dovolte mi připomenout, že politická iniciativa k zahájení světového procesu reformování finančního systému vzešla z Evropy, a myslím, že si k tomu můžeme poblahopřát. Evropská unie byla této výzvy hodna. Z Evropy také pocházely klíčové otázky do diskuse. Nebudu je opakovat, jelikož jsme o nich zde ve sněmovně společně hovořili minulý měsíc.

Jako základ pro diskusi posloužily hlavní zásady vydané při mimořádném setkání Evropské rady dne 7. listopadu, inspirované společnou prací našich třech orgánů. Komise předložila návrhy. Diskusí se zúčastnil i předseda Evropského parlamentu pan Pöttering a vypracovali jsme společný postoj. Vyzývám všechny, kteří občas mají sklony kritizovat, aby se podívali na návrhy, které jsme my, Evropané, předložili, a na výsledky G20.

K tomu, abychom mohli posoudit, zda tato událost znamená historický zlom, potřebujeme samozřejmě nějaký časový odstup, ale myslím si – a to bych vám chtěl sdělit velice otevřeně – že první setkání hlav států a vlád G20 skutečně značí počátek nové éry společného řízení globálního hospodářství a možná i víc než to, protože v krizi si všichni zúčastnění uvědomili nutnost globálního přístupu ke globálním problémům. To je můj pocit

Washingtonský summit také položil základy novému globálnímu řízení, založenému na zásadách tržního hospodářství, ale hospodářství navrhované Evropou není jen tržní hospodářství; je to, jak často říkáme v Evropě, sociálně tržní hospodářství. To je jedno z aktiv Evropské unie.

G20 se vlastně shodla na čtyřech základních rozhodnutích.

Nikoli podle důležitosti, ale podle pořadí rozhodnutí – zaprvé na akčním plánu na krátké nebo střednědobé období s cílem reformovat finanční trhy, předejít dalším krizím a ochránit spotřebitele, střadatele a investory.

Zadruhé na principech nového globálního řízení, které by směřovalo k nápravě obchodní, peněžní a rozpočtové nerovnováhy, škodlivé pro globální společnosti.

Zatřetí, a to je otázka, která podle mne nejnaléhavěji vyžaduje diskusi, na nutnosti koordinované akce pro povzbuzení světového hospodářství a minimalizování dopadů krize na pracovní místa a kupní sílu našich spoluobčanů.

A začtvrté na nutnosti otevřených trhů a odmítání veškerých forem protekcionismu. Proto bychom se také měli snažit dosáhnout do konce roku 2008 shody na tom, jak uzavřít kolo jednání v Dohá o obchodu a rozvoji.

Zároveň vyslal summit jasnou zprávu, která bude, myslím si, pro Evropany důležitá. Hospodářské a finanční otázky nesmí být řešeny způsobem, který by byl škodlivý vůči jiným globálním výzvám, které také vyžadují společné úsilí, konkrétně k dosažení rozvojových cílů tisíciletí, boji se změnou klimatu, zabezpečení potravin, právnímu státu a boji s terorismem, chudobou a nemocemi.

Já osobně jsem tento bod zdůraznil. Dokonce jsem i řekl, že bych považoval za nemorální hovořit o hlavních otázkách globálních financí a ignorovat potřeby těch, kteří nemají dostatek potravin nebo nemají přístup k pitné vodě.

(Potlesk)

Začíná nová politická kapitola a musíme ji psát svižně a v praktickém smyslu. Z tohoto hlediska si musíme otázky stanovit jasně. Hrála-li Evropa hlavní úlohu se svými návrhy vůči G20 a nechala-li o sobě slyšet, bylo to jen díky její jednotě. Musím ještě jednou zopakovat, jak jsem pyšný na vynikající spolupráci, které se nám podařilo dosáhnout mezi francouzským předsednictvím a Komisí a také s vaším orgánem, Evropským parlamentem.

Evropská unie nyní čelí skutečné výzvě, na kterou musí i nadále odpovídat jednohlasně. Někdy to nebude jednoduché, ale pro náš úspěch je to podmínka naprosto zásadní.

Ať již je to jakkoli, nebyli jsme v Evropě pozadu a udělali jsme již několik velice důležitých rozhodnutí. Po úspěšných zasedáních Evropské rady a debatách s Evropským parlamentem již Komise předložila několik významných legislativních návrhů, které nyní dostali spoluzákonodárci. Dne 29. října jsme také načetli základy plánu hospodářské obnovy, které se chystáme formalizovat dokumentem, který Komise přijme příští týden.

A to je místo, kdy přichází na řadu pracovní program Komise na rok 2009. V minulých měsících jsme už samozřejmě mnoho práce udělali. A ovšemže se chystáme do konce roku v určitých otázkách postoupit dále kupředu, ale řada věcí nám zbude vykonat ještě v příštím roce.

Tento program obsahuje čtyři priority, na kterých jsme se, a podotýkám, že velkou většinou, shodli s názory Evropského parlamentu během rozpravy o výroční politické strategii v září 2009.

První z těchto priorit se sama nabízí: růst a pracovní místa. V roce 2009 se budeme snažit nejprve dosáhnout dvou věcí: omezit dopady hospodářského zpomalení na pracovní místa a podniky v Evropě a pokračovat v našich reformách, abychom byli lépe připraveni na období po krizi. Na reálnou ekonomiku musíme uplatnit stejný přístup, jaký jsme úspěšně použili, když krize vypukla: stanovit jasné zásady a koordinovaná opatření na úrovni Evropské unie. Myslím si, že kdyby vlády sedmadvacítky a evropské orgány, které se doposud dokázaly shodnout na společném základu odpovědi na finanční krizi, nebyly nyní schopné vypracovat společný základ pro odpověď na krizi hospodářskou, naši občané by tomu nerozuměli. Přijmout zásadu koordinace všech členských států a samozřejmě i evropských orgánů, to je proto to nejmenší, co můžeme učinit.

Takový je tedy rámec plánu obnovy, který 26. listopadu jako součást Lisabonské strategie představí Komise. Máme v Evropě nástroje, máme Lisabonskou strategii pro růst a zaměstnanost, máme pakt stability a růstu a můžeme dokázat, že tyto nástroje spolu s politickou vůlí, a tím spíše evropskou vůlí, mohou být odpovědí na krizi, kterou v současnosti procházíme.

Žijeme ve výjimečné době, která si žádá výjimečná opatření. Potřebujeme skutečnou společnou strategii, která sjednotí podmínky hospodářské obnovy, plán, jehož hlavním cílem je omezit dopady krize na občany – domácnosti, pracovníky, podnikatele – plán, který využije veškeré možné páky – peněžní, strukturální nebo regulační jak na evropské, tak na vnitrostátní úrovni – ve sjednoceném úsilí; k tomuto bodu chci také podotknout, jak moc oceňujeme dosavadní spolupráci Evropské centrální banky.

Ani jeden členský stát se nemůže dostat z krize za pomoci jen svých vlastních vnitrostátních opatření. Na to jsou naše hospodářství až příliš provázaná. Jedním z nejzajímavějších výsledků tohoto summitu ve Washingtonu je to, že toto každý pochopil, že i ti, kteří byli nejvíc stranou od integrace finančního trhu, díky globalizaci znají důsledek provázanosti. Pokud je celý svět připraven přijmout důsledky provázanosti, my v Evropě pak musíme nejen tuto provázanost uznat, ale musíme také být schopni na ni reagovat koordinovaně a soudržně.

To je důvod, proč si myslíme, že potřebujeme balíček rozpočtových stimulů – k udržení poptávky, k využití synergií a k předcházení záporným řetězovým reakcím, balíček takových opatření, která jsou včasná, cílená a přechodná: tři „T“ (Tato opatření naléhavě potřebujeme a bude to náš návrh členským státům).

Nejvíce ze všeho přemýšlím o úsilí podpořit odbornou přípravu a rekvalifikace, investovat masivněji do inovací, do vzájemného propojování a do přeměny Evropy na hospodářství s nízkými emisemi oxidu uhličitého. Přemýšlím především o nutnosti přizpůsobit určitá odvětví našeho hospodářství našim dalším cílům v oblasti boje proti změně klimatu. To bude skvělá příležitost k tomu, abychom prokázali, že agenda boje proti změně klimatu není agendou proti hospodářskému růstu. Naopak to snad bude agenda, která podporuje modernizaci evropského průmyslu.

Myslím také na větší úsilí směřující ke snížení správních nákladů na podnikání, čímž se otevrou dveře potenciálu malých a středních podniků, tedy na základní rys našeho přezkumu lepších právních předpisů v lednu 2009.

Zavázali jsme se zvýšeně k cíli lepšího zákonodárství, tedy „lepších právních předpisů“. Musíme omezit veškerou nepotřebnou administrativní zátěž, především pro malé a střední podniky.

Součástí evropské reakce na hospodářskou krizi je také sociální agenda prostřednictvím příležitostí, přístupu a solidarity, protože nepopíráme, že vzniknou sociální obtíže, se kterými se budeme muset vyrovnat, především co se týče zvýšení míry nezaměstnanosti, které je nyní více než pravděpodobné. Proto sociální agendu musíme posunout kupředu. Zdůraznil bych především opatření na podporu zájmů spotřebitelů a na otevření trhu práce mladým lidem, ale kromě těchto bude bezpochyby k projednání v Evropském parlamentu i řada dalších otázek.

Co se týče financí, spoléhám na poslance v této sněmovně, že rychle přijmou návrhy Komise o kapitálové přiměřenosti, pojištění vkladů a ratingových agenturách. Je nezbytně nutné obnovit prostředí důvěry. Komise v roce 2009 podnikne konkrétní opatření na posílení regulačního rámce evropského finančního systému. Tato opatření se budou týkat regulace finančních trhů, dohledu nad nimi a transparentnosti finančních trhů, včetně oblastí zmíněných ve zprávách pana Rasmussena a pana Lehneho. Díky nim budete mít před jarním zasedáním Rady k dispozici první analýzy skupiny na vysoké úrovni pro finanční dohled, kterou jsme ustanovili.

Abych uzavřel první část této rozpravy, jsem toho názoru, že i přes všechny záporné dopady mají krize pokaždé i jeden klad. Zatřesou našimi ustálenými vzorci myšlení a našimi jistotami, čímž dají situacím jistou tvárnost a zanechají pružnost pro jejich přestavbu nebo přepracování.

Ještě jednou bych vám rád velice upřímně a velice otevřeně sdělil svůj pocit, který jsem měl minulý víkend ve Washingtonu. Zaznamenal jsem přístupnost, kterou bychom tu, řekněme si to na rovinu, před několika měsíci neviděli. Je to krize, co změnilo mnohé postoje. Tato otevřenost, která nepanuje jen mezi velkými mocnostmi, ale také mezi mocnostmi nově se rozvíjejícími, míří ke světovým změnám a k podpoře evropských hodnot: hodnoty svobody a hodnoty solidarity. Věřím, že toto je pro Evropu okamžik, kdy může zanechat stopu v průběhu událostí.

(Potlesk)

Předseda. – Pane předsedo Komise, děkuji vám za váš příspěvek. Jsem si jist, že mi poslanci dovolí podotknout, že v minulých týdnech, kdy jste se účastnil nespočtu schůzek, jste dle mého názoru vždy jasně hájil právo Společenství, jak je přirozeně vaší povinností. To je velice důležité ve vztahu k našim vládám. Musíte splňovat požadavky Evropského parlamentu, stejně tak jako požadavky různých vlád. To se ve vašem případě jednoznačně dělo a rád bych vám jménem Evropského parlamentu poděkoval za vaše úsilí v těchto nelehkých časech.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Evropské komise, dámy a pánové, současná finanční krize není, jak někdo tvrdí, porážkou kapitalismu, ale

je doopravdy výsledkem politické chyby, tedy nedostatku pravidel pro kvalitu finančních služeb ve Spojených státech od devadesátých let a nedostatkem kontroly této kvality.

Je výsledkem jak absence transparentnosti trhu, tak také absence účinného orgánu sledujícího finanční trhy. Středopravé politické křídlo není a nikdy nebylo nakloněno finančnímu systému bez pravidel nebo rozhodců; teď za hospodářské a sociální důsledky tohoto nedostatku draze platíme. My, středopravé křídlo, prosazujeme v globálním hospodářství evropský model sociálně tržního hospodářství, který se již osvědčil. My, středopravé křídlo, žádáme, abychom v těžkých dobách zaměřili naši pozornost na situaci lidí, kteří pracují a spoří, a na pozici podnikatelů, především malých a středních podniků, kteří každý den riskují, aby vytvářeli růst a pracovní místa.

Budoucnost pro ně můžeme zajistit jen tak, že se nám podaří udržet náš model společnosti a zachovat podmínky volného, spravedlivého a transparentního trhu, vědomi si naší odpovědnosti a věrni našim hodnotám.

Dámy a pánové, také bych rád vyjádřil, že naše skupina je velmi spokojena s tím, že v této krizi, stejně jako v gruzínské krizi v létě, Evropa prokázala, že když si to přeje, prosadí si své místo ve světě, nechá o sobě slyšet a má vliv na své partnery. Mám zde na mysli to, že Evropa, která podporuje model společnosti, který je ve světě unikátní a v jehož středu jsou lidé v této společnosti, je v souvislosti s globalizací hlavním nástrojem.

Předsednictví Rady s panem Sarkozym, podporované Komisí a jejím předsedou, panem Barrosem, dokázalo, že i k velice citlivým a složitým otázkám může 27 členských států přistupovat jednotně a soudržně, a že tato Evropa může mít na svět vliv, pokud zůstane sjednocená.

Bylo to díky opakovaným žádostem předsednictví Rady a předsedy Komise, že se uskutečnilo setkání G20. Toto setkání nejbohatších a nově se rozvíjejících hospodářských velmocí bylo událostí symbolického i historického významu, ale rovněž vyústilo v konkrétní opatření, které naše skupina velmi podporuje. G20 skutečně určila příčiny problému, vypracovala strategii a navrhla časový plán. Nespokojení lidé tvrdí, že to je málo a příliš pozdě. Já mám několik otázek, například proč jsme v Evropě nepředehli krizi, když jsme varovné signály pozorovali již v minulém roce? Proč naše orgány dozoru nesledovaly americké finanční produkty pozorněji? Musíme si zodpovědět otázku, co se dělo v našich velkých bankách, kdy nejvyšší patra nevěděla, co se děje u našich hráčů počítačových her ve třetím patře.

Teď je naší povinností podniknout kroky, abychom povzbudili naše hospodářství, pobídli jej k růstu, a tím omezili dopad této krize na sociální soudržnost. Musíme zjednodušit vnitřní trh, investovat do výzkumu, masivně podpořit naše malé a střední podniky a pomoci rodinám v obtížích. To vše musíme provést bez zatěžování veřejných rozpočtů, například tím, že budeme zvažovat euro dluhopisy jako dodatečný zdroj financování anebo podněcovat k reformám na vnitrostátní úrovni, které jsou v současnosti potřebnější než kdykoli dříve.

Pane předsedo, dámy a pánové, globální řízení učinilo tvář tvář historické krizi posun kupředu, který je možná také historický. Musíme jít dál, ale také se vyvarovat nebezpečí protekcionismu, který je vždy zhoubný pro nejchudší země světa.

V dobách krize můžeme podnikat odvážná opatření pro budoucnost. Pane předsedo Komise, v době krize můžeme změnit některá pravidla, a to skutečně jen v době krize, protože po krizi každý zapomíná velmi rychle.

Evropa se z této cesty nesmí odchýlit. Evropa jako sjednocená prokázala, že je schopna najít řešení krizí a pomoci našim spoluobčanům, aby tuto krizi, která nám bude dělat velké problémy i v příštích měsících, překonali. Řeknu vám jednoduše to, že Evropa musí být sjednocená, Evropa musí být silná, a především, pane předsedo Komise, že jsme pocítili symbiotický vztah různých orgánů, jednak Parlamentu, a ten uvádím jako první, ale i Komise a Rady. Tím se nám podařilo uspět a dát příklad našim spoluobčanům.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, skutečnost, že se setkaly státy G20, ukazuje na to, že bylo dosaženo pokroku. Skutečnost, že byly takto svolány, je důkazem toho, že se svět mění a že se vyvíjíme v multipolární svět, ve kterém může, a bude, Evropská unie hrát hlavní úlohu, pokud zůstane sjednocená a pokud budeme plnit naše úkoly a budeme vykonávat funkce, které nám byly svěřeny.

Proto je rozhodující otázka, zda, pane předsedo Komise, máme dost času. Z vaší řeči jsem pochopil, že máte v plánu na jarním setkání představit opatření, která se chystáte v Komisi vyvinout ve vazbě na zprávu pana Poula Nyrupa Rasmussena. To je příliš pozdě. Co se týče investičních fondů a soukromých kapitálových

fondů, chceme opatření teď. Pokud jsem tuto záležitost pochopil správně, předložil pan McCreevy Komisi minulý týden první opatření týkající se bank. Je to jen velice malý balíček. Pokud chceme být důvěryhodní, musíme nyní projednat ratingové agentury. Chceme projednat regulaci těchto agentur co možná nejdříve. Opatření související se soukromými kapitálovými fondy a zajišťovacími fondy chceme nyní. Nyní chceme jednat o platech manažerů. Nyní chceme projednat krátkodobý prodej. Skutečnost je taková, že si lidé na tuto situaci již zvykají. Zažíváme finanční krizi a vedeme rozsáhlé debaty, ale dámy a pánové z finančního světa již opět zaujímají svá místa. Rád bych vám přečetl krátký úryvek z dopisu pana Ackermanna, výkonného ředitele Deutsche Bank, Georgi W. Bushovi – to jsou dvě velice zajímavé osobnosti. Musíme předejít tomu, píše pan Ackermann, aby veřejná sféra přebírala v mezinárodním finančním systému stále větší úlohu. Ne, tomu předejít nesmíme, přesně to je totiž cílem akcí, které nyní podnikáme, konkrétně zavedení větší regulace a dosažení lepší mezinárodní spolupráce při prosazení této regulace.

Došli jsme teď na rozhodující křižovatku, rozhodující bod v době, kdy si musíme položit následující otázku. Budou zde v budoucnosti přísnější požadavky, přísnější kontroly, a dodal bych, právní zákaz určitých druhů spekulací a zneužití, nebo chráníme banky, chráníme fondy před pádem? S povděkem tyto fondy přijímají peníze a poté nerušeně pokračují. Je to skoro jako dávat zničenému hazardnímu hráči, který, vše co měl, prohrál v kasinu, jen aby se měl tak spokojeně jako předtím. Ne, my musíme zjistit, komu to kasino patří, jakými pravidly se tam řídí hraní, jak jsou vítězi zdaněni a hlavně zda jsou postupy v kasinu transparentní a zda ti, kteří jsou za chod kasina zodpovědní, mohou být také pohnáni k zodpovědnosti. To musí být náš cíl. Cílem EU musí být stanovit svá vlastní pravidla, která EU poté sama prosazuje mezi zeměmi G20 a v mezinárodních organizacích.

Věci se už nebudou dít tak, jak se děly doposud. Musíme si také jasně uvědomit, že jsme zodpovědní běžným občanům Evropské unie, jejichž peníze se platí za neštěstí, které způsobil někdo jiný. Uvedu krátký příklad. Jen si představte, pane Barroso, že jdete do vaší banky. Stejně jako já jste jeden z Evropanů s lepším platem. Půjdete do banky a řeknete: „Tady je 1 000 EUR a chtěl bych 25% míru výnosnosti.“ Muž za přepážkou by odpověděl: „Pane Barroso, není vám špatně? Většinou jste takový rozumný člověk. Vlastně vypadáte doopravdy docela chytrý.“ Když se ale pan Ackermann postaví před své akcionáře a řekne jim: „Chceme tento rok 25% výnos“, dostane se mu neutuchajících ovací. Nakonec my musíme dorovnat rozdíl mezi filozofií těchto lidí a skutečným životem. Není přípustné, aby se dohody v mezinárodním obchodu odvíjely jen od těchto chladnokrevných úvah o finanční návratnosti. A abychom toho mohli dosáhnout, potřebujeme pravidla, kterými zastavíme toto zneužívání.

(Potlesk)

Pokud bychom v příštích několika měsících do konce tohoto volebního období jednali citlivě, odstranili bychom propast mezi tím, jak vidí a vnímá svět obchod, a tím, co je skutečný svět a za co jej považují obyčejní lidé, lidé pracující ve společnostech. Skutečný svět ve společnostech je svět, kde jsou zapotřebí peníze, které byly vyhozeny, a peníze, které potřebují státy na splacení svých rozpočtových schodků a které musí být financovány z prostředků záchranných balíčků, jejichž výše šplhá do miliard eur, a tyto peníze se vezmou z peněženek daňových poplatníků a ze skutečného hospodářství. Proto se nemůžeme omezit jen na zachraňování bank a fondů. Prvotní důležitost mají i investice do skutečného hospodářství. Musíme ochránit pracovní místa. Musíme ochránit hospodářství od pádu. Včera předložil můj přítel, pan Steinmeier zajímavý plán, plán, jehož cílem je znovuoživit investice do všech vnitrostátních hospodářství v Evropské unii a který také pokládá Komisi jednu konkrétní otázku. Můžeme peníze, které jsme již vyčlenili na příštích šest nebo sedm let na investice do infrastruktury, využít na lisabonský postup, na výzkum, na vzdělání a na vytvoření telekomunikační infrastruktury v Evropě? Můžeme je nyní využít na rychlou podporu zaměstnanosti a růstu? Podle mne je tato otázka právě tak důležitá jako regulace mezinárodního finančního trhu.

Myslím, že jsme dosáhli bodu zlomu. Děkuji vám, pane předsedo. Řekl jste, že jsem se možná zmýlil v tom, kdy bude Komise připravena. Ať je připravena před jarním setkáním. Ať je připravena brzy, protože dostihy na jaře opět odstartují a pan McCreevy už tu zase nebude. Potřebujeme opatření Komise teď, co nejdříve je to možné. Doufám, že v prosinci zde od vás uslyším vaše relevantní návrhy.

(Potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, rád bych poblahopřál panu předsedovi Komise: to bylo poprvé, kdy byla Komise zastoupena na takovém summitu, a je to opravdu velice vítané.

Také bych rád poblahopřál panu úřadujícímu předsedovi, nejen k jeho vynikající práci, kterou za francouzského předsednictví odvedl ale také k ocenění předsednictvím *Autorité des marchés financiers*.

Pokud byl rok 1989 rokem rozhodujícího vítězství volného tržního hospodářství, pak musí rok 2008 být rokem, kdy si připomeneme varování Adama Smitha, že i nespoutané volné trhy mají svá omezení. Adam Smith ve svém *Bohatství národů* předpověděl řadu věcí a z toho, co řekl, pro nás vychází mnoho poučení.

Má skupina vítá úspěch setkání G20. Vítáme jeho odhodlání ke společnému přesvědčení, že tržní principy, otevřený obchod a systémy investování a účinně regulované finanční trhy podporují dynamiku, inovaci a podnikavost, které jsou zásadní pro hospodářský růst, zaměstnanost a pro boj proti chudobě.

Po roce 1929 udělala řada států chybu, když se vydala hledat vlastní spasení. Nyní jsme poznali, že záchrana musí přijít společně. Mnohá opatření navržená v pracovním programu Komise na rok 2009 nám na této cestě pomůžou. Blahopřeji Komisi k tomuto pracovnímu programu, především k plánu zajistit regulaci aktérů na finančních trzích a významných investorů na kapitálovém trhu, dohled nad nimi a jejich transparentnost. Volné trhy transparentností a čestností vzkvétají.

I za současných obtíží stále existují tací, kteří hledají obětí beránky. Tvrdí, že poplašné zvony nebyly rozezněny. Ale ony byly! Otto Graf Lambsdorff a Jacques Delors a jiní napsali na úplném počátku tohoto roku dopis slovinskému předsednictví, kde varovali před nebezpečím přehřátí světové ekonomiky. Jean-Claude Juncker nám včera večer ve svém vynikajícím projevu v rozpravě k desátému výročí zavedení eura připomněl, že Euroskupina mnohokrát zpravovala Američany a další o nebezpečí, jemuž čelili. Liberální demokraté nechtějí mrhat časem na hledání toho nešťastníka, který si nevšimnul ledovce: budeme se soustředit na to, abychom dostali lidi do záchranných člunů.

I přesto nás znepokojuje jedna stránka odpovědi Evropské unie a G20. Naše hlavy států a vlád si podle všeho myslí, že se můžeme vrátit k práci jako předtím a že jediné, co potřebujeme, je hospodářský růst. Bojím se, že se z toho, co se událo v politice za posledních třicet let, moc nepoučili. Recese by měla být dobrou příležitostí k provedení inventury. I přes recesi se předpokládá, že světový HDP se v příštích dvaceti letech zdvojnásobí, ale tento růst je založen na konečných zdrojích, na nemožnosti určit cenu odpadu a na další jedné nové uhelné elektrárně týdně v Číně.

Sdělení předsednictví ze dne 28. října, které mělo za cíl informovat o přípravném summitu EU dne 7. listopadu, obsahovalo čtyři novátorské body. Jeden z nich se týkal udržitelnosti. Bylo v něm řečeno, že jsou nezbytné mezinárodně koordinované odpovědi na makroekonomické úrovni založené na podpoře investic do životního prostředí, mimo jiné v rozvojových zemích. Nuže, nějaký ministr nebo úředník francouzského předsednictví se očividně snažil o názorovou shodu. Ta se ale nedostala do jazyka, kterým se psaly závěry přípravného summitu, protože ty změnu klimatu zmiňovaly jen v jedné větě z celého seznamu dalších výzev. I do závěrů G20 se dostala jen jako předposlední bod předposledního bodu, který se týkal příkladů jiných kritických výzev, a změnu klimatu označil jako číslo 2.

Mezi Keynesem a bojem proti změně klimatu není žádný rozpor. Maynard Keynes dnešních dnů by lidi vrátil k práci instalací solárních panelů a větrných generátorů na každý dům v Evropě, čímž by současně povzbudil inovaci i zajistil pracovní místa. Kdyby dnešní Roosevelt viděl, že máme globální hospodářství, jehož zásady se tvoří v počítačových areálech západního pobřeží Ameriky, čínských továrnách a uhelných střediscích v Indii, hledali bychom s ním globální kulturu, globální správu a soudržný výhled na globální otázky. Taková je cesta kupředu. Obchod už nikdy nebude takový, jaký býval.

Brian Crowley, jménem skupiny UEN. – (GA) Pane předsedo, pane předsedo Komise a pane úřadující předsedo Rady, jsem pevně přesvědčen, že Evropská komise přijala jasný postoj, když k řešení mezinárodní krize finančních trhů přistoupila cíleně a rozhodně. Rozhodující je, že Evropská unie, Spojené státy, Indie a Čína musí spolupracovat a zajistit společné podmínky a standardy, aby do budoucna umožnily kontrolovat mezinárodní finanční služby.

- To, že v každé krizi a v každém nebezpečném okamžiku lidé tvrdí, že nic nebude jako dřív, je nevyhnutelné. Když přesto sledujeme dějiny – a nejen hospodářské – vše se pohybuje v kruzích. Vše se vrací. I ten poslední rybář vám může říct, kdy přijde příliv a kdy zase odliv.

To ale není žádná omluva pro problémy, do kterých jsme se dostali, nebo pro ty, kdo tuto krizi způsobili lehkomyšlným půjčováním, pochybnými praktikami, a především, když se pak vše pokazí, uchýlením se k zemím svých otců a matek se slovy „dostaňte nás z toho“.

Největším dnešním nebezpečím – v obchodu, hospodářství, zaměstnanosti a sociálním životě v celé Evropě – není jen finanční krize, ale skutečnost, že banky nebudou půjčovat peníze na pracovní kapitál malým a středním podnikům, aby jim umožnil růst a využívat příležitosti. Výroba solárních panelů není žádnou

výhrou, pokud nemáte lidi, kteří si je připevní na střeche. Pokud nejsou lidé, kteří si je připevní na střeche – kteří je mohou zaplatit a koupit si je – potom nebudou ani lidé, kteří je budou vyrábět.

Dnes zde sledujeme, jak nás krize, které nyní v hospodářském rozvratu čelíme, staví do situace, kdy můžeme napravit chyby z minulosti a zajistit, abychom nyní peníze investovali do výzkumu a inovací a využívali je k tomu, abychom našli nové způsoby řešení problémů, kterým čelí lidé ve svém životě, a také jimi zajistili lidem naději. Někdy lidé zapomínají, že to, co každý doopravdy potřebuje, je povzbuzení, nápad na krok kupředu a poplácání po zádech, že byla odvedena dobrá práce, protože všichni doufají v naději.

Skupina států G20 a kroky Komise a předsednictví, které se zasloužilo o toto jejich setkání – dohromady s neschopným prezidentem ve Spojených státech – nutí Indii a Čínu zasednout s námi u stolu a přiznat, že jsou nyní odpovědné jako nově se rozvíjející velmoci. Čína a Indie musí s ohledem na to, co je třeba udělat, hrát svou úlohu.

Jako poslední bod chci říci, že to poslední, co chci, je, aby si lidé mysleli, že krize znamená zablokování inovace a tvořivosti obyvatel Evropy. Jestli chceme náš lid nasytit, dám jim rovná práva a vymanit je z osidel chudoby, je naší hlavní odpovědností zajistit, aby měli peníze prostřednictvím pracovních míst, a země aby měly peníze na investice do sociálních služeb a zdravotní péče, ale hlavně jim musíme dát nástroje a kvalifikaci plynoucí ze vzdělání a odborné přípravy, aby mohli čerpat výhody z výzev, které nás čekají.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, jak jsme mohli v každém případě lehko předpovídat, poškozuje nyní finanční krize i skutečné hospodářství. Myslíme si, že to je cena, kterou Evropská unie platí za zpoždění v budování, či snad dokonce za odmítnutí budování evropského regulačního systému a za to, že v dobrých časech nevytvořila mechanismy finanční solidarity a bankovního dohledu, který by byl hoden svého jména.

I vy, pane Barroso, vy a většina Komise patří mezi ty zodpovědné za toto zpoždění a za tento přístup, který Evropu uvedl do stavu mimořádné nejistoty a recese. Pane předsedo, ráda bych, abyste ve vaší výmluvné rozpravě a řečech o možných řešeních nahlas a jasně prohlásil, že ti, kdo chtěli pravidla a transparentnost, kdo odmítli modlu deregulace, měli pravdu, a že já a někteří další členové mého výboru – z nichž jeden sedí za vámi – se mýlili. Jedině tak by mohlo být to, co dnes říkáte, uvěřitelné, a ač je mi to líto, tak není pravda, že by většina členských států byla proti všem těmto věcem.

Jak jsem vám již při mnoha příležitostech od roku 2004 až dosud řekla, rozhodl jste se systematicky připojovat spíše k vnitrostátním vládám než k Parlamentu a raději se stavíte na stranu průmyslu než spotřebitelů. Kdybych chtěla moralizovat, dalo by se říct, že jste se přiklonil k silným spíše než k těm v právu. Tento přístup, který představil Joschka Fischer ve své slavné řeči na Humboldtově univerzitě, když Komisi navrhl jednoduchou úlohu sekretariátu Rady, se věrně odráží v celém vašem dnes předloženém pracovním programu, v prioritách vnitřní a vnější politiky.

Co se týče priorit v zahraničních otázkách, ráda bych upozornila především na trestuhodnou trvale nedostatečnou pozornost věnovanou otázce lidských práv, ovšemže v první řadě v souvislosti se situací v Číně. Také obrana agendy z Dohá je vcelku povrchní, když její aktéři nevidí, že finanční krize pomalu smazala všechny předpoklady, o které se agenda opírala. Co se týče vnitřních politik a přistěhovalectví, stále znovu podléhala v minulých letech vaše Komise tlaku členských států, a proto když dnes mluvíme o legálním přistěhovalectví, jedná se ve skutečnosti o legislativní nástroje, které jsou stále velice slabé, a přesně totéž lze říci i o sociální politice.

Pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, přesně takovýmto způsobem nelze uspět při prosazování tendencí, které Zelení hájí řadu měsíců, nyní pod novým názvem Zelený nový úděl, a jež jsou v současnosti velice módní. Zelený nový úděl má velice přesný význam a rozhodně se nejedná o onu snůšku zmateností, které zde kolují a které ve skutečnosti znamenají „všechno stejné jako předtím, tu a tam ozeleněné“. Mluvíme o dlouhodobé společné investiční strategii na dosažení energetické účinnosti a environmentálního posunu v hospodářství, snižování CO₂ a s větší rolí Evropské investiční banky, která by ale měla mít jasný názor na to, koho a co financovat.

Neměly by zde být žádné nejasnosti o nepotřebných obřích infrastrukturách a o jaderné energii nebo o náhodně volených fondech na projekty, jakoby spadlých z čistého nebe, které nikomu neprospějí. Neměly by zde být ani žádné veřejné fondy a bílé šeky pro automobilový průmysl, jak tomu je nyní. Kdybychom v nich pokračovali, bylo by to jako házet peníze do stoupy, a jsem přesvědčena, že to již dělat nechceme.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, je to jen několik málo dní, kdy nám na tomto místě pan prezident Sarkozy říkal, že krize, kterou zažíváme, je strukturální, a že je zapotřebí zamyslet se nad kapitalismem jako takovým.

Přirozeně si myslím, že spíš než uniknout krizi kapitalismu je zapotřebí opustit kapitalismus v krizi; jinými slovy musíme začít přemýšlet o nové budoucnosti, která nám dovolí plně se přeměnit na hospodářství, které lze označit jako sociální a ekologické, přejít k hospodářské demokracii založené na rovnosti a spolupráci, spíše než na nerovnosti a válce.

Především však kromě těchto hmatatelných rozdílů, třebaže i ony něco znamenají, lze zaznamenat už jen nepatrné pozůstatky pompézních prohlášení o přehodnocení kapitalismu ve spíše vlažném a zcela neuspokojivém výsledku tohoto setkání G20, za který nese jistou zodpovědnost i Evropa. Rozhodně se odhalilo, že dogma *laissez-faire* může být zfalšované, a že pak tím pádem může dojít k velkým státním zásahům a až k nacionalizaci, ale základní filozofii, která zapříčinila tuto strukturální krizi, to nezmění.

Samozřejmě že se říká to, že potřebujeme pravidla na snížení rizika spekulací, ale na zásahy týkající se těchto finančních spekulací – například na Tobinovu daň – nikdo ani nepomyslí a neřešíme, že pakt stability v tomto období recese pravděpodobně radikálně zhorší život na našem kontinentu. Především se však neptáme po tom, co je základní příčinou této krize, a proto ani nemůžeme uspět v jejím řešení.

Uvedu jen dvě věci: první je systematické znehodnocování práce, k němuž docházelo v minulých desetiletích v důsledku politik *laissez-faire*, jež kromě nespravedlnosti a strádání měly nakonec značný podíl i na nedostatečné finanční likviditě. John Maynard Keynes již v roce 1929 podporoval investice do platů a pracovních míst, ale dnes tomu tak není.

Druhou poznámkou je ekologický a energetický rozměr krize, který vyzývá k mnohem jasnějším a pevnějším rozhodnutím, než jsou ta zadržávající z G20, ale na druhou stranu je pro ty, kteří krizi způsobili, velice obtížné ji řešit. Potřebujeme jasný a rozdílný signál zleva.

Hanne Dahl, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Pane předsedo, stejně jak to učinili někteří další řečníci, i já bych zde dnes ráda citovala Keynese. Jen málokdy se to zdá být výstižnější. Budu citovat anglicky:

, jménem skupiny IND/DEM. – „Spekulanti možná nezpůsobí škodu, zůstanou-li jako mýdlové bubliny na povrchu ustáleného chodu podniku. Situace se však stane vážnou, jakmile se podnik stane mýdlovou bublinou ve víru spekulace. Jakmile se kapitálový vývoj země stane vedlejším produktem činnosti nějaké herny, nebude možné očekávat dobré výsledky.“

, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Návrh Komise na řešení finanční krize skutečně jen chodí kolem horké kaše. Struktura hospodářské a měnové unie není hradbou proti obecným krizím a dozajista ani proti krizím finančním. Dané čtyři druhy volného pohybu a omezující pakt stability věci nijak neulehčují, v podstatě právě naopak. Je třeba přepracovat institucionální rámec hospodářství a hospodářské politiky. Je sice vhodné navrhnout, aby byla vytvořena nová finanční architektura, ale tato struktura nebyla dostatečně popsána, aby měla v architektonickém kolegiu, nebo na hospodářském kurzu, vůbec nějakou šanci. Má to bezpochyby souvislost i s porozuměním krizi. Je logické, že prvotní zaměření bylo na činnosti kolem krize likvidity, na zajištění dostatečného maziva. V této souvislosti si řada zemí zvolila poněkud odlišné modely – tak už to chodí – ale co přesně má Komise na mysli, když říká, že by EU měla (a budu citovat z pracovního programu):

, jménem skupiny IND/DEM. – „zajistit, aby byla restrukturalizace bankovního sektoru prováděna způsobem, který v tomto odvětví v budoucnosti zajistí spravedlivou a zdravou soutěž“.

, jménem skupiny IND/DEM. – (DA) Znamená to snad, že je do veřejného sektoru zapotřebí dodat kapitál? To je smysl této věty? Ráda bych se také zeptala Komise, jestli budou vytvořeny nové ratingové agentury. Mnoho z těch starších se za všech okolností ukázaly být jako naprosto nedůvěryhodné. Co má Komise na mysli, když hovoří o „agendě strukturální reformy“? Má na mysli reformy trhu práce, flexikuritu, bez zabezpečení? Je záměrem to, že zvýšená nejistota pracovních míst by měla být vkladem pracovníků? Obecně není jasné, jestli Komise má v úmyslu, aby mzdy byly hlavním parametrem konkurenceschopnosti. Jsou mzdy skutečně nahlíženy jen jako náklady? Musíme na mzdy pohlížet i v souvislosti s účinkem, který mají na poptávku. Na závěr bych ráda položila otázku jménem mého kolegy pana Bloklanda, který je prvním místopředsedou Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, týkající se životního prostředí: kdy se Komise chystá zveřejnit národní emisní stropy?

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU*Místopředsedkyně*

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a pánové, jsem ráda, že nesmyslný nápad předsedy Evropské rady Sarkozyho změnit základy kapitalismu na jednání ve Washingtonu neprošel. Doufám, že se do Evropské unie vrací racionální duch, který respektuje svobodu trhu jako základní hodnotu a podmínku prosperity. A to platí i v době krize. Věřím proto, že ani Evropská komise a ani Česká republika, která předsednictví převezme, nepodlehne iluzi o vlastní velikosti a neomylnosti a že se na rozdíl od francouzského prezidenta vzdají nesmyslné a hlavně nebezpečné snahy zvrátit za peníze daňových poplatníků přirozený ekonomický cyklus. Jsem také ráda, že skupina G20 odmítla protekcionismus. Je přeci známo, že ti, kdo vymění část svobody za větší jistotu, ztratí nakonec obojí.

Dámy a pánové, současnou krizi nezpůsobil kapitalismus, ale chamtivost bank bez zodpovědnosti a ochoty nést riziko za vlastní rozhodování. A to je stejné ohrožení svobodného trhu jako státní dirigismus. Proto prosté napumpování peněz do bank bez přímého vlivu na to, jak je použijí, je jen krádež výsledků práce občanů. Je nutné pohlídat, aby banky peníze použily ne na pouhé ozdravení vlastních bilancí, ale na úvěry pro podnikatelskou sféru. Dovolit manažerům přijmout finanční pomoc bez diktátu vlád, jak s těmito penězi hospodařit, znamená popření principu politické zodpovědnosti. Došlo by tak k nemorálnímu uhrazení ztrát z bezcharakterních operací finančních institucí, aniž by tyto instituce i konkrétní manažeři za své činy nesli fatální odpovědnost.

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, protože je tato rozprava velice plodná, měl bych být stručný, ale předtím, než předám slovo panu předsedovi Barrosovi, rád bych učinil pět poznámek. První je to, že se všichni shodneme na historické a velice inovativní povaze setkání skupiny G20. Tento globální krok je inovativní a historický, ale taková byla i iniciativa Evropy, jak zdůraznil pan předseda Komise – Evropy jako aktéra na mezinárodní scéně, jak podotkl Joseph Daul – jakmile se objeví společná vůle.

Zadruhé se všichni shodneme na tom, že to, co se děje, ať se nám to líbí nebo ne, značí zlom, a že se, jak prohlásil pan Watson, nemůžeme vrátit k podnikání jako předtím, ale musíme na tuto krizi odpovědět vynalézavějšími způsoby.

Mou třetí poznámkou je to, co říkali i někteří řečníci přede mnou, včetně pana Schulze, předsedy skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, a paní Frassoniové, a týká se to nutnosti zůstat skutečně zodpovědnými, zachovat si smélost a rychle přijmout veškerá zásadní zákonná opatření, především co se týče finanční regulace.

Má čtvrtá poznámka je to, že je zapotřebí podniknout kroky, které by vedly ke zmírnění velice zhoubného účinku této finanční krize, a to jednak ve smyslu vztahů mezi finančním systémem a malými a středními podniky, jak naznačil pan Crowley, a jednak z hlediska vazby mezi sociální regulací a hospodářskou obnovou, o čemž hovořil pan Daul. Je naprosto zásadní jednat na základě širší vize, s přihlédnutím k prvkům keynesiánství, které lze využít v boji proti změně klimatu, jak ostatně naznačil i pan Watson, předseda Skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

Na závěr je důležité zabývat se všemi rozměry krize, jak jste zdůraznil vy, pane předsedo Komise, a jak to zdůraznili i další řečníci a rovněž předsedové skupin. Jak jste sám řekl, jedná se tu o model rozvoje, a jak podotknul pan Martin Schulz, je zapotřebí přehodnotit demarkační linie mezi úlohami veřejného a soukromého sektoru. Jak jste řekl vy i další, včetně paní Frassoniové, nebylo by správné soustředit se jen na svět financí a opomíjet ty nejvíc znevýhodněné, ty nejslabší a ty, kteří hladovějí a které jste, pane předsedo, také zmínil. Souhlasím s názorem, že je zapotřebí přezkoumat základy systému; a pokud je jejich součástí hrabivost, nezbude nám skutečně jiná možnost, než takové základy přezkoumat.

Závěrem je třeba uznat, a to je má poslední poznámka, že krize by nás neměla vést k tomu, abychom zpomalovali, ani bychom se neměli nechat zastrašit, ale spíše rychleji reagovat, udržet si ambice v našich rozvojových a environmentálních cílech a v našem boji proti změně klimatu.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise – (FR) Paní předsedající, vzhledem k tomu, že jsme rozhodli, že bych teď měl představit celý pracovní program na příští rok, rád bych nejprve odpověděl na konkrétní otázku pana Schulze a pak budu pokračovat svým vystoupením. Komise dnes potvrdila svou odpověď na dvě zprávy – zprávu pana Rasmussena a zprávu pana Lehneho – a vy můžete pozorovat, jak chceme různé prvky sledovat a jak jsme již takové činnosti zahájili. Je to velice rozsáhlá odpověď a my předložíme další návrhy, některé

z nich jsme už vlastně předložili. Když jsem hovořil o jarním zasedání Evropské rady, zmínil jsem se o závěrech skupiny na vysoké úrovni, kterou jsem vytvořil pod vedením Jacquese de Larosièra. Co se týče návrhů, říká mi pan McCreedy, komisař odpovědný za tyto záležitosti, že ty, které se týkají zajišťovacích fondů a především soukromých kapitálových fondů, které vás asi zajímají nejvíce, mohou být předloženy brzy, respektive budou připraveny na prosinec.

Dostáváme se k pracovnímu programu Komise na rok 2009, který je, jak jsem řekl, neoddělitelně spjat se specifickými politickými souvislostmi. Je třeba podotknout, že řádění finanční bouře dosud neskončilo, že ještě není pryč, a že jsme na pokraji závažného hospodářského zpomalení. Proto nesmíme plynout čas a pokračovat v úsilí, které již bylo zahájeno pro přizpůsobení se procesu globalizace a modernizaci. Nejedná se o takovou situaci, kdy bychom právě přišli na to, že potřebujeme reagovat na globalizaci. Musím zdůraznit, že v rámci této Komise, které mám tu čest předsedat, již řadu let hovoříme o nové éře. Pro Evropu to konkrétně znamená to, že musíme v rámci procesu globalizace podporovat naše hodnoty a bránit naše zájmy. Je to přesně ta situace, kdy musíme předložit své ambiciózní návrhy. Současná krize nicméně nesmí odvádět naši pozornost od jiných priorit našeho pracovního programu, což jsou v podstatě prioritní odpovědi na globalizační výzvu. Mám na mysli především boj proti změně klimatu a naplňování udržitelného rozvoje. To jsou priority pro rok 2009 – rok, který je významný jako rok konference v Kodani.

Upřímně oceňuji obrovské množství práce, které Evropský parlament vložil do klimatického a energetického balíčku. Čelíme výjimečným podmínkám a s hrstí pozoruji odezvu evropských orgánů, které se postavily této výzvě. Jsem pevně přesvědčen, že společnou prací dosáhneme v prosinci našeho společného cíle – politické dohody. Abych byl zcela upřímný, věřím, že takováto dohoda nám poslouží i jako katalyzátor evropské strategie, koncipované pro dosažení ambiciózní dohody v Kodani.

Nemám v úmyslu zveličovat to, co je v sázce, ale všichni si musíme být vědomi toho, že Evropa do této debaty, v níž je hlavní hybnou silou, vkládá velký díl své důvěryhodnosti. To Evropa zahájila světovou diskusi o boji proti změně klimatu. To my jsme řekli vládě Spojených států, že musí činit víc. Řekli jsme totéž i Rusům, Číňanům a Indům, řekli jsme jim, že se nemůžeme vzdát ve chvíli, kdy je na dohled naděje na lepší spolupráci s novou vládou Spojených států. Nesmíme dát jakkoli najevo, že snižujeme naše ambice. Jsem přesvědčen, že by tím byla poškozena naše důvěryhodnost.

Zítřka bychom měli navrhnout skutečně zlatou příležitost a je naší povinností tuto příležitost využít. Z toho důvodu musí naše odezva na hospodářskou krizi prokázat, že součástí strategie hospodářské odezvy mohou být i plány na boj se změnou klimatu. Nerad bych viděl, abych tak řekl, odtažitost, jaká se občas objeví mezi těmi, kdo vedou hospodářství nebo průmysl, a těmi, kdo hlásají agendu udržitelného rozvoje. Ve skutečnosti jdou tyto dvě věci ruku v ruce a musím zatleskat tomu, co o tom někteří z vás řekli.

Další prioritou je lid Evropy. V roce 2009 se bude Komise věnovat především úsilí o dosažení pokroku v evropském prostoru svobody, bezpečnosti a práva, například vytvořením společné politiky přistěhovalectví a jejím začleněním do širších politik Evropské unie, jako jsou politiky růstu, konkurenceschopnosti a sociálního začlenění, zvýšením akceschopnosti evropské přistěhovalecké sítě a dokončením evropského azylového systému do roku 2010, posilováním dodržování pravidel na ochranu spotřebitele v Evropě, zlepšením vzájemného uznávání určitých nástrojů občanského a trestního práva, jako jsou rozsudky a rozhodnutí o dědictví, a bojem proti novým druhům trestné činnosti, jako je zneužívání dětí a elektronické útoky.

Další prioritou pro rok 2009 – kvůli časovému tlaku postupuji samozřejmě velice rychle – je úloha Evropy ve světě. I zde nás čekají výzvy, jmenovitě proces rozšiřování a posilování politiky sousedství, stejně jako vytvoření užších vztahů s rozvojovými zeměmi, především v Africe. Toto je kategorický imperativ a musím vám připomenout nutnost schválení návrhu Komise o zemědělské pomoci rozvojovým zemím. Je to otázka důvěryhodnosti. A opět, nemůžeme se na hlavních summitech omezit jen na diskuse o finančních záležitostech. Musíme ukázat, že nevedeme diskuse pouze s velkými nově se rozvíjejícími velmocemi, ale že se zajímáme i o rozvojové země, především v Africe.

Významnou úlohu v usnesení, které se týká řady globálních otázek, hrají i vztahy s těmito zeměmi. Nesmíme zapomenout, že se budou konat významná setkání, například konference v Kodani v příštím roce, a ty nám umožní účinněji se s těmito zeměmi podílet na společných otázkách, jakými jsou například boj proti změně klimatu a migrace, stejně jako dokončení rozvojové agendy z Dohy a vedení dvoustranných obchodních jednání.

Ze summitu ve Washingtonu jasně vyplynula naléhavá nutnost uzavřít globální dohodu o obchodu. Dohá je kromě obchodní agendy i agendou rozvojovou. Myslím si, že jsme nyní blíže k takové reálné alternativě

k Dohá, kterou není *status quo*, ale spíše, kvůli současné finanční krizi, řešení uzavřít se do sebe, možnost, aby země v různých částech světa přijaly zpátečnické kroky co se týče cel a uzákonění jednostranných opatření na ochranu učících odvětví jejich ekonomik. V takovém případě by se znovu naplno projevil hospodářský nacionalismus, včetně návratu k protekcionismu, který by poškodil globální hospodářství, a musím dodat, že také hospodářství evropské. Jak víte, Evropa je v oblasti obchodu vedoucí silou.

Summit z minulého týdne také posílil mé přesvědčení o potřebě navazování vztahů s Ruskem, na základě společných zájmů. Tyto vztahy se občas můžou ukázat jako obtížné. Existují otázky, ke kterým, máme odlišné postoje, ale jsem upřímně přesvědčen, že se na summitu v Nice minulý týden potvrdilo, že s Ruskem je lepší spolupracovat než ho izolovat. Rusko je také významný partner na globální úrovni.

Nakonec silný tlak, kterému byl svět vystaven v roce 2009, ukázal, jak je důležité sdílet společné vize se Spojenými státy. S novou vládou Spojených států se nám otvírá úžasná příležitost. Při své předvolební kampani činil pozdější prezident jasná prohlášení o otázkách, jako je například boj proti změně klimatu nebo přijetí mnohostrannějšího přístupu. Využijme této příležitosti a předložme návrhy na agendu, která se bude zabývat globalizací. Čelíme některým obrovským společným výzvám a věřím, že díky aktivnější spolupráci Evropy a Spojených států může být svět lepším místem.

Dámy a pánové, Evropa v roce 2008 prokázala jednotu tak, že sladila své kroky proti hlavním krizím. Kvůli Gruzii a finanční krizi je nyní Unie účinnější. Jednotný přístup je jedinou možnou cestou, pokud chceme naplnit výzvy roku 2009.

Za několik málo měsíců přijde 375 milionů voličů k urnám, aby uplatnili své demokratické právo zvolit si nový Evropský parlament. Využijme impuls, který Unii daly nedávné krize. Otevřely lidem oči, pokud jde o podstatu a účinnost evropského rozměru jako prostředku k zajištění jejich hospodářství, sociální a environmentální péče a ochrany jejich zájmů, zatímco jsou hájeny jejich hodnoty. Jsem přesvědčen, že dnes, uprostřed krize, existují jasné příležitosti, které jen čekají, až je využijeme. Současná atmosféra je například mnohem vstřícnější, než byla před několika měsíci, pokud jde o uznání významu naší měny, eura. Pojďme proto tuto příležitost využít. Myslím si, že je důležité, alespoň pro ty, kteří věří evropskému projektu – a myslím, že jich je většina – aby důsledněji šířili evropskou myšlenku a neupadli do cynismu nebo nečinnosti.

Za tím účelem považuji za nezbytné, aby naše orgány spolupracovaly. Vím, že existují situace, kdy může například Komise snadno nabýt popularity v určitých kruzích, když předkládá návrhy, které by členské státy bezpochyby okamžitě odmítly. Tímto pohledem se na situaci nedívám. Určitě podporuji ambiciózní plánování, to ovšem musí být i realistické, abychom mohli jednat s ostatními orgány a s členskými státy, které jsou všechny demokratické, protože jinak by nebyly členy Evropské unie.

Komise bude i nadále zastávat svou úlohu a hrát svou roli řídicí síly a průkopníka, ovšem nebude přitom jednat proti členským státům a Parlamentu, nýbrž spolu s Evropským parlamentem a s členskými státy. Jsem přesvědčen, že vyvinout tento přístup je stále více nezbytné. Jakýkoli jiný přístup by byl formou populismu. Formou populismu je i předkládání návrhů jen kvůli získání větší publicity. Jiné formy populismu zahrnují i předkládání návrhů pod záminkou evropanismu, i když víme, že nemají naprosto žádnou šanci na schválení. Naší úlohou v Evropské komisi je samozřejmě jednat jako řídicí síla, ale přitom hledat shodu s ostatními orgány. Tak může Evropa zůstat ve středu dění, kam se jí podařilo dostat. Interinstitucionální spolupráce jí umožnila hrát klíčovou úlohu ve vytváření celosvětové agendy.

Jsmo v politicky velice důležitém, možná i zlomovém bodě pro Evropu. Do Evropy jsou také vkládána velká očekávání. Tato očekávání může Unie nejlépe splnit tak, že bude i nadále přijímat iniciativy a plánovat společně, a to je přesně to, čím se bude Evropská komise řídit i v roce 2009.

(Potlesk)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, v současnosti existují tři velké krize, které od nás vyžadují odpověď. První je finanční krize – o které se již hovořilo – která do skutečného hospodářství zasahuje stále větší měrou. Zadruhé nesmíme zapomenout na krizi, týkající se zásadních smluv naší Unie – jak odrazila v případě Lisabonské smlouvy. Třetí je krize EU, pokud jde o to, jak ji přijímá veřejnost, a to je, věřím, důležité téma kvůli nadcházejícím volbám.

Pane předsedo, předložil jste pracovní program pro zbytek funkčního období tohoto Parlamentu a vaší Komise a rád bych vám řekl, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů bude ráda naplňovat hlavní zásady tohoto programu. Budeme vás podporovat. V jistých ohledech budeme ale klást důraz na poněkud jiné stránky. Důraz bude uveden do souladu s očekáváními. Tato očekávání jsou zaměřena na posledních několik měsíců vašeho úřadu a možná i dál.

Skupina PPE-DE by ráda viděla odezvu své činnosti v krocích Komise. Jsme si vědomi toho, že totéž, a právem, požadují i ostatní skupiny. V odpovědi se spoléháme na vaše politické schopnosti. Jako vaše nejvyšší priority jste správně určili zaměstnanost a růst. Odpověď je stále více provázána s otázkou, jak bychom měli reagovat na finanční krizi. Podporujeme opatření, která jsou nezbytná pro regulaci a transparentnost finančních trhů. Potřebujeme zcela konkrétní návrhy na reorganizaci regulace finančních trhů, a to co možná nejdříve.

Provádění akčního plánu, který byl přijat na světovém finančním summitu, je jistě prvořadým a hlavním zájmem národních států. Z pohledu globálně propojených trhů je ovšem úzká spolupráce, doprovázená veškerými regulačními opatřeními - i kdyby se mělo jednat jen o to, abychom se vyvarovali používání odlišných norem – naprosto nezbytná. Představuje to širokou a významnou oblast činností zaměřených na koordinační funkci Komise.

Regulace – a na to nesmíme zapomenout – nemá význam jen sama o sobě, ale, zejména v některých krizích, je to i nástroj používaný k dosažení určitých cílů. Na tuto skutečnost musíme neustále pamatovat.

Zmínil jste klimatický a energetický balíček, k jehož přijetí by mělo dojít do prosince. Jsem si jist, že se tento cíl těší v Parlamentu široké podpoře. Chci dát zcela jasně najevo, že i skupina PPE-DE chce tento problém vyřešit do konce tohoto funkčního období. Je to strategický cíl. Žádáte toho však od Parlamentu dost. Na základě současné situace můžeme předpokládat, že nám po prosincovém summitu bude předložen balíček opatření, čítající v jednom jazyce stovky stran, a my budeme muset říct ano nebo ne.

I když tento cíl respektujeme a také ho sdílíme, jedná se o závažné porušení práv tohoto Parlamentu a jeho členů a možná budeme schopni předložit důvtipnější variantu, než jak tomu je v případě tohoto surového řešení.

Hannes Swoboda (PSE). - (DE) Paní předsedající, pane předsedo Komise, na konci vašeho projevu jste řekl, že musíme voličům vyslat jasný signál. Plně souhlasím.

Pokud se nicméně podívám na program, hlavní zásadou se často zdá být „pokračovat jako předtím“. To může být v některých oblastech správnou cestou, ale v oblastech jiných – a především v té, o které zde dnes hovoříme – to správné není. Musíme vyslat signál, že jsme se z této krize poučili a že se budeme chovat jinak, než jsme se chovali v minulosti. Pokud byste k tomu dodal větu, že „Evropa má prospěch z otevřených společností a otevřených trhů, ale pro obojí musí platit pravidla“, bylo by to správné, i když možná ne dost jasně. Potřebujeme pravidla, aby Evropa mohla těžit z otevřených společností a otevřených trhů. Ačkoliv Komise tento princip ne vždy dodržovala, musí být jasný.

Ve vašem slohovém cvičení – mohu-li to tak nazvat – zmiňujete „náhlou krizi důvěry“. Pan Poul Nyrup Rasmussen už delší dobu upozorňoval na to, co se může stát. Delší dobu o tom hovořil i pan Schultz. Krize důvěry tedy nebyla tak úplně náhlá. Stále jsou někteří členové Komise toho názoru, že nemusíme nic regulovat, že se všechno spraví, že trh vše vyřeší. To se nicméně nestalo a musí nastat změna.

(Potlesk)

Moje druhá poznámka je tato. Existuje téma, které se doposud nestalo součástí tohoto programu, ale které je pro občany Evropy velice důležité, konkrétně jsou to veřejné služby a služby veřejného sektoru. Zmiňuji to především proto, že se v některých zemích krize rozvinula v souvislosti s poštovními službami. Není to chyba samotné Evropy nebo Komise. Lze ji nicméně přičíst konkrétnímu postoj, a to že principem všech odvětví by měl být trh, a ten by měl být vždy otevřený, čímž by některé poštovní služby dostaly podnět k získávání vyšších zisků jinde namísto poskytování služeb spotřebitelům, veřejnosti.

Navádí nás to špatným směrem. Rád bych nakonec viděl v závěru vašeho programu jednoznačné prohlášení, že budete nahlas hovořit o těchto službách veřejného sektoru, a řeknete, jak je třeba s nimi pracovat, na regionální i místní úrovni, a že trh nevyřeší vše.

Na závěr bych se rád připojil k jednomu z vašich bodů: máme novou vládu Spojených států. Chtěl bych vás, pane předsedo, pane komisaři i ostatní, požádat, abyste využili této chvíle a v příštích několika týdnech pracovali s touto novou vládou za účelem vytvoření opravdového partnerství pro evropské, ale také globální sociálně tržní hospodářství. Musíme se chopit příležitosti, kterou nám nabídnul nový prezident Spojených států.

(Potlesk)

Diana Wallis (ALDE). - Paní předsedající, co se týče světové finanční krize a legislativního pracovního programu Komise, měl by program být odpovědí na tuto krizi. Někdo by teď mohl podotknout, že krizi nemáme jen jednu, ale hned několik: samozřejmě finanční, ale i enviromentální tváří v tvář změně klimatu, krizi důvěry v Evropě po irském rozhodnutí a krizi bezpečnostní po nedávných událostech v Gruzii. Ale možná bychom, aniž bychom zlehčovali naše obtíže, měli pod „krizi“ vidět spíše „výzvy“ - výzvy Evropy, aby se pohnula z místa a naplnila své poslání.

Evropa je bezesporu nejlépe vybaveným regionem světa – s našimi orgány, které jsou schopné řešit tyto otázky a výzvy, které přesahují národní rozměr a vymykají se kontrole jakéhokoli jednotlivého členského státu. Měli bychom navíc být schopni společně reagovat důraznou kolektivní odpovědí, abychom naplnili důvěrou ty, které zastupujeme: občany Evropy.

Dovolte mi uvést jeden příklad. Co se týče finanční krize, myslím si, že tento Parlament může oprávněně prohlásit, že je v čele hry. V práci, kterou jsme jako vyšetřovací výbor vykonávali v souvislosti se zhroucením společnosti Equitable Life, šlo vycítit silnou předzvěst. To byl první varovný výstřel přicházející finanční krize. Tento Parlament vycházel z našeho vyšetřování z loňského června při vytváření řady doporučení – doporučení o finanční regulaci, o administrativní spolupráci mezi regulačními orgány, o přístupu k řešení náhrad a kompenzací, tedy o většině témat z finančního odvětví, kde naši občané momentálně potřebují největší jistotu.

Tato doporučení by odvedla pozornost od Komise, ale konkrétněji také od členských států, zejména od britské vlády, která ještě musí reagovat na to, aby především plně kompenzovala poškozené klienty Equitable Life navzdory tomu, že si svým vlastním způsobem razí cestu na čelo fronty vůči islandským bankám.

Finanční a jiné výzvy, kterým čelíme, nás nutí, pokud máme jako světadíl vystupovat bez škrábanců, jednat ve společné solidaritě a ne jen v mezích národního protekcionismu. Naše skupina, skupina ALDE, chce na pracovní plán odpovědět kladným a progresivním usnesením. Řada mých kolegů vám poskytne podrobnosti ohledně jednotlivých položek, ovšem především klademe důraz na Evropu otevřenou, Evropu zelenou, Evropu podnikavou a Evropu bezpečnou.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Paní předsedající, pane předsedo, finanční krize a nyní i krize hospodářská ovlivní celou Evropu, a proto musíme společně nést odpovědnost a společně se rozhodovat. Protože budou krizí ovlivněny všechny členské státy a všechny budou muset podniknout nápravné kroky, zpomalit její průběh a zmírňovat její důsledky, musí všechny členské státy společně rozhodovat o opatřeních, která budou přijata.

Stav, v jakém se v současnosti nacházíme, kdy je EU rozdělena na Evropu A – země eurozóny s Velkou Británií – a Evropu B – sestávající z nových členských států a Švédska s Dánskem – znamená rozdělení EU, a to tím spíš, že nyní bojujeme s krizí. Znamená popření jednoho ze základních principů, ze kterých doposud vycházela činnost Evropského společenství: principu solidarity. Takto to dál nejde, pane Barroso.

Akční plán Komise, který byl předložen před třinácti dny, směřuje zásadní záležitosti dohromady se záležitostmi nedůležitými a takovými, které by někdy mohly být důležité, ale tváří v tvář hospodářské krizi svou důležitost ztrácejí. V současnosti je hospodářský růst a boj s rostoucí hrozbou nezaměstnanosti stokrát významnější než otázka změny klimatu. Těší mne, že Evropská komise považuje za prioritu další rozšiřování Evropské unie, tedy přijetí balkánských zemí. Ve skutečnosti je třeba stabilizovat tuto napjatou evropskou oblast, protože stabilizace Balkánu znamená nižší zatížení evropských daňových poplatníků: občanů našich členských států.

Hélène Flautre (Verts/ALE). - (FR) Paní předsedající, úkolem Evropské komise je zajistit transparentnost, lepší informovanost a ochranu našich občanů a spotřebitelů, jak správně podotknul pan Barroso.

I přesto existuje jedna oblast, pane Barroso, ve které byla vaše Komise v tomto ohledu obzvláště neúspěšná, a tou jsou schvalovací postupy pro geneticky modifikované organismy (GMO). Tyto postupy získaly ze všech stran jen kritiku. Je zapotřebí je projednat na dalším zasedání Rady ministrů pro životní prostředí ve dnech 4. a 5. listopadu. 44 evropských regionů se prohlásilo za zónu bez geneticky modifikovaných organismů. Šest členských států využilo ochrannou doložku pro pšenici Monsanto. Za tak silné opozice velké většiny Evropanů, jaké kroky, pane Barroso, podnikáte? Urychlujete obchodní licence. Vydáváte souhlasy, přičemž pokorně následujete doporučení Evropského úřadu pro bezpečnost potravin, jehož stanovisko vychází ze studií toxicity, prováděných společnostmi biologického inženýrství.

V současné podobě jsou evropské postupy opravdovým sítím, skrz které mohou volně procházet komerční zájmy zemědělství. Lidé chtějí vědět o jedovatých účincích GMO a je třeba jim o nich říci. Víte vy sám, pane Barroso, jak jsou toxické? Víte to? Jaké dopady má toxicita GMO na veřejné zdraví a životní prostředí? Proč neexistují žádná pravidla pro zveřejňování původních dat, ze kterých vycházejí závěry studií? Proč nejsou povinné čtvrtletní zkoušky? Proč nám stačí studie, které si vypracují samy společnosti?

Veřejnost má právo na transparentnost, na informace, na diskusi. Toto by měly být cíle Komise ohledně schvalování GMO. Chceme zveřejňování původních dat, pane Barroso. Chceme vidět protichůdné studie, chceme veřejnou diskusi, chceme dlouhodobé testování. Chceme znát zdravotní důsledky GMO.

Pane Barroso, vaše iniciativa na ustavení skupiny šerpů z 27 členských států, kteří by obešli *ad hoc* skupinu předsednictví a obešli by i vaše komisaře, odpovědné za tyto záležitosti, je zdrojem zmatků a nejasností v oblasti, kde by měly být z vaší pravomoci postupy jasné a spolehlivé.

Chcete, aby veřejnost věřila v Evropu, nebo snad ne, pane Barroso? Tak to dokažte!

Sylvia-Yvonne Kaufmann (GUE/NGL). - (DE) Paní předsedající, výsledkem summitu G20 je snížení úrovně nejnižšího společného jmenovatele. Regulace a transparentnost by měli předejít další krizi. Specifická opatření, která budou uplatňována, nicméně stále nejsou rozhodnuta. Mezinárodní měnový fond (MMF), který díky své neo-liberální politice strukturálních změn strhnul do chudoby a zoufalství mnoho lidí po celém světě, se nyní má stát dozorčím orgánem globálního finančního trhu. Odchýlit se od systému globálního přerozdělování, který je za krizi především zodpovědný, jsme se ani nepokusili. Je paradoxem, že na záchranu bank po celém světě bylo potřeba najít nepředstavitelnou částku 2,5 bilionu EUR. Je to však nejsehranější opatření po jakékoli lidské katastrofě v historii. S takovýmto objemem peněz jsme mohli přemoci nejhorší světovou chudobu a zachránit klima.

Jaké jsou důsledky? Tržní hospodářství musí být nahrazeno globálním sociálním hospodářstvím, a v tom by měla hlavní úlohu hrát Organizace spojených národů. Nový globální finanční řád by měl podporovat sociální blahobyt, zastavit proces zadlužování a dosáhnout pokroku, co se týče ekologicky udržitelné hospodářské činnosti. Při utváření tohoto nového pořádku může Evropská unie hrát vedoucí úlohu, pokud prokáže, že jednotné evropské kroky úspěšně bojují s recesí jako důsledkem finanční krize. Toto se ale může stát, jen pokud si EU nejdříve zamete před vlastním prahem.

Pan předseda Komise, pan Barroso, dříve prohlásil, že „mimořádné okolnosti vyžadují mimořádná opatření“. To je pravda, ale pak musíme mít odvalu. Mít odvalu na to, abychom prakticky zastaralý pakt stability v Evropě nahradili hospodářským a sociálním paktem, který zaváže všechny členské státy k tomu, aby navzájem sladily své hospodářské a finanční politiky. Pak musíme mít odvalu a ukázat Komisi konečně jako rozhodnou a bez jakýchkoli možná a snad, umístit sociální spravedlnost na vrchol evropské agendy. Sociálním otázkám opět není v legislativním a pracovním programu přiznána dostatečná důležitost. Sociální tlak je zmíněn jen zběžně, jako něco, na co se musí reagovat v dobách hospodářské naléhavosti. Proč nezmiňujete závažné sociální problémy přímo? Proč jasné neřeknete, že stále větší rozdíly mezi bohatými a chudými již nejsou přípustné? Proč jasné neřeknete, že privatizace zisků a znárodnění ztrát již nejsou přípustné? Ptám se sám sebe, kdy Komise, která čelí drastické míře nezaměstnanosti, konečně pochopí, že nemůžeme pokračovat jako předtím, jak se to navrhuje v pracovním programu. Neoliberalismus prostě a jednoduše zničil hospodářství a závan změny je v Evropě hodně opožděný.

Paul Marie Coûteaux (IND/DEM). - (FR) Paní předsedající, jsem – a věřím, že nejen já – dotčen protichůdností nejpádnejších současných faktů a tím, co slyším v této sněmovně – především od představitelů Rady a Komise, ale také od mých zarytých proevropských kolegů. V souvislosti s touto protichůdností nemohu nepřipomenout Byzanc, a líbivé a samolibé projevy byzantských vládců v dobách, kdy jejich říše upadala do záhuby.

Máme co do činění nejen s tzv. krizí – což je pro popsání recese výraz až směšně nepřiměřený – nýbrž se zhroutením naprostých základů procesu globalizace, který tolik poznamenal dvacáté století. Nepovažuji to jen za krizi úvěrového systému. Je to krize důvěry; a je to vaše politická důvěra, co bylo přehozeno do této krize, a vyzývám vás, abyste se odvážili přiznat skutečnou závažnost situace. Nemám čas na vyjmenovávání všech principů této důvěry, ale uvolnění úvěrů a množství půjček jsou očividně důsledkem slepé důvěry v neviditelnou ruku a snad i v nevyhnutelnost pokroku.

Není ani třeba zdůrazňovat, že odpovědi musí být vládní kontrola úvěrů. Stejně tak volný obchod – jeho intenzivní šíření – není žádným řešením. Řešením je na druhé straně návrat k ochraně našich hranic, jak si to uvědomují i naši občané. Politickou moc by si nikdy neměly uzurpovat takové superstruktury, jaké máme

my zde, a z tohoto pohledu by vás měl přimět k zamýšlení i neúspěch Lisabonské smlouvy. Potřebujeme se vrátit ke skutečně legitimní moci, tedy ke svrchovanému státu.

Luca Romagnoli (NI). - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, finanční krize a zpomalení hospodářství zvýrazňují ústřední úlohu, kterou by měly hrát členské státy a celá Evropská unie v zajišťování sociálně hospodářského blahobytu; je ovšem třeba podotknout, že by politika měla znovu převzít veškerou kontrolu hospodářství, ale také všemi způsoby bojovat s virtuálními financemi, které stále ovládají životy milionů lidí.

Omezení dopadů globálního zpomalení na evropské hospodářství v oblasti zaměstnanosti a hospodářské činnosti by mělo spočívat v podpoře přístupu založeného na evropském sociálním modelu. Priority pro rok 2009 by měly být následující: zaměstnanost a sociální podpora růstu. Až poté přicházejí konečně na řadu praktická opatření pro reformu pravidel evropského finančního systému, v návaznosti na to, kdy mohl bankovní a finanční systém plnit a ždímat veřejný majetek a soukromé osoby.

Strategie Komise podporovat ty, kdo přicházejí o pracovní místa, mi přijde příliš málo a příliš pozdě, stejně jako podpora malých a středních podniků a investice do výzkumu. A především konstatuji to, že urychlování a realizace programů soudržnosti odvádí pozornost od jiných potřeb. Dříve, než se budeme starat o vybudování důvěry v trhy, měly by vlády a úřady obnovit důvěru občanů v to, že ti, kteří jim vládou, jsou nezávislí na vlivu volných financí.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE-DE). - (ES) Paní předsedající, doopravdy nebudu hovořit o rozpoznání finanční krize. Všichni se shodneme na tom, že začala jako krize likvidity, která se pak přeměnila na krizi solventnosti, poté skončila jako krize důvěryhodnosti a vyústila v nedostatek úvěrů, což nyní poškozuje skutečné hospodářství.

Na rozdíl od toho, co zde bylo řečeno, nebyla naše odpověď reakcí sjednocené Evropy. Příjemnějším to byla koordinovaná odpověď. Můžete říci, že za současného stavu je to to nejlepší, co je možné udělat. Já nicméně věřím, že toho můžeme udělat mnohem víc.

Co se týče záchranných opatření ve finanční oblasti a dále likvidity a solventnosti, je šokující, že trhům v jednu chvíli pomáhají a poskytují jim půjčky tři instituce: jmenovitě Evropská centrální banka, Evropská investiční banka a sama Komise. Ke vši škodě spolu tyto tři instituce soutěží.

Co se týče boje s krizí ve skutečném hospodářství, Washingtonský summit sice oznámil rozpočtové prostředky, ovšem neřekl, jaké to budou. Některé země si vyberou cestu snížení daní, zatímco jiné si vyberou programy veřejných výdajů na způsob nejčistšího keynesiánsství. Udělali bychom dobře, kdybychom odhalili, jestliže všechny tyto akce nejsou koordinované, zda ty, které fungují, budou prospěšné těm, které nefungují. Také by bylo vhodné stanovit pravidla ohledně paktu stability a růstu.

Z mezinárodního hlediska je pravda, že má země, Španělsko, a také Česká republika a Nizozemsko ve Washingtonu byly, ale nezúčastnily se žádného přípravného zasedání a není vůbec jisté, jestli se jich zúčastní v budoucnosti.

Rád bych od Rady a Komise slyšel, jak plánují reformovat výkonnou radu Mezinárodního měnového fondu a co chtějí udělat pro to, aby ve Fondu finanční stability byly zastoupeny všechny země, které by tam měly být.

Skončím varováním. Po Parlamentu se chce, aby se spolupůsobil v programu Komise: vždycky se tak dělo. Pokud by Komise věnovala pozornost varování, která jsme jí od roku 1999 opakovaně dávali ve zprávách, které ale Komise, a hlavně pan McCreevy ignorovali, byla by dnešní situace zcela jiná.

Robert Goebbels (PSE). – (FR) Paní předsedající, rok 2009 do historie vejde jako rok druhé velké světové hospodářské krize.

John Kenneth Galbraith ve své knize o krizi z roku 1929 napsal, cituji: „Zvláštním znakem velkého krachu z roku 1929 bylo to, že po špatném přišlo horší.“ Krize rizikových hypoték spustila deflační spirálu, která nejenže zpusťovala finanční systém, když odmazala přes 60 % mezinárodní hodnoty akcií.

Tato krize likvidity a solventnosti rostoucí měrou ovlivňuje také skutečné hospodářství. Pojem „skutečné hospodářství“ jako protiklad finančního odvětví je zajímavý. Podtrhuje virtuální povahu většiny finančních aktiv. Těsně po zhroutilí finančních trhů zažíváme oživení národních vlád. Viděli jsme řadu summitů. Výsledkem washingtonského summitu je působivý soubor chvályhodných úmyslů. Díky nadání poučit se

minulosti, které je pro všechny naše vůdce, kteří nám vládou, malé nebo velké, typické, byla energická opatření vypracována s ohledem na řádné posouzení rizik a vyvarování se nadměrných pákových efektů. Dozor se má stát účinnější bez dusivých inovací. Říkáme: Poslouchejte! Poslouchejte!, a mezitím čekáme na podrobnosti vhodného systému regulace, který vyloučí nadměrná rizika, ale také se jím nechytíme do pasti přehnané regulace.

Návrat národních vlád do pozice regulátorů trhu je třeba uvítat, ovšem nevýhodou je, že to často znamená návrat prospěchářského národního státu.

Ve světě, který je otevřenější než v roce 1929, ztrácejí veškeré vnitrostátní kroky rychle na síle. Recese vyžaduje opatření v duchu mezinárodní solidarity. Evropská unie musí mobilizovat všechny síly, složit dohromady všechny dostupné vnitrostátní rozpočtové zdroje a investovat je přednostně do infrastruktury pro růst a upevnění kupní síly.

Zvolený prezident Barack Obama vyhlásil zájem na zahájení programu hospodářské obnovy, jehož náklady by odpovídaly čtyřem procentům HDP Spojených států. 27 členských států Unie, které dohromady mají menší dluh než Spojené státy, by měly vynaložit obdobné úsilí, aby dostaly Evropu a celý svět ven z finanční krize, která hrozí tím, že negativně zasáhne všechny.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v roce 2009, jak všichni víme, proběhnou evropské volby. V roce 2009 bude také jmenována nová Komise. V roce 2009 se bude samozřejmě měnit předsednictví. Význam všech těchto věcí je nicméně jen relativní. Život jde dál a naši občané očekávají, že naše orgány se budou starat o jejich zájmy a vždy přitom budou myslet na budoucnost, budou naplňovat dlouhodobé cíle a budou schopné ihned přijmout kroky k jejich dosažení.

V tomto duchu bych rád zdůraznil dvě základní oblasti činností pro rok 2009. První z nich zmínili všichni řečníci a je jí odpověď na finanční krizi. Jasně jsem si všimnul, a každý z nás si tak všimnul, zlatých hvězd, jimiž Komise a předsednictví oceňovaly sebe sama. Dokonce bych to, pane komisaři, řekl tak, že můžeme oslavovat vstřelení první branky, ale zápas zdaleka neskončil.

Proto by si předsednictví a Rada, pokud mohu něco navrhnout, měly pospíšet a zasáhnout, dokud je železo horké, aby tak zajistily, že 27 členských států přijde urychleně s účinnými odpověďmi na finanční krizi.

Ale jak se to často říká, skrývá v sobě jedna krize vždy krizi další, a pokud chceme být připraveni i na další krizi, musí být program na rok 2009, a předseda Barroso naznačil, že takový i bude, schopen reagovat na výzvy, se kterými jsme konfrontováni.

Proto ve skupině Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, jak má kolegyně paní Wallisová řekla, připravujeme různé návrhy. O některých z nich zde budou mít kolegové hovořit. Rád bych zdůraznil jeden z bodů, který považuji za zásadní a na který se musíme jasně zaměřit, a tím je nutnost zajistit, aby v roce 2009 Komise brala plně v úvahu strukturální fondy, které v současnosti tvoří 36 % našeho rozpočtu a které nám dovolí přijímat mnohem účinnější opatření, vzbudit solidaritu mezi našimi regiony a pro nás samotné budou nástroji, bez kterých bychom nemohli obstát před výzvami dnešní doby.

Skončím tím, že jak se blíží zima, nesmíme zapomenout na krizi bydlení. Počítáme s tím, pane komisaři, že v této oblasti přijmete opatření, především v reakci na naše dva požadavky týkající se studií o otázce bydlení.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, naneštěstí, viděno z našeho pohledu, si krize vyžádala restrukturalizaci bankovního odvětví na našem světě, ale nevedla k tomu, co je v Evropě naléhavě nutné, totiž aby zde vznikla, abych hovořil bez obalu, skupina seriózních finančních operátorů skutečně schopných plánovat budoucí rámec trhů. Není to zjevné, a nelze to vidět.

Jedna věc je však jistá: všechny regulace navržené skupinou G20 zůstanou jen množstvím slov, dokud budou nedotknutelné daňové ráje. To je významný prvek, který v programu stále chybí, a který ani není zmiňován v oficiálních diskusích v členských státech; prostřednictvím těchto daňových rájů lze zcela obejít pravidla, která chceme zavést, která jsou slibována, pokud jde o finanční trhy. Když byl senátorem, navrhoval nově zvolený prezident Obama proti daňovým rájům přísná opatření a nás by zajímalo, jestli bude mít jako prezident, pokud jde o síť vysokých financí, která kontrolovala pohyby, ale také vůči štedrým multimilionářům, kteří platili volby, dostatek odvahy k tomu, aby v této otázce jednal a aby přesvědčil nejen Spojené státy, ale také Evropu, a především Velkou Británii.

Věřím, že namísto obecného deklarování principů bychom měli vyžadovat, aby byla přijaty účinné a konkrétní iniciativy, které jsou opravdu schopné zajistit obnovu hospodářství a výroby, jak je to nezbytné pro předcházení dalším hospodářským krizím a k vymanění se ze současné krize.

Vzhledem k současné situaci, vyznačující se všeobecnou a rozšířenou zadlužeností trhu a silnou deflací kvůli nedostatečnému oběhu peněz, je absurdní navrhnout další zadlužování členských států vůči soukromým centrálním bankám, aby poskytly samotnému úvěrovému systému a spotřebnímu trhu likviditu.

Rád bych projev zakončil jednou poznámkou: zdá se mi jisté a jednoznačné, že existuje možnost, že tato krize povede k návrhu na světový orgán pro hospodářství a rovněž pro politiku; světový řád, kterého se ještě před několika měsíci všichni obávali a vyhýbali se mu, se nám dnes jeví jako nevyhnutelný a vítáme ho, jako by byl spásou. Ne globalizaci!

Rebecca Harms (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, nejprve bych chtěla říci, že vše, co Komise a Rada dnes prohlásily o Zeleném novém údělu v souvislosti se světovou finanční krizí, je podle mne nesprávné, a že až dosud nebylo vyhlášení Nového zeleného údělu podloženo žádným politickým prohlášením.

Již několik měsíců se evropské organizace průmyslu brání proti naší evropské strategii v oblasti klimatu a energie. Návrhy komisaře Dimase, komisaře Piebalge a pana Michela týkající se rozvojové politiky byly soustavně změkčovány, zeslabovány a odkládány. Tento přístup jakýmkoliv způsobem neskončil s finanční krizí; průmysl začal naopak finanční krizi využívat k ještě většímu tlaku proti systematické klimatické a energetické politice.

Jsem přesvědčena, že tato skutečnost musí být na tomto místě zaznamenána, protože pravda vyjde najevo a jen dovoláváním se formulace nové politiky se nikam neposuneme. Podíváte-li se blíže na současné třístranné jednání – jednání o klimatické politice mezi Radou, Komisí a Parlamentem – budete si moci všimnout, že mám pravdu. Je tomu tak proto, že tato jednání se nevyznačují právě ambicemi, ale přesně tou překonanou politikou průmyslu, o které tady nechtějí slyšet, nebo se nám to tak říká. Podle mne za to nesou odpovědnost předseda Komise pan Barroso a komisař pro průmysl pan Verheugen. Těší mne, že tento Parlament konečně rozhodl projevit svou odporu lidem, jako jsou například pan Dimas a pan Michel, kteří skutečně zastupují udržitelné strategie. Musíme být v tuto chvíli upřímní.

Pan Steiner z UNEP (programu Organizace spojených národů pro životní prostředí) představil předminulý týden v Londýně velice dobrý plán. Vraťme se zpátky k naší práci a zanechme planých proslovů, jejichž jsme byli svědky v první části této rozpravy. V příštích několika týdnech budeme mít příležitost dovést třístranné jednání ke konci a potom budeme schopni zhodnotit, zda dnes Komise a Rada jen fingovaly, nebo zda mluvily vážně.

Esko Seppänen (GUE/NGL). – (FI) Paní předsedající, pane komisaři, svět trpí „nemocí šílených peněz“. Nemoc je to americká a způsobují ji levné a nevázané peníze. Hodnota majetku byla uvedena do souladu, když se na burze a v zápalu kolem realitního trhu investoři společně opili. Jak se tato nákaza šířila ve formě derivátů a swapů burzami, stala se pandemickou. Teď přichází kocovina.

Spojené státy americké jsou vlastí kapitalismu, kde jsou mateřským jazykem peníze a kde je moc v rukou diktátu trhu. Na všechno dohlíží vláda, která jako tvůrce pravidel zvlčila: jak přijde na touhu po šílených penězích, neexistují žádné právní překážky nebo mravní zábrany. Zažili tam nejúžasnější boom růstu v hospodářské historii, kterým byla spotřeba bez úspor, a nyní se Spojené státy staly největším dlužníkem.

Potom se Wall Street jako reaktor v čínském syndromu zhroutil a systém se najednou zaplnil jedovatými obligacemi a radioaktivními dluhy. Poráží nezdravé banky, které byly postiženy nadměrnými spekulacemi. Zatímco se zisky spekulantů privatizovaly, ztráty se nyní socializují a soukromý dluh je nahrazován dluhem veřejným. Trhy byly volné a nic a nikdo nechránil kapitalismus před ním samotným, před totalitou peněz. Investiční banky se chovaly jako hejno sarančat na poli.

Hodnota měny obchodované na trzích je 125násobkem skutečné hodnoty samotných peněz.

Většina z volných peněz jsou směšné virtuální peníze, které se nyní vrací na konečné účty bank jako řada odpisů. Nyní hrozí úvěrovou recesí: Existuje riziko, že se dluhy a bankovní krize stanou všeobjímající hospodářskou krizí, projevující se hladem, nezaměstnaností a špatným sociálním zdravím. Víme, kdo jsou viníci: počet obětí teprve uvidíme.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Paní předsedající, ráda bych řekla paní komisařce, že se bude nyní i v nadcházejícím pracovním programu potýkat s finanční krizí. Tato krize postihla různé evropské země

různým způsobem, ale jedna věc je jasná: finanční instituce všech zemí koupily větší či menší množství toxického hypotékového dluhu Spojených států, vycházejícího z rizikových půjček. Víte, kolik si Evropané koupili produktů jako například zajištěných dluhových obligací, které měly mít podle popisu amerických ratingových agentur jisté hodnocení, ale které se při pozdějším zkoumání poté, co selhaly, ukázaly být toxickými dluhopisy? Ukázalo se, že jde o nebezpečné projekty. Zdá se mi, že pokud bylo takové množství dluhů tak lehko prodáno, musí být jejich kvalita, popsána těmito agenturami, naprosto zkreslená.

Zajímalo by mne, zda byla tvrzení o těchto produktech, prohlášená při jejich prodeji, prověřena Komisí, a pokud ano, tak zda si Komise myslí, že byla zkreslená? Pokud je tomu skutečně tak, věděla bych také ráda, zda si Komise myslí, že existují nějaké právní kroky proti těmto ratingovým agenturám ve prospěch těch, kteří byli poškozeni jejich nedbalostí, a nebo ještě hůř, protože v této fázi poškodili celý finanční systém.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Paní předsedající, EU v současnosti zažívá nárůst popularity a větší důvěry, protože v jejích zdech hledají národy a veřejnost oporu a doufají, že má dost síly na boj s finanční a hospodářskou krizí.

Díky velikosti vnitřního trhu a díky euru má Unie nepochybně lepší šanci na překonání krize. Unie má nicméně povinnosti a musí tyto povinnosti vůči suverenitě a vůči občanům plnit tak, že je ochrání před bezbřehou chamtivostí a důsledky globalizace. Odpověď na tuto krizi musí sestávat i z jiných věcí než půjček automobilovému průmyslu v hodnotě miliard eur; je třeba podporovat i malé a střední podniky, které jsou konec konců největšími zaměstnavateli. Evropská pracovní síla nesmí za žádnou cenu upadnout do nezaměstnanosti ve prospěch vlny pracovníků ze třetích zemí kvalifikovaných modrou kartou.

Proto je úkolem EU zajistit, aby se její občané brzy neprobudili do Evropy, která ztratila poslední zbytky národního bohatství, do Evropy s hromadným přistěhovalectvím.

Giles Chichester (PPE-DE). – Paní předsedající, věci se většinou nedějí v příhodných chvílích a jakákoli krize je z principu nepříhodnou. Finanční a hospodářská krize, které nyní čelíme, jsou nepříjemné samy o sobě, ale navíc přicházejí v posledních měsících funkčního období tohoto Parlamentu a v posledním roce Komise, kdy bychom obvykle všichni mysleli na další volby a nová jmenování.

Tento pracovní program Komise trochu zní jako „všechno při starém“, ovšem podmínky vyžadují nové myšlenky týkající se toho, jak řešit situaci, která hrozí hlubokou recesí. Staví Evropu proti velké výzvě, kdy je třeba přijmout většinu opatření fiskální politiky na vnitrostátní úrovni, ovšem se zásadní úlohu EU při jejich koordinaci. Význam toho podtrhuje především velikost výzev, kterým čelíme.

V oblasti energetiky máme vcelku dobré nápady na to, co je třeba podniknout, ale většina z nich je na časovém půdorysu příštího roku nebo dvou, takže jediná možnost, jak rychle zasáhnout – což by pomohlo – spočívá pouze v oblasti opatření na zvýšení energetické účinnosti. Dvě konkrétní cesty, jak pomoci situaci, jsou tedy povolení nižší DPH u zlepšení energetické účinnosti budov a zahájení informační kampaně na podporu změn v chování veřejnosti.

Kromě toho se mi zdá, že již nikdy nebude lepší příležitost k vytvoření skvělé evropské skupiny moudrých osob – a zde doporučuji, aby to byli moudří muži a moudré ženy – aby zkoumali výzvy, kterým čelíme, a navrhli originální řešení, jiná než je krátkodobá pomoc spočívající ve vyhazování peněz na daňové úlevy. Doufám, že Rada a Komise dá tomuto nápadu zelenou.

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Paní předsedající, nyní se nacházíme uprostřed bludného kruhu, který spočívá v tom, že když se hospodářství dostane do záporných čísel, finanční instituce vykazují na konečných účtech další ztráty, což vede k dalšímu napětí na mezibankovním trhu, a to vede k dalšímu omezování úvěrů, což vede k dalšímu poklesu. Veřejnost nepochopí, jak můžeme užít peníze daňových poplatníků na záchranu bank a nepoužít je na vytvoření pracovních míst. Proto bychom se dnes měli zaměřit na to, jak znovu posoudit tento úvěrový krach, ale – hlavně a především – tuto recesi, uprostřed níž se nacházíme. Myslím, že se v příštím roce existuje v Evropské unii riziko záporného růstu –1 % – ne jen –0,3 %, ale –1 %. Tuto – a ne nepravděpodobnou – vyhlídku musíme začlenit do našich cílů a naší povinností je takové recesi zabránit. Mínus jedno procento v příštím roce znamená více než –3 % oproti paktu růstu a stability.

Chci říci to, že pakt růstu a stability nemůžeme zachránit, pokud něco neučiníme. Pokud nic neučiníme, situace se jen zhorší.

Nyní přichází otázka, co můžeme udělat? Víím, že to není otázka jednoduchá. Víím, že mezi vládami existují neshody, ale myslím, že Komise je povinna pokusit se všechny vlády sjednotit, aby byl tento jeden jednoduchý úkol splněn. Víím, že v Berlíně na koordinaci odpovídáte: „děkujeme, nechceme“, protože by to obnášelo

další výlohy německé vlády na vlády ostatní. Řekl bych, že tak dělat nemusíte, drazí berlínští přátelé. Můžeme podnikat společné kroky, aniž by to s sebou neslo i výlohy jedné vlády na jiné.

Jde o to uvědomit si, že současným investováním získáte v příštích několika letech přidanou hodnotu.

Mezinárodní měnový fond (MMF) udělal jednoduchý výpočet. Představte si, že každý ze států G20 investuje do pracovních míst jen o jedno procento svého HDP navíc. Pokud tak učiní najednou, vznikne jedno volné procento navíc. Proto tvrdím, že tak může učinit každá evropská vláda, jestliže tak učiní najednou. Pokud by každá vláda v Evropě investovala 1 procento svého HDP do potírání recese, udělala to chytře a udělala to sociálně pro více pracovních míst a lepší pracovní místa a starala se o nejzranitelnější skupiny, měla by poté každá taková vláda jedno volné procento navíc.

Proto musím jednoduše naléhat na místopředsedkyni Komise paní Wallströmovou, aby předložila jeden jednoduchý scénář, který by ukázal, co by se stalo, pokud by všechny velké vlády udělaly to, co zde popisují, a který by dokázal, že by to znamenalo výhodu pro všechny, a to nejen pro pracovní místa, ale i pro veřejné rozpočty a také pro pakt růstu a stability. Je to snadný příklad. Pokud nemáte nástroje, já je mám. Rád bych vám ukázal, jak je použít.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROTHE

Místopředsedkyně

Andrew Duff (ALDE). – Paní předsedající, krize bude mít zásadní dopad na budoucnost eura. Dánsko a Švédsko by se měly stát členy eurozóny dříve, než se předpokládalo, a ve Spojeném království je nejvyšší čas, aby o tom začala debata. Pan Brown v roce 1997 určil známých pět tzv. testů, kterými bychom mohli posoudit přistoupení libry k jednotné měně. Za krize je najednou splněno všech pět. Libra spadla na konkurenceschopný směnný kurz, pracovní trhy jsou pružné, City, dříve tak hrdé, nyní riskuje, že bude vytlačeno na okraj silnějším dozorem a regulací uvnitř eurozóny, a hospodářské cykly Spojeného království a eurozóny jsou nyní plně synchronizované, jelikož se společně propadáme do recese.

Chytře maskovaná účast pana Browna na pařížském summitu Euroskupiny byla velkým úspěchem francouzského předsednictví. Vyzývám pana Browna, aby nyní změnil podmínky debaty ve Spojeném království. Pokud to nezvládne, bude libra jako věčný ping-pongový míček létat nekontrolovaným způsobem mezi velkými míči eurem a dolarem.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Jako slovenská poslankyně velmi oceňuji vstup Slovenska do eurozóny. Je tu jasný důkaz, že se vize a prognózy zkušených ekonomů nenaplní. Před šestnácti lety zavrhovali evropští vizionáři a ekonomové myšlenku samostatné a životaschopné Slovenské republiky. V současnosti je Slovensko v hospodářství lídrem nové dvanáctky.

Doporučuji Evropské komisi, aby se namísto hospodářsky neplodných vizí při tvorbě svých priorit soustředila přímo na občana a jeho potřeby. Tím myslím hlavně zdraví a kvalitní sociální podmínky na důstojný život. V době hospodářského stresu a sociálního tlaku na lidi není možné zapomínat na jejich zdraví.

Volný pohyb lidí v Evropské unii není podložen přístupem k zdravotní péči, především k prevenci. Kromě toho je třeba zabezpečit účinné provádění přeshraniční péče o pacienty. Bez zdravého občana nemůže být zdravá Unie.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, je jasné, že pracovní program Komise na rok 2009 je v oblasti zahraniční politiky, stejně jako ve všech jiných oblastech, nerozlučně propojen s mezinárodní finanční krizí, jak nám ostatně řekl předseda Komise, pan Barroso.

Proto pochopíme, že je správné podporovat reformu brettonwodských institucí, pobídnout znovuzahájení rozhovorů ve Světové obchodní organizaci a úzce následovat pokusy o reformu systému OSN a jejích úřadů, která začne v únoru.

Je také jasné, paní předsedající, že musíme vytvořit nové vztahy s nastupující vládou Spojených států, země, se kterou se v mnoha otázkách shodujeme, ale v mnoha také ne, například ohledně trestu smrti, Mezinárodního trestního tribunálu a především Kjótského protokolu. Musíme zaujmout postoje k příštímu summitu v Kodani, zákonům s extraterritoriálním účinkem a dalším otázkám.

Je také důležité zaujmout postoje k záležitostem střední Asie: jaderné krizi v Íránu, vyhlášení příměří a zodpovědnému stažení se z Iráku a požadavku vlády Spojených států na zvýšenou účast západu v Afghánistánu. Musíme také dohlédnout na to, jakým způsobem lze překonat zablokovaná jednání na Středním východě.

Co se týče amerického kontinentu, paní předsedající, je nezbytně nutné podporovat úsilí Komise, a především paní komisařky Benity Ferrerové, na uzavření dohod o přidružení se Střední Amerikou, a zejména přijetí nového směru v jednáních s Andským společenstvím.

Po strategickém přidružení, které Evropská komise zahájila s Brazílií a Mexikem, by tento postup možná mohl napomoci utvářet postoj, který bude přijat v jednáních o dohodě se sdružením Mercosur, jež už tak dloho stagnuje.

Paní předsedající, na našem světě musíme postoupit kupředu v otázce dohody o přidružení s Ruskem, ovšem pouze na základě dodržování mezinárodního práva. V této souvislosti je třeba velmi jasně zdůrazňovat respektování hranic a lidských práv, rozvíjet politiku sousedství a současně také podporovat dohody o přidružení a stabilizaci.

Jak uvedl pan předseda Komise, je jasné, že musíme udělat hodně práce v souvislosti s řešením situace v Africe. Paní předsedající, jsem přesvědčen, že je velice důležité, aby Evropská unie po ukončení reformy (prostřednictvím Lisabonské smlouvy) a procesu rozšíření přijala, či spíše znovu nabyla, v zásadě zeměpisný status, a vzala přitom v potaz, že mezi dneškem a rokem 2050 pohltní Čína s Indií 50 % světového hrubého domácího produktu, jak se již jednou stalo okolo roku 1800.

Z toho důvodu, paní předsedající, je zapotřebí další plánování a můžu prohlásit, paní místopředsedkyně, že naše politická skupina v této práci Komisi podpoří.

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, co se týče G20, věřím, že Evropská unie na tomto summitu předložila dobré návrhy. Když ale člověk čte závěry summitu, zdá se mu, jako by jim něco scházelo. Jak budeme řešit otázky ratingových agentur, zajišťovacích fondů a daňových rájů? Dobrou vůlí přímo oplývají, ale pokud se spolehneme výhradně na autoregulaci a kodexy chování, neuspějeme. Budme realističtí a ambiciózní.

Co se týče zastoupení Evropské unie, její obraz nebyl upřímně tak lichotivý. Musíme učinit pokrok. Existuje věc, kterou si musí uvědomit jak velké, tak malé členské státy, které občas obsazují vedoucí pozice v Mezinárodním měnovém fondu (MMF) a vůbec se jim nechce je opouštět. Abychom mohli do budoucna zlepšit vzhled Evropské unie, musí každý přispět svým dílem.

Co se týče skutečného hospodářství, vyslechla jsem, co říkal pan předseda Barroso, a docela mne to překvapilo. Pokud Komise využije své právo na iniciativu, chová se podle něj populisticky. Proto vyzývám Komisi, aby přijala návrhy, které učinil můj kolega pan Poul Nyrup Rasmussen, i přesto, že by pak mohli vypadat jako populisté. Skutečnost je taková, že pokud v oblasti skutečného hospodářství nepodnikneme žádné kroky, dočkáme se stejného pádu a přijetí stejné strategie hospodářské obnovy, jakou na záchranu svého bankovního odvětví zahájilo Irsko, strategie „každý za sebe“, se kterou v čase světové krize globálního hospodářství nelze uspět.

Bylo by to jen plýtvání peněz, které by Evropské unii ani náhodou nepomohlo dohnat Spojené státy, které již vytvořily rozsáhlý plán obnovy.

Musíme přemýšlet evropsky, musíme přemýšlet globálně a naše kroky musí být dohodnuté a sladěné a musí ponechat pole i pro iniciativy Komise. Ty očekáváme od jejího sdělení dne 26. listopadu. Očekáváme ambiciózní plán evropské obnovy.

Lena Ek (ALDE). – Paní předsedající, krize by neměla být jen dobou k opatřením, ale také k reflexi. Sestavení klimatického balíčku nezachrání jen klima – když nás ušetří katastrof a epidemií a vyhneme se nákladům – ale je také nejlepší přípravou na dobu, která přijde. Za recese se musíme připravit na budoucnost a na nové trhy. Myslím, že nám dnes hrozí nebezpečí, že po špatných penězích vyhodíme i ty dobré.

Až se dostaneme přes toto období, budou si spotřebitelé doopravdy chtít koupit velké auto s velkou spotřebou, nebo radši zvolí malé a úsporné? Když jsem studovala, měla jsem profesora, který říkal: „když pochybuješ, neber to“. To, co skutečně potřebujeme, je nový zelený plán pro investice, inovační výzkum a energeticky výhodné technologie, včetně technologií v autech. Potřebujeme udržitelný zelený nový úděl pro nová pracovní místa a nové bohatství, udržitelným způsobem.

Skupina ALDE bude usilovat o otevřenou, zelenou, bezpečnou a podnikatelskou Evropu a v těchto oblastech budeme podporovat pracovní program Komise.

Manfred Weber (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní místopředsedkyně, dnes bych rád hovořil o vnitřní bezpečnosti a pracovním programu. Nejprve bych však chtěl zmínit jinou otázku. Celou dobu hovoříme o bankách. Před několika týdny v mém regionu zbankrotovala velká společnost s dvěma tisíci zaměstnanci, kteří nyní čelí zruinování, protože banky omezují úvěry. Zde je vidět, že krize již jasně udeřila i na skutečné hospodářství, a proto navrhuji Komisi, abychom se podívali na jednu z odpovědí a prozkoumali právní předpisy o dotacích, které v současnosti, pokud jde o banky, opouštíme a které jsou najednou bez účinku, a změnili je pro podmínky současné krize. Tímto způsobem můžeme pomoci i středním podnikům.

Hlavní téma, o kterém chci hovořit, se nicméně týká pracovního programu Komise a vnitřní bezpečnosti. Když jsem program četl, byl jsem zklamán, protože se kromě hospodářských otázek netýká žádných jiných významných výzev. Pozoruji, že Schengenský informační systém (SIS) učinil obrovský pokrok. Nyní se připojuje Švýcarsko a již před připojením zaznamenalo díky přístupům k SIS významné úspěchy. I přesto program podle všeho nevysvětluje, jak Komise plánuje konečně vytvořit systém SIS II a provozovat jej. Každý měsíc je ve stále větším prodlení a nedochází k žádnému pokroku.

Nedosáhli jsme také žádného pokroku v druhé oblasti, která je s ohledem na policejní spolupráci mimořádně důležitá, a tou je boj proti organizovanému zločinu a praktická spolupráce policejních organizací. Postrádáme jasný právní rámec. Ani o tomto tématu jsem bohužel v pracovním programu na rok 2009 nic nenašel. Rád bych v této oblasti pozoroval větší nasazení.

Za třetí, v programu jsou popisovány migrace, přistěhovalecká síť, přistěhovalectví a modrá karta, o které budeme hovořit zítra. Veřejnost by k přistěhovalectví přistupovala mnohem otevřeněji, kdybychom jim jasně vysvětlili, že bojujeme proti nezákonnému přistěhovalectví a že ho také ukončíme. To je jedna z oblastí propojení, které nesmíme přehlížet.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Paní předsedající, paní komisařko, je dobré vést společnou rozpravu o hospodářské krizi, poklesu ve skutečném hospodářství a pracovním programu Komise. Tyto otázky spolu souvisí. Je také dobré, že Komise navrhuje koordinované úsilí. To ovšem podle mne není dostatečně zachyceno v pracovním programu.

V Radě se objevily hlasy, že bychom nyní měli omezit investice do životního prostředí a také své cíle v oblasti životního prostředí. S tímto názorem rozhodně nesouhlasím. Stejně tak nesouhlasím ani s názorem, který vyjádřilo mnoho jiných, že bychom měli omezit sociální oblast. Musíme ve skutečnosti udělat úplný opak. Je zapotřebí investovat do výzkumu a vývoje, nových environmentálních technologií a nové infrastruktury, která je k životnímu prostředí mnohem šetrnější než ta, kterou máme dnes. Musíme školit pracovní síly a zajistit, aby mladí lidé získali správné vzdělání, a abychom tak byli schopni zachovat si konkurenceschopnost, ale také posilovat jednotlivce do budoucna.

Když se vrátím k pracovnímu programu a zaměřím se na sociální oblast, zjistím, že Komise si ji za prioritní oblast ne zvolila. Dovolte mi uvést dva příklady. Slyšeli jsme pana Rasmussena; teď si myslím, že bychom měli být vyslyšeni i my ze sociální oblasti. Zpráva, za kterou jsem byl zodpovědný, se zabývala rovným zacházením na trhu práce v rámci EU a dále právem na kolektivní akci za rovné zacházení. Komise teď musí zareagovat konkrétními opatřeními pro rovné zacházení na trhu práce v EU, a to pozměněním směrnice o vysílání pracovníků a pomocí sociálního protokolu. To je první věc. Druhou je to, co se děje v oblasti pracovního prostředí, kde můžeme v rámci EU pozorovat nárůst počtu nehod, tedy alespoň v některých členských státech, a to proto, že jsme této oblasti přidělili nižší prioritu. I na to musí Komise reagovat, abychom mohli provázet dlouhodobý udržitelný rozvoj v jeho pilířích hospodářském, environmentálním a sociálním.

Malcolm Harbour (PPE-DE). – Paní předsedající, rád bych z pohledu Výboru pro vnitřní trh hovořil o tom, co se děje ve skutečném hospodářství. Před dvěma týdny jsem se vypravil podívat na některé malé podniky – úspěšné dodavatele pro vesmírný, automobilový a energetický průmysl.

Jejich problémem je to, že zaměstnávají mnoho kvalifikovaných pracovníků, ale jejich objednávky se zpomalily, a někde dokonce úplně zastavily. To jsou ti lidé, o kterých musíme přemýšlet – protože jestli tady po recesi nebudou, jestli tady nebudou jejich zkušenosti, tak jsme ve vážných obtížích. To jsou ty společnosti, do kterých chceme investovat – do nových výrobků, do nových služeb, do zdokonalování a školení jejich zaměstnanců.

Proto tvrdím Komisi, že tyto malé podniky jsou motorem znovuvytvoření pracovních míst. Máme zde platný Small business act. Jeho provádění v tomto dlouhém a únavném dokumentu asi někde je, ale vy, Komise, byste určitě měli hledat skutečné priority, aby byly dokončeny některé z věcí, na kterých jsme zde pracovali a které by doopravdy pomohly skutečnému hospodářství. Zde vaše priority lžou. Nevidím žádnou známku toho, že by se jednalo o skutečnou odpověď na krizi.

Začíná několika hezkými větami, ale nepozoruji v programu žádné zásadní změny. Takže vám, paní Wallströmová, chci říci – a doufám, že to vzkážete i panu předsedovi Barrosovi – že tento plán není moc dobrý. A také to, že potřebujeme účinná opatření v oblastech, které budou ve skladbě pracovních míst představovat do budoucna a již nyní velký rozdíl.

Mezi další osoby, které nám mohou pomoci, patří samozřejmě veřejní investoři, lidé, kteří provádějí a udržují projekty a výstavbu, udržitelně staví, kupují zelenější vozidla a také investují do nové generace telekomunikačních sítí.

Uzavřu tímto zásadním bodem. Rada (a lituji, že zde pan ministr již není) bude mít příští týden příležitost podepsat společný postoj k telekomunikačnímu balíčku, který vytvoří podmínky pro takové investice.

Slyšíme, že některé komisaře to tak moc nezajímá. Nuže doufám, že jim vzkážete, že pro budoucnost evropského hospodářství je zásadní, aby Rada na svém zasedání příští pátek tento balíček schválila.

Ieke van den Burg (PSE). – (NL) Paní předsedající, dovoluji mi úvodní poznámku. Je pravda, že by Evropa, jak zde řeklo mnoho lidí, měla na světové scéně hrát větší úlohu, ale Evropa by také měla hovořit jedním hlasem a ne být roztržštěná tak, jak je tomu nyní. Velké členské státy se budou muset přizpůsobit a uvědomit si, že teď musíme ukázat sjednocenou evropskou tvář. Vedoucí úloha Evropy v regulaci, opětovné regulaci, doзору a zlepšení finančních trhů není nápadem Gordona Browna nebo Nicolase Sarkozyho, nýbrž evropských orgánů. Nyní musíme v Evropě ochránit to, co jsme vytvořili.

Kromě agendy finančních trhů bychom měli veškerou pozornost soustředit na hospodářskou krizi, které čelíme. Výstražné zvony bijí na poplach. Rovněž v tomto případě bychom měli jednat světově, ovšem v Evropě také více evropským způsobem a s ohledem na evropský plán obnovy. Už to nemůže být jen stále totéž; chtěli bychom skutečný obrát o 180 stupňů. Brueghelovští ekonomové opravdu ztratili svou víru a nyní obhajují vyšší náklady. Rezervy by se měly převést do politiky podněcující nové myšlenky. Podle mne je způsob, který navrhuji, tento jeden procentní bod, příliš málo a nedostaneme se tam, kam chceme, se snížením DPH o 1 %, jak je navrženo, neboť čísla o poklesu jsou mnohem vyšší. V Nizozemsku například stavebnictví čelí 20% poklesu, a proto si myslím, že bychom měli uplatňovat nízkou sazbu DPH, abychom zajistili, aby se zotavil trh s bydlením v celé Evropě.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, paní komisařsko, jako koordinátor skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů pro regionální politiku bych rád pomohl hledat řešení, která jsou skutečně proaktivní. Evropa by měla teď skutečně předložit akční plán. V tomto ohledu schvaluji postoj pana Barrosa.

Investice prostřednictvím strukturálních fondů a Fondu soudržnosti – se 60 miliardami EUR ročně z Evropy, zdvojnásobenými na 120 miliard EUR členskými státy – by umožnily být aktivnější a flexibilnější a nabrat rychlost. Týká se to konkrétních investic, a to jak prostřednictvím Lisabonské strategie ve smyslu znalostí, tak přes Göteborgskou strategii v rámci energetiky a ekologie.

Jako vždy, jedná se i tady o pracovní místa. Jedná se o rekvalifikaci lidí, kteří ztratili svou práci, aby byli schopni ji nalézt v novém hospodářství. Jen s tímto přístupem a s lidmi se skutečnou kvalifikací se po krizi můžeme znovu těšit na budoucnost.

Předložený program je třeba přesněji doladit v mnoha oblastech. Například regulace v letech 2007–2013 mohou být pružnější. Peněžní prostředky mohou být převáděny mezi operačními programy v samotných členských státech. Fondy, které ještě nebyly vyčerpány – a jsou to vcelku velké částky – mohou být vynaloženy rychleji. Postoj přijatý Parlamentem můžeme chápat tak, že tedy můžeme použít fondy podle pravidel n+1, n+2 a n+3 v konkrétním období dosud nevyčerpané, a stejně tak možná i zbylé fondy z minulých období.

Rádi bychom Evropskou komisi požádali – a vím, že paní Hübnerová je pro – aby vypracovala balíček navrhovaných změn, a prokázala tak před nadcházejícími volbami veřejnosti náš dynamismus. Netrpělivě tyto návrhy očekáváme a chci vás požádat, abyste jednali urychleně. Gratuluji Komisi za dosavadní práci, ale do budoucna je zapotřebí vynaložit větší úsilí – takové, na jaké je Parlament již připraven.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, summit G20 vytvořil velice ambiciózní agendu, jejímž cílem je prostě zajistit, aby finanční globalizace podléhala pravidlům. V Evropě to znamená poučit se z našich zkušeností a využít lekcí kapitalismu – systému založeného na zájmech, ve kterém můžete bez pravidel, pokud jste příliš chamtiví, skončit na nule.

Pan předseda Komise nadnesl určité oblasti, jak neskouznout k populismu, i přesto však existují kroky, které lze podniknout. Z nemoci šílených krav jsme se poučili, že v supermarketech a řeznictvích nemůžete prodávat závadné a zkažené maso a že musí existovat pravidla.

Poučíme-li se ze svých chyb, můžeme v Evropě podniknout kroky, jak tomu bylo v mé zemi. Můžeme například rozhodnout, že banky, stavební společnosti a finanční instituce musí vytvořit fondy pro období krize, a také, paní předsedající, že nerozvázné transakce a neprověřené procesy sekuritizace jsou zakázané. To by byl krok směrem k obezřetnému řízení, které by měly finanční instituce uplatňovat, ale kterého jsme v Evropě zatím ještě stále nedosáhli.

Myslím si, že by Komise udělala správně, kdyby se věnovala i této oblasti.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, v podmínkách finanční krize jsou najednou uvolňovány obrovské objemy peněz, včetně částek na zmírnění hospodářské krize. Pokud svým kolegům rozumím správně, chceme všichni také zajistit to, aby tyto peníze mohly proudit.

Ráda bych Komisi řekla, že od ní očekáváme, že bude v této počáteční fázi konat svou práci. To znamená, že otázka regulace těchto peněz zůstává na pořadu jednání. Proto se nemůžeme spokojit s pracovním programem, který Komise na rok 2009 předložila. Je pro nás zklamáním, že tato část vaší práce se nedostala do středu pozornosti. Komise pana Barrosa v této záležitosti dosáhla mnohé, ale pro nás je také tím pádem jasné, že to nepovažuje za důležitou otázku pro rok 2009. Poradila bych vám přesný opak.

Jsme také zklamaní, že Úřad pro boj proti podvodům není vybaven novým a lepším právním základem. Hrozí, že až se 27 členských států nebude schopno shodnout v otázce boje proti podvodům, dostane se Rada do slepé uličky. V tomto ohledu jsme vkládali jistá očekávání i do Komise, avšak po přečtení pracovního programu se zdá, že tato očekávání nebyla naplněna.

Jsme také zklamaní, že jsme nenašli podrobnější informace o vnitrostátních prohlášeních. Pokud jim na jedné straně dáváme větší svobodu na výlohy, musíme se také ujistit, že členské státy budou mít i odpovídající povinnosti.

Nerozumím tomu, že Barrosova Komise nechce rozvíjet a ukazovat svůj největší úspěch: zveřejnění příjemců dotací. Proč nevyužíváte tuto možnost pro zveřejnění toho, jak jsou vynakládány peníze EU? Proč pomocí informací získaných z těchto údajů nezkoumáte, zda skutečně dosahujeme svých politických cílů?

Jsem přesvědčena, že naše vysoká očekávání na vás jsou oprávněná a že bychom měli doopravdy chtít víc, než je předloženo v tomto legislativním a pracovním plánu. Určitě byste ale měli využít naší kritické solidarity a našich dotazů pro další rozvoj.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Paní předsedající, předsedové vlád by uprostřed krize měli společně plánovat i sociální, nejen hospodářské zásahy. Banky musí být samozřejmě zachráněny, ale Evropa by se měla zaměřit i na přímou pomoc lidem s nízkými a průměrnými příjmy a na podporu zaměstnanosti a sociální soudržnosti.

Sociální stát a sociální soudržnost nemohou být na samém konci otevřených a nekontrolovaných trhů nebo hospodářské politiky Evropy, přežívající vějička, kterou házíme všem, kdo se hrouť v dobách krize. Jsou naopak jádrem evropského hospodářského růstu, a tak by se k nim mělo i přistupovat.

Zadruhé, abychom toho mohli dosáhnout, potřebujeme urychleně upravit podmínky paktu stability; potřebujeme nový sociální Maastricht, udržitelný pakt pro růst, zaměstnanost a sociální podporu, založený na přísných pravidlech a předpokladech.

Zatřetí by Evropa investicemi kapitálu do vzdělání a výzkumu zelených technologií měla jít ve světovém měřítku v čele úsilí o inovace a nové technologie; to je samozřejmě něco, co si vyžádá v Evropském rozpočtu výrazné navýšení. Musíme se konečně posunout kupředu.

Slunce, vítr a voda budou ropou budoucnosti. Kdokoli je bude včas využívat, vytvoří pro své občany miliony pracovních míst a společnost blahobytu. Pokud se Evropa nechá odstrčit, jak nyní někteří varují, Amerika a Barack Obama, jehož zvolení všichni vítáme, převezme vedení a my ztratíme.

Za čtvrté, potřebujeme novou transparentnost trhů, kontrolu a pravidla pro dozor. Současný systém, který způsobil krizi a ve kterém si zisky shrábne několik soukromých jednotlivců a společnost jako celek nese ztráty, vyústí jen v další krizi.

Robert Sturdy (PPE-DE). – Paní předsedající, v době, kdy svět zažívá nejsilnější krizi, která na nás kdy udeřila, zaznamenáváme také dosavadní neúspěch jednacího kola z Dohá. Jeho význam je zásadní. Právě jsem hovořil s paní baronkou Ashtonovou – tedy současnou komisařkou Ashtonovou – a věřím, že nás svým přístupem progresivně a futuristicky posouvá kupředu. Finanční krizi je třeba zdůrazňovat, a stejně tak je třeba zdůrazňovat nutnost prohloubení evropských vztahů s klíčovými partnery, včetně nové vlády Spojených států, ale hlavně s generálním ředitelem, panem Pascalem Lamym, kterého čeká tzv. znovuzvolení – uvidíme, jestli tuto pozici získá, ovšem je dobrý důvod se domnívat, že ano. Potřebujeme zde více činů a méně řečí.

Pan Brown vyzval čelné osoby, aby v době hospodářské krize nevytvářely překážky obchodu a investicím. To má zásadní význam pro jednání WTO. Přístup EU k obchodu nesmí být přístup dickensovský. Musíme otevřít naše překážky. Nesmíme zavádět nástroje na obranu obchodu. Reforma může být úspěšná jen z důvodů principu volného trhu. To, jak jsem řekl, zahrnuje i volný obchod a investice.

Pascal Lamy se minulý týden setkal se státy skupiny G20 a pracovali na návrhu, který by mohl vést k úspěchu v krátké době. Doufáme, že se něčeho dočkáme již před Vánoci. Takový je v tuto chvíli pohled Komise. Blahopřeji komisařům, předchozímu i současnému, k jejich přístupu. EU poprvé vedla obchodní jednání a je třeba jí poblahopřát.

Andrzej Jan Szejna (PSE). – (PL) Paní předsedající, neformální setkání Evropské rady a summit G20 ve Washingtonu se pokusily reagovat na nejvýznamnější současnou výzvu: finanční krizi, která bezesporu představuje selhání neoliberálních hospodářských teorií. Prohlášení z těchto setkání připomínají ze všeho nejvíc zabouchnutí stáje za splašeným koněm a mrzelo mě prohlášení pana Barrosa, že jejich uvažování změnila jen krize.

Tato setkání neřešila palčivé otázky, jak zastavit recesi, jak vytvořit nová pracovní místa, a konečně jak bojovat proti změně klimatu bez zbytečných hospodářských výloh. Evropané socialisté již dlouhou dobu vyzývali k reformě finančních trhů a ke koordinovaným krokům vlád Evropské unie.

Podle mne se nemůžeme soustředit jen na finanční trhy, kde nás do stávající situace přivedly finanční instituce a hrabiví manažeři. Musíme naše občany ochránit před zvýšením cen potravin, energií a nájmu, abychom udrželi skutečnou výši jejich příjmů a ochránili tak jejich kupní sílu: spotřebitelskou poptávku, která má spolu s investicemi a vývozem tak významný vliv na hospodářský růst v Evropské unii. Musíme také chránit ziskovost malých a středních podniků.

Pokud zůstane klimatický a energetický balíček ve stávající podobě, především co se týče systému obchodování s emisemi a požadavků na elektrárny a těžký průmysl, musím varovat, že to v Polsku a dalších nových členských státech povede ke znatelným nákladům, a především ohromnému nárůstu cen energií.

Boj proti změně klimatu je legitimní cíl, ale bitvu nelze vyhrát prostředky, které by bezprostředně vedly k další krizi, tím spíš, že jsme nepřekonali ani tuto.

Carmen Fraga Estévez (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, co se týče plánů na rybářskou politiku, čekáme již velmi dlouho na určité připravované návrhy, a proto potřebujeme pevný pracovní program, díky kterému budeme moci s větší jistotou určit, zda tyto návrhy přijdou do konce tohoto volebního období.

Navzdory našim žádostem v tomto směru a bez ohledu na reformu monitorování politik, která byla právě předložena, se nám dosud nepodařilo získat žádnou bližší představu o tom, co se chystá.

Z dokumentu Komise se dozvídáme, že jedna z priorit bude představení zelené knihy o reformě společné rybářské politiky. Ve skutečnosti to nicméně znamená začátek debaty, která neskončí dřív než v roce 2012.

Ve sdělení se objevuje i slibovaná reforma společné organizace trhů, ovšem opět si nejsme jistí, jestli se jí dočkáme v první polovině roku 2009.

Chtěla bych poukázat na celou řadu existujících problémů, které by se, ať již kvůli mezinárodním závazkům, jako jsou rybářské dohody, nebo vícestranným smlouvám, jako je nutnost převést doporučení regionálních rybářských organizací do práva Společenství, měly objevit v legislativním programu.

Existují také další záležitosti, jako například budoucnost akvakultury v Evropě nebo návrhy o vypouštění odpadů, které se jako duch objevují v pracovních programech Komise a zase z nich mizí a o kterých jsme přesvědčeni, že vzhledem k důležitosti, kterou jim přikládají jak přímo toto rybářské odvětví, tak Parlament, by se také měly stát prioritami.

Proto doufáme, paní předsedající, že bude co nejdříve předložen upravený pracovní program na rok 2009, který bude brát v potaz tyto opakované žádosti Evropského parlamentu.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Paní předsedající, ve finanční krizi vždy trpí ti hospodářsky nejslabší. Nesrozumitelné produkty finančních služeb, jejichž kvalitu již neposuzují ratingové agentury, nedostatek transparentnosti a chybná víra v to, že trh se zreguluje sám, pouze posílily způsob smýšlení jako v kasinu. Komise také naneštěstí vytrvale odmítala uvažovat o legislativních opatřeních na regulaci finančních trhů a vůči radám Evropského parlamentu se chovala naprosto nepřístupně.

My to nicméně nyní musíme překonat a vzít si z toho politické ponaučení. Zaměstnanci, kteří nyní ztrácejí práci a kteří se musí smířit s výraznými snížením svých důchodů kvůli vysoce riskantním investicím penzijních fondů, budou muset tyto náklady nést několika různými způsoby. Abychom byli schopni znovu dosáhnout udržitelného růstu, jsou po analýze současného stavu a na jejím základě současnými prioritami realizace krizového plánu, lepší kontrolní mechanismy a omezení škod, a dále zabezpečení přístupu k půjčkám pro nově se rozvíjející ekonomiky a rozvojové země. Stejně tak důležité je to, že hlavní skeptici musí, co se týče nutnosti navýšení rozpočtu EU, pochopit, že k tomu, abychom mohli krizi řešit účinněji, je nezbytné, abychom zavedli účinnější nástroje jako preventivní opatření.

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Paní předsedající, rád bych přednesl malý a středně dlouhý projev o svém oblíbeném tématu – malých a středních podnicích. Potěšilo mne, že pan předseda Komise Barroso malé a střední podniky mnohokrát zmínil v úvodní řeči. Ovšem pokud mě něco zneklidňuje, tak je to skutečnost, že nám říká slova – což je pro řeč nezbytné – ovšem ještě jsme neviděli dost činů – jak zde ostatně před okamžikem řekl i pan Malcolm Harbour.

Povšiml jsem si, že v oddílu 3 vašeho legislativního a pracovního programu na rok 2009, ve velice důležitém oddílu nazvaném „Zlepšování právní úpravy – plnění slibů a změna legislativní kultury“, je zmínka, že „jednodušší a dokonalejší právní prostředí neobsahující bezdůvodnou administrativní zátěž bude proto klíčovou součástí legislativního programu Komise“.

Při vši úctě, vážená Komise – a v tomto ohledu hovořím jako velký příznivec a stoupenec Komise – jsem si ani náznakem nepovšiml, že by něco takového bylo skutečně součástí legislativního programu. Hodně se o tom hovoří: ano, uděláme to, snížíme to o 25 % – ale kde jsou výsledky? Kde je snížení? Nic jsme zatím neviděli.

Takže co se týče názvu „Zlepšování právní úpravy – plnění slibů“, jestli existuje jediné slovo, které byste si měli pro tento legislativní program zapamatovat, Komise, tak prosím, ať je to slovo „splnit“.

Má závěrečná poznámka se týká toho, že si uvědomuji, že změna kultury si žádá svůj čas, a také si jako koordinátor skupiny PPE-DE pro zaměstnanost a sociální věci uvědomuji, že výbor, kterého jsem měl velké štěstí být členem, není vždy v otázce lepší a jednodušší právní úpravy nejlepším spojencem. Avšak musel jsem tímto výborem projít a vyzývám vás, aby jeden z vás přišel a zkusil si to taky – třeba jen nakrátko – protože bychom se mohli stát součástí problému. Ovšem kdybychom mohli nějak vytvořit nový precedens, že by ideálně pan předseda Komise přišel a hovořil s naším výborem, možná by pak náš výbor pomohl vaší práci a mohli bychom se stát součástí řešení.

Erika Mann (PSE). – (DE) Paní předsedající, ráda bych hovořila o jedné záležitosti, o které se dosud moc nemluvilo, a tou je úloha státu. Můžeme pozorovat, že začlenění do globálního hospodářství také znamená to, že si musíme stále víc uvědomovat, že k tomu, aby byl plně způsobilý zasahovat a provádět nezbytné kontroly, musí se stát mezinárodně a globálně integrovat.

Myslím, že Evropská unie má vynikající příležitost, aby se této úlohy ujala. Můžeme vidět, jak je do ní vkládána stále větší a větší důvěra. Musíme udělat vše pro to, abychom dokázali, že je to důvěra oprávněná. Patří sem i ještě jednou přezkoumat legislativu Evropské unie. Vidím zde sedět pana komisaře McCreevyho. Velmi důrazně bych mu doporučila, aby k zákonu Volkswagen přistupoval jinak, než měl v plánu. Bylo by to významné znamení, že pochopil princip doby.

Ráda bych také vyjádřila svou podporu paní Gräislové. Má naprostou pravdu v tom, že ohledně kontrolních opatření musíme být důraznější, a doufám, že Evropská unie také porozuměla tomu, jak se chovat na

celosvětové úrovni. Proč bychom ke Světové bance a Mezinárodnímu měnovému fondu nemohli přistupovat jednohlasně? Skvěle to funguje ve Světové obchodní organizaci, ale v jiných oblastech jsme se to ještě nenaučili. Také doufám, že podpoříte G20, aby z ní mohla být organizace fungující dlouhodobě.

Piia-Noora Kauppi (PPE-DE). – Paní předsedající, myslím, že o finanční krizi toho bylo řečeno dost, ale je nezbytné mít jeden pohled. Právě teď jsme příliš sebekritičtí v tomto Parlamentu a také příliš sebekritičtí vůči orgánům EU.

Nezapomínejme, že jsme v posledních osmi letech prošli velice zásadní proměnou naší legislativy týkající se finančních služeb. Máme vhodné právní předpisy. Máme vhodné regulace a byl zlepšen i systém dozoru. Samozřejmě jsme se nedokázali vyhnout krizi, ale ta také nezačala zde: zrodila se v Americe. Zrodila se ve Spojených státech kvůli jejich nedostatečné regulaci, jejich nedostatečnému dozoru a kvůli jejich nedostatečnému provádění.

Zde v Evropě bychom se měli vyvarovat přehnaných reakcí. Není správný čas na ústupky, na dobré odhady dopadů a lepší regulační agendu, jak právě řekl pan Bushill-Matthews. Je skvělá doba na správně zacílené a správně připravené návrhy a na jejich provedení. Pokud bychom reagovali nesprávně, mohlo by to mít závažné následky. Mohlo by nás to i zatáhnout do vážnější krize. Pokud bychom například přijali legislativu, která by ztížila obnovu finančních trhů, nebylo by to ve prospěch evropských občanů.

Měli bychom jednat v klidu a snažit se vyhnout nevhodné, špatně namířené a nepřipravené legislativě a neměli bychom být příliš sebekritičtí. Měli bychom poděkovat Komisi, že nás provedla touto zásadní změnou evropské legislativy a režimu dozoru.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Paní předsedající, nacházíme se uprostřed těžké finanční krize, která je z mnoha pohledů jedinečná. Je jedinečná proto, že to je první světová finanční krize, kterou jsme zažili, a navíc je v recesi světové hospodářství.

Ale mohlo by být dobré podívat se i na události a vývoj, kterým procházíme, protože jsme také zažili 25 let nevídaného a ojedinělého globálního hospodářského růstu, který umožnil více než dvěma miliardám lidí, aby se dostaly z chudoby.

Musím říci, že to jsem od té části sněmovny, která zde dnes prohlašuje, jak otevřené hospodářství selhalo, neslyšel. Je selháním, že se dvě miliardy lidí dostaly z chudoby? Ovšemže není. Dnes ovšem pozorujeme novou strukturu globálního hospodářství a skutečnost, že setkání ve Washingtonu bylo summitem G20 a ne G8, svědčí o nové realitě, ve které žijeme. Myslím, že je to dobře, protože již neexistuje naprostá nadvláda transatlantického hospodářství. Z obecného hlediska to považuji za kladný jev, protože to znamená, že rozvinout se do blahobytu dokázaly i země z ostatních částí světa.

Způsobilo to v této době nerovnováhu: obrovské přebytky v zemích jako Čína a obrovské schodky v zemích jako Spojené státy, dohromady s ojedinělými a uměle sníženými úrokovými sazbami v hospodářství Spojených států, které zvýšilo objem úvěrů tak, jako nikdy předtím.

Je zajímavé si všimnout, že jsme tuto rozpravu v této sněmovně vedli i s těmi kolegy, kteří vyzývali k ještě většímu snížení sazeb. Pokud bychom tak učinili, byly by problémy v Evropě dokonce ještě větší, než jsou.

Teď si musíme uvědomit, že můžeme přestavět a obnovit globální hospodářství, a myslím, že v tom musí Evropská unie hrát hlavní úlohu. Musíme se ujistit, že děláme to, o čem se hovořilo na setkání ve Washingtonu, zabezpečit volný obchod a otevřené trhy a říci „ne“ protekcionismu, protože ten by obnovu zbrzdil ze všeho nejvíc. Musíme zajistit, aby právní rámec globálních finančních trhů odpovídal takové realitě, jak dnes světové hospodářství vypadá. To je náš úkol, a my v tom musíme zaujmout vedoucí úlohu a dosáhnout ještě větší prosperity.

John Purvis (PPE-DE). – Paní předsedající, existuje vážné nebezpečí, že se naženeme do nadměrné a zbytečné regulace s nechtěnými důsledky. Příkladem může být nová směrnice o kapitálových požadavcích a navrhovaných 5 % zadržovaných výnosů z cenných papírů. To uvolnění úvěrů jen zpomalí. Nedostatečné možnosti sekuritizace jsou základní příčinou toho, že se úvěry zastavily. Potřebujeme banky, které by půjčovaly, ale ne tento zavádějící princip, který postrádá posouzení dopadů, zabrání znovunastartování sekuritizace a úvěrů, které naše podniky a průmysl tak zoufale potřebují. Zeptejte se v automobilovém průmyslu, jak se mu bude dařit bez sekuritizace.

A to je jen jeden případ. Pokud pozastavíme řádné a spravedlivé účtování, pokud opustíme naši cestu, pokud jde o zastavení zajišťovacích fondů a soukromých kapitálových fondů, pobídky pro inovační podniky, ty,

kdo nesou riziko, a dokonce banky, jak to pan Schulz a socialisté požadují, jen zpozdíme a zahubíme tuto obnovu.

Proinsias De Rossa (PSE). – Paní předsedající, řada řečníků zde – včetně mého kolegy, Briana Crowleye z Irska – obvinila bankéře z toho, že se chovají jako bankéři, tedy že maximalizují krátkodobé zisky až na hranici zákona. Krize se mohla rozvinout, protože vlády po celém světě nespĺnily svou odpovědnost účinně vládnout hospodářství, včetně bank. Většina mocných ignorovala dějiny a uvěřila ideologické hantýrce, kterou jsme slyšeli i od posledních tří řečníků – že trh je samovyvažující se přirozený jev a že úlohou vlády není do něj zasahovat.

Pravda je taková, že neviditelná ruka Adama Smithe sahá do našich kapes. Kapsy, z nichž se bere, to jsou kapsy pracujících lidí, kteří ztratili zaměstnání, rodin, které ztratily domovy, a těch, kdo již chudí jsou a přicházejí o své úspory a důchody. Bankéři a pravicoví politici o nic nepřicházejí. Stane se nám to znovu, nestanovíme-li nový hospodářský rámec, který nám umožní zajistit, aby banky a průmysl sloužily společnosti a umožnily vládám, aby vládly ve veřejném zájmu.

Olle Schmidt (ALDE). – Paní předsedající, myslím, že Adam Smith byl velice úspěšný, především v Irsku! Myslím, že si tam uvědomujeme důsledky.

– (SV) Paní předsedající, paní komisařko, myslím, že je důležité, že EU a celý svět prostřednictvím summitu G20 podnikly kroky a řekly, že nadále chtějí konat společně. To je v politice něco zcela nového. Evropský a globální systém finančního dozoru představuje další významné kroky. Musíme zajistit, abychom vytvořili pružná pravidla pro budoucnost a neřešili včerejší problémy.

Ve vši pokoře bych chtěl varovat před třemi věcmi: varovat před přehnanou regulací, která by světové hospodářství ještě zpomalila; varovat před příliš rozsáhlými státními balíčky pomoci na záchranu odvětví v krizi – u nás ve Švédsku máme několik případů, což ostatně paní komisařka dobře ví – a varovat před protekcionismem a uzavřením hranic. Nesmíme upadnout do stejné krize jako ve třicátých letech.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, protože zde již nejsou představitelé Rady, budu hovořit ke Komisi. Jsem doopravdy přesvědčena, že návrhy pana Barrosa nevyřeší současnou krizi, a to proto, že zapomněl na jeden faktor – jmenovitě příčiny krize. Je to náš systém řízený výrobou a naše koncepce rozvoje, co ničí a zneužívá planetu a její obyvatele.

Krize není za námi; myslím, že si toho musíme být vědomi. Vlastně si myslím, že jde jen o začátek; naši společnosti byla hozena návnada a přijde toho ještě mnohem víc. Myslím, že si vůdci tohoto světa s jeho globalizovaným hospodářstvím nedokážou uvědomit potřebu změnit směr a naši spoluobčané zase nejsou schopni pochopit, jak lze dnes najít miliardy eur na záchranu bank a zítra strojního průmyslu, zatímco věci v nákupním košíku hospodyněk stále ubývá.

Navrhujete opatření na hospodářskou obnovu, ovšem pokud jsou stejná, jak jste je zkoušeli zavést i v minulých letech a vyústila jen v chaos, pak jste na špatné cestě. Jsem přesvědčena, že musíme omezit naše ekologické stopy. O to jde. Jak to chcete vyřešit?

(Předsedající řečníci přerušila.)

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paní předsedající, občas hovoříme o velkých návrzích, velkých plánech a cílech. Zapůsobil na mne nedávný proslov kanadského ministra financí, který hovořil o tom, co to znamená být nudný, nevýrazný a prudérní. Možná bychom se měli důkladně podívat na to, co prohlásil, protože on řekl, že dobrá regulace začíná doma, a dříve než budeme řešit svět, měli bychom vyřešit sami sebe – třebaže se přikláním k tomu, že přehnaná regulace je stejně špatná jako žádná regulace. Proto musíme jednat velice vyváženě.

Ale ať uděláme cokoli, jsou nyní v podnicích, na farmách a v domácnostech lidé, kteří nemohou získat malé úvěry na další provoz. Nedávno jsem byla na irské farmě, která nemohla obnovit svůj kontokorent ve výši 25 000 EUR. To je vážný problém a je třeba ho řešit.

Co se týče pracovního programu, budeme mít přezkum rozpočtu, zavedení kontroly stavu a přezkum rybolovu. Bude to náročný rok a přeji vám hodně štěstí.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Paní předsedající, děkuji vám za všechna zajímavá vystoupení. Shromáždit rozdílné názory všech poslanců na legislativní a pracovní program a uspokojivě na ně odpovědět je možná další nemožný úkol. Dotýkají se oblastí od GMO přes rybolov, Světovou obchodní organizaci až

po celou finanční krizi. Proto možná nebudu mít čas nebo možnost naprosto uspokojivě odpovědět na všechny vaše podrobné otázky.

Nejprve chci podotknout, že od chvíle, kdy jsme vstoupili do krize, už neexistuje nic jako „všechno při starém“. Po mém boku vidíte řadu mých kolegů, kteří jsou také hodně zodpovědní za odpověď, jako například zde vzadu pan McCreevy, a ti budou lépe než kdokoli jiný vědět, kolik práce jsme museli od samého počátku udělat. Také bych ráda řekla, že Komise na finanční krizi odpověděla neobvykle rychle. Vzpomínám si, jak jsme si kdysi blahopřáli, že jsme zvládli za tři měsíce zareagovat na jednu z ropných skvrn a považovali jsme to za něco jako rekord, ale tentokrát jsme v podstatě zvládli za 24 hodin položit návrhy na stůl a ty důležité přijmout. Proto myslím, že to zdaleka nebylo všechno při starém a že od této chvíle už nic při starém nebude. Musíme i nadále reagovat na recesi, jejíž počátek jsme již pocítili. To je tedy naprosto jasné.

Také si myslím, že všechna vaše vystoupení dokazovala nutnost dosažení správné rovnováhy. Získat správnou rovnováhu v oblasti péče o životní prostředí a stejně tak v sociálních otázkách – je třeba pokrýt všechny tyto oblasti. Proč si však myslíte, že ve strategických iniciativách jako je zpráva o Lisabonské strategii pro růst a zaměstnanost a návrhy na období po roce 2010, evropský rámec pro obnovu, balíček doзору nad finančními trhy, nebude obsahovat sociální otázky a zahrnovat veškerá kritéria udržitelnosti? Ovšemže to musí tuto rovnováhu odrážet, a právě na tom budeme pracovat, stejně jako na doplnění o velice podrobné návrhy, které budeme muset od této chvíle uvádět v platnost. Tato rovnováha a také její správné nastavení mezi regulací a volným fungováním trhu jsou pro nás zásadně důležité a jsme si toho plně vědomi.

Myslím si, že to bude mít vliv i naši důvěryhodnost, protože té se můžeme těšit, pouze pokud splníme tyto strategické kroky, které jsme označili za strategické a prioritní iniciativy, spolu s velmi konkrétním následováním a prováděním opatření, a že také pouze v takovém případě můžeme i nadále hrát vedoucí úlohu v G20 a MMF nebo při ovlivňování zbytku světa v otázkách energetiky a klimatu; tuto důvěru získáme plněním závazků plynoucích z tohoto programu.

Velmi jsme oceňovali dialog, který jsme po dlouhou dobu vedli s různými výbory Parlamentu, a také, řekla bych, zevrubnou politickou rozpravu, které jsme se účastnili a za kterou vám velmi děkuji. Myslím, že nám to pomůže při plnění toho, co jsme slíbili. Také nám to pomůže při sestavování seznamu návrhů.

Jak ovšem víte a jak z našeho pracovního programu jasně vyplývá, jsme ve velice příznivé době jakéhosi přechodu – s novým Parlamentem, novou Komisí a s parlamentními volbami příští jaro – a také jste nás žádali, abychom nepokračovali v poskytování toho, co již nemůžete obdržet a s čím už nemůžete dál smysluplně pracovat.

Musím zmínit ještě jednu otázku, a tou jsou malé a střední podniky, o kterých také hovořila řada z vás. Budou pro úspěch v boji proti finanční krizi samozřejmě mimořádně důležité, a v souladu s tím budeme také postupovat; již jsme vytvořili akt o malých a středních podnicích a samozřejmě existují i následné kroky navazující na tento dokument, tedy provádění aktu.

Totéž platí i o sociálním balíčku, který jsme předložili. Teď je to otázka prováděcích opatření. Proto pokud v tomto návrhu nenajdete všechny návrhy ze všech oblastí, neznamená to, že bychom na něm přestali pracovat nebo že nebudeme pokračovat s podrobnějšími návrhy, ale rovnováha je zcela zásadní.

A když hovoříme jedním hlasem, je lepší, pokud říkáme jedno poselství či koordinované poselství ve všem, co děláme, a myslím, že to by pro nás mělo zůstat rozhodující.

Dovolte mi na závěr říci, že v tomto legislativním a pracovním programu uvidíte, že jsme poprvé určili priority komunikace, a protože to je mé portfolio, chtěla bych to zdůraznit a připomenout vám všem, že jsme za společné komunikační priority pro příští rok určili tyto položky: samozřejmě volby do Evropského parlamentu, energetiku a změnu klimatu, 20. výročí pádu Berlínské zdi a růst, zaměstnanost a solidaritu, což znamená, že tento balíček zahrnuje i boj proti finanční krizi.

Již spolupracujeme na přípravných pracích k těmto prioritám a mohu vás ujistit, že se budeme podílet na práci, kterou se Parlament chystá na volby; zítra budu hovořit s pracovní skupinou vašeho předsednictva pro komunikaci o tom, jak můžeme pomoci pracovním programům Parlamentu, pokud jde o komunikaci o volbách do EP, a jak je můžeme tyto programy podporovat.

To pro nás tedy bude velice důležitá práce. Pokud si chceme udržet důvěryhodnost a legitimitu, musíme mobilizovat voliče a dokázat, aby v červnu příštího roku vhodili do urn svůj hlas. Myslím, že sloučením dobré politiky a dobré komunikace můžeme skutečně ustát nadcházející těžký rok s alespoň malou důvěrou, a pokud budeme jednat společně, bude důvěra ještě vyšší.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování o návrzích usnesení o legislativním a pracovním programu Komise na rok 2009 se bude konat na prosincovém zasedání ve Štrasburku.

Písemná prohlášení (článek 142)

Adam Bielan (UEN), písemně. - (PL) Nedávný summit ve Washingtonu byl v podstatě počátkem procesu, jehož součástí se musí národní představitelé stát, aby minimalizovali dopady globální finanční krize.

V éře globalizace, kdy jsou jednotlivá národní hospodářství úzce propojena, musí být prioritou mezinárodní spolupráce na ukončení krize. Mám na mysli nejen společný postoj EU k mnoha otázkám, ale také konkrétní společné kroky a praktické zásahy, zaměřené na zmírňování dopadů finanční krize.

Odborníci předpokládají, že polské hospodářství je jedno z mála, které bude schopno ustát možný hospodářský pokles, i když nikdo neumí předpokládat velikost, jaké může krize dosáhnout celosvětově.

Musíme být připraveni zavést vhodná opatření na předcházení krizi, kde budou hrát klíčovou úlohu vlády jednotlivých států. Kde to bude nutné, měly by finančním institucím ohroženým bankrotem poskytnout kapitálovou podporu.

Ještě jednou bych zdůraznil význam úlohy, kterou musí pomoci zásahů do místního trhu při předcházení světové krize hrát stát.

Daniel Dăianu (ALDE), písemně. - Jistým způsobem se jedná o klíčovou část řešení problému, a dokud v EU nedosáhneme skutečně společného postoje, dosažení účinných globálních pravidel pro finanční trhy se stává pouze zbožným přáním. Citliví lidé by mohli podotknout, že rozsáhlý neúspěch regulace i dozoru, a dále chyby, které se objevily ve velmi zjednodušené hospodářské filozofii, poskytují jasnou odpověď, co dělat.

Někteří lidé však stále tvrdí, že nový systém by měl být postaven hlavně na měkké regulaci. Podle mého názoru se mylí, ať už to myslí opravdově, nebo jsou ve vleku skupinových zájmů. Svět se v posledních několika desetiletích zásadně změnil. Slábnutí klamného paradigmatu (jež klade rovnítko mezi tržní hospodářství a neexistenci regulace) je třeba vidět ve spojitosti s rostoucí multipolaritou hospodářského světa ve snaze nastolit nový mezinárodní finanční systém.

Na něm závisí osud otevřeného světového hospodářského systému. Doufám, že i nová americká vláda bude v tomto ohledu průkopnická, avšak i my v Evropě se musíme umět vyrovnat se závažností této doby. Naše tápání a neschopnost se dohodnout vůbec neslouží jako dobré znamení.

Gábor Harangozó (PSE), písemně. - (HU) Naším prvním úkolem je obnovení důvěry ve finanční trhy, abychom předešli dalšímu prohlubování krize. Z tohoto pohledu nesou politici obrovskou odpovědnost.

Potřebujeme nejen rychlá a důvěru si získávající makroekonomická řešení, ale také musíme zabránit tomu, aby se podobné finanční krize opakovaly.

Pro slepý kapitalismus to vše není žádnou překážkou, jak jsme poslední dobou slychávali, ale spíše úžasnou příležitostí, jak zavést mnohem účinnější a zároveň legitimní finanční regulaci a regulaci dozoru.

A nakonec teď můžeme zlidštit kapitalismus!

Musíme si také všimnout skutečnosti, že krize nejen ohrožuje banky a velké podniky, ale také způsobuje každodenní problémy občanům.

Potřebujeme udržitelné řešení pro boj proti krizi a pokud to znamená, že musíme přestavět svět, potom ho budeme muset udělat mnohem spravedlivější, lidský a rozumný.

V Evropě existují oblasti, kde se život i dříve zdál beznadějný. Kromě napravení hospodářství se musíme zaměřit na konkrétní řešení pro nejvíce znevýhodněné, tedy ty, kdo nejvíc trpí a budou trpět dopady krize a kteří čelí největším hospodářským a sociálním obtížím.

Pokud tak neučiníme, průměrní lidé přežijí a znovu se vzchopí, ale zakopeme se na dlouhou dobu do bídy.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), písemně. - (PL) Finanční krize zachvátila celý svět. Podle mne to je hospodářská krize, přičemž finance, které jsou normálně hnacím kolem hospodářství, jsou zmítány tajfunem.

Zdá se, že se potvrdila katastrofická teorie Reného Thoma. Zároveň je třeba všimnout si jejich mravních aspektů, na což upozorňovalo i mnoho ekonomů.

Dovolte mi nyní citovat Ettora Gotti Tedeschiho: „Je to logické a etické vytvořit iluzi rozvoje, založeného výhradně na růstu soukromé spotřeby, je to logické a etické, aby růst spotřeby pohltil růst sociálních výdajů (důchodů a zdravotních služeb), a způsobil tak zvýšení daní, je to logické a etické udělat ze společnosti spořitelů společnost zadlužených spotřebitelů a je to logické a etické donutit globalizovaného člověka, aby si svou práci hledal daleko od domova?“

Cena za absenci etického rozměru bude vysoká, protože platíme za chamtivost a platíme za rizika, která přijali za cizí peníze nezodpovědní jednotlivci, kteří si pak pro sebe vytvořili daňové ráje. Jak v Evropě, tak v Americe je to daňový poplatník, kdo musí platit za tuto dravost a nepoctivost. Chudneme. V hospodářství, kde se méně vyrábí, je potřeba méně dělníků, a vytváří se tak dominový efekt, ztrácejí banky svůj význam.

Dnešní trhy potřebují jistotu a dodržování pravidel. Potřebujeme opatření, abychom ochránili ty nejméně a zároveň chránili naše aktiva před tím, aby byla nakupována téměř za nic. Než začnou tato mimořádná opatření fungovat, bude to trvat nejméně několik let.

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. - (DE) Z legislativního a pracovního programu Komise vítám především opatření na boj proti hospodářské krizi v Evropě. Příští rok musí politici zvládnout určit dlouhodobé výhledy EU a ve spolupráci se širokou veřejností omezit nepříznivé dopady, které má krize finančních trhů na celé evropské hospodářství.

Dopady krize, jako je tato, pocítí skutečné hospodářství často až později. Kromě kroků, které podniknou jednotlivé státy, musí Evropa zavést opatření, aby udržela negativní důsledky na co nejnížší úrovni.

Rok 2009 bude rozhodující v otázce boje proti změně klimatu.

Evropa bude mít příští rok možnost postavit se v otázce ochrany životního prostředí do pozice silného mezinárodního partnera. Přijetí postoje EU k jednáním na konferenci Organizace spojených národů o změně klimatu v Kodani je vysokou prioritou nejen kvůli environmentálním otázkám, ale také kvůli návaznosti na jiné oblasti politiky. Evropská unie se může osvědčit jako průkopník, a to nejen v rámci evropského světadílu, ale také v rámci ochrany klimatu na celosvětové úrovni.

Příští rok nicméně musíme zajistit, aby se kvůli důležitým nadcházejícím iniciativám nezapomnělo na probíhající činnosti.

I když byl stav společné zemědělské politiky letos přezkoumán, musí být zájmy zemědělského odvětví v rámci evropské politiky i nadále vysokou prioritou.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. - (EL) Úvěrová krize, tato hluboká krize kapitalistického systému, je pohromou pracovníků, přispívá k problémům s nezaměstnaností, oslabuje systémy sociálního zabezpečení a důchodů a ještě více snižuje příjmy a životní úroveň rodin z pracujících tříd.

Kapitál a jeho političtí představitelé přesouvají tíhu úvěrové krize na bedra pracujících a pokouší se o totální útok na práva pracujících, aby si udrželi svůj zisk.

Rada a Komise ve svých prohlášeních a Evropský parlament přijímají postoje kapitálu a udržují stejně katastrofální hospodářskou a měnovou politiku výzvami k rychlejší kapitalistické restrukturalizaci a reformám na účet pracujících. Podporují Hospodářskou a měnovou unii, Maastrichtskou smlouvu a čtyři druhy volného pohybu, pakt stability a v rámci finanční kázně omezení sociálních výdajů. Volají po přísnějším dozoru Evropské unie nad členskými státy a vítají a posilují její sociálně nezvládnutou roli, aby zajistily větší účinnost kapitálu. Vyzývají k rychlejšímu a důraznějšímu uplatnění Lisabonské smlouvy namířené proti pracujícím a obecné orientace hospodářské politiky EU.

Zkušenosti pracujících a samotné pracující třídy by je měly vést k tomu, aby tuto barbarskou politiku odmítly a postavily se proti ní.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Diana WALLIS*Místopředsedkyně***12. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)**

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0484/2008).

Následující otázky jsou určeny Radě.

Otázka č. 1, kterou pokládá **Bernd Posselt** (H-0794/08)

Předmět: Křesťané v Turecku: klášter Mor Gabriel

Jaký je názor Rady na situaci v křesťanských menšinách v Turecku, především za současného stavu sporu o částečné vyvlastnění kláštera Mor Gabriel ve východním Turecku?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, paní Harkinové mohou odpovědět, že Rada přikládá otázce náboženské svobody v Turecku, jak již ostatně prokázala při různých příležitostech, velký význam.

Konkrétní případ, který zmiňuje paní Harkinová, je stále ve fázi zkoumání tureckými soudy, a třebaže tento případ velmi pozorně sledujeme, nepřísluší mi ho komentovat.

V obecném smyslu se váš dotaz týká náboženské svobody v Turecku. Toto téma je velice důležité a Turecko musí naléhavě učinit pokrok a přijmout konkrétní opatření, pokud jde o ustanovení vhodného soudního rámce. Evropská unie se neustále zabývá těmito záležitostmi v rámci dialogu s Tureckem a byly především řešeny na setkání Rady přidružení EU-Turecko dne 27. května 2008. Při té příležitosti a s vědomím toho, že turecká vláda vyhlásila úmysl a obnovila činnosti k provedení reformního procesu a vyřešení existujících nedostatků, Evropská unie zdůraznila nutnost toho, aby takovéto činnosti co nejrychleji vyústily v konkrétní účinná opatření.

Určitý pokrok lze zaznamenat: například přijetím změn k zákonu o nadacích v únoru 2008 učinilo Turecko jisté kroky. Díky těmto změnám byl zrušen zákaz zakládat nadace cizími státními příslušníky v Turecku a uplatňuje se nyní zásada recipacity.

I přes tyto chválehodné rysy v zákoně o nadacích stále existuje nutnost vyřešit množství obtíží, kterým náboženská společenství a menšiny čelí i nadále, především co se týče jejich právního postavení a také, a to musím zdůraznit, majetkových práv.

Proto byla otázka náboženské svobody řešena ještě jednou, v rámci politického dialogu na setkání ministrů v Bruselu dne 15. září a Rada může ujistit paní Harkinovou, že bude i nadále pozorně dohlížet na otázku náboženské svobody, včetně provádění nového zákona o nadacích, a že bude tuto záležitost řešit s tureckými úřady na všech vhodných úrovních.

Bohužel jsem se právě dozvěděl, že tuto otázku ve skutečnosti kladl pan Posselt. To jsem na svém papíru napsáno neměl, a omlouvám se, paní předsedající.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Jsem panu úřadujícímu předsedovi Rady velice vděčen. Byla to má otázka. Děkuji vám za velice kvalitní odpověď. Francie má na křesťany na Blízkém a Středním východě historicky silnou vazbu. Rád bych položil doplňující otázku. Kromě jeho náboženské funkce je Mor Gabriel i kulturním a hospodářským střediskem asyrské křesťanské menšiny v této oblasti. Jaké jsou kroky Rady, aby ochránila tuto menšinu jejíž existence je ohrožena? Jaký je postoj Rady k budování kostelů – které je v Turecku stále velmi obtížné – pokud jde o další křesťanská společenství?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, dovoluji mi na úvod nabídnout panu Posseltovi upřímnou omluvu za mou chybu z nedbalosti. Doufám, že si to nebere osobně. Co se týče odpovědi na jeho dotaz, v otázce provádění náboženské svobody v Turecku, stejně tak v jiných zemích, jsme velice obezřetní, a to platí i pro záruky dané vnitrostátními úřady, především co se týče menšin.

V Turecku i některých dalších zemích jsou tyto menšiny křesťanské, a jak naznačil pan Posselt, věnujeme těmto případům bedlivou pozornost. Případ kláštera Mor Gabriel je otevřený a ohledně tohoto kláštera musíme počkat na výrok soudu.

Pokud se jedná o náš dialog s tureckými úřady jako součást jednání, která nazýváme revidovaným přístupovým partnerstvím pro Turecko, je jasné, že vše, co se týká základních svobod, náboženské svobody a potřeby přijmout nezbytná opatření pro vytvoření ovzduší tolerance, ve kterém můžeme zaručit náboženskou svobodu, bylo předloženo a je základem našeho dialogu s tureckými úřady. To bych rád připomenul, pane Posselte.

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Pane úřadující předsedo Rady, problémy s křesťanskými kostely nejsou omezeny jen na Turecko jako takové, ale objevují se i na severovýchodě rozděleného Kypru.

Projednává se tato záležitost na úrovni Rady a probíhá hlavně nějaká činnost, které se účastní Turecko, aby bylo zajištěno, že správným směrem využije vliv, který v této oblasti bezpochyby má?

Jim Allister (NI). - Rád bych pozornost pana ministra nasměroval i na dlouhodobou kampaň proti velice malému protestantskému společenství v Turecku, kterou v současnosti ztělesňuje fraškovitý soudní proces, vedený několik měsíců proti dvěma mladým mužům – Turanu Topalovi a Hakanu Taştanovi – souzeným a obviněným za urážku tureckosti. Jejich zločinem je očividně vyznávání jejich náboženství. Není snad s takovým pohledem na svobodu náboženství jasné, že Turecko čeká ještě skutečně dlouhá cesta, než splní základní normy lidských práv a svobody náboženství?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Paní předsedající, v odpověď na otázku pana Racka: samozřejmě se obáváme silného tureckého vlivu na severní část Kypru a musíme tyto otázky řešit. Jak víte, ve čtvrtek navštíví Evropský parlament delegace zvolených zástupců ze severního Kypru a to bude příležitost k vyjádření našeho hlubokého zájmu o tyto otázky.

Dovolte mi ujistit pana Allistera, že samozřejmě sledujeme průběh všech obvinění, a děkuji mu za zprávu o případu těchto dvou mladých mužů z protestantského společenství, kteří byli vystaveni hrozbám nebo násilí jen pro své náboženské přesvědčení. Měli bychom to přednést tureckým úřadům, pane Allister.

Předsedající. - Otázka č. 2, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0796/08)

Předmět: Nové migrační tlaky v Evropě

V minulých týdnech se projevil migrační tlak na středomořské státy Evropské unie.

Zvažuje Rada nová diplomatická opatření nebo jiný druh činnosti, aby pomohla těmto zemím zadržet novou vlnu nezákonného přistěhovalectví, které v současnosti narušuje tuto oblast?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Paní předsedající, v odpovědi na otázku pana Ortegy, jestli se nemýlím, ale s tímto jste mi již jednou pomohla, paní předsedající, migrační politika, kterou chce Evropská unie provést, je založena na solidaritě, solidaritě mezi členskými státy, především těmi, které jsou vystaveny silnému migračnímu tlaku, solidaritě se zeměmi původu, aby reagovaly především na původní příčiny chudoby.

Tento princip je základem globálního přístupu k migraci, stanoveného Evropskou radou na zasedání v prosinci 2005. Tento globální přístup k migraci má za cíl posílit rozhovory se zeměmi původu migrantů a tranzitními zeměmi. Jeho záměrem je v dialogu s těmito zeměmi pokrýt všechny rozměry migrace, především legální migraci, předcházení nelegální migraci a boj proti ní a rovněž souvislost mezi migrací a rozvojem.

Navíc Evropská rada opakovaně potvrdila nutnost dodržování tohoto přístupu, jeho zesilování a zvyšování účinnosti jeho provádění.

V tomto duchu spolupráce zemí původu, tranzitních a cílových zemí se v červnu 2006 v Rabatu konala první ministerská konference EU-Afrika o migraci a rozvoji. Druhá ministerská konference o migraci a rozvoji se bude konat v Paříži dne 25. listopadu 2008. Jejím účelem bude přijetí operačního programu, který bude trvat několik let a bude sestávat z řady kroků, k jejichž přijetí budou vyzváni partneři zájemající se o migrační toky po trasách podél západní Afriky, a týkající se především předcházení a boje proti nezákonnému přistěhovalectví a obchodu s lidmi.

Správa hranic, včetně posílení fyzických a lidských zdrojů, a operativní spolupráce s Frontexem, je rovněž oblast prvotního zájmu v dialogu a operativní spolupráci se třetími zeměmi, především zeměmi na středomořském pobřeží. Proto například společná operace Hera 2008, která se uskutečnila pod záštitou agentury Frontex, dosáhla významného snížení počtu migrantů, kteří přistávají na Kanárských ostrovech.

Ve stejném duchu budou otázky migrace tvořit část otázek položených v jednáních, která se Komise, díky mandátu jí propůjčenému Radou v září, chystá tento měsíc zahájit s Libyí s cílem uzavřít rámcovou dohodu mezi Evropskou unií a Libyí.

Princip zodpovědnosti byl nakonec, jak víte, potvrzen i v Evropském paktu o přistěhovalectví a azylu z minulého října. Pakt také zdůrazňuje nutnost solidarity s těmi členskými státy, které jsou kvůli své zeměpisné poloze vystaveny přílivu imigrantů nebo jejichž zdroje jsou omezené, a vyzývá Komisi, aby předložila řešení, která budou v duchu solidarity uvažovat i s obtížemi, kterým tyto státy čelí.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane úřadující předsedo Rady, souhlasím s přístupem zastávaným Radou. Otázkou je, zda můžeme přijmout konkrétní opatření: čas utíká a problémy jsou čím dál tím větší. Obtížím čelí především středomořské státy. Některé mají hospodářské zdroje na jejich řešení, jiné ne – například Malta, která kvůli své malé rozloze a omezeným zdrojům čelí mimořádným obtížím.

Některé problémy plynou také z mezinárodních pravidel, jako je například Haagská úmluva o ochraně dětí, která v podstatě brání tomu, aby byly děti navraceny do vlastních rodin. Nevím, zda Rada vzala v potaz to, že jsou tato pravidla o ochraně dětí sepsána tak, že se kvůli nim sami nacházíme v absurdní situaci, kdy děti přijdou do Evropy a nemohou být navraceny ani do svých původních rodin, přestože jsou tyto rodiny známy.

Na závěr musím zmínit specifitější otázky. Vím, že v současnosti probíhá několik konkrétních iniciativ s africkými zeměmi, například s Mali, aby založily imigrační střediska, takže by mohly země původu nebo tranzitní země tento problém spravovat samy a předešlo by se tím dramatické situaci, kdy desítky lidí zahynou v moři, když se neúspěšně snaží dosáhnout našich břehů.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, děkuji panu Ortegovi za konstruktivní a výstižné otázky. Má v podstatě pravdu. Musíme zajistit podporu států s menšími zdroji: vím, že případ Malty je naprosto jasný. Musíme zvážit přerozdělování, abychom zvýšili Maltské zdroje, a také musíme v tomto ohledu prozkoumat možnosti posílení mechanismů agentury Frontex, především co se týče Malty.

Zadruhé se bude 25. listopadu v Paříži, jak pan Ortega ví, konat druhá ministerská konference EU-Afrika o migraci a rozvoji, která bude navazovat na konferenci v Rabatu, a v rámci této konference proběhnou tři technické schůze o legální migraci, o ilegální migraci a o migraci a rozvoji. Slibuji, že požádám generální sekretariát Rady o podrobnější informace o standardu pro ochranu nezletilých, protože v tuto chvíli nejsem schopen odpovědět.

Co se týče třetího bodu, Mali, pan Ortega má rozhodně pravdu, když zdůrazňuje význam těchto dohod. Za předsednictví mohu prohlásit, že je naším cílem uzavření takových dohod se zeměmi původu přistěhovalectví a vyzýváme Radu, aby i ona o tyto dohody usilovala. Důležité v tomto ohledu je podporovat společný rozvoj a dialog se zeměmi původu a pro mne bude tato dohoda s Mali sloužit jako referenční případ. To jsem chtěl, pane Ortego, říci.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Má otázka se týká Unie pro Středomoří, kterou inicioval prezident Sarkozy. Lze ji využít jako účinný nástroj v souvislosti s touto záležitostí? Zmíním dva konkrétní body. Zaprvé, přistěhovalci ze severní Afriky: co děláme pro to, aby tam vznikala pracovní místa? Zadruhé, tranzitní přistěhovalci ze západní Afriky: není možné vybudovat přijímací centra přímo v severní Africe?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, rád bych podotknul, že otázka pana Posselta je trefná. Unie pro Středomoří je především unií pro praktické projekty. Má také mezikulturní vizi. Pochopitelně je spojena s hospodářským rozvojem a v hospodářském rozvoji je zahrnuto vše, co se týká společného rozvoje. Mohu proto tak či onak ujistit pana Posselta, že těmito aspekty se budeme zabývat v příslušnou chvíli v rámci projektů a diskusí o hospodářském rozvoji mezi těmito dvěma břehy Středozemního moře.

Předsedající. – Otázka č. 3, kterou pokládá **Luis Yañez-Barnuevo García** (H-0798/08)

Předmět: Zahájení dialogu na Kubě

Závěry ze zasedání Rady na Kubě dne 23. června 2008 byly velice dobře přijaté v kubánských demokratických kruzích, které oceňují to, že klíčovou prioritou EU je bezpodmínečné propuštění všech politických vězňů a že EU podporuje dodržování lidských práv a skutečný pokrok směrem k pluralitní demokracii.

Může Rada v souladu se závazky, které učinila v závěrech ze zasedání, naznačit, jaká účinná opatření podniká pro další rozvoj dialogu s představiteli občanské společnosti a demokratické opozice?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, pane Masipe, Rada skutečně, jak jste zdůraznil, rozhodla dne 23. června o obnovení vztahů s Kubou, s přihlédnutím k jistým pozitivním změnám v oblasti dodržování lidských práv.

Rada nejdříve rozhodla pokračovat v dialogu, bez předběžných podmínek, mezi Evropskou unií a Kubou, na základě vzájemnosti a řešení všech záležitostí společného zájmu. Tento dialog usiluje o konkrétní výsledky, zejména v otázkách lidských práv. V tomto rámci, pane Masipe, se dne 16. října v Paříži uskutečnilo první zasedání politického dialogu mezi Evropskou unií a Kubou na ministerské úrovni.

Zadruhé Rada v závěrech ze zasedání ze dne 23. června potvrdila, že bude pokračovat v dialogu s představiteli občanské společnosti a demokratické opozice při návštěvách na nejvyšší úrovni, které budou vždy poukazovat na otázku lidských práv. V případě potřeby se budou v rámci těchto návštěv konat i schůzky s opozicí.

Rada také zdůraznila, že Unie bude nadále nabízet různým oblastem kubánské společnosti svou praktickou podporu mírovým změnám na ostrově. Aby bylo možné tyto závěry uskutečnit, budou organizace zastupující tuto opozici pravidelně vyzývány, aby předložily svá stanoviska k současnému stavu politického vývoje.

A nakonec Rada potvrdila, že je Unie připravena konstruktivně přispívat k rozvoji všech oblastí kubánské společnosti, včetně rozvojové spolupráce, a v souvislosti s tímto závazkem byl, jak víte, pan komisař Louis Michel nedávno na oficiální návštěvě Kuby, aby dohodl principy této spolupráce a praktických projektů, které mohou být zahájeny.

Kromě návštěvy pana Michela uvidíte, že Rada zavedla řadu opatření nezbytných k provedení červnových závěrů, a příští rok v červnu, na konci českého předsednictví, začne Rada hodnotit politický rozhovor a jeho výsledky. Rozhovor bude pokračovat na těchto zásadách, pokud se potvrdí, že Kuba splňuje očekávání vyjádřené Unií, především v otázkách lidských práv.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Pane Jouyete, mnohokrát vám děkuji jménem mého kolegy, Luise Yañez-Barnuevo Garcíy, člověka důstojného a demokratického, který podporuje kubánskou opozici a kubánský lid.

Musíte držet krok s tímto úsilím a trvat na těchto prioritách a udržovat zaměření na tento dialog s kubánskou opozicí. My na Kubě musíme dosáhnout demokracie a zapojení Evropy na Kubě.

Zita Pleštinová (PPE-DE). – (SK) Na rozdíl od zpráv o „změnách“ na Kubě fakta dokazují, že Kuba není ani nadále svobodnou a demokratickou zemí. Důvod uvalení politických a diplomatických sankcí na Kubu stále nepominul, protože ve věznicích zůstává 55 z původního počtu 75 disidentů.

Podle mého názoru mělo politickému rozhodnutí Evropské unie o zrušení sankcí vůči Kubě předcházet transparentní posouzení vývoje situace, hlavně v oblasti lidských práv a občanských svobod obyvatelů Kuby.

Co udělala a nebo udělá Rada, aby byli z kubánských věznic osvobozeni všichni političtí vězni?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pane ministře, byl jsem v květnu 2005 vyhoštěn z Kuby. Po příletu na letiště jsem byl vypovězen kvůli tomu, že jsem poslanec Evropského parlamentu. Nedávno jsem žádal o vízum, abych měl jistotu, že budu moci překročit hranice, a byl jsem odmítnut. Mohu se na vás, na předsednictvo, spolehnout, že budou mít poslanci Evropského parlamentu na Kubu volnou cestu?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, rád bych odpověděl paní Pleštinové a poté panu Sonikovi. Společný postoj Rady z roku 1996 si uchovává platnost. Doporučuje se v něm posilování procesu přeměny směrem k demokratickému pluralismu a dodržování lidských práv a za tím účelem i posílení dialogu s kubánskými úřady a s různými oblastmi společnosti. Evropská unie vyhláší připravenost podporovat proces otevírání země spolu s tím, jak budou kubánské úřady postupovat po cestě demokracie.

Co se týče vaší situace, pane Soniku, beru to na vědomí a je jasné, že pokud jde o všechny poslance Evropského parlamentu, musíme prokázat naši nejvyšší obezřetnost a poskytnout vám podporu ve vašem konání. To je stanovisko Rady.

Předsedající. – Otázka č. 4, kterou pokládá **Robert Evans** (H-0801/08)

Předmět: Poučení z finanční krize

Jaké poučení si Rada vzala ze současné finanční krize? Jaká krátkodobá a dlouhodobá opatření jsou nyní v jednání?

Zahrnují tyto činnosti Island a další evropské země, které nejsou součástí EU, ale jejich hospodářství jsou i přesto úzce propojená?

Otázka č. 5, kterou pokládá **Mairead McGuinness** (H-0830/08)

Předmět: Odpověď členských států na světovou finanční krizi

Domnívá se Rada, že zásahy jednotlivých členských států na ochranu jejich bank a hospodářství proti nejhorším dopadům světové finanční krize jsou krokem zpět?

Otázka č. 6, kterou pokládá **Gay Mitchell** (H-0832/08)

Předmět: Odpověď EU na finanční krizi

V situaci, kdy je důvěryhodnost finančních trhů nízká a bankovní sektor v nepořádku, pracuje Rada na řešení krize a obnovení důvěryhodnosti zavedením jednotného a společného přístupu, anebo si myslí, že jednotlivé členské státy jsou na zvládnutí současného finančního zmatku lépe připraveny samy?

Otázka č. 7, kterou pokládá **Dimitrios Papadimoulis** (H-0840/08)

Předmět: Finanční krize a pakt stability

Světová finanční krize odhalila nejednotné chování vlád v Evropské unii a Evropské centrální banky, které dokážou nalézt prostředky na záchranu bank od pádu, ale tím poruší ustanovení paktu stability, i když po mnoho let nedovolily ani nejmenší odchylku od pravidel paktu za účelem naplnění důležitých sociálních potřeb.

Jaký je názor Rady? Domnívá se, že v souvislosti s nedávnými událostmi je nutné přezkoumat ustanovení paktu stability a jednostranného konceptu tržního hospodářství, který byl jediným rozhodujícím vládnoucím principem pro budování Evropy?

Otázka č. 8, kterou pokládá **Laima Liucija Andrikiienė** (H-0875/08)

Předmět: Situace a výhledy ve východní Evropě v souvislosti s finanční krizí

Křehkost východní Evropy vůči finanční krizi je problém, který politické činitele EU znepokojuje. Představitelé východoevropských států se domnívají, že jejich hospodářství jsou zranitelnější než hospodářství jejich západních partnerů. Jaké hlavní hrozby pro země východní Evropy a pobaltské státy, hlavně v souvislosti s finanční krizí, by mohla Rada zdůraznit? Jaké naděje dává Rada východoevropským zemím a pobaltským státům, konkrétně v blízké budoucnosti (2009–2010) a z dlouhodobého hlediska?

Jean-Pierre Jouyet, *úřadující předseda Rady*. – (FR) Paní předsedající, pokusím se odpovědět na všechny otázky týkající se finanční krize, která v posledních nejméně patnácti měsících narušuje světové hospodářství a která i nadále postihuje finance evropských hospodářství.

Pokud jde o Unii, rád bych vám připomenul, že Evropská rada na svém zasedání ve dnech 15. a 16. října vyhlásila svůj závazek – za všech okolností přijmout veškerá nutná opatření k udržení stability finančního systému, podpoře hlavních finančních institucí, zabránění bankrotům a zajištění ochrany úspor vkladatelů.

Co se týče finančního systému, vyzvala Evropská rada důrazně také všechny aktéry tohoto systému, aby se chovali zodpovědně, obzvláště v bankovním odvětví. Zdůraznila, že by se v odměnách ředitelů společností měl odrážet skutečný výkon těchto společností, a to se týká i odstupného a všeho, co je spojeno se zlatými padáky. Také se shodla na tom, že dohody akciových opcí by neměly vést ani k přehnanému riziku, ani k přeceňování krátkodobých cílů.

V návaznosti na toto setkání bylo cílem neformálního setkání hlav států a vlád dne 7. listopadu, jehož úkolem byla příprava společného evropského přístupu na schůzku G20, která se konala minulý víkend ve Washingtonu, přijmout rychlá rozhodnutí o transparentnosti, o celosvětových regulačních standardech, především účetních, o finančním dozoru a krizové správě, o předcházení střetu zájmů a o vytvoření systému včasného varování takovým způsobem, aby byla vytvořena důvěra vkladatelů a investorů.

Abych přesněji odpověděl na otázku ctěných poslanců, předloženou za skupinu sociálních demokratů v Evropském parlamentu a opakující otázku pana Evanse o praktických opatřeních prováděných jako reakci na krizi, rád bych upozornil na reformu směrnice o kapitálových požadavcích, kterou v současnosti projednává Rada. Práce Rady na tomto návrhu již výrazně pokročila. Komise také právě navrhla nařízení o systému

schvalování ratingových agentur. Tento návrh míří stejným směrem, protože kapitálové požadavky závisí na uděleném ratingu.

Co se týče ochrany úspor vkladatelů, navrhla Komise pozměnit stávající směrnici a zvýšit minimální záruku na 50 000 EUR s plánovaným zvýšením v budoucnosti na 100 000 EUR. Evropský parlament a Rada se nacházejí v procesu projednávání tohoto návrhu.

V návaznosti na závěry zasedání Evropské rady ve dnech 15. a 16. října také upozorňuji na vznik finančního krizového týmu. Jak víte, tento tým je neformálním mechanismem varování, výměny informací a hodnocení mezi představiteli Rady, předsedou Evropské rady, Komisí, jejím předsedou, prezidentem Evropské centrální banky, prezidentem Euroskupiny a vládami členských států a samozřejmě i předsedou Hospodářského a finančního výboru, který je základním pilířem tohoto systému včasného varování.

Abych odpověděl paní McGuinessové a panu Mitchellovi, chci zdůraznit, že Evropská rada schválila akční plán a nabídne členským státům celkový společný rámec vnitrostátních opatření na záchranu finančního odvětví a pomoci tomuto odvětví. Evropská rada vyzvala členské státy, aby vzaly v úvahu možné dopady svých vnitrostátních rozhodnutí na ostatní členské státy. Také si uvědomujeme, že Island čelí vážným obtížím. Této zemi projevila Evropská rada v říjnu solidaritu. Na setkáních, která se uskutečnila v rámci Rady Ecofin dne 4. listopadu a nakonec i spolu s Radou evropského hospodářského prostoru, jsem se osobně setkal s představiteli Islandu a myslím, že jsme byli schopni nalézt uspokojivé mechanismy solidarity a rovněž uzavřít dohody, které nás s touto zemí spojují v rámci Rady evropského hospodářského prostoru.

Co se týče otázky položené panem Papadimoulisem o paktu stability a růstu, připomenul bych vám závěry přijaté Radou na jejím zasedání dne 7. října, ve kterých Rada potvrdila vůli tento pakt použít a vzala přitom v úvahu výjimečné okolnosti, které známe. Provádění rozhodnutí ze 7. října musí samozřejmě brát v potaz závěry G20, které vyzývají k využití všech dostupných zdrojů pro udržení aktivity.

Abych odpověděl paní Andrikeněové, připomenu, že podle Komise v Maďarsku, Litvě, Estonsku, Bulharsku a Rumunsku jsou dopady finanční krize závažnější než v jiných členských státech. Tyto státy po léta využívaly výhodnějších podmínek vnějšího financování, což samozřejmě vytvořilo schodky v nynějších platebních bilancích a nahromadění vnějších dluhů. Podmínky financování jsou nyní očividně mnohem méně výhodné a jedním z problémů, kterým tyto státy čelí, je splácení jejich vnějšího dluhu.

Co se týče Maďarska, poskytla Rada půjčku ve výši 6,5 miliardy EUR v rámci systému střednědobé finanční podpory platebním bilancím členských států. Kromě půjčky od Rady existují i půjčky od Mezinárodního měnového fondu ve výši 12,5 miliardy EUR a od Světové banky ve výši 1 miliardy. Nevím, jestli je ta poslední v dolarech anebo eurech.

Se současnými prostředky ve výši 12 miliard EUR hrozí, že se tyto mechanismy ukáží jako neadekvátní splnit požadavky budoucnosti, a proto Komise právě navrhla zvýšit pomoc, která bude této zemi k dispozici, na 25 miliard EUR. Rada požádala Parlament, aby vydal stanovisko k tomuto návrhu.

Peter Skinner (PSE). – Vítám poznámky Rady a celkový přístup ke krizi finančních služeb a skutečně doufám, že budeme schopni stavět na nedávných výsledcích G20. Jak jste uvedl, musíme navázat na tento postup a vytvořit globální výsledky pro globální regulaci, a především finanční dozor.

Musím říci, že i finanční dozor potřebuje finanční podporu. To jsme už viděli. Jedná se samozřejmě o peníze daňových poplatníků. Ale má-li být dozor adekvátní, potřebuje přiměřenou solventnost, a to nejen pokud jde o banky, ale také pojišťovací společnosti. Proto by mne zajímalo, jestli budete podporovat také skupinový dozor a skupinovou podporu, jak je to uvedeno v dokumentu Solventnost II, něco, co jste ve svém výčtu finančních regulací nezmínil, ale co bylo vymyšleno před krizí a nyní by nám v ní pomohlo. Pokud tomu tak je, tak by snad předsednictví mohlo vysvětlit, proč na 2. prosince plánuje vypustit skupinovou podporu z tohoto návrhu, a uvědomit si, jak nevhodný tento krok je.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Naše otázky byly vyjádřeny před několika týdny a od té doby se situace zhoršila a změnila. Mohu se proto zeptat, jak jednotná je Rada v její společné akci, a v případě, že jsou situace, kdy musí členské státy jednat samostatně, funguje tento systém účinně?

Gay Mitchell (PPE-DE). - Není na čase použít něco jako Marshallův plán pomoci, snad třeba Sarkozyho plán pro Evropu?

Jak byste ho zaplatili? Dejme tomu, že by Čína půjčila peníze Evropské investiční bance nebo Evropské bance pro obnovu a rozvoj a vy byste je v grantech rozdali členským státům – jejich poměr dluhu a HNP by to neovlivnilo.

Jak byste to splatili? Z cel a spotřebních daní, které byste vybrali na obchodu a možná i z 0,5 % DPH navíc získaných od členských států, které by prostředky z tohoto systému čerpaly.

Zvážíte na vašem prosincovém setkání plán typu Marshallovy pomoci a přestanete se zabývat detaily? Do této recese právě vstupujeme, a budeme-li jí čelit s vypočteným rizikem, můžeme z ní vidět naši cestu ven.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL). - (EL) Pane úřadující předsedo Rady, i pan Prodi, bývalý předseda Komise, označil pakt stability za hloupý, protože ve chvíli, kdy se Evropa propadá do recese a potřebuje opatření na posílení rozvoje, zaměstnanosti a sociální soudržnosti, se stará jen o inflaci, schodek a dluh.

Moje otázka zní: zvažujete jeho nahrazení, a nebo jen jeho uvolnění? Pokud nikoli nebo se vám to nepodaří, potom prosím vyřídte předsedovi Rady, že tento krizový dumping musí přestat.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). - (LT) Pane Jouyete, mluvil jste o Maďarsku a jemu projevené solidaritě, což je potěšující, ale také by mne velmi zajímaly další zmíněné země: Bulharsko, Rumunsko, a především Litva. Může i Litva v současné finanční krizi očekávat solidaritu Evropské unie?

Jean-Pierre Jouyet. - (FR) Paní předsedající, odpovím váženým poslancům, kteří zopakovali otázku pana Evanse, že mají plnou pravdu. Problémy solventnosti neovlivňují jen banky, ale týkají se i pojišťovacích společností a naše mechanismy monitorování potřebují být přizpůsobeny práci se skupinami v tomto odvětví, což mohou být skupiny konsolidované nebo nadnárodní.

Proto musíme práci na směrnici Solventnost II dovést k úspěšnému závěru. Doufáme, že bude tato práce dokončena co nejrychleji, a podporujeme Komisi v její činnosti. Doufáme, že v této otázce nalezneme kompromis, ale je jasné, že potřebujeme prvky, které posílí monitorování solventnosti na úrovni pojišťovacích skupin.

V odpovědi na paní McGuinessovou – myslím, že odpověď od G20, způsob, jakým byla připravena, a skutečnost, že existuje akční plán schválený G20, prokazují, že Rada byla ve svém jednání jednotná. Rád bych připomněl, že v souvislosti s tímto akčním plánem jsou i tací, kdo tvrdí, že bychom měli využít všechny dostupné zdroje k udržení aktivity; v tomto akčním plánu najdete velice praktická opatření finanční regulace, která jsem nedávno zmínil, ale nechci je opakovat, a jejichž rychlé provedení na úrovni Evropské unie očekáváme. Žádali jsme, nejen v odpověď na finanční krizi ale i krizi hospodářskou, aby Komise podnikla nezbytné legislativní nebo praktické kroky a aby sněmovna co možná nejdříve tyto iniciativy podpořila přijetím nezbytných textů.

Co se týče koordinace členských států, řekl bych paní McGuinessové, že považuji za velmi důležité správné fungování týmu včasného varování – to je tým, který má koordinační funkci, v Hospodářském a finančním výboru, ale také představitelů členských států a řady zúčastněných institucí, ať již Evropské centrální banky nebo Euroskupiny.

Co se týče vystoupení pana Mitchella, myslím, že i bez nárázek na Marshallův plán a s využitím principů G20 si všichni přejeme, a mluvím za celé předsednictví, vidět všechny páky na úrovni Společenství využité, a to ve spojení s těmi na vnitrostátní úrovni: ať již to jsou existující nabídky půjček od Evropské investiční banky, zdroje dostupné z rozpočtu Společenství, které by také měly být využity na udržení aktivity, samozřejmě zdroje dostupné ve vnitrostátních rozpočtech, týkající se hlavně budoucích výdajů a projektů na podporu podnikání, či dokonce uvolnění nebo změna určitých pravidel na úrovni Společenství s cílem pomoci těmto nejvíce postiženým odvětvím. Z tohoto pohledu se na situaci díváme s největším pragmatismem, ale v této oblasti musíme konat, o tom není pochyb. Každopádně máme vcelku pravdu a předsednictví plně souhlasí s vašimi názory.

K tomu, co řekla paní Andrikiienėová – je mi líto, ale finanční pomoc obdrželo Maďarsko. Fond přidělil, jak jsem řekl, 12,5 miliardy EUR, spolu s 6,5 miliardami EUR od Unie, a je jasné, že tato solidarita zvýhodňuje země, jejichž platební bilance jsou narušeny vážnou krizí a které mají problémy se splácením vnějšího dluhu.

Snad vás uklidní to, že zavádíme v rámci Unie potřebné mechanismy solidarity. V Maďarsku musíme čelit obzvláště vážné situaci. Zmínil jsem se i o Islandu. Ocitli jsme se ve velice obtížné situaci. Pokud se pobaltské státy nebo další země, které nejlépe znáte vy, ocitnou, a to si nepřejí, ve stejných obtížích, přijdou do úvahy

stejně mechanismy solidarity. To je postoj předsednictví a samozřejmě žádná jednota nemůže být bez solidarity.

Rád bych panu Papadimoulisovi na úvod řekl, že ne vždy souhlasím s předsedou Prodim. Je tomu tak právě teď. Zadruté, je třeba určitá rozpočtová kázeň. Zatřetí, jak jsem již řekl při zmínce o závěrech G20, je jasné, že tyto principy musí být přizpůsobeny výjimečným okolnostem a že jsou zapotřebí mimořádná opatření. Je pravdou, a v tom mám stejný názor, že bychom neměli být dogmatictí. A na závěr, tedy začtvrté, k cestovnímu ruchu. Znam předsedu Rady natolik dobře, abych věděl, že má i jiná oblíbená místa a že veškerou svou energii věnuje službě Evropské unii. Doufám, že uznáte, jak je to pro nás zásadní.

Josu Ortuondo Larrea (ALDE). – (ES) Pane Jouyete, v hypotečních dluhopisech a jiných cenných papírech, zakoupených evropskými bankami a občany, byly za pomoci finanční techniky sekuritizace obsaženy i rizikové hypotéky ze Spojených států.

Ví Rada, kolik tohoto „finančního odpadu“ nám bylo prodáno z druhé strany Atlantiku?

Avril Doyle (PPE-DE). – Ráda bych se zeptala, zda se francouzské předsednictví necítí v Radě izolováno kvůli jeho historické oblibě regulace trhu, a především finančních služeb.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, pro odpověď na otázku váženého pana poslance nemám v hlavě přesná čísla. Příkazy, o kterých vím, jsou skutečně vysoké a výsledky nadměrné sekuritizace, především zpoza Atlantiku a rozšířené po Evropě, jsou vyšší než HNP mnoho členských států, nebo dokonce i EU. To je skutečně závažné. To je vše, co vám k tomu mohu říci. Sekuritizace nás proto nechala, abychom se vypořádali s destabilizujícím šokem nevídané síly. A to je vše, co vám k tomu dnes mohu říci.

Paní Doylové chci říci, že doufám, že zde, že stejně jako i v jiných záležitostech, nejsme úplně osamoceni a že předsednictví je smělé. Finanční regulace samozřejmě nejsou jednoduchou záležitostí, paní Doylová, ale myslím, že jsme již dosáhli určitého pokroku. Dnes odpoledne jsme zde ve vaší sněmovně diskutovali s předsedou Evropské komise a jsme si vcelku jistí o akčním plánu, jak byl stanoven Evropskou radou a utvářela jej celá Evropa na neformálním setkání hlav států a vlád a jak poté byl veden i prací G20 o tomto víkendu ve Washingtonu.

Řekl bych, že aspoň o teorii už nejsou žádné pochybnosti. Musíme se vyrovnat s touto nedostatečnou regulací. Není nutné ani žádoucí zavádět více regulací, ale musíme některé z nich upravit a potřebujeme zajistit, že tento systém bude bezpečný a transparentní pro spořitele a investory. Myslím, že na tom se s námi shodne celý svět. Potom je to otázka přizpůsobení.

Předsedající. – Otázka č. 10, kterou pokládá **Hélène Goudin** (H-0806/08)

Předmět: Politická zodpovědnost za zneužití spáchaná při vojenských operacích EU

Ve Švédsku se objevila tvrzení, že francouzské ozbrojené složky, účastníci se operace Evropské unie Artemis v Bunii v Kongu, se podílely na mučení a předstírané popravě vězně. Tento incident se údajně stal 13. července 2003 a byl vyšetřován jak švédskými, tak francouzskými ozbrojenými složkami. Vyvolal mnohé otázky o budoucí spolupráci.

Existují nějaké záruky, že složky vyslané členskými státy na operace EU budou dodržovat podepsané úmluvy a budou mít kompetence podle mezinárodního práva? Jak zamýšlí Rada navázat na výsledky současného francouzského vyšetřování incidentu v Bunii?

Otázka č. 11, kterou pokládá **Hanne Dahl** (H-0807/08)

Předmět: Politická zodpovědnost za zneužití spáchaná při vojenských operacích EU

Ve Švédsku se objevila tvrzení, že francouzské ozbrojené složky, účastníci se operace Evropské unie Artemis v Bunii v Kongu, se podílely na mučení a předstírané popravě vězně. Tento incident se údajně stal 13. července 2003 a byl vyšetřován jak švédskými, tak francouzskými ozbrojenými složkami. Švédské důkazy podávaly protichůdná tvrzení a francouzské vyšetřování došlo k závěru, že k žádnému zneužití nedošlo, ale incident vyvolává řadu otázek do budoucnosti.

Kdo by měl převzít politickou zodpovědnost za výstřednosti spáchané ozbrojenými složkami členských států, účastníky se operace EU v zahraničí? Je-li ozbrojená složka členského státu shledána vinnou ze spáchání válečného zločinu, je možné, aby byl v zájmu zachování dobrého jména a pověsti ozbrojených sil členských států EU tento členský stát na delší dobu odvolán z operací EU?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. – (FR) Paní předsedající, paní Goudinová a paní Dahlová vznesly závažné otázky. Mohu ujistit jak je, tak vaši sněmovnu, že operace Evropské unie jsou prováděny ve shodě s úmluvami ochraňujícími lidská práva a s mezinárodním právem.

Tato zásada je jasně uváděna ve všech plánovacích dokumentech schválených Radou a obsažena ve všech jednotlivých pokynech, které dostávají složky činné ve vojenských operacích. To je to, co známe pod pojmem vojenské sbory.

Poruší-li někteří jednotlivci účastníci se obranných operací své úkoly, pak disciplinární a právní důsledky spadají do pravomoci členských států. Všechny členské státy dodržují úmluvy, které ochraňují lidská práva.

Co se týče zmiňovaného případu, dovoluji mi teď nehovořit z pozice úřadujícího předsedy Rady: poté, co byly francouzské úřady osloveny úřady švédskými, provedly za účelem transparentnosti podrobné vyšetřování. Toto vyšetřování pro francouzské úřady provedl Inspektorát pro složky činné ve vojenských operacích a národní obranu.

Vyšetřování ukázalo, že mladý muž, zadržený francouzskými silami dne 13. června 2003 při operaci Artemis v Demokratické republice Kongo, nebyl mučen ani vystaven krutému zacházení. Závažná obvinění, vznesená proti francouzským a švédským silám, jsou tedy nepodložená.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Ráda bych se zeptala na následující otázku: jak víme, tento mladý muž zmizel. Jak je možné dokázat, že se mu nic nestalo?

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Paní předsedající, chci navázat na tuto otázku se žádostí o objasnění, zda je možné vyloučit členský stát z účasti na operaci EU, existují-li pochyby o tom, zda tento členský stát dodržuje mezinárodní úmluvy týkající se takové operace. Myslím, že ujasnění této věci by mohlo být v některých případech potřebné, a je vcelku důležité v tom mít jasno.

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, aniž bych zacházel do přílišných podrobností, chci poskytnout faktickou odpověď na otázky paní Goudinové a paní Dahlové, a tak vaši sněmovně i mému úřadu předložím informace ze zprávy o vyšetřování provedeném francouzským Inspektorátem pro složky činné ve vojenských operacích a národní obranu.

Pro informaci sněmovny – ze své funkce nejsem povinen zabývat se těmito otázkami, ale budu – shrnu pro vás vyšetřování událostí dne 13. června 2003 z tábora Chem-Chem v Bunii v Demokratické republice Kongo. Toto vyšetřování provedené s pomocí švédských složek ukazuje na to, že mladý muž, zadržený francouzskými složkami dne 13. července 2003 při operaci Artemis v Demokratické republice Kongo, nebyl mučen ani vystaven krutému zacházení. Několik hodin byl zadržován v táboře a poté propuštěn. Vyšetřování bylo 31. března 2008 nařízeno velením armády, aby doplnilo předběžná vyšetření vykonaná švédskými a francouzskými úřady v jejich zemi. Mezi těmito úřady probíhala velice dobrá spolupráce a výsledkem je zjištění, že vážná obvinění, vznesená proti francouzským a švédským vojákům a dvěma plukovníkům, jsou nepodložená.

Abych to shrnul, je jasné, že ochrana lidských práv a mezinárodní úmluvy musí být respektovány v každé fázi zahraničněpolitických bezpečnostních a obranných operací, od jejich plánování až po jejich uskutečňování, a těchto cílů musí být dosaženo především trvalou odbornou přípravou týmů v této oblasti činnosti.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane úřadující předsedo Rady, rád bych slyšel, jaký máte názor na roli OSN v takovýchto záležitostech? Myslíte, že by v těchto oblastech měla OSN nějak působit?

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Jsem přesvědčena o obou vašich připomínkách – jak z pozice francouzského úřadu, tak z pozice širšího úřadu Rady.

Ale nesouhlasil byste se mnou, že tento incident, a jakýkoliv jiný jemu podobný, jsou z pohledu našich operací EU velmi špatné a že si musíme být velice jistí i velice opatrní v tom, jak pracovat s jakoukoli takovou zprávou, abychom ji vyřešili včas a aby nehanila naši, chcete-li, dobrou práci?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, co se týče otázky paní McGuinnessové, plně sdílím její názor. Je jasné, že každá operace, ať již prováděná v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky nebo ve společném rámci, musí být oznámena a musí o ní být podávány zprávy. Transparentnost je zcela zásadní.

S paní McGuinessovou plně souhlasím, a je to důvod, proč musíme plně rozvinout vše, co souvisí s „vojenským Erasmem“. Doufám, že se práce na příštím zasedání Evropské rady v prosinci v Paříži zaměří na otázky spojené s odbornou přípravou a výměnou osvědčených postupů mezi členskými státy v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky.

Paní McGuinessové bych rád odpověděl toto: myslím si, že chceme-li vybudovat strategii pro evropskou bezpečnost a pro přítomnost na zahraniční půdě, je v ní toto prvkem zásadní důležitosti. Máte naprostou pravdu, paní McGuinessová.

Co se týče otázky pana Rübiga, budeme to řešit při naší zítřejší dopolední rozpravě o Demokratické republice Kongo. Myslím, že role OSN je skutečně důležitá. Otázkou je, jak mohou být její zdroje posíleny a doplněny.

Předsedající – Vidím, že se paní Dahlová znovu hlásí o slovo. Obávám se, že vám mohu udělit pouze jednu doplňující otázku. Je mi líto, ale je to tak.

(Poznámka ze zasedací místnosti)

Nejsem pravděpodobně schopna prosadit přesně to, co byste chtěla slyšet. Pan úřadující předseda Rady vám odpověděl a obávám se, že tak to i zůstane, ledaže byste dále reagovala písemně.

Otázka č. 12, kterou pokládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0808/08)

Předmět: Koordinace vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení

Zveřejní Rada, jaký byl učiněn pokrok v procesu zlepšování a zjednodušování evropských právních předpisů týkajících se koordinace vnitrostátních systémů sociálního zabezpečení, jejíž první fází bylo přijetí Nařízení (ES) č. 883/2004⁽²⁾, s cílem umožnit občanům EU volný pohyb po Evropě i se zachováním jejich práv a sociálních podpor (zdravotní péče, důchodů, podpory v nezaměstnanosti)?

Jaké fáze bylo dosaženo v přijímání prováděcího nařízení, které má nahradit Nařízení (EHS) č. 574/72⁽³⁾, které bude mimo jiné obsahovat kroky navržené k posílení spolupráce mezi vnitrostátními agenturami a zlepšení metod výměny údajů?

Jean-Pierre Jouyet, úřadující předseda Rady. - (FR) Paní předsedající, jako odpověď na otázku paní Panayotopoulosové bych rád uvedl, že Rada plně souhlasí s jejími názory ohledně nutnosti dosáhnout co možná nejdříve shody na navrženém nařízení, kterým se stanoví postupy pro provádění nařízení č. 883/2004, o koordinaci systémů sociálního zabezpečení.

Rozumí se tím stanovení podmínek pro přijetí tohoto nařízení, aby mohla být pokud možno do května 2009 dokončena reforma koordinace systémů sociálního zabezpečení. Toto navrhované nařízení, předložené Komisi v lednu 2006, bylo vzhledem ke své rozsáhlosti a vysoce technické povaze ustanovení, jež jsou v něm uvedena, předmětem podrobného zkoumání následných předsednictví.

Díky trvalému úsilí předchozích předsednictví byly přijaty částečné obecné přístupy. Proces byl dokončen minulý měsíc v rámci francouzského předsednictví přijetím částečných obecných přístupů ke dvěma zbývajícím kapitolám, týkajícím se dávek za úrazy při práci a nemoci z povolání a také dávek v případě úmrtí.

Mezitím Parlament minulý rok v červenci vydal stanovisko v prvním čtení. Rada vítá širokou shodu názorů s Parlamentem. Vidí v tom plody velice konstruktivní spolupráce zahájené mezi těmito dvěma orgány již na úplném počátku projednávání tohoto textu.

Přijetí obecného postojů k návrhu nařízení je pro francouzské předsednictví jeden z nejvýznamnějších kroků kupředu směrem ke zvyšování mobility osob v rámci Unie. Proto předsednictví udělá vše pro to, aby byl tento společný postoj přijat na zasedání Rady dne 15. prosince tak, aby ho Parlament mohl přijmout na svém dílčím zasedání příští rok v lednu.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, dovoluji mi zeptat se pana úřadujícího předsedy Rady na nový návrh Komise 2008/414 o právech pacientů při přeshraničním poskytování služeb.

(2) Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1.

(3) 2 Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1.

Jaké stanovisko zastává ohledně tohoto nového návrhu francouzské předsednictví?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, francouzskému předsednictví je jasné, že tento návrh Komise musíme podporovat.

Z praktického hlediska usnadňuje postupy pro pojištěné osoby, urychluje schopnost orgánů reagovat v různých přeshraničních situacích pro různé oblasti sociálního zabezpečení, jako jsou pracovní úrazy a nemoci z povolání nebo invalidita, a zkracuje dobu pro zpracování. Musíme učinit pokrok a přijmout pravidla o této otázce. Jak víte, francouzské předsednictví se zeptalo vám známého Alaina Lamassourehu na otázky týkající se překonávání překážek v přeshraniční mobilitě. Jednou z odpovědí je sladění oblasti sociálního zabezpečení.

Je třeba nalézt vhodnou rovnováhu mezi přetrvávajícími vnitrostátními tradicemi v oblasti sociálního zabezpečení, které jsou důležité v každém z členských států, a provedením změn, které jsou nutné pro umožnění přeshraniční mobility.

V tomto rámci vám zmíněný návrh podporujeme a předsednictví pod záštitou Xaviera Bertranda vynakládá maximální úsilí s cílem dosáhnout jeho přijetí.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Myslím si, že naším největším současným problémem v Evropě je dvojí zdanění, které především v oblasti sociálního zabezpečení nečekaně vede k dalšímu daňovému zatížení. Zajímalo by mne, jestli francouzské předsednictví Rady předpokládá nějaká opatření.

Avril Doyle (PPE-DE). – V době elektronických plateb a snadnosti elektronického peněžního vyrovnání není jisté nad společnou pravomoc a důvtip evropských institucí, aby díky zavedení technologií umožnily základní právo jednotného trhu – právo na volný pohyb a přeshraniční mobilitu pro všechny naše občany, včetně osob s postižením, důchodců a dalších – nebo ve skutečnosti neexistuje žádná společná vůle, aby se tak stalo? Stojí snad nějaká země v cestě společnému vyřešení tohoto problému?

Jean-Pierre Jouyet. – (FR) Paní předsedající, rád bych odpověděl panu Rübigovi a paní Doylové, protože tyto jejich otázky mě již dříve zaujaly.

Zprv si myslím, že má paní Doylová pravdu. Všechny tyto technologie, a především technologie elektronické, by měly být využity k usnadnění zpracování složek pacientů.

Zadruhé jsme, paní Doylová, zastánci takového společného řešení, které v zájmu mobility neohrozí tradice sociálního zabezpečení v jednotlivých zemích.

Zatřetí souhlasím s panem Rübigem. Je známo, že existují právní otázky týkající se problémů s placením příspěvků, které souvisejí s dvojím zdaněním. Pan Rübig má pravdu.

Abych řekl svůj vlastní názor – minulý týden, když jsme se vrátili ze sousedních zemí, jsem podrobně zvažoval tyto problémy a myslím si, pane Rübigu, že vnitrostátní správa není vždy vhodně připravená, důvěryhodná a nebo dostatečně motivovaná řešit takovýto druh problémů. V tom vidím podstatu problému, paní Doylová. Proto je nutný společný přístup Společenství. Komise se musí skutečně velmi snažit. Na tomto úkolu musí tvrdě pracovat i předsednictví, protože v každém z našich členských států existuje správní, byrokratická a kulturní neochota.

Nyní je otázka přeshraniční mobility skutečnou výzvou pro evropskou integraci, jak pro rozvoj nové evropské generace, tak prostě proto, aby naši občané viděli praktické výhody Evropské unie. Tomuto přeshraničnímu pohybu brání příliš mnoho administrativních překážek, především v sociální a finanční oblasti.

To je skutečný problém. Myslím, že to vyžaduje i důkladné reformy a koordinaci mezi orgány Společenství, především Komisí, a vnitrostátními úřady.

Předsedající. – Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

(Zasedání bylo přerušeno v 19:05 a znovu zahájeno ve 21:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN DOS SANTOS*Místopředseda***13. Závazky, pokud jde o zveřejňování a překlady pro některé formy společností (rozprava)**

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0400/2008), kterou předkládá paní P.-N. Kauppiová jménem Výboru pro právní záležitosti o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice Rady 68/151/EHS 89/666/ES, pokud jde o závazky, pokud jde o zveřejňování a překlady pro některé formy společností (KOM(2008)0194 – C6-0171/2008 – 2008/0083(COD)).

Piia-Noora Kauppi, zpravodajka. – Pane předsedající, tato zpráva je součástí balíčku pro zjednodušení práva společností. Je velmi důležité, že se v rámci Evropské unie snažíme zjednodušit prostředí společností, aby mohly vzkvétat a podílet se na růstu evropského hospodářství. Cílem je snížit administrativní zátěž v souvislosti se závazky, pokud jde o zveřejňování a překlady pro některé formy společností. Tento návrh je součástí rozsáhlého úkolu zaměřeného na snížení administrativní zátěže, uvolní a přesměruje zdroje podniků, a tím posílí konkurenceschopnost evropských ekonomik.

V současné době musí společnosti na základě první směrnice v oblasti práva společností zveřejňovat určité informace ve vnitrostátních věstnících, které musí být zařazeny do obchodních rejstříků členských států. Zveřejnění ve vnitrostátním věstníku znamená pro společnosti ve většině případů dodatečné náklady, aniž by jim přinášelo jakoukoli skutečnou přidanou hodnotu. Cílem tohoto návrhu je proto odstranit veškeré dodatečné požadavky na zveřejňování obsažené ve vnitrostátních právních předpisech, které znamenají pro společnosti dodatečné náklady.

Komise však ponechává členským státům určitý prostor v otázce dodatečných požadavků na zveřejňování. Členské státy mohou mít i nadále dodatečné požadavky, na ně by se však měl vztahovat jediný poplatek navržený pro novou elektronickou platformu.

Všechny členské státy by měly mít nové elektronické platformy obsahující úplné informace a poskytující přístup k těmto informacím v elektronické složce dané společnosti v rejstříku. Bylo by to účelné z hlediska nákladů a jedná se o snadno přístupný způsob poskytování veškerých nezbytných informací o společnostech. V některých členských státech již takové elektronické rejstříky a databáze existují, v jiných však takové digitální databáze nejsou.

Nejdůležitější věc je zavést jediný poplatek stanovený členskými státy, který by pokrýval veškeré náklady spojené se zveřejňováním a administrativními požadavky. Tento jediný poplatek by měl rovněž pokrývat veškeré dodatečné vnitrostátní požadavky pro zveřejňování v místním a regionálním tisku.

Výbor pro právní záležitosti však měl v úmyslu zavést i určitou pružnost, pokud jde o tyto náklady, a nyní říkáme, že pokud k tomu existují dobré důvody, bylo by možné, aby členské státy měly dodatečné poplatky.

Co se týká jedenácté směrnice v oblasti práva obchodních společností, tento návrh se zaměřuje na požadavky ve vnitrostátním právu, které se týkají překladu listin, jež mají být uloženy do rejstříku pobočky.

Při registraci pobočky musí společnost uložit některé informace obsažené v jejím spise rovněž u rejstříku pobočky. To u společností často vede k dvojím nákladům, jelikož musí nejen zajistit překlad některých listin do jazyka členského státu, v němž se pobočka nachází, nýbrž rovněž splnit někdy nepřiměřené požadavky na ověření a/nebo notářské ověření tohoto překladu. Snažíme se proto nyní zjednodušit požadavky na překlady tím, že odstraníme požadavek na ověření.

Cílem je snížit náklady na překlad a ověření na nejnižší možnou míru. To přinese společností užitek i proto, že dojde k omezení nákladů a přitom bude zajištěna spolehlivost překladů.

Souhlasím s návrhem Komise a pokusila jsem se vyjádřit se mu co nejpodobněji. Nebylo však možné dosáhnout shody ohledně návrhu Komise zde v Parlamentu.

Ve zprávě jsme předložili určité pozměňovací návrhy s cílem vyjasnit provádění ustanovení o nákladech zveřejňování a o překladech v praxi a předložili jsme rovněž určité pozměňovací návrhy technické povahy s cílem zajistit správné vzájemné odkazování se směrnicí v oblasti práva obchodních společností.

Výbor pro právní záležitosti předložil tři kompromisní pozměňovací návrhy několika kolegů, jejichž cílem bylo, aby byly povoleny dodatečné požadavky na zveřejňování v případech, že mají dobrý důvod – zařadili jsme je však mezi body odůvodnění, nikoli články. Považuji ze velmi důležité, aby body odůvodnění obsahovaly doporučení, aby členské státy takovou pružnost využívaly, přičemž to ale není jejich povinností. Pokud v členských státech zavládne pocit, že zveřejnění ve vnitrostátním věstníku je skutečně nutné – a některé členské státy to tak skutečně chtějí – mohou tak učinit, články však neobsahují žádný požadavek v tom smyslu.

Druhá věc je, že já sama jsem se snažila zavést přechodné období, a stále jsem přesvědčena o tom, že to je ta správná cesta. V průběhu přechodného období by požadavky na zveřejňování platily, po uplynutí přechodného období by však existovala pouze elektronická databáze. Myslím, že takový návrh přechodného období by byl rovněž v souladu s otázkou dostupnosti internetu, konkrétně jde o to, že některé členské státy mají lepší dostupnost internetu než jiné; možná, že po uplynutí přechodného období bychom se přesvědčili, že ve všech členských státech probíhá dostatečná distribuce informací. Tímto způsobem bychom mohli zohlednit to, že míra dostupnosti internetu se v jednotlivých členských státech liší.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, rád bych poděkoval paní zpravodajce za její práci na tomto spisu, který se ukázal být složitější, než jsme čekali. Bereme závazek snížit regulační zátěž společností velmi vážně a jsem vděčný za trvalou podporu Parlamentu v tomto ohledu.

Je však těžké nepodlehout zklamání z některých navržených pozměňovacích návrhů první směrnice v oblasti práva obchodních společností. Dovolte mi připomenout, že Evropský parlament ve svém usnesení ze dne 12. prosince 2007 o pracovním programu Komise uvítal snahu Komise o snížení administrativní zátěže podniků na úrovni EU a na vnitrostátní úrovni o 25 % do roku 2012. Parlament uvedl, že to bude považovat za svou prioritu pro následující měsíce, zejména pokud jde o malé a střední podniky, a jako významný příspěvek k dosažení Lisabonských cílů. Parlament proto zdůraznil, že se legislativními návrhy bude zabývat z tohoto pohledu.

Navíc ve svém usnesení ze dne 21. května 2008 o zjednodušení podnikatelského prostředí Parlament podpořil tento konkrétní návrh na změnu první směrnice o oblasti práva obchodních společností, přičemž souhlasil, že by bylo snazší, aby společnosti zveřejňovaly zákonem stanovené informace. Parlament rozhodně podpořil zejména využití nových technologií.

Zpráva Výboru pro právní záležitosti, která před námi nyní leží, však jednoznačně oslabuje cíl návrhu Komise. Podle posouzení dopadu vypracovaného Komisí je odhadovaný potenciál snížení zhruba 600 milionů EUR ročně. Podle návrhu zprávy by členské státy nadále uplatňovaly veškeré současné administrativní požadavky a kromě toho by ještě vytvářely nové. Proto, navzdory tomu, že návrh Komise je založen na myšlence, že současné těžkopádné metody zveřejňování by měl nahradit nový nástroj zveřejňování v podobě elektronické platformy, by návrh zprávy namísto snížení administrativní zátěže tuto zátěž zvýšil.

Cíl návrhu Komise podpořila drtivá většina zúčastněných subjektů. V diskusích v Radě, které dosud proběhly, jej rovněž podpořila velká většina členských států. Avšak přijetí směrnice v podobě, jakou v současnosti navrhuje Výbor pro právní záležitosti, by s sebou neslo riziko ohrožení důvěryhodnosti veškeré činnosti zaměřené na snížení administrativní zátěže.

Cíl Výboru pro právní záležitosti, jímž je zajistit financování tisku, který je v současné době závislý na poplatku za zveřejňování informací o společnostech, může Komise v tomto rozsahu sdílet. Je však třeba najít další způsoby takového financování. Nelze společnostem ukládat, aby postupovaly v souladu se závazky, pokud jde o zveřejňování, které v dnešním technologickém prostředí nepřinášejí žádnou přidanou hodnotu.

Margaritis Schinas, navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru. – (EL) Pane předsedající, za Hospodářský a měnový výbor bych vás rád seznámil s naším stanoviskem. Do značné míry podporujeme hlavní předmět tohoto návrhu Komise, který je výborně strukturován a je samozřejmě navržen s cílem minimalizovat administrativní zátěž.

Domníváme se, že vedle překladů je zjednodušení postupů a uznání překladů jiných certifikovaných překladatelů z jiného členského státu zcela odůvodněné a v souladu s daným přístupem.

Nyní se dostávám k otázce zveřejňování. Náš Výbor se domnívá – podobně jako se dle mého názoru zcela správně domnívá Výbor pro právní záležitosti – že kromě společností mají právo na informace i občané. Pane Komisaři, občané bohužel nemají stejný přístup k elektronickým médiím, k nimž je váš původní návrh směřoval.

Žijeme v pluralistické Evropě s odlišnými modely a odlišnými hodnotami. Vy jako komisař z Irska víte, že výsledek referenda ve vaší zemi a přístup mnoha vašich krajanů k jedinému modelu pro celou Evropu nás přišel velmi drahο. Nechceme proto v Evropě zavést tento model, neboť dobře víme, že v mé zemi, v mém regionu, je přístup k internetu omezený. Proč bychom pak měli zbavovat tyto lidi, tyto evropské občany, práva dozvědět se ο věcech, které se jich týkají, prostřednictvím tradičních kanálů?

Pane komisaři, podobně jako Hospodářský a měnový výbor a Výbor pro právní záležitosti se proto domnívám, že elektronická platforma musí být povinná a je to tak zcela správně. Nesmí se však jednat jen ο platformu. Musíme všem evropským občanům umožnit přístup k informacím. Nechceme, aby existoval v Evropě někdo, kdo by musel zjišťovat, co se v této oblasti děje, prostřednictvím BlackBerry, neboť tam, kde žijí, řada lidí BlackBerry nemůže použít.

Podobně jako pan komisař se domnívám, že bychom měli vyslat vůči Radě stejný signál, musíte pečlivě zvážit stanovisko, které jednomyslně podpořil Výbor pro právní záležitosti a velkou většinou i Hospodářský výbor. Pokud se tím nehodláte zabývat, dovolu, abych vám doporučil, abyste se nad tím ještě jednou zamysleli, neboť pouze produktivním demokratickým dialogem můžeme nalézt vzájemně přijatelná řešení ve prospěch mnohých, nikoli jen hrstky.

Georgios Papastamkos, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Pane předsedající, Evropská rada v březnu 2008 nařídila, aby byly přijaty nové urychlené zákonodárné iniciativy v zájmu zlepšení podnikatelského prostředí společností v Unii prostřednictvím snížení administrativních závazků a nákladů. Dle mého názoru návrh směrnice Rady, ο němž diskutujeme, přispívá málo ke stanoveným cílům.

Klíčovým problémem společností, zejména malých a středních podniků, je, že jsou nutné objektivní podmínky pro obecné zlepšení byrokratického, právního a fiskálního prostředí, a lze očekávat ještě výraznější příspěvek v tomto směru na straně Komise.

V tomto konkrétním případě je hlavním účelem zveřejňování účetních uzávěrek a dalších finančních výkazů společností uplatnění principu transparentnosti a publicity obchodní činnosti. Nízká dostupnost internetu v Radě členských států však není dostatečnou zárukou.

Kromě toho by povinné záznamy jen v elektronické podobě znamenaly i zánik tisíců specializovaných pracovních míst v tradičních tištěných médiích. Tisk je kromě toho tradiční složkou principu transparentnosti a demokratického zřízení Unie a jeho příspěvek k mnohojazyčnosti a rozmanitosti Evropské unie je mimo jakoukoli pochybnost.

Domnívám se, že bezpečnostní pojistka přijetí jediného poplatku a zachování paralelní možnosti zveřejňování v tištěných médiích a současné zavedení elektronického rejstříku, jak bylo formulováno v dosaženém konsensu, pro nějž hlasovala všechna – opakuji všechna – křídla Výboru pro právní záležitosti, je vyváženým a rozumným řešením, jaké potřebujeme.

Na závěr mi dovolu zdůraznit, že to, co požaduje Evropský parlament a co je potřeba zajistit, je produktivní souhlas v otázce tvorby zákonů na úrovni Společenství, zatímco bude současně zachována plná nezávislost na legislativní vůli. Jak již bylo řečeno, Výbor pro právní záležitosti si přeje, aby plénum přijalo zprávu paní Kauppiové, již tímto blahopřeji k její práci.

P.S. pro vás, pane komisaři – nevím, zda je pro vás konsensuální návrh Výboru pro právní záležitosti zklamáním, rád bych vám však řekl, a skutečně v to doufám, že jakmile vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, kultura spolupráce mezi Komisí a Evropským parlamentem se zcela jistělepší. A na to nyní čekáme; čeká na to demokraticky zvolený Evropský parlament.

Ieke van den Burg, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, na úvod bych se ráda vyjádřila k postupu. Škoda, pane komisaři, že když jsme se dnes ráno sešli, nediskutovali jsme spolu, neboť mne poněkud překvapilo, že jste byl tak ostrý při svém vystoupení v Parlamentu. Pokud jde ο postup, vadilo mi především, jakým způsobem francouzské předsednictví naložilo s našimi návrhy, nevyhovělo našim požadavkům na jednání či snahám vést dialog ο případném kompromisu.

Totéž platí ο Komisi. Při takových otázkách je běžné usilovat ο setkání a nalézt řešení, které by splňovalo představy jednotlivých stran. Je mi líto, že k něčemu takovému vůbec došlo, a doufám, že v čase mezi hlasováním v plénu a ve výboru k setkání nastane příležitost.

Pokud jde ο obsah, domnívám se, že se příliš nelišíme. Já jsem velkým zastáncem odstranění administrativní zátěže. V účetnictví jsem zastáncem systému XBRL a tohoto druhu elektronické platformy. Myslím, že se

všichni shodneme na tom, že je to nezbytné, právě z toho důvodu, že v některých státech zatím nenastala éra elektronické společnosti. Je nezbytné mít toto dočasné přechodné řešení k tomu, aby členské státy měly ještě možnost volby, zda využívat tohoto druhu papírové registrace.

Je to skutečně přechodný problém a mohlo by existovat pragmatické řešení. Tento týden jsem slyšela, že od prvního použití elektronické pošty a prvního internetového připojení uplynulo pouhých dvacet let, bude tedy za deset či dvacet let zcela běžné, aby vše bylo zpracováno elektronicky. Čelíme pouze velmi krátkodobému problému a neměli bychom mu přikládat přehnaný význam. Měli bychom se pokusit nalézt rozumné pragmatické řešení v duchu toho, co i vy vždy označujete za své přání.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na úvod bych rád poděkoval naší kolegyni Piia-Noore Kauppiové za její výtečnou zprávu a za její snahu umožnit nalezení rozumného řešení různých otázek, zejména otázky platformy.

Navržená směrnice je součástí širších opatření, která byla přijata s cílem snížit administrativní zátěž společností, snížit omezení, která jsou na ně uvalena, a zvýšit jejich konkurenceschopnost. Samozřejmě aktivně podporujeme cíle, ze kterých budou mít výhody malé a střední podniky. Schvalujeme vytvoření elektronické platformy obsahující veškeré informace a princip jediného poplatku, který pokryje veškeré náklady spojené s nezbytným zveřejňováním.

Je však vhodné poskytovat co nejlepší informace a umožnit další použití obvyklých metod zveřejňování, které jsou potřebné, zejména v tištěných médiích. Znění navržené na základě jednání paní zpravodajkou a jednomyslně přijaté ve Výboru pro právní záležitosti umožní členským státům ustanovit ponechání obvyklých metod zveřejňování, neboť jejich cena je zahrnuta v jediném poplatku za zveřejnění.

Vyhověli jsme tak, pane komisaři, duchu návrhu tím, že jsme učinili platformu povinnou a zachovali princip jediného poplatku. Zohlednili jsme však skutečnost v těch zemích, kde neexistuje informační a komunikační infrastruktura, kterou mají jiné země, a kde panují jiné informační zvyklosti, které by neměly být přehlíženy.

Pane komisaři, víte, že názory občanů musíme vzít v potaz a že Evropa se nesmí jevit jako zdroj nových omezení nebo obtíží. To je důvod, proč usilujeme o pružnost při posuzování skutečného stavu v jednotlivých členských státech a současně o zachování ekonomického systému.

Pane komisaři, vyjádřil jste se příkře v tom smyslu, že návrh Výboru pro právní záležitosti podryvá postoj Komise. Nemyslím si, že by tomu tak bylo, není však přesné ani říci, že návrh Výboru pro právní záležitosti zavádí nové formality. Na druhé straně panuje shoda v tom, že se jedná o stávající formality, které budou zachovány, a jednoznačné odmítnutí nových formalit.

Pane komisaři, domnívám se, že Evropa musí ukázat, že je schopna omezit byrokracii a administrativní zátěž a přitom respektovat národní identity jednotlivých států.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Pane předsedající, rád bych poděkoval Komisi za to, že předložila tento návrh. Považuji jej za pozitivní a jsem přesvědčen, že nám pomůže odstranit zbytečnou administrativní zátěž.

Jak řekl můj předřečník, tento Parlament má povinnost vrátit velmi velkorysé a velmi altruistické návrhy Komise zpět na zem. Realitou je, že zde máme 27 zemí s odlišnými právními systémy a velmi odlišnými jazyky, což znamená, že se v každé zemi musíme přizpůsobit realitě této země, včetně otázky jazyka.

Jak však podotkl pan Gauzès i předchozí řečníci, je důležité, aby uznání takových národních odlišností nevedlo ke zvýšení nákladů, aby poplatky měly stejnou výši a aby vlády v případě nutnosti nesly dodatečné náklady.

Je zde ale ještě další otázka: otázka překladů. V Evropské unii nemáme jednotný jazyk. V každé z 27 zemí se mluví jiným jazykem a někdy se jazyky liší i v rámci jedné země, například ve vlasti pana komisaře. Musíme se s tím vyrovnat.

Rovněž i z hlediska práva jsme vystaveni tomu, že se právní dokumenty liší. Výbor pro právní záležitosti například navrhl pozměňovací návrhy týkající se ověřování dokumentů, společně s ověřováním překladů. V tomto okamžiku připravuje Výbor pro právní záležitosti zprávu o uznávání ověřených dokumentů v jednotlivých zemích Evropské unie, která by měla doplnit tuto zprávu.

Myslím si, a tím skončím, že si Komise při předkládání tohoto návrhu vedla dobře. Paní zpravodajka odvedla skvělou práci a pokusili jsme se vytvořit návrh legislativního textu, který by bylo možné uznat v celé Unii,

a zaručit tak práva založená na skutečném stavu v Unii, který se neustále utváří, který má rozmanité právní systémy a odlišnou úroveň přístupu k elektronické komunikaci.

Françoise Grossetête (PPE-DE). - (FR) Pane předsedající, nejprve bych ráda poblahopřála zpravodajce Kauppiové k její výtečné práci, neboť díky ní našel Výbor pro právní záležitosti kompromis, který byl, jak pan komisař řekl, přijat jednomyslně. Je to tedy jasný signál. Nastolí rovnováhu mezi potřebou jednoduché administrativy pro společnosti, zejména malé a střední podniky, a zároveň ponechá členským státům možnost zachovat si požadavky na zveřejňování, pokud chtějí.

Jsem přesvědčena, že se Evropský parlament vydá stejnou cestou jako Výbor pro právní záležitosti. Dvacet sedm členských států má své tradice. Některé obhajují výhradně internet. Některé stále používají tradičnější papírové metody komunikace. Tyto tradice je třeba respektovat. Nezapomínejme na to, že 50 % evropských občanů nemá přístup k internetu. Pokud by byly informace přístupné pouze na jediné elektronické platformě, ti, kdo nemají přístup k internetu nebo dávají přednost papíru, by nemohli získat informace o společnostech ve svém regionu.

Domnívám se, že Evropský parlament si je dobře vědom toho, že například upuštění od zveřejňování soudních a právních sdělení v regionálním tisku by kupříkladu mělo katastrofální důsledky. Proto toho musí být členské státy schopny organizovat šíření informací prostřednictvím doplňkových kanálů podle konkrétních podmínek.

Pane komisaři, nevedeme tu ideologickou rozpravu. Neuvědomujete si snad, že za současných okolností máte na práci jiné věci, než rušit něco, co v členských státech dobře funguje?

Při honbě za zjednodušením někdy naopak hrozí větší složitost. Snížení nákladů? Ano, ale za jakou cenu? Zjednodušení omezení v zájmu zvýšení konkurenceschopnosti? Ano, ale co se děje s konkurenceschopností v okamžiku, kdy zjednodušení hrozí zničením ekonomiky celého odvětví? Bylo by velmi žádoucí, aby si Komise uvědomila, že podporujeme řešení, která umožní tištěnému médiu překonat problémy, které v současnosti řeší.

Pane komisaři, neměl byste přehlížet tradice členských států. Budete-li takto postupovat, nesete riziko, že se určitý počet novinářů stane nadbytečný a že značná část obyvatel bude trpět nedostatkem informací.

Hledáme vyváženou směrnici, která by zahrnovala elektronickou platformu a jediný poplatek. Jsme přesvědčeni, že my jsme k takovému řešení dospěli, a vy musíte respektovat hlas Evropského parlamentu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). - (PL) Pane předsedající, Evropský parlament již po dlouhou dobu upozorňoval na otázku zbytečných a neúměrně vysokých administrativních nákladů, které musí evropské podniky nést. Tyto náklady nejenže ztěžují podnikání, ale navíc představují překážku při naplňování výzev dnešního vysoce konkurenčního světového hospodářství.

Je proto potěšující, že Komise nakonec obrátila k tomuto problému svou pozornost a navrhla použít zrychlený postup v souvislosti s pozměňovacími návrhy k první a jedenácté směrnici v oblasti práva obchodních společností, což přispěje k rychlejšímu zlepšení podnikatelského prostředí pro evropské společnosti. V případě první směrnice se skutečně zdá velmi vhodné, aby byly z vnitrostátního práva odstraněny veškeré dodatečné požadavky týkající se zveřejňování, které zvyšují náklady podniků. Navrhovaná elektronická platforma obsahující úplné informace o společnosti bude představovat šetrné a jednoduše dostupné řešení a jediný poplatek pokryje veškeré náklady, ať už administrativní nebo spjaté s požadavky na zveřejňování.

Návrh vztahující se k jedenácté směrnici v oblasti práva obchodních společností se týká překladů a ověřování dokumentů, které mají být vloženy do zápisu do obchodního rejstříku pro pobočky společnosti se sídlem v jiném členském státě. Vzájemné uznávání překladů navržené Komisí jako způsob snížení administrativní zátěže nepochybně přispěje ke snížení nákladů, které společnosti nesou, přičemž zajistí spolehlivost překladů. Na závěr dovoluji, abych poblahopřála paní Kauppiové k její výtečné zprávě.

Costas Botopoulos (PSE). - (EL) Pane předsedající, pane komisaři, rád bych využil privilegia být posledním řečníkem a učinil jednu politickou a dvě technické poznámky ke směrnici, o níž hovoříme.

Moje politická poznámka se týká toho, že dnes zažíváme v Evropském parlamentu vzácný okamžik – úplnou jednomyslnost všech křídel Parlamentu, od pravého až po levé, pokud jde o směřování Parlamentu v otázce přijetí zvláštní legislativní iniciativy. Řada poslanců to řekla a i já bych to rád zdůraznil, že je to vzácné a že je třeba to vzít v potaz při konečném rozhodnutí Komise.

Neoslabujeme návrh Komise. Snažíme se jej modernizovat a vnést do něj více lidskosti, logiky a praxe. Tolik má politická poznámka.

Nyní dvě stručné technické poznámky. Pokud jde o otázku zveřejňování, poslanci řekli a dodám to i já, že je zcela spravedlivé a zcela správné, aby ty členské státy, kde je přístup k internetu výrazně omezen, měly možnost, mimo obecné pravidlo elektronického zveřejňování, nadále používat ze zřejmých sociálních a finančních důvodů ke zveřejňování tisk.

Rád bych se krátce vyjádřil k otázce překladů, s níž snad nebyl žádný problém. Možnost jediného uznaného překladu nám nabízí praktické řešení. Otázka překladů, která zde byla vznesena, není otázkou jazyka, nejde o věc transparentnosti, nejde o styl. Je to otázka praktická, kterou lze velmi snadno vyřešit uznáním překladu.

V tom je rozdíl mezi politickými a technickými tématy – my tento návrh neoslabujeme, my jej zlepšujeme.

Charlie McCreevy, člen Komise. – Pane předsedající, dovolu mi na úvod podotknout, že kdyby leke van den Burgová nastolila tuto problematiku dnes ráno, velmi rád bych se jí zabýval. Zeptal jsem se, zda byste rádi položili ještě nějakou otázku, a pokud byste otázku měli, hovořil bych o ní. Kdybyste se mne zeptali na cokoli – včetně počasí v Irsku, diskutoval s vámi o ní. Nemám s tím problém.

Nemám obecně problém s rozhodnutími Evropského parlamentu, jelikož je to vaše práce, to, co musíte dělat. Nesmíme však zapomínat na pozadí tohoto konkrétního návrhu a vzhledem k tomu, že si vážím vašeho stanoviska, dovolím si vás požádat, abyste si vážili vy toho mého.

Tento konkrétní návrh byl předložen v souvislosti se snižováním administrativní zátěže pro malé společnosti. Byla to součást zjednodušení podnikatelského prostředí. Existují odhady výsledků, ke kterým by návrh vedl: roční úspora nákladů ve výši 600 milionů EUR. Důvodem pro předložení tohoto návrhu tedy bylo snížení administrativních nákladů pro malé podniky. Jak jsem uvedl ve svém předchozím vystoupení, Evropský parlament uvítal celý projekt snížení nákladů v různých usneseních.

Takové jsou tedy souvislosti toho, co bylo předloženo. S myšlenkou snížit administrativní náklady a přinést zjednodušení menším podnikům jsme přišli s tímto konkrétním návrhem.

Sotva lze očekávat, že přijmu pozměňovací návrhy Parlamentu, které míří zcela opačným směrem a místo toho, aby administrativní náklady snižovaly, tak je zvyšují. Má-li Evropský parlament pocit, že v tomto konkrétním případě spočívá rovnováha výhod v dalším zachovávání nastoleného směru, budiž. To je zcela legitimní názor. Nelze jej však skloubit s původním cílem, který jste předložili – cílem snížit náklady. Pokud mají Parlament a ostatní pocit, že ze všech důvodů, které jste uvedli, by to mělo zůstat tak, můžete sotva očekávat, že se postavím a budu s vámi souhlasit v tom, že je to cesta ke snížení administrativních nákladů, když výsledkem bude opak – ve skutečnosti se tím náklady zvýší, nikoli sníží.

Pozměňovací návrhy, které předložily dva výbory Evropského parlamentu, znamenají, že jediná změna, kterou budou muset členské státy provést po přijetí této směrnice, bude zavedení povinného používání elektronické platformy. Nedojde k žádnému omezení současné administrativní zátěže v důsledku úspor, které si slibujeme od našeho původního návrhu, které byly, jak jsem řekl, v posouzení dopadu odhadnuty na 600 milionů EUR. Přijetí směrnice, která nevede k žádnému snížení zátěže, nýbrž ke kosmetickým změnám, by jednoznačně bylo špatným signálem, pokud jde o celkové snížení administrativní zátěže, o němž hovoříme.

Požádal bych proto poslance Evropského parlamentu, aby respektovali i můj postoj. Je-li takové stanovisko Parlamentu – a zítra o něm budeme hlasovat – je to vaše stanovisko a máte na něj plné právo. Nemám s tím problém. Musíte však respektovat i moje stanovisko v tom, že sotva mohu přijmout návrhy, které mají opačný směr než původní předložený návrh. Neměli bychom se kvůli tomu přít, já ale nebudu nelogicky tvrdit, že Parlament postupuje správně, když administrativní zátěž zvyšuje, místo aby ji snižoval.

Jsem ochoten vyslechnout si názory, které jste předložili s cílem zachovat současný stav – možná máte v něčem pravdu – o to ale neusilujeme, to není důvod, proč jsme předložili tento konkrétní návrh. *C'est la vie!*

Piia-Noora Kauppi, zpravodajka. – Pane předsedající, ráda bych se vyjádřila k postupu. Paní van den Burgová již řekla, že francouzské předsednictví se k tomuto dokumentu nechovalo moc hezky. Zkusili jsme navrhnout několik možností třístranného jednání, při kterém by byly projednány možné kompromisy. Francouzské předsednictví bohužel není ochotno se těchto setkání zúčastnit. Není ochotno organizovat setkání v pracovní

skupině Rady, aby bylo možné projednat další směřování. Nejsou také přítomni ani dnes zde, abychom o této velmi důležité věci diskutovali.

Stanovisko Výboru pro právní záležitosti poskytuje členským státům mnoho prostoru. Poskytuje mnohem více prostoru, než by dle mého názoru bylo třeba. Stanovisko Výboru pro právní záležitosti však zachází až do krajnosti. Je to jediný návrh, který byl Parlamentu v tuto chvíli předložen. Můj názor je, že v případě, že Rada nepřijme stanovisko Parlamentu, tj. stanovisko Výboru pro právní záležitosti – o kterém budeme zítra hlasovat – jak jsme ji o to požádali, budeme muset přistoupit ke druhému čtení.

Nemůžeme připustit, aby si s námi Rada zahrávala. Pokud návrh nebude v podobě, jakou Parlament zítra odhlasuje, přijat, budeme muset proces zpomalit. Tento proces možná nebude dokončen před volbami a možná hrozí i to, že Komise návrh stáhne. Myslím si, že by bylo velkým zklamáním, kdyby jej Rada neschválila kvalifikovanou většinou a kdyby nepřišla s návrhy, jak dosáhnout kompromisu.

Byli bychom ochotni o kompromisech jednat. Osobně bych byla velmi ráda, kdyby Rada něco navrhla na třístranných jednáních, což by mohlo následně být základem kompromisu, jenže Rada se skrývá, setkání se neúčastní a třístranná jednání neorganizuje. Vrhá nás to do velmi obtížné situace.

Velmi mne proto dopalují diskuse o postupu. Doufám, že Komise návrh nestáhne. Doufám, že je stále šance dosáhnout kompromisu, s nímž by byly spokojeny všechny členské státy i Evropský parlament.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se bude konat zítra.

14. Evropské statistické údaje (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0349/2008), kterou předkládá pan A. Schwab jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu nařízení Evropského Parlamentu a Rady o evropských statistických údajích (KOM(2007)0704 – C6-0397/2007 – 2008/0217(COD)),

Andreas Schwab, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, nejprve bych chtěl vyjádřit politování nad tím, že pan komisař McCreevy opouští Parlament, neboť by tomto případě viděl uzavření velmi úspěšného a poměrně zdoluhavého postupu v Evropském parlamentu. Tento zážitek nyní čeká na vás, pane Almunio. Těší mne, že dnes můžeme za široké shody dovést do cíle v prvním čtení úspěšný a dlouhý proces. Na počátku bych dále – na rozdíl od předchozího dokumentu – rád poděkoval slovinskému a francouzskému předsednictví Rady za vytrvalá a místy obtížná jednání, která v zájmu dosažení kompromisu vedla.

I tento dokument se týká snížení administrativní zátěže a týká se vedení statistik na úrovni Evropské unie a také na úrovni společností a na místní úrovni. Jsem proto přesvědčen, že můžeme dát tuto zprávu do souvislosti se snížením byrokracie. V Německu se například náklady na oficiální statistické údaje podle odhadů *Deutsches Institut für Wirtschaftsforschung* (Německý institut pro hospodářský výzkum) podílí na celkových nákladech na byrokracii méně než 10 %, přičemž se tato analýza týká celého hospodářství. To je přibližně 230 milionů EUR. Pokud se nám, jako Evropské unii, podaří tuto situaci uchopit, věřím, že tak učiníme důležitý krok ke snížení byrokracie prostřednictvím snížení závazků spojených se statistickými údaji. Děkuji, pane komisaři Almunio, za váš návrh.

Nyní bych se rád věnoval novému nařízení o evropských statistických údajích konkrétně. Nařízení o evropských statistikách představuje právní strukturu pro tvorbu statistik na evropské úrovni a přezkoumává základní právní rámec pro tvorbu statistik na evropské úrovni. Přestože stínoví zpravodajové z jiných skupin dnes nejsou přítomni, rád bych využil této příležitosti a poděkoval jim za konstruktivní spolupráci. Rozpravy nebyly snadné, ale nakonec byly úspěšné.

Návrh je součástí řady nařízení, která Komise v tomto funkčním období přijala v souvislosti s tvorbou a rozšiřováním statistických údajů a o nichž jsme vedli diskusi v Hospodářském a měnovém výboru. V obsahu návrhu tohoto nařízení provedeme následující změny. Nově vymezíme evropský statistický systém a zakotvíme jeho činnost v právu Společenství. Vymezíme úlohu vnitrostátních statistických úřadů v rámci evropského statistického systému a zároveň zajistíme, aby byla v členských státech i nadále uplatňována zásada subsidiarity, jak je to předepsáno, a budeme usilovat o odkaz na kodex evropských statistik a zakotvení tohoto kodexu v právu Společenství. V této souvislosti dochází k reakci na obtížnou situaci v oblasti statistiky po zavedení jednotné měny euro v některých členských státech Evropské unie. Závěrem, návrh vytváří dva

různé orgány – Skupinu pro partnerství ESS a Výbor pro ESS – které společně nahrazují někdejší Výbor pro statistické programy.

Jednoznačné hlasování ve výboru a úspěšné třístranné jednání prokázaly, že byly vytvořeny soudržné právní předpisy. Ve zbývajícím čase bych rád ještě jednou představil tento legislativní projekt v souvislosti se dvěma významnými otázkami. Dokázali jsme zajistit, aby toto nařízení v budoucnosti umožnilo Eurostatu získat rychlejší a neomezený přístup k veškerým statistickým údajům, které jsou vyžadovány ke shromažďování důležitých hospodářských kritérií. Zajistíme tak poněkud větší transparentnost statistických údajů na evropské úrovni, a tím učiníme eurozónu konkurenceschopnější. To jsou dobré zprávy, zejména na pozadí finanční krize a náročných diskusí týkajících se statistického systému.

Zadruhé považuji za velmi důležité, že tato zpráva dále posiluje vědeckou nezávislost statistických údajů. To je pozitivní signál pro pracovníky v tomto odvětví. Nakonec si vážím dosaženého kompromisu všech členských států. Vím – i když jsou lavice Rady dnes prázdné – že to pro řadu lidí nebylo jednoduché, věřím však, že s tímto návrhem nařízení dokážeme uspokojit všechny zúčastněné a že můžeme být s tímto nařízením spokojeni. Děkuji za pozornost a úspěšnou spolupráci.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, oficiální statistiky nepochybně hrají v dnešní společnosti klíčovou úlohu. Instituce, političtí činitelé, hospodářské subjekty, trhy i jednotlivci se spoléhají na to, že statistiky co nejpřesněji zachycují vývoj nejen v sociální, environmentální, kulturní oblasti, ale i v jiných oblastech.

Statistické údaje podporují transparentnost a otevřenost politických rozhodnutí, a oficiální statistické údaje proto představují veřejné zboží, které poskytuje základ hladkému fungování demokracie. Na evropské úrovni roste význam evropských statistických údajů zejména pro tvorbu, provádění, sledování a hodnocení politik, o nichž se rozhoduje zde v Parlamentu a v Radě a které my, jako Komise, navrhujeme.

Cílem návrhu Komise, o němž dnes vedeme rozpravu, je přezkoumat základní právní rámec upravující vytváření statistik na evropské úrovni. Vítám pečlivou práci v konstruktivním duchu, kterou tento Parlament, a zejména pan Schwab jakožto zpravodaj a paní Ferreirová – která dnes není přítomna, zastupuje ji však paní van den Burgová – a paní Starkevičiūtėová odvedli ve spolupráci s Eurostatem a Komisí při přípravě této rozpravy.

Tato revize je vedena změnami ve společnosti a potřebou lépe definovat úlohu Evropského statistického systému (ESS). Předchozí nařízení vztahující se k tomuto tématu pochází z roku 1997 a od té doby se změnila řada věcí, což vyústilo v nutnou revizi. Tato revize bude novým impulsem k nastolení spolupráce mezi vnitrostátními statistickými orgány našich 27 členských států a nepochybně položí základy k řešení statistických výzev budoucnosti.

Tato revize je navíc vyvrcholením řady opatření, která Komise přijala s podporou tohoto Parlamentu a Rady od roku 2005 s cílem modernizovat řízení Evropského statistického systému. V rámci tohoto procesu vznikly Evropský poradní výbor pro správu a řízení statistiky (ESGAB) a Evropský statistický poradní výbor (ESAC), které brzy zahájí svou činnost.

V této souvislosti, jak je navrženo v novém nařízení, musí statistické orgány v zájmu posílení důvěry v evropské statistické údaje požívat odborné nezávislosti a zajistit nestrannost a vysokou kvalitu tvorby evropských statistických údajů, v souladu se zásadami stanovenými v kodexu evropských statistik, který Komise zahrnula do svého doporučení o nezávislosti, bezúhonnosti a odpovědnosti vnitrostátních statistických úřadů a statistického úřadu Společenství.

Měl bych také uvést mezi principy, jimiž se návrh Komise řídí a které jsou uvedeny ve zprávě pana Schwaba, cíl, že by navrhované zlepšení právního prostředí pro evropské statistiky mělo reagovat na potřebu minimalizovat zátěž podniků a přispívat k obecnějšímu cíli snížení administrativní zátěže vznikající na úrovni EU.

Na závěr musím, pane předsedající, ještě jednou poděkovat zpravodaji Schwabovi a celému Hospodářskému a měnovému výboru za výtečnou práci s cílem vybavit Unii stabilnějším a spolehlivějším statistickým systémem, který se, v souvislosti s absolutním zabezpečením, ukáže být jako mimořádně užitečný v těchto dobách krize, kdy tvorba statistik, zejména statistik týkajících se veřejných účtů, hraje ještě významnější úlohu.

Ieke van den Burg, *jménem skupiny PSE*. – Pane předsedající, v těchto dobách by politici možná rádi ovlivnili statistické údaje – zvláště v tuto chvíli. Jsou-li statistické údaje týkající se hospodářství tak špatné, možná byste je rádi zahodili a snili o tom, že je všechno jinak a že to nemá vliv na chování spotřebitelů atd.

Plně souhlasím s tím, co o této zprávě říkají všichni – že seriózní, pravdivé a správné statistiky jsou významným nástrojem politiků a že to je významný důvod k tomu, abychom měli nezávislý statistický orgán, který bude takové údaje předkládat.

Ráda bych dále poblahopřála panu zpravodaji a Komisi k návrhům týkajícím se tohoto nařízení. Úspěšně spolupracujeme s Radou co se týče hledání kompromisů ohledně toho, co bude v tomto dokumentu uvedeno. Je důležité mít takové nezávislé orgány, aby Komise měla v členských státech jasný kontaktní bod, a aby kodex statistik, který odborníci vypracovali, začlenil tento evropský statistický systém do evropských právních předpisů. Myslím si, že je to dobrý výsledek, a doufám, že bude skutečně fungovat a pomůže nám skoncovat se špatnými statistickými údaji a skutečně se pokusíme čelit recesi, která přichází, a mít jasnější opatření na boj proti ní.

Margarita Starkevičiūtė, *jménem skupiny ALDE*. – (LT) Projednáváme tu velmi významný dokument, který by měl pomoci reformovat evropský statistický systém. Ráda bych, podobně jako moji kolegové, poukázala na to, že zpravodaj Evropského parlamentu, pracovní skupina pro statistickou reformu a odborníci z Rady, předsednictví a Komise postupovali při přípravě tohoto dokumentu velmi pečlivě. Jde o nádherný příklad společného úsilí. V posledních několika dnech, které byly zatíženy řadou problémů, jsme se možná navzájem obviňovali, ale budeme-li všichni spolupracovat, můžeme dosáhnout velmi dobrých výsledků. Skupina ALDE podporuje předložený návrh a doufá, že bude základem naší regulace v oblasti statistických údajů.

Statistické údaje musí být především spolehlivé, chráněné před vlivy různých zájmových skupin. V dnešní době se někdy objevují pochybnosti, zejména pokud jde o kvalitu statistických údajů týkajících se finančních prostředků státu. Hovoříme-li o statistikách finančního trhu, existují zde problémy s utajením a musíme rovněž spolupracovat s Evropskou centrální bankou.

Kvalita statistických údajů nezávisí jen na kvalitě práce specializovaných institucí, ale i na použitých metodách a my bychom chtěli, aby v jejich vytváření hrály aktivnější úlohu akademické instituce.

Shromažďování statistických údajů musí být organizováno účinněji a využívat data existujících státních rejstříků, a používat přitom obecné metody, a snížit tak administrativní zátěž statistického vykazování kladeného na podniky. V této oblasti je jistě řada nevyužitých rezerv.

Hospodářský a společenský vývoj je v dnešním světě dynamický, a proto by statistické údaje měly být předkládány účinnějším způsobem tak, aby bylo možné zrychlit rozhodování. Doufejme, že statistická reforma přispěje i k řešení tohoto problému.

Evropský statistický program je financován z rozpočtu Evropské unie. Chci věřit, že předložené návrhy pomůžou k tomu, aby byly tyto programy lépe koordinovány, což povede k tomu, že bude účinněji využíván kapitál Společenství.

Joaquín Almunia, *člen Komise*. – (ES) Pane předsedající, chci jednoduše jen znovu vyjádřit poděkování panu zpravodaji a poslancům, kteří právě vystoupili, za výtečné odvedenou práci. Jak řekla paní Starkevičiūtėová, spolupráce přináší takové výsledky, které jsou přínosné pro všechny. Doufám jen, my všichni doufáme, že na základě těchto skvělých statistik budeme schopni našim občanům poskytnout dobré zprávy ohledně hospodářské situace.

Andreas Schwab, *zpravodaj*. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, mnohokrát děkuji za vaše konstruktivní komentáře v závěru, a především za konstruktivní spolupráci. Nechci opakovat nic z toho, co už bylo řečeno. Rád bych proto připomněl dvě věci, které by podle mne měly být promyšleny v souvislosti s rozpravou o této zprávě. Zaprvé to, že se zabýváme článkem 258 Smlouvy o EU, který upravuje vědeckou nezávislost statistických orgánů. Dále bychom měli v této zprávě klást silný důraz na odbornou nezávislost, neboť jsme zjistili, že v této oblasti existovaly v minulosti v tomto ohledu problémy. Je možné to i vhodně zakotvit v určitém předpisu primárního práva, a zajistit tak dlouhodobou jasnost. Rád bych však s ohledem na německé právní předpisy výslovně dodal, že to neznamená, že by byla možná nezávislost v otázkách regulace odborného dozoru.

Zadruhé stanovuje tato zpráva priority pro vytváření statistických údajů a výrazně je posouvá do popředí. Poukázala na to i paní Starkevičiūtėová. Pane komisaři Almunio, doufám, že stanovením těchto priorit se nám může mimo jiné podařit snížit i statistickou zátěž středně velkých společností ze střednědobého hlediska,

neboť budeme schopni přesněji vyhledávat údaje, které pro své statistiky potřebujeme. To je velice správné a mnohokrát vám děkuji. Doufám, že hlasování bude zítra dokončeno.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Hlasování se bude konat zítra.

15. Systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států – Finanční pomoc členským státům (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o

zprávě (A6-0450/2008), kterou předkládá paní Berèsová jménem Hospodářského a měnového výboru o návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 332/2002, kterým se stanoví systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států (KOM(2008)0717 – C6-0389/2008 – 2008/0208(CNS));

– prohlášení Komise o finanční pomoci členským státům.

Pervenche Berès, zpravodajka. – - (FR) Pane předsedající, podle tohoto zvláštního názvu každý usuzuje na význam rozpravy, kterou zde dnes večer vedeme v návaznosti na žádost Maďarska o finanční prostředky, která byla nejprve učiněna vůči Mezinárodnímu měnovému fondu (MMF). Evropská unie tuto záležitost prozkoumala a prověřovala podmínky, za jakých by mohla podpořit jeden z členských států.

Je pravda, že členové Hospodářského a měnového výboru řešili, proč se Maďarsko nejdříve obrátilo na MMF. To je otázka pro Maďarsko jako zemi, jako několikaletého člena Evropské unie, a také pro orgány Evropské unie, protože jsme očividně nebyli schopni dostatečně vytvořit atmosféru důvěry, atmosféru solidarity, atmosféru spolupráce, aby si země jako Maďarsko ve své obtížné situaci mohla uvědomit, že prvním okruhem solidarity, prvním okruhem spolupráce by měla být Evropská unie.

Věřím, že díky plánu pro systém pomoci platebním bilancím podle článku 119, kterého jsme dosáhli iniciativou Komise a pana Almunii, kterým děkuji, bude možno nalézt vhodné společné řešení společně s MMF

Nejspíš si všichni myslíme, že situace Maďarska není bohužel ojedinělým případem a že musíme určitým způsobem vytvořit zálohu, díky které bude Evropská unie moci plnit takové požadavky.

V usnesení, které jsme přijali v Hospodářském a měnovém výboru a které snad podpoří i zítřejší plenární zasedání, žádáme Komisi, aby prověřila, zda a jak mohly banky členských států Unie této situaci přitížit. Věřím, že to je pro Evropský parlament do diskuse, která nás čeká, důležitá informace, kterou bezpochyby bude pak zkoumat skupina Jacquese de Larosièra.

Řekli jsme také že si v podstatě myslíme, že účelem návrhů Rady bylo zvýšení úrovně pomoci na danou hranici, kterou jsme přijali ve víře, že to možná nebude poslední diskuse, kterou budeme na toto téma mít s Komisí. V této fázi si uvědomujeme, že se jedná o základ pro dohodu v jednáních s Radou, a proto to akceptujeme.

Do budoucnosti doufáme, že Evropská Komise, Rada a Parlament tyto částky řádně schválí, protože v roce 2002, když Evropský parlament hlasoval o měrnici, kterou nyní pozměňujeme, požadovali jsme řádnou revizi. Očividně a naneštěstí jsme měli pravdu. Proto vás k ní nyní vyzýváme znovu, pane komisaři, a věřím, že je oprávněné žádat, aby byla tímto způsobem provedena.

Nakonec jsem v Hospodářském a měnovém výboru vyzývala k tomu, aby nám nástroje a postupy podle článku 100 Smlouvy umožnily jednat tak, abychom podpořili některé státy na širším základě, nejen v souvislosti s problémy platebních bilancí. Hospodářský a měnový výbor mne v tom ovšem bohužel nepodpořil, ale využiji své pozice zpravodajky a vyzývám Komisi, aby prověřila mechanismy, které nám Smlouva nabízí, a které jsme zatím nedokázali plně využít.

Joaquín Almunia, člen Komise. - (ES) Pane předsedající, paní Berèsová, dámy a pánové, když zakladatelé navrhovali Římskou smlouvu, dokázali předvídat a do jednoho článku zahrnuli mechanismus pomoci členským státům, jejichž platební bilance jsou vážně ohroženy.

Toto předvídání v článku Římské smlouvy prošlo přes úspěšné reformy a je nyní součástí článku 119 současné Smlouvy. Po letech neužívání využila nyní tento princip Komise, aby pomohla členským státům, které potřebují nutnou pomoc, jmenovitě Maďarsku.

Tento článek Smlouvy rozvinula úprava z roku 2002, kterou jsme použili v případě Maďarska a jejíž pozměnění nyní navrhujeme, pokud jde o maximální výši částky, kterou je možné mít k dispozici pro pomoc členským státům nacházejícím se v takových obtížích.

Včera jsme v této sněmovně hovořili o deseti letech hospodářské a měnové unie. Dnes odpoledne jsme hovořili o hospodářské situaci. Včera a dnes znovu jsme hovořili o problémech, které tato situace způsobila, a bohužel existují členské státy EU, které leží mimo eurozónu a jež makro hospodářská a finanční nerovnováha přivedla do zranitelné situace, určené tržními tlaky.

V případě Maďarska a v souvislosti s těmito obtížemi se maďarské úřady v určité chvíli obrátily na Mezinárodní měnový fond (MMF). Těsně po navázání kontaktu s MMF se obrátily na Evropskou komisi.

Jak jsem řekl maďarským úřadům, od členského státu to nebyl dobrý postup. Logickým postupem by bylo spojit se nejdříve s evropskými úřady a poté, pokud by to bylo nezbytné – což v případě Maďarska nepochybně bylo – společně kontaktovat MMF.

Musím vám všem říci, že MMF a jeho generální ředitel, pan Strauss-Kahn, jsou naprosto otevření této spolupráci mezi MMF a Evropskou komisí, evropskými úřady a členskými státy EU, které jsou členy eurozóny a potřebují přístup i k pomoci, kterou poskytuje MMF.

Co se týče Maďarska, jednali jsme ve spolupráci. Ačkoli postup nezačal správně, konečný výsledek byl díky spolupráci dobrý. Evropská unie poskytne Maďarsku 6 500 milionů EUR v rámci balíčku globální pomoci v hodnotě 20 000 milionů EUR. Stejný přístup, ovšem se správným postupem – nejdříve kontaktem s evropskými úřady a poté společným kontaktováním MMF – nyní používáme v případě jiné země.

Situace se ovšem stává tak obtížnou, že to možná není poslední případ, nebo bychom měli alespoň být připraveni, že budou následovat i jiné případy, jiné členské státy, které potřebují tento druh pomoci. Proto jsme zároveň s předložením návrhu Radě na pomoc Maďarsku podle článku 119 Smlouvy a nařízení z roku 2002 předložili i návrh na navýšení nejvyšší částky pomoci stanovené nařízením z roku 2002 na 25 000 milionů EUR.

Doufáme, že tyto fondy nebudeme muset využít, ale tuto možnost nemůžeme vyloučit. Pokud je budeme muset využít, musíme prokázat naši solidaritu, stejně jak to udělali naši otcové, když zakládali Římskou smlouvou v roce 1957, a musíme také počítat s možným navýšením nejvyšší částky nad 25 000 milionů EUR, pokud to bude nezbytné. V návaznosti na chci Parlament požádat, aby při projednávání této otázky v budoucnosti, pokud se to ukáže jako nezbytné, prokázal stejnou vůli, jaká zde k mému potěšení panuje dnes. Požádal bych Parlament, aby k pomoci, která bude kvůli své povaze a vlastnostem naléhavá, vydal své stanovisko rychle a pružně.

V návrhu usnesení, předloženém Parlamentem a také v rozpravě o návrhu na navýšení maximální částky na pomoc platebním bilancím je několik prvků, se kterými souhlasím. Patří k nim obavy o zranitelnost některých našich členských států a vědomí toho, že je třeba posoudit, jak můžeme chránit sebe a chránit ty členské státy, které postihla jejich zranitelnost, což je třeba případ Maďarska, ke kterému se ovšem mohou přidat i další členské státy.

Musíme tuto obranu stability hospodářství a finančních pozic členských států sladit s volným pohybem kapitálu a s principy, na kterých je založen vnitřní trh. Musíme si však být vědomi toho, že musíme reagovat na zbytečné riskování a situace, ve kterých mohou určité soukromé zájmy ohrozit nadřazené zájmy občanů členských států a hospodářskou a obecnou bezpečnost našich států.

Vzal jsem plně na vědomí doporučení obsažená v tomto návrhu usnesení. Budeme o nich v Komisi hovořit a podáme o našich závěrech zprávu Hospodářskému a měnovému výboru. Jak také řekla paní Berèssová, předáme informace panu De Larosièreovi tak, aby mohla jeho skupina předložit své závěry v rámci časového období vyhrazeného pro její práci, tedy do března.

Zsolt László Becsey, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Skutečnost je taková, že čelíme smutné situaci, neboť musíme hovořit o požadavku na okamžitou pomoc. I přesto bych řekl, že jsme zaznamenali úspěch, a to díky tomu, že Evropská unie po dlouhém hledání – které zdaleka nebylo jednoduché – konečně našla článek 119 a právní základ, podle kterého může takovou pomoc

poskytnout. Po dlouhou dobu, jak to naznačovaly zprávy z Maďarska, nemohla Unie pro takovou pomoc právní základ najít.

Než budeme pokračovat, posuďme, jaké jsou pro ni důvody. Jedním důvodem je sblížování – o kterém jsme jednali včera – nebo spíše jeho nedostatek. V posledních letech nezískaly kapitálové pohyby z východu na západ v rámci EU žádné nové investice a v důsledku toho dochází k obrovskému odtékání kapitálu z východních členských států do těch západních. Znamená to, že čelíme pokračující nerovnováze platebních bilancí, která mimo jiné bude bránit skutečnému sblížování.

Další problém je zjevná neúplnost systému dozoru, protože země, které nepoužívají euro, mohou jednoduše vést své dluhy v zahraniční měně. Pokud jsem slyšel správně, neměla Evropská unie dosud plnou pravomoc – i když podle mne na to má hlas – aby těmto zemím řekla „buďte opatrní, nedovolte občanům a podnikům, aby se nekonečně a nerozumně zadlužovali v zahraničních měnách, protože to by jim mohlo být na obtíž v okamžiku krize“, a tento problém skutečně nastal.

Proto musí být dozor rozšířen, aby se vztahoval i na to, a tak se mělo stát již dávno předtím, řekněme aby Komise měla ve střední a východní Evropě silný hlas a mohla zde otevřeně hovořit.

Nyní nastala krize. Maďarská vláda nejdříve ze strachu běžela k Mezinárodnímu měnovému fondu (MMF), to tedy víme, ale říkají, že se samozřejmě snažili kontaktovat i EU a že se EU soustavně snažila nalézt právní podklad. Vláda také říká, že neměli dostatečnou kapacitu na vyhodnocení krize. Říkám tedy – vytvořme ji. Nemělo by tomu být tak, že se všichni, kdo potřebují vyhodnotit krizi, musí spolehnout na MMF. Co si o nás pomyslí okolní svět, pokud se na záchranu členských států s 1–1,5 milionu obyvatel před nerovnováhou platebních bilancí budeme snažit použít prostředky MMF?

Krizové mechanismy nebudou fungovat, pokud musí systém v době krize zabránit odtékání kapitálu ze země mimo eurozónu, například v měnové oblasti, když v tu chvíli začíná odtékání skutečně působit. Ani Evropská centrální banka nemůže moc dělat, protože i navzdory krytí ve forintech nechce ve skutečnosti pomoci s problémem likvidity, protože banky nebyly silně zadlužené, a to i přesto, že celé Maďarsko potřebovalo likviditu v zahraniční měně.

Co se týče zprávy Maďarska, rozbor z roku 2006 začal zlepšující se situací. Trochu mi to připomíná Černobyl v roce 1986, kdy hned první den všichni prohlašovali že je vše v pořádku a poté se situace jen zlepšovala. Nakonec jsme se báli, že dospějeme až k popření záření. I v tomto případě všichni zapomínají. Začali jsme s tím, co se stalo do roku 2006, a od té doby je zde silně nedostatečný dozor nad toky měny.

Toto nejvyšší množství 25 miliard EUR, ke kterému se zavazujeme, se mi zdá velmi nízké. Od počátku počítá tento návrh s tím, že chceme pracovat s MMF, i když je těžké představit si děsivější situaci, než je spoléhání se na MMF.

Je samozřejmě velmi důležité, aby se zapojoval Evropský parlament, a zároveň aby jednal rychle. Podle mne se nyní oboje děje a jsem za to Komisi i Parlamentu vděčný. Přesto bych znovu zdůraznil, že bychom měli vytvořit mechanismus, kterým bychom předešli návratu různých nepříjemností, které se udály v souvislosti s Maďarskou krizí a které nijak nenapomohly zvýšit prestiž Evropské unie ve střední a východní Evropě. Děkuji vám za slovo, pane předsedající.

Szabolcs Fazakas, jménem skupiny PSE. – (HU) Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Pane komisaři, dámy a pánové, nejsem členem Hospodářského a měnového výboru, dovoluji mi k záležitosti přistupovat z jiného pohledu. Americká krize z loňského roku dostihla letos Evropu a naše finanční trhy, v jejichž stabilitu jsme doufali, byly otřeseny v samých základech.

Místo vymyšlených řešení sjednocené EU jsme byli schopni krizi řešit až po dlouhém otálení, a to jednotlivou a sladěnou odpovědí, která stojí několik miliard eur za každou zemi. Tato jednotlivá vnitrostátní řešení nemohou být způsobem, jakým lze zvládnout krize v nových členských státech EU, které nejsou schopny samostatně manipulovat s miliardami eur. Původně tyto země doufaly v to, že jelikož se jejich banky nezapletly do pochybných spekulativních zámořských transakcí, nemůže je mezinárodní úvěrová krize postihnout.

Nedostatek likvidity a krize důvěry, které doprovázely mezinárodní finanční krizi, nicméně zásadně otřásly financemi těch států, které závisí na zahraničních úvěrech, a na těchto finančních turbulencích se podílely i spekulativní útoky zahraničních měn. Za této situace bylo nutné, aby nové členské státy obdržely od Evropské unie nejen morální, ale i konkrétní hmatatelnou finanční pomoc, a pro EU je důležité zahrnout pod ochranu i ty země, které se zatím nepřipojily do eurozóny.

Nejedná se jen o solidaritu, vycházející ze základních evropských hodnot, ale o společný evropský zájem na vyvarování se dominovému efektu tím, že zabráníme insolvenci každé jednotlivé banky – neřku-li celých zemí.

S ohledem na to nyní sledujeme zvýšení pomoci z 12 na 25 miliard EUR. Evropská centrální banka poskytla v této souvislosti krizi peněžních trhů nejvíce postiženému Maďarsku záchranný balík 6,5 miliard EUR. To je velmi spravedlivé a důstojné řešení, jelikož Maďarsko bylo po desetiletí nejen průkopníkem reformy a evropského sjednocení, ale od loňského roku také v rámci programu sblížování, přijatého v roce 2006, snížilo svůj asi 10% schodek rozpočtu na polovinu; tento program je od té doby průběžně zaváděn a letos byl schodek snížen na 3 %.

V rámci procesu konsolidace, jehož pokračování EU vyžaduje, je nutná pomoc mezinárodních finančních orgánů. V důsledku finanční a úvěrové krize čelí hospodářství celého světa obtížím; ale jednotlivé členské státy se s nimi snaží bojovat jejich vlastními nástroji a v souladu s vlastními konkrétními zájmy. Aby nebyly nové členské státy, které takové nástroje k dispozici nemají, v tomto procesu znevýhodněny, a aby Evropa byla schopna společně odolat krizi, není zapotřebí jen sladit současné kroky, ale také přijmout společnou evropskou strategii pro řešení hospodářské krize.

Doufám, že balíček finanční záchrany položí první příčku tohoto žebříku, a ve chvíli, kdy bude přijat, budeme schopni soustředit všechny naše síly na společné vyřešení krize skutečného hospodářství. Děkuji za slovo.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, jménem skupiny UEN. - (PL) Pane předsedající, ve svém vystoupení za skupinu UEN o nařízení Rady, kterým se zavádí systém střednědobé finanční pomoci platebním bilancím členských států EU, bych se chtěl soustředit na následující otázky: první je to, že situace na světových finančních trzích má stále větší negativní dopad na skutečné hospodářství, v důsledku čehož je v roce 2009 odhadován propad HDP ve Spojených státech a mnoha nejrozvinutějších státech Evropské unie.

Druhou věcí je to, že jelikož tyto země představují pro nové členské státy hlavní trh, ohrožuje to jejich hospodářský růst, a záporně to tak ovlivní jejich platební bilance. Třetí věcí to, že jelikož se nacházíme v této situaci, musíme plně podporovat navýšení maximálního množství finanční pomoci Společenství na 25 miliard EUR pro každý členský stát mimo eurozónu, protože jen tak vysoké množství může zaručit účinnost jakékoliv pomoci poskytované Společenstvím.

Čtvrtou je pak to, že protože členské státy mimo eurozónu potřebují okamžitou finanční pomoc, musí Rada, Evropská komise a Parlament jednat dostatečně rychle, protože jinak nezabrání ztrátě důvěry ve svou účinnost.

Pátou a poslední věcí je to, že vítáme rychlou reakci Evropské komise na maďarské finanční potřeby, k níž došlo i přesto, že Maďarsko se jako první obrátilo na Mezinárodní měnový fond a nikoli Evropskou komisi.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. - (SV) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, když jsem studoval téma, o kterém nyní vedem rozpravu, tedy problém platebních bilancí, cítím se jako Marcel Proust v „Hledání ztraceného času“. Přístup k tomuto problému má příchuť padesátých a šedesátých let.

Problém s platebními bilancemi? Pro něj jsme vyhradili 25 miliard EUR. Proč bychom probouha měli dělat něco takového? Je to něco, co dnes děláme? Cílem tohoto opatření jsou, pokud jsem porozuměl, ty země, ty chudé země, které sice jsou v EU, ale nejsou v měnové unii a které potom mohou potřebovat být zachráněny před osudem horším než smrt: problémem s nerovnováhou platební bilance. Tu ovšem vytvořila samotná Evropská unie. To, o čem hovoříme, ve skutečnosti už neexistuje.

Má země, Švédsko, je součástí EU a oddaně ji podporuje, provádí všechna rozhodnutí mnohem lépe než většina jiných zemí, ale součástí měnové unie jsme se nestali. Podle mne moudře. Pokud by měly ve Švédsku nastat problémy, nastaly by i problémy s platební bilancí? Odpověď je samozřejmě ne. Samozřejmě je možné si představit, že by Švédsko přestalo zvládat své hospodářství a zažilo mnohem větší míru inflace a zvýšení platů než jiné země. Co se stane pak? Dostaneme se do problému s nerovnováhou platební bilance? Nikoli, švédská koruna klesne a vyváží to. To je všechno, co se stane. To je i případ jiných zemí ve stejné situaci, například Spojeného království.

O jaký problém se tedy pak jedná? Jedná se o to, že pokud jsou tyto země členy Evropské unie – což by měly být – ale nejsou členy měnové unie – což by neměly být – potom jsou nuceny, tedy vy to tak chcete, držet pevný výměnný kurz s eurem. Nejhorším scénářem je, že by byly nuceny držet pevný výměnný kurz s vašimi nejvýznamnějšími obchodními partnery. Je jasné, že pokud země nezvládá spravovat své hospodářství,

zažije vyšší míru inflace nebo utrpí strukturální zhoršení ve svém nejvýznamnějším vývozním odvětví, vývoz klesne a dovoz vzroste. Otázkou tedy je, jak to zaplatit?

Jsme nicméně v naprosto uměle vytvořené situaci. Pro země, které nejsou členy měnové unie, je dokonale ve starém stylu zvolit si pevný výměnný kurz a pak potřebovat pomoc Mezinárodního měnového fondu, Evropské unie či kohokoli jiného. Proč by se to probíha mělo takto dít? Je to forma hospodářské politiky, která je naprosto neplatná. Buďto se země připojí k měnové unii – což, souhlasím, může být někdy dobré – a nebo zůstane mimo, stojí na svých dvou nohách se svou vlastní nezávislou měnovou politikou a stará se o sebe sama. Pokud se o sebe země stará sama, pak se jí nic takového nestane. Pokud se nezvládne sama spravovat, její měna klesne a kompenzuje to. Ani to není nijak nebezpečné.

Proto bych rád poukázal na to, že zatímco hovoříme o tom, zda bychom pro tyto účely měli vyhradit 25 miliard EUR, je to účel, který ve skutečnosti není nezbytný. Je to problém, který jsme si zavinili sami, nebo spíš který jste zavinili vy. Skončete ho. Členské země EU, které nevstoupily do měnové unie, by si měly zachovat režim plovoucího směnného kurzu. Potom tento problém zmizí sám.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Výška limitu pro vzájemnou pomoc členskému státu Evropské unie, který není členem eurozóny a má problémy v platební bilanci a nebo mu v této souvislosti hrozí vážné problémy v důsledku celkové nerovnováhy jeho platební bilance, je 12 miliard EUR. Příklady Dánska a Maďarska ukazují, že důsledky finanční krize na některé státy mají takové rozměry, že v případě nastoupení krize ve větších státech by tento limit byl nedostatečný.

Proto chci zdůraznit, že primárním důvodem pro zvýšení tohoto limitu nepokládám ani rozšíření Evropské unie ani větší počet států mimo eurozónu, jak je uvedeno v důvodové zprávě. Je třeba uvažovat to, že finanční problémy v některých členských státech jsou hlavně odrazem nejednotné hospodářské a sociální politiky. Tyto problémy jsou dále násobené a prohlubované finanční krizí a tím zvyšují tlak na zvýšení objemu pomoci. Takovým typickým příkladem je právě Maďarsko.

Podporuji zvýšení limitu střednědobé pomoci na 25 miliard EUR. Podporuji však i stanovisko Evropského parlamentu, že není zapotřebí ustanovit jednotlivý postup, který by Komisi umožnil přezkoumání tohoto limitu mimo obvyklé rozhodovací postupy. Domnívám se, že takovýto přístup zachovává v systému pomoci vyšší míru opatrnosti a nevylučuje přitom jeho dostatečnou akceschopnost.

Uvádím to proto, že právě Maďarsko je učebnicový příklad, kdy se rozhodující politické síly již nedokáží dohodnout na dlouhodobých ozdravných a reformních opatřeních. Přijetí a provedení těchto opatření by přitom v konečném důsledku mohlo znamenat i nižší dopady finanční krize v této zemi a menší potřebu finanční pomoci ze strany Evropské unie.

Na druhé straně se však musím zastat Maďarska v tom, že nová pravidla finančních trhů nesmí připustit neúměrné přelévání likvidity z dceřiných bank do bank mateřských a že musí zachovat dostatečnou úroveň dozoru národních centrálních bank.

Platí, že kdo rychle dává, dvakrát dává, ale také platí, že kdo rychle bere, ne vždy včas a všechno vrátí. Proto mají jasná pravidla pomoci, podložená i časovým a věcným režimem ozdravných opatření v tomto systému nezastupitelné místo.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Pane předsedající, pane Komisaři, dovoluji mi začít krátkými reakcemi na dvě tvrzení mých kolegů poslanců. Zaprvé bych chtěl poukázat na to, že nikdo nenutí země mimo eurozónu, aby držely pevný směnný kurz s eurem. Příkladem takové země s plovoucím směnným kurzem je Polsko. Zadruhé bych chtěl říci, že díky nakažlivému účinku může krize postihnout i bezchybnou zemi s dokonalou domácí politikou. Situaci Maďarska samozřejmě z velké části zavinila nesprávná vládní politika, ale Maďarsko bylo také postiženo odlivem kapitálu, který byl výsledkem vnějších příčin a nikoli maďarské situace.

Pane komisaři, chci podpořit návrh Komise. Případá mi, že bere v úvahu skutečnost, že máme všichni jednotný trh a že je situace jednotlivých zemí důležitá pro jiné země. Proto bychom si měli uvědomit pouta, která nás svazují dohromady, a myslet na naše partnery ve smyslu společné odpovědnosti. I tento návrh je výrazem evropské solidarity, která by měla být jednou z našich hlavních hodnot a východiskem pro naše kroky.

Suma 25 miliard EUR navrhovaná Komisí se mi zdá přiměřená, i když samozřejmě může nastat situace vyžadující peněz více, a proto podporuji návrh udělit Komisi právo rozhodnout o přezkoumání maximálního limitu v případě naléhavé potřeby. Podle mne by za takových okolností bylo používání řádného postupu zahrnujícího souhlas Parlamentu či jeho konzultování nepraktické. Předpokládejme třeba, že krize nastane v létě, kdy Parlament nezasedá. Je těžké si představit, že bychom před tím, než poskytneme pomoc příslušnému

státu, museli čekat šest týdnů na zasedání Parlamentu. Proto podporuji návrh Komise přiznat jí právo na rychlé navýšení maximálního objemu.

Chtěl bych ale také říci, že návrh postrádá ohled na případné kroky ze strany Evropské centrální banky. Banka schválila Maďarsku půjčku. Tyto kroky by měly být koordinované a podle mne by měl návrh toto hledisko obsahovat. Na závěr si myslím, že by návrh neměl odkazovat na článek 100 Smlouvy. Článek 100 je zaměřen na úplně jiné situace, a proto není vhodné jej slučovat s touto situací.

PŘEDSEDAJÍCÍ: Edward McMillan-Scott

Místopředseda

Edit Herczog (PSE). – (HU) Děkuji vám, pane předsedající. Pane komisaři, paní Berèsová, Evropa je něco více než jen hospodářské sdružení a může vykazovat rysy silného politického společenství právě díky principu solidarity. Když krize začala, na okamžik se zdálo, že se Evropa hospodářsky a sociálně rozdělí, ale díky rychlým a účinným krokům Komise jsme byli schopni tomu zabránit.

Maďarsko se na Evropskou unii se žádostí o pomoc obrátilo jako první. 20 miliard EUR, které jsme na podporu nebo financování potřebovali, však nebylo možné získat z tohoto jediného zdroje.

Dámy a pánové, ráda bych poděkovala panu komisaři a Evropskému parlamentu za jejich rychlou reakci, za solidaritu našich kolegů, která prokazuje hodnotu toho, být Evropanem. Děkuji vám za pozornost.

Harald Ettl (PSE). – (DE) Pane předsedající, návrh týkající se změny nařízení o pomoci členským státům, které nejsou členy eurozóny, postiženým těžkými platebními obtížemi na zvýšení maximálního limitu z 12 na 25 miliard EUR, byl předložen na poslední chvíli.

Základním předpokladem pro fungování těchto dočasných opatření je to, aby EU nedělala stejné chyby, jako udělal Mezinárodní měnový fond (MMF), pokud jde o protinabídky. Samotný pan Strauss-Kahn není v MMF zárukou citlivé politiky. Až moc dobře známe šokové terapie pro státy zničené krizemi ve starém neoliberálním stylu.

Také až moc dobře víme, kdo z toho měl zisk. Doufám, že díky nástroji EU, založeném na příkladu Maďarska, dosáhneme více a udržitelnější stability. V souvislosti s Maďarskem si EU musí uvědomit hlavně to, že maďarskému premiérovi, pokud jde o stabilitu a reformní opatření, bránila konzervativní opozice. Maďarsko určitě nedosáhne stability omezováním jen sociálních výdajů, těch sociálních výdajů, které již tak nejsou nijak vysoké; to by jen posílilo eurofobní pravicové populisty. Ano, Maďarsko se ocitlo pod tlakem, hlavně kvůli rychlému poklesu forintu, za což byly částečně zodpovědné i zajišťovací fondy.

V případě Islandu MMF prokázal, že stále prosazuje šokové terapie, například zavedením vysokých základních úrokových sazeb vedoucích ke zhroucení dotčeného národního hospodářství, v tomto případě tedy národního hospodářství Islandu. Pane Komisaři, vezměte prosím v potaz, že nechci, aby se mé sousední Maďarsko propadlo do sociálního konfliktu kvůli opravným opatřením, které stejně jako toto vychází z protinabídek. Maďarsko potřebuje podpůrná opatření na budování důvěry ze strany Evropské unie, která ve výsledku nepomohou jen Maďarsku, ale nám všem.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jsem přesvědčen, že se tato rozprava koná skutečně v tu pravou chvíli.

Rád bych vám připomenul, že Maďarsko je zemí, která využila rozpočtový schodek na nejvyšší míru: mínus 5 %. Ukazuje se tak, že stabilita má v této zemi i politické pozadí. Je nesmyslné, abychom v budoucnosti tento stát – a koneckonců se to týká i daňových poplatníků – ponechali napospas nebezpečí, které v sobě skrývají některé podniky. V tomto případě plně souhlasím s panem Ettlem, že nemůžeme daňové poplatníky zatížit riziky zajišťovacích fondů a jejich deriváty, jelikož by to vedlo k omezení kupní síly.

Přesně to v Maďarsku potřebujeme: silnější kupní sílu. Potřebujeme, aby lidé zase investovali do země a společnosti a aby mohly investovat nejen společnosti, ale především také zaměstnanci, potřebujeme snížení daní. Věřím, že docházím ke správným závěrům. Rozhodující je, aby byly poskytovány dotace, například na opatření v oblasti energetické účinnosti, aby byly vypláceny investiční dotace a aby byly příslušně využívány možnosti progresivních odpisů.

Rád bych požádal pana komisaře Kovácse, který je původem Maďar, aby na evropské úrovni zahájil potřebné iniciativy.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, odešla jsem od sledování rozpravy z mé kanceláře, jen abych přednesla připomínku, která má podle mne širší platnost.

V Irsku máme, kvůli finanční krizi, systém zajištění bank, a v EU jsme teď mnohem jednotnější, pokud jde o to, jak k tomuto problému přistupovat. Nyní si ovšem uvědomujeme, že bude třeba naše banky rekapitalizovat, a možná to bude naléhavější, než jsme si původně mysleli. Chtěla bych vyjádřit svou naději, že se tak stane, protože jak řekl předchozí řečník, máme vážný problém. Potřebujeme, aby lidé více utráceli a investovali, ovšem nejsou právě dostupné žádné úvěrové linie. Myslím, že je nejdůležitější, aby se stalo rychle něco, co navrátí bankovnímu systému důvěru a kapitál.

Marian Złotea (PPE-DE). – (RO) Pane předsedající, pane Komisaři, dámy a pánové, vítám, že zde máme možnost dnes večer hovořit o tak závažné otázce, jakou je hospodářská krize, která ovlivňuje nejen členské státy, ale celý svět.

Proto musíme pro tento problém najít řešení. Jedním z kroků, které je v tomto případě třeba provést, je vzájemná podpora členských států. Vzhledem k tomu, že chceme, aby se členské státy EU na tento fond obracely v případě nouze, musíme uvítat rozhodnutí, které učinili evropští političtí lídři na summitu, který se konal minulý týden.

Jsem přesvědčen, že je třeba navýšit prostředky evropské finanční pomoci členským státům nejméně na 25 miliard EUR z jednoho důvodu: musíme zachránit toto tržní hospodářství. Než skončím, rád bych vyjádřil svou víru v to, že jak na evropské, tak na světové úrovni přijmeme nezbytná opatření k překonání krize. Musíme nutně nalézt zdroje na odvrácení problémů, kterým budou vystaveni naši občané, například nezaměstnanosti. Všichni přejeme EU hodně štěstí.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Ráda bych poděkovala panu Komisaři za vcelku správný postřeh, že je tento problém spojen s otázkou, jak sladit volný pohyb kapitálu se stabilitou makroekonomických národů. Nelíbí se mi, když mí kolegové poslanci říkají, že se jedná o problém chudých zemí Evropské unie. Dámy a pánové, pokud by hospodářství Německa a Francie vzrostlo o dvě a tři procenta, nebyl by to žádný problém pro ty z nás, kdo se začlenili do společného trhu. Proto je-li zapotřebí i nějaký balíček na povzbuzení národních ekonomik, měly by ho zavést zmíněné země, a pak bychom se nemuseli bavit o stabilizačních fondech. Ve skutečnosti nepotřebujeme ty peníze, ale záruky, že společný evropský trh bude dobře fungovat a růst. Pokud dosáhneme takových záruk, a to lze jen společným úsilím, vyřeší se tím všechny problémy.

Joaquín Almunia, člen Komise. - (ES) Pane předsedající, rád bych poděkoval poslancům za podporu, kterou ve velké většině vystoupení vyjádřili rozhodnutím Komise a návrhům v této věci.

Rád bych na otázky vznesené ve vašich vystoupeních řekl tři velmi krátké komentáře. Zprvč sdílím obavy pana Becseye ohledně rizik, která představují rodiny a podniky, které se zadlužují v cizích měnách a činí tak v zemích s plovoucím směnným kurzem a vystavují se tak riziku nadměrné nestability směnných kurzů, jak tomu bylo v případě Maďarska. Pan Becsey o mých obavách ví, protože rozpočtovému a hospodářskému dozoru, který provádíme v Komisi, není občas dopřáno sluchu či na něj není brán zřetel nebo při diskusi o takovém druhu rizika nezískává žádoucí dopad.

Věřím, že náš rozpočtový dozor je účinnější. Případ Maďarska je v tomto smyslu velmi pozitivní, vzhledem k velké úpravě rozpočtu, k níž v této zemi došlo od roku 2006 až dosud. Na druhé straně jsme však neuspěli z hlediska rizika, které představuje převzetí dluhů v zahraniční měně. Doufám, že od této chvíle bude vzhledem k okolnostem v Maďarsku i jiných zemích EU spojeným s krizí a nadměrnou nestabilitou řady finančních ukazatelů, zejména směnných kurzů, věnována takovým poznámkám a doporučením větší pozornost.

Pan Lundgren již není přítomen, jeho poznámky však byly zcela mylné. Kritizoval Maďarsko i Komisi za to, že doporučila Maďarsku, že by mělo mít pevný směnný kurz, přičemž situace je zcela opačná. Jinak řečeno, směnný kurz je v Maďarsku pohyblivý a nadměrná nestabilita tohoto kurzu problémy zhoršila a byla jedním z faktorů, jež zapříčinily krizi, která vedla k této žádosti o pomoc. Proto by se lidé, kteří kritizují, měli ujistit, že vycházejí ze správných informací, nikoli z těch zcela špatných. Pokud by zde pan Lundgren zůstal do konce rozpravy, dozvěděl by se, že jeho informace jsou zcela špatné. Vzhledem k tomu, že zde není, doufám, že mu to někdo z vás vyřídí.

Nakonec k poznámkám pana Rübiga ohledně schodku – není pravda, že by Maďarsko mělo schodek 5 %, schodek byl výrazně snížen. V roce 2008 bude toto číslo podstatně nižší, ve skutečnosti to bude méně než 3 %, a Maďarsko přijalo jako podmínku pomoci závazek, že cílový schodek pro příští rok bude roven 2,6 %.

Proto bude-li tento cíl splněn – a já věřím, že bude – Maďarsko bude muset čelit jinému druhu problémů. Nepochybně se s tím bude muset bohužel vyrovnat a tento přístup si zachovat i nadále, přinejmenším v příštím roce však nebude mít nadměrný schodek.

Pervenche Berès, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, mám čtyři poznámky.

První z nich je, že Komisař nás žádá, abychom rychle a pružně odpověděli na jakoukoli takovou novou žádost. Domnívám se, že Evropský parlament ukázal, že umí reagovat. Dnes přijímáme hranici 25 miliard EUR, abychom změnili nařízení o odpovědnosti z roku 2002, protože sice známe podmínky jednání s Radou, projevujeme však vlastní otevřenost a přístupnost, bohužel však předvídá jiné scénáře

Zadruhé bych vám chtěla připomenout, že pro nás je v této fázi evropské integrace poučením, že pro každý členský stát, ať už patří do eurozóny, či nikoliv, měla být prvním okruhem solidarity, prvním okruhem pro diskusi, Evropská unie. Věřím, že to je dnes jasné každému z nás, orgánům i členským státům.

Za třetí bych ráda s uspokojením podotkla, že Komise přijala závazek zveřejnit, či lépe předem prošetřit a pak zveřejnit v Hospodářském a měnovém výboru i ve skupině pana de Larosiéra poučení ze situace, která nastala v Maďarsku.

Ve své poslední poznámce bych vám chtěla říci, že v této krizi se každý domníval, že budou existovat dvě cesty přenosu krize – globální finanční trhy na jedné straně a skutečná ekonomika na straně druhé.

Ve skutečnosti nyní zjišťujeme, že existuje ještě třetí cesta – konkrétně pohyb kapitálu, který se může projevit i na jednodušších, méně neprůhledných finančních trzích. To je důvod, proč má promísení skutečné ekonomiky a finančních trhů, jehož rozsah musíme podle mne ještě řádně odhadnout, takový význam. Bohužel se každý den dozvídáme něco nového a čelíme problémům, které vyžadují více pružnosti a kolektivního myšlení k nalezení vhodných řešení.

Domnívám se, že Parlament znovu prokázal svou schopnost a vůli přispívat k nalezení vhodných řešení pro každou novou stránku této krize a zároveň nepřestávat věřit, že nakonec také nalezneme to, co potřebujeme, abychom v této velmi složité době umožnili našemu hospodářství vyrovnávat se s problémy.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 20. listopadu 2008.

16. Předložení dokumentů: viz zápis

17. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

18. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 22:50.)